

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
К.бр.349/15
Датум: 07.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Оливере Пајић, председника већа, судије Весне Дамјановић, члана већа и судија поротника Софије Шуберт, Yacoub Salema и Весне Главић, члanova већа, са записничарем Вулићевић Јеленом, у кривичном предмету против **окривљеног ПРЕДСИДНИЋКОВА**, због кривичног дела тешко убиство из члана 114 тачка 2 у вези члана 33 Кривичног Законика по оптужници ВЈТ у Београду Кт.бр.1419/09 од 18.01.2010. године, а која је изменјена на главном претресу у предмету К.3012/10 дана 23.12.2010. године, након одржаног главног и јавног претresa на дан 25.05.2017. године у присуству заменика ВЈТ-а у Београду Горана Рашића, пуномоћника оштећених адв. Слободана Ружића, окривљеног Прелић Ђорђа и његових бранитеља адвоката Драгослава Огњановића, адв. Маје Тркуље и адв. Југослава Тинтора, донео је већином гласова, а дана 07.06.2017. године и јавно објавио

ПРЕСУДУ

Окривљени Прелић Ђорђе,

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

КРИВ ЈЕ

Што је:

Дана 17.09.2009. године око 17.40 часова у Београду, на платоу Обилићев венац, у урачунљивом стању, при безобзирном и насиљничком понашању, у планираном и организованом нападу на француске држављане, навијаче Фудбалског клуба "Тулуз", који су дошли у Београд да посматрају фудбалску утакмицу "Партизан - Тулуз", окривљени Прелић Ђорђе заједно са правноснажно осуђеним Марковић Љубомиром, Грковић Иваном, Пузигаћа Дејаном, Карбић Јованом, Томасовић Драганом, Вујовић Миланом, Четник Бранимиром, Сувајац Владаном, Величковић Стефаном, Гарлаћ Миланом и Матијевић Бојаном, свестан радње коју предузима и могућности наступања забрањене последице на коју је пристао, свестан забрањености свога дела, свесно заједнички дслујући, линили живота оштећеног [REDACTED]

[REDACTED] тако што су му нанесли тешке телесне повреде опасне по живот, које су дана 29.09.2009. године проузроковале његову смрт, којом приликом су правноснажно осуђени Петровић Степа и Станковић Дејан, припадници ове групе, дрским и безобзирним понашањем угрожавали спокојство грађана и теже речетили јавни ред и мир, на тај начин што је окривљени Прелић Ђорђе као истакнути члан навијачке групе "Алкатраз" заједно са напред наведеним лицима учествовао у овом нападу у коме су нанете и лаке телесне повреде и оштећени француским држављанима [REDACTED], [REDACTED], као и [REDACTED] и другим француским навијачима, на тај начин што су се најпре вође навијачких група ФК "Партизан" и то окривљени Грковић Иван вођа навијачке групе "Иридућибили", окривљени Пузигаћа Дејан из навијачке групе "Ребелс", који су између себе и са члановима својих навијачких група били у статној телефонској комуникацији, по претходном договору, позвали и организовали припаднике ових навијачких група да пре утакмице пронађу у граду навијаче француског клуба "Тулуз" и као група их физички заједно нападну, па је тако правноснажно осуђени Грковић позвао припаднике навијачке групе "Иридућибили" и то осуђеног Карбић Јована, Томасовић Драгана, Вујовић Милана, Четник Бранимира, Сувајац Владана, Величковић Стефана, Гарлаћ Милана и Матијевића Бојана, а осуђени Пузигаћа Дејан позвао припаднике навијачке групе "Ребелс" и то осуђеног Петровић Степу и осуђеног Станковића Дејана, као и друге НН навијаче, који навијачи су се по позиву и договору окупили у Теразијском парку, где су их даље организовали за напад, тако што осуђени Грковић шаље осуђеног Вујовића у оближњи хостел у Призренској улици да извиди да ли се тамо налазе француски навијачи, а затим осуђени Грковић [REDACTED] осуђеним Гарлаћем, Матијевићем, Величковићем, Вујовићем и НН Грубином и Мимијем у истом циљу обилазе Трг Николе Пашића, а након тога осуђени Пузигаћа по добијању обавештења да се француски навијачи налазе на платоу Обилићевог венаца, делили у Теразијском пролазу окупљеним навијачима ФК "Партизан" бакље и дрвене палице, које је претходно набавио и донео, а затим са осуђеним Грковићем више пута од ази до платоа Обилићев венац, где су пролазећи поред башти и кафића осматрали и уочили француске навијаче у башти кафића " Irish Pub" у непосредној близини

степеништа која воде из правца улице Маршала Бирјузова на плато Обилићевог венца, након чега су се вратили у Теразијски парк и окупљеним навијачима саопштили где се налазе француски навијачи и наставили да организују напад и након што је осуђени Сувајац Владан окупљеним навијачима поделио хируршке маске да би прикрили лице, по договору се поделили у више група и различитим правцима кренули ка Обилићевом венцу, тако шту су осуђени Марковић и окривљени Ђорђе Прелић непосредно пре осталих осуђених стигли поменутим степеништем на плато Обилићев венац, сели у кафић "Зузус" у непосредној близини кафића "Irish Pub" и осматрали француске навијаче и окупљање "Партизанових" навијача, док је осуђени Грковић са припадницима своје групе "Иридућибили" и то Карбић Јованом, Томасовић Драганом, Вујовић Миланом, Четник Бранимиром, Сувајац Владаном, Величковић Стефаном, Тарлаћ Миланом и Матијевић Бојаном и другим НН навијачима дошао до наведеног степеништа, а осуђени Пузигаћа ловео осуђене Станковића и Петровића и друге НН навијаче улицом Кнез Михаиловом поред хотела "Мажестик", до платоа Обилићев венац, где су осуђени и други НН навијачи неопажено различитим правцима пришли башти кафића "Irish Pub" и тако окружили француске навијаче, ставили хируршке маске на лица, а осуђени Томасовић кану фантомку на главу, и са бакљама, дрвеним палицама, флашама и другим чврстим предметима у рукама, након узвика "Тулуз, Тулуз", а што је био знак за почетак напада, изненада физички напали француске навијаче, у ком моменту су окривљени Прелић и осуђени Марковић уз повик "Брате ајмо, почело је, крећемо" рушећи столове и столице истрчали из кафића и утрчали у групу Партизанових навијача који су стигли са осуђеним Грковићем и осуђеним Пузигаћом, па су сви заједно тукли и ударали француске навијаче палицама, бакљама, ногама, рукама и другим чврстим предметима и ломили инвентар кафића, при чему су од окољених француских навијача оштећеног [REDACTED] палили у потисљак, а након што је пао шутирали га у предео главе и тела, затим бакљом покушали да му запале лице, које је руком заклонио и окренуо главу како би то избегао, па су му запалили косу, оштећеног [REDACTED] с леђа чврстим предметом ударили по глави, шутирали га, палили бакљом и одузели му торбицу са мобилним телефоном и личним стварима, а оштећеног [REDACTED] с леђа потом ударили у главу и оштрем предметом у леђа, док су оштећеног [REDACTED] конобара кафића "Irish Pub" који је седео за столом са француским навијачима ударили, од чега је преко стола пао на тло и док је трчао ка унутрашњости кафића "Окно" испред овог кафића га је сачекало више навијача "Партизана", који су са палицама стајали испред пролаза тржног центра "Миленијум" да би дочекивали и тукли нападнуте француске навијаче који беже, где га је један од њих ударно у десни део потисљка, а затим су окривљени Прелић Ђорђе и осуђени Марковић Љубомир, Грковић Иван, Пузигаћа Дејан, Карбић Јован, Томасовић Драган, Вујовић Милан, Четник Бранимир, Сувајац Владан, Величковић Стефан, Тарлаћ Милан и Матијевић Бојан онколили оштећеног [REDACTED], који је од задобијених удараца остао да лежи на плочнику у непосредној близини степеништа и истовремено га рукама и ногама ударали и газили по глави и телу, гађали чапама, пепељарама, флашама, ударали дрвеним палицама, бакљама и другим чврстим предметима, а потом га са већ видним отоком у пределу лица употребом физичке силе, вукући га и гурајући снажно притиснули на метални део ограде, где је био окружен свим наведеним лицима, при чему су га двојина или тројица из групе која га је окруживала намерно бацали са ограде степеника

са висине од 4,28 метара наглавачке у простор између степеништа и гараже на земљану површину и одмах се на команду "Готово је" разбежали, при чему су услед свих описаних радњи окривљеног Прелић Ђорђа и осуђених Марковић Љубомира, Грковић Ивана, Пузигаћа Дејана, Карбић Јована, Томасовић Драгана, Вујовић Милана, Четник Бранимира, Сувајац Владана, Величковић Стефана, Тарлаћ Милана и Матијевића Бојана и других III називача предузетих како на платоу, тако и бацањем преко ограде оштећеном [REDACTED] напади тешке повреде опасне по живот и то: повреде главе-ткива поглавине на левој бочној страни главе укључујући и леви слепоочни мишић са двоструким преломом левог јагодичног лука, преломом костију леве бочне стране крова лобање и индиректним преломима костију основице предње лобањске јаме са леве стране, крвне подливе коже леве половине лица са оцесжним крвним подливом поткожног меког ткива, те преломима костију леве половине лица, повреде садржаја лобањске дупље-крварерње испод меких можданцица, нагњечине мождане коре са трауматским интерцеребралним крварењима, повреде врата и трупа у виду крвних подлива коже и поткожног меког ткива, прслом тела грудњаче, прелом шестог ребра са леве стране, као и прелом горње гране леве препонске кости, повреду зида аорте у виду непотпуног расцепа зида исходног дела аорте непосредно испод лука, повреде меких ткива горњих и доњих удова у виду већег броја крвних подлива и отуљотина коже као и крвних подлива поткожног меког ткива и прелома костију и повреда зглобова десне шаке у виду прелома чунасте кости и расцепа лигамената између чунасте и полумесечасте кости, па је услед оштећења по живот важних можданних центара и притиска на виталне мождане центре од крви изливене из расцепа можданних и можданичних крвних судова у мождано ткиво и субдурални простор и насталих компликација оштећени преминуо и поред адекватне указане медицинске помоћи, дана 29.09.2009. године, при чему је Прелић Ђорђе био свестан да предузете описане радње представљају безобзирно насиљничко [REDACTED] којима се може проузроковати смртина последица која је код оштећеног [REDACTED] ступила, а на чије наступање је пристао, заједно са напред наведеним правноснажно осуђеним лицима, док су у овом нападу лаке телесне повреде за добили и оштећени [REDACTED] и [REDACTED], у виду раздеротине у средишњем делу теменог предела главе, оштећени [REDACTED] и [REDACTED] у виду [REDACTED] на десној бочној страни врата и [REDACTED] у пределу [REDACTED] ног рамена и ошт. Јаковљевић Александар у виду нагњечења меких ткива поглавине десно и повреду у пределу десног лакта,

- чиме је окривљени Прелић Ђорђе у саизвршилаштву извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 2 у вези члана 33 КЗ-а,

Па суд окривљеног применом напред наведеног законског прописа и одредби члана 2, 4, 5, [REDACTED] и 63 КЗ

ОСУЂУЈЕ

На казну затвора у трајању од 12 (дванасет) године у коју казну му се урачујава време проведено у екстрадиционом притвору почев од 01.03.2013.

године до 04.06.2014. године, време проведено на издржавању казне затвора почев од 04.06.2014. године до 18.06.2015. године и време проведено у притвору почев од 18.06.2015. године па надаље.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ окривљени на плаћање паушала и трошкова кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити накнадно посебним решењем.

O б р а з л ј е з и њ е

Општежницом Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт.бр. 1419/09 од 18.01.2010. године, а која је изменјена на главном претресу у предмету К.3012/10 дана 23.12.2010. године, окривљенима Ђорђу Прелићу, Љубомиру Марковићу, Ивану Грковићу, Дејану Пузигаћи, Јовану Карбићу, Драгану Томасовићу, Милану Вујовићу, Бранимиру Четирику, Владану Сувајицу, Стефану Величковићу, Милану Тарлаћу, Бојану Матијевићу, Степи Петровићу, Дејану Станковићу, стављено је на терет да су као саизвршиоци извршили кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 2 у вези члана 33 КЗ-а а окривљеном Владимиру Ђошковићу да је извршио кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 3 у вези става 1 КЗ-а.

Окривљени Прелић Ђорђе и Пузигаћа Дејан након овог догађаја дали су се у бекство и поред расписане полицијске потраге нису били доступни суду. Против окривљеног Прелића и окривљеног Пузигаћа је истражни судija Окружног суда у Београду донео решење о спровођењу истраге Ки.бр. 941/09 од 08.10.2009. године, а решењем истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр. 941/09 од 08.10.2009. године према окривљенима Прелић Ђорђу и окривљеном Пузигаћа Дејану одређен је притвор из разлога прописаних одредбама члана 142 став 1 тачка 1 и 5 ЗКП-а и према истима је, на основу члана 556 ЗКП-а донета наредба за расписивање потернице, а решењем Вишег суда у Београду К.бр. 3012/10 – КВ.бр. 1373/10 одређено је суђење у одсуству окривљеном Прелић Ђорђу и окривљеном Пузигаћа Дејану, на основу члана 304 став 2 и 3 ЗКП-а. До окончања првостепеног кривичног поступка окривљени Прелић Ђорђе и Пузигаћа Дејан остали су недоступни државним органима.

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.3012/10 од 25.1.2011.године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1бр.3606/11 од 28.10.2011.године,између осталог, окривљени Прелић Ђорђе оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114.тачка 2 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у тајању од петнаест година.

Окривљени Прелић Ђорђе, који се налазио у бекству изручен је из краљевине Шпаније у Републику Србију, а решењем Вишег суда у Београду К.бр.3012/10 (Кв.бр.1644/15) од 1.6.2010.године, дозвољено му је понављање поступка окончано Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.3012/10 од 25.1.2011.године, преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1бр.3606/11 од 28.10.2011.године.

Заменик ВЈТ у Београду, Горан Рашић, током поновљеног поступка и у завршној речи, остао је код измењене оптужнице од 23.12.2010. године и при завршној речи која је одржана на главном претресу 18.01.2011. године, у предмету овог суда К.3012/10, у односу на овде окр.Прелић Ђорђа. Предложио је да се окривљени огласи кривим за кривично дело за које је оптужен, осуди на казну затвора по закону и да се приликом одмеравања казне имају у виду све олакшавајуће и отежавајуће околности из чл.54 КЗ. Додао је да је став тужилаштва да су током доказног поступка најинтересантнији сведоци били [REDACTED] и [REDACTED], и сматра да би изјаве ових сведока требало критички посматрати и да их не треба уважити, јер су дате у циљу умањења кривичне одговорности окривљеног. За овакав став тужилаштво налази потпору у другим изведеним доказима, а посебно па поновљеном суђењу: Дојуна заједничког налаза и мишљења од 23.12.2016. године, вештака Др. Ђорђа Алемпијевића, Др.Ивице Милосављевића и вештака трасолошке струке Мирослава Бусарчевића, који су говорили о томе да ли је, шта и како могуће, везано поводом саме смрти оштећеног [REDACTED]. Предлаже да се према окривљеном продужи притвор из истих основа због којих је последњи пут и продужен, сходно чл.211 ст.1 тач.1 и 3 ЗКП и да се окривљени обавеже на плаћање трошкова кривичног поступка.

Бранилац окривљеног адвокат Маја Тркуља у завршној речи је навела да Прелић Ђорђе није крив да је извршио кривично дело тешко убиство и моли да га суд ослободи кривице и сматра да такав предлог нема алтернативу. Наиме, оптужнициом ВЈТ у Београду, Прелић Ђорђу се ставља на терет да се претходно договорио са Грковићем. Пузигаћом и Марковићем да пре утакмице пронађу у граду навијаче "Тулуз" и да их као група заједно и физички нападну. Претходни договор звучи прилично конспиративно, а сматра да тужилаштво није апсолутно ни јединим јединим доказом успело да тај претходни договор објасни како је изгледао, односно, да објасни која су то четири лица постигла овакав договор и на који начин. Шта је, када је и где је постигнут тај претходни договор. Такође сматра да је ова реченица унста врло произвљено у оптужници, односно немамо одговор на питање када и ког дана, као ши то па који начин се претходни договор прави између лица која се не познају. Друга ствар која је предмет оптужнице је радња организовања. Радња организовања се школски по оптужници састоји из три дела. Прво да је Прелић Ђорђе организовао припаднике групе "Алкатраз" и друге НН навијаче, па како их је позвао да се окупе на Геразијском платоу, да је наставио и даље да их организује за напад. Друго, да је заједно са Марковићем непосредно пре осталих окривљених стигао на степениште на плато Обилићевог венца, сео у кафић "Зузус" и у непосредној близини кафића "Ајриш паб" и наставио да посматра Француске навијаче и окупљање Партизанских навијача. И под три, да је са Марковићем у моменту када је туча већ отпочела уз речи: "Ајмо брате крећемо", рушећи столове и столице, истрчао из кафића и утрчао у групу навијача. Неспорни је чињеница да између Грковића и Пузигаће постоји телекомуникациони, као и између њих двојица и припадника њихових навијачких група. Оно што не постоји у предмету то је телефонски позиви између Марковића, Прелића са Грковићем и било којим другим оптуженим у овом предмету. Од 2009. године тврди да у оптужници не постоји јасно определење радње које Марковић и Прелић предузимају у циљу организовања и реализације напада, односно, нису утврђене

тачне радње које њих двојица предузимају. За Марковића и Прелића се само наводи да су НН навијаче организовали тако што су их позивали да се окупе у Теразијском парку, ништа више. Долазимо до тога да се радња организовања исцрпљује у радњи позивања, а поставља се питање ко су ти НН људи које је он позивао. Из листинга Прелићевих и Марковићевих телефонских позива, које суд има на увиду, да је постојао било ко ко би посредно утицао на тако нешто, на организовање, да су посредно они били ти који су давали налог за организовање, данас би били на оптуженичкој клупи, а њих нема. У ситуацији када Марковић и Прелић нису могли да се повежу са тим другим лицима, у оптужници и даље стоји НН лица, НН лица која су позивали, НН телефони, НН организују, НН на начин и НН радњама. За Грковића и за Пузигађу у оптужници то има, за Прелића и Марковића то апсолутно не постоји, остаје у ефери уопштеног. Коначно, Прелићу и Марковићу се ставља на терет да су посматрали Француске навијаче, па се поставља питање, а зашто би они осматрали те навијаче, када су ти навијачи већ два пута осмотрени. Они долазе по оптужници на плато и тако на том платоу после пар минута од њиховог дласка креће туча. Они нису утицали на почетак туче, јер не треба заборавити да иде реченица "ајмо брате, почело је", практично по оптужници они постају обични учесници у свему томе. Они само улазе у ту тучу на један начин као што и сви други улазе, значи нису организатори. Не треба заборавити и то да они нису ни под каквим маскама, врло транспарентно седе у том кафићу по оптужници и након тога они наручују пиће. Ко наручује пиће ко очекује да сваког тренутка уђе у тучу? Прилично нелогично. Оно што за радњу тог организовања тужилаштво има као један једини доказ то је фамозни заштићени сведок А1. За А1 се поставља питање колико му се уопште може поверовати и колику доказну снагу има тај А1 сведок? Имајући у виду да читаво његово сведочење можете да сведете само у пар реченица које су битне за суд, а то је да су том сведоку у полицији дат само две фотографије, и то Прелића и Марковића и да је тај сведок рекао: "нисам обратио пажњу на њих, једино што се сећам, то је да сам их видела или видео, заправо у предмету се и врло јасно открива да је та особа женског рода, да сам видео ту особу само из профила и са леђа." Сматра да је велики пропуст тужилаштва што у том тренутку Марковића није ставио на линију за препознавање и радњу препознавања извршио па један законит начин, јер ми тада не бисмо имали све ово накнадно, што смо имали, а то је да се они препознају на једнан врло незаконит начин, у судници, да претпостављамо шта је тада било и шта је он видео. А тог тренутка када се све десило Марковић је био доступан државним органима и та радња је могла да се сироведе. То је пропуст тужилаштва. И трећа ствар која се ставља њеном брањенику на терет, то је радња учествовања. Окривљени Прелић је оптужен, а потом је оглашен кривим што је заједно са осталим окривљеним ударao Француске навијаче палицама, бакљама, ногама, рукама и другим чврстим предметима што је заједно са осталим окривљеним опколио оштећеног Бриса Татона и истовремено са осталим окривљеним га рукама и ногама ударавао и газио по глави и телу, гађао чашама, пепељарама, флашама, ударавао дрвеним палицама, бакљама и другим чврстим предметима, а потом га већ са видним отоком у пределу лица вукао и гурао, а затим снажно притиснуо на метални део ограде заједно са свим осталим окривљеним од кога су двојица или тројица намерно бацили оштећеног са ограде степеница. Сматра да је произвољно наведено тако нешто у оптужници, па доказима апсолутно неутемељено, да је то животно неизводљиво да 14 људи предузима активно радње онкољавања,

ударања, гажења, притискања на ограду, а двојица и тројица и радњу намерног бацања. Да би суд некога огласио кривим, сматра да је потребно да се те радње конкретизују и индивидуализују, тачно шта је Прелић урадио, и које радње је предузео, јер само на тај начин може да се добије исправна правна квалификација. Насупрот њеном мишљењу, које сматра да је школски пример да би неког огласили кривим, сматра потребним да се осврне на став Апелационог суда, који је рекао "није пресуђујућа чињеница у овом предмету чији је ударац при истовременом наношењу удараца од стране свих окривљених проузроковао и тешку телесну повреду опасну по живот и која су то двојица или тројица окривљених од свих присутних око [REDACTED] за Т[REDACTED] док га вуку, гађају, снажно одгурнују на ограду степеништа, подигла ноге и пребацила га преко ограде степеништа. Управо овакав став Апелационог суда је довео до тога да се окривљени на силу обухвате једном рогобатном конструкцијом која није реална, која није животна, да 14 људи истовремено наносе повреде једном човеку, да 14 људи као група нападну једног човека и наслоне га на ограду и да 14 људи стане у полукруг од 2 метра и притиска га на ограду од којих је само један евентуално, ако је Б[REDACTED] Т[REDACTED] био нагнут, узео и пребацио га, односно гурнуо и наслонио се на њега и двојица или тројица ухватили га за ноге и пребацили. Сматра такође да у тој оптужници постоји и једна контрагност која није мала. У предњем делу оптужнице ставља се на терет свима да су пребацили [REDACTED] да би се након тога ставила солуција што и пише у оптужници, а после тога и у пресули, да је могло да дође до солуције да га један гурне, ако је био наслоњен, или двојица или тројица да га пребаце. Стога је ово био покушај да се уопштеним дефинисањем избегну конкретне радње индивидуализације кривице Прелић Ђорђа. Пресудна чињеница је да се утврди шта је Прелић Ђорђе урадио и које је радње предузео, и да ли је он особа која је пребацила, гурнула [REDACTED] Т[REDACTED]. Јер је управо због тога он оглашен кривим за кривично дело тешког убиства [REDACTED] Т[REDACTED]. Неспорна је чињеница да је Прелић Ђорђе био присутан на Обилићевом венцу и да је био присутан услед стицаја околности које је изнео у својој одбрани. Неспорна је чињеница и то да је Прелић Ђорђе само са Марковићем био у контакту и да једино њега познаје, што су потврдили и си окривљени у овом поступку, да Прелић Ђорђа нису видeli, не познају, да нису контактирали, да немају његов број телефона у својим именицима, што се може утврдити и из листинга њихових телефона. Неспорна је чињеница да из садржине извештаја телефонске комуникације, СМС порука, као и извештају о упоредној анализи телефонске комуникације са графичким приказом произилази, да је Прелић Ђорђе био у комуникацији само са Марковићем и ни са ким више, као и да је Марковић био у комуникацији са Прелићем и ни са ким више. Насупрот свему овоме, да не постоји комуникација, имамо став Апелационог суда који гласи: "такође су током поступка изведени и писмени докази, а који се пре свега односе на извештаје о телефонским комуникацијама и обради одузетих телефонских апаратова и СИМ картица, из чега је утврђена међусобна телефонска комуникација и размена СМС порука између окривљених, свих, непосредно пре и после догађаја, а из којих порука чији је садржај наведен у образложењу пресуде је утврђено планирање напада као и дешавања након истог." Ово није истина и из шеме се види да то не постоји. Марковић и Прелић ни са ким нису комуницирали. Да би разбили онакву сумњу одбрана је пред овим већем ставила предлог да се отвори и други телефон Марковића и дали вам шифру за њега. Да би отклонили такође сумњу, у предходном поступку су ставили предлог претходној председници већа да се

прибави извештај о телефонској комуникацији од Марковића и Прелића 3-4 дана пре овог догађаја, све са циљем да отклоне сваку сумњу да би се видело да не постоји никакав претходни договор између њих и осталих оптужених, а на жалост "ВИГ" је одговорио, да услед протека времена није у могућности то да достави. Закаснила је још једна ствар и то да се саслушају овде три битна сведока, то су Павловић Марко, Ковачевић Дражен и Гарић Милош. То су сведоци које су предложили само са јелним циљем, а то је да ти сведоци посведоче истину, да су Прелић и Марковић то лето проводили врло често на релацији Хотел "Палас". Обилићев венац, по кафићима, дружески се са својим пријатељима. То демистификује и телефонски позив упућен од Марковића ка Прелићу, веће пре овог догађаја. Оно што је апсурд је да суд у својој пресуди наводи да не спори чињеницу да су Прелић и Марковић то лето проводили у тим кафићима. Ако није спорна чињеница да су они били у тим кафићима, ако је неспорно утврђено да није било телефонске комуникације и ако је неспорно да не постоји претходни договор, који је један једини доказ против Прелића да је урадио ово кривично дело и да је тамо био са том намером? Поједностављено одлучивање суда, по принципу били сте на лицу места, ви сте Партизанови навијачи, десила се туча, десило се убиство, па ви сте сигурно у томе учествовали. Е то не сме да буде начин закључавања једног судског већа после доказног поступка за кривично дело тенког убиства. То може да буде начин размишљања лаичке јавности, медија или евентуално полиције у свом претк rivичном поступку. Битно је то, што у овом предмету тужилаштво није успело да докаже најбитнију ствар оптужнице, а то је умишљај. Свима је јасно да навијачи када иду да се туку са другом навијачком групом имају један мотив, а то је туча. Они немају мотив да иду тамо да би неког убили. Они нису имали мотив одласка на Обилићев венац да би убили било кога од Француских навијача. Имали су мотив да се туку, имали су мотив да отму нешто од навијачких обележја и да их ставе на трибину, али сигурно не и да убију било кога. Из тог разлога сматра да тужилаштво умишљај у овом предмету није успело да докаже, да није успело да докаже претходни договор, радње организовања и радње учествовања. Прелић Ђорђе у свему овоме није имао сазнанja и није учествовао.

Бранилац окривљеног адвокат Драгослав Огњановић је у завршној речи навео да се одбрана Ђорђа Прелића готово искључиво бавила оспоравањем чињеничних навода и доказа које је тужилаштво понудило суду када је у питању наводна улога Ђорђа Прелића у овом догађају. Управо због чињенице што је ВЈТ имала један кратак осврт на исказе два сведока С. [redacted]
[redacted] и сведока Д. [redacted]. Тужилаштво није понудило овом већу апсолутно ништа у циљу аргументовања наводне улоге Ђорђе Прелића у овом догађају. Не постоји ниједан једини доказ о томе да је Ђорђе Прелић имао наводну организаторску улогу када је у питању овај догађај. Шта више не постоји ниједан једини доказ који би указивао на то да је Ђорђе Прелић непосредно предузео било који облик радње извршења кривичног дела, дакле тешког убиства при безобзирном насиљничком понашању. Одбрана Ђорђа Прелића никада у овом поступку није спорила чињеницу његовог присуства на површини од неколико хиљада квадратних метара. Ђорђе Прелић је потврдно реаговао када је пред овим већем прегледан снимак под називом "степениште", ако је то његов назив из списка предмета где се види како долази пењући се уз стапениште ка платоу Обилићевог венца. И управо у том делу и тајмингу

снимка и временима која се налазе на том снимку и имајући у виду сведочења заптићених сведока А1 и А2, настаје ситуација у којој веће не треба да има апсолутно никакву дилему. Тренутак и време које је забележено у минутима и секундама када се Ђорђе Прелић пење на плато Обилићевог венца и ритам догађаја онако како је објашњено од стране сведока А1 и А2 и време настанка туче, време трајања туче, у апсолутној мери говори у прилог тога да две особе на које указује сведок А1 и А2 које су селе у кафић у који Ђорђе Прелић није сео, нису ни Ђорђе Прелић ни Марковић. Предлаже да веће пажљиво анализира исказе сведока А1 и А2, и на тај начин заузме један врло прецизан став у погледу веродостојности тих исказа, а наравно и веродостојности одбране Ђорђа Прелића која управо говори у прилог тога да Ђорђе Прелић, јесте био присутан тамо, али да није ни на који начин имао апсолутно никакво учешће у предметном догађају. Ђорђе Прелић нема апсолутно никакву комуникацију дакле непосредну, са било којим од тада саопштених, сада осуђених лица, и највећи број њих уопште и не познаје, са именима тих људи је био суочен вероватно први пут онда када је имао прилику да узме оптужницу у своје руке, а управо о томе говоре и искази које су, како у претходном кривичном поступку, али и на главном претресу дали и сами тада саопштени, а данас осуђени. Нико од њих заправо не познаје Ђорђа Прелића и кажу, један део њих, да знају ко је Ђорђе Прелић. Знају га са трибине, јужне, на стадиону ЈНА, али нико од њих није ни у каквом контакту са Ђорђем Прелићем. Нису познаници, нису пријатељи, нису другови, немају комуникацију ни поводом организације навијања, нити поводом одлазака на утакмице, путовања, гостовања итд. Ђорђе Прелић никада није био нити је, нити ће икада бити вођа навијача. Постоје људи који су били вође навијања, дакле људи који су организовали певање песама, истицање тамо које каквих транспарената, застава и тако даље, што такође није био Ђорђе Прелић. Дакле, некаквом аналогијом која је имплементирана на један вештачки начин на лик Ђорђа Прелића у смислу да је он некакав вођа, пренето се и тврђење како је он организатор овог догађаја. Не може из нечега што је не право или нечега што је незаконито да настане било шта што је право и што може да има префикс законитог. Из неосноване тврђење не може произићи основан закључак. Тужилаштво није понудило ни једног јединог сведока од масе људи који су присуствовали, учествовали у догађају или били посматрачи догађаја, а било их је неколико стотина који би непосредним опажањем потврдило да је неко од учесника тог догађаја, неког од учесника тих догађаја бацио преко ограђе у амбијен. Са друге стране, одбрана је понудила неколико сведока очевидаца и верује да се из тог разлога, заменик ВЈТ данас осврнуо на сведока Д. [REDACTED] и сведокињу С. [REDACTED] у Б. [REDACTED]. Међутим тај осврт је такође паушалан јер је веома кратак, а ова два сведока, али не само, али и сведок Александар Бањац који је био менаџер угоститељског објекта "Ајриш паб" који се налази непосредно испред степеница које са платоа Обилићевог венца воде у улицу Маршала Бирјузова, потом сведок колпортер који се зове и презива И. [REDACTED] који је саслушан. Претходно веће је имало прилику да се приликом извођења доказа упозна са аудио записом позива упућеног хитној помоћи непосредно иза самог догађаја. Тај позив чини [REDACTED] која тада фризерка у салону који се налази на самом углу и како сама даје објашњење, има два излога улице Бирјузова и тих степеница које воде ка платоу Обилићевог венца. Ово веће је имало прилику да чује тај аудио запис, да га врло помно и врло пажљиво преслуша и оно што смо сви чули и оно што не може нико да оспори јесте, да је тај сведок у тренутку када позива а

аутентично је утврђено да је то њен глас и да је тај позив учињен са телефонског броја 011/12638-397, што је и званично број тог тадашњег фризерског салона, успаниченим гласом, потпуно спонтано, без било каквог глуматања обавестила диспечере Хитне помоћи да је човек пао са висине, како је она рекла 20 метара, вероватно од тог узбуђења или настојања да тај догађај учини драматичнији како би Хитна помоћ пре дошла, а видeli smo да је, иако то није 20 метара, по његовом исходу апсолутно драматичан, јер је завршио са смртном и последицом и исходом, не може нико да каже да је тај позив нешто што је било фингирано. Не може нико да каже да је то производ нечије глуме. Фрапира чињеница да ту жену нико нема потребу да чује и тада када је улога суда била да утврдити материјалну истину, нико није предлагао да се та жена непосредно саслуша. [REDACTED] Е[REDACTED] први пут бива саслушана пред кривично ваниретресним већем овога суда онда када је поднет предлог за понављање поступка, доцкан. Пресуде су донете, постале су правноснажне, иссрпљене су жалбе, дакле редовни правни лекови, остао је само један вандредни правни лек који иронисује нови адверзијални Законик о кривичном поступку, а то је захтев за понављање поступка услед нових чињеница. Ово веће је за разлику од оног претходног имало прилику да непосредно чује и испита сведока [REDACTED] и [REDACTED]. Њен исказ не може да се посматра изоловано, њен исказ не може да се посматра независно од тог аудио записа и неспорног позива које је учињила Хитној помоћи. Још важније је да њен исказ не може да се посматра изоловано у односу на исказ другог сведока који је такође први пут саслушан пред овим већем, [REDACTED] тада радника обезбеђења, "Паркинг сервиса" Јавног предузећа Гараже на Обилићевом венцу. То је бивши полицијац. Човек са неспорним истукством који је имао статус овлашћеног службеног лица у Градском секретаријату за унутрашње послове Града Београд. То је човек који уме да разликује чињенице, који уме да одреди удаљности, који уме да веже одређене догађаје, радијс за одређено место и тако даље, просто зато што се тиме бавио цео живот. Ни [REDACTED] ни [REDACTED] ни [REDACTED] ни у једном делу, ни једном једином речју свог сведочења не помињу Ђорђа Прелића, да би умањили његову кривично правну одговорност за овај догађај или његово учешће у овом догађају. С[REDACTED]а Е[REDACTED] каже да је са удаљностима од 15-20 метара, у тренутку када се то све догађа, налази на висини нижој од платоа Обилићевог венца, види врх степеница, види целе степенице, и види фронталну ивицу платоа Обилићевог венца. У једном тренутку види човека који из трка наскоче на жардињеру и са ње пада у амбис. На штитање од једног бранилаца одговара да у том тренутку не види никога у непосредној близини сада покојног и да не види никог на степеницама. Види жардињере са леве стране степеница гледано из њеног правца. То је битно због исказа и сајржине исказа сведока [REDACTED] који тај догађај посматра из унутрашњости приземља тог гаражног објекта на Обилићевом венцу који је он као бивши припадник МУИа, а сада по уговору, чува. Суду су достијали уговоре између Удружења пензионера Градског СУПа и Јавног комуналног предузећа "Паркинг сервис" са једне стране и појединачни уговор између сведока [REDACTED] и Удружења пензионера. Он са позиције на којој стоји, фронтално испред себе види степениште, за које вештачко траколошке струке [REDACTED] тврди да је са њега бачен [REDACTED] Т[REDACTED] [REDACTED] струке [REDACTED] тврди да је са њега бачен [REDACTED] Т[REDACTED] [REDACTED] није ни био на тим степеницама, и то не само он, него на том степеништу у тренутку када [REDACTED] пада, није било никога. Брис Галон пада са врха платоа, равног дела платоа Обилићев венац. Где је [REDACTED]

Тао? Како је пао? Да ли је пао на главу и колена? Да ли је пао на леђа? Да ли је пао директно на главу? Ако се узме да су аутентична ова два исказа и да није ни пао нити је бачен са степеништа, па оно што тврди вештак Бурсарчевић није ни битно. Али поводом директног пада на главу вештак није могао да да одговор као ни шта се догађа када особа тешка отприлике око 80 кг са висине између 3, 5 и 4 метра какав је подест степеништа падне директно на главу како је то тврдио Бурсарчевић, шта се догађа са његовим вратом и кичменим пршиљеновима у вратном предезу и да морају да се сломе. Не могу се оспорити ова два исказа просто зато што и јесу животни, логични један са другим, али не само између себе него и са исказом колпортера који се зове [REDACTED]. Тај човек иако врло скромних реторичких способности даје један врло значајан садржински исказ који потврђује у апсолутној мери исказ и [REDACTED] и [REDACTED]. Тај сведок је као и [REDACTED] приметио отисак стопала у земљи жардињере у којој је била попомљена туја. То је она друга туја односно жардињера са леве стране од степеништа. То је управо она средња жардињера којој је био апсолутно слободан приступ, на којој је човек који бежи од некакве опасности а она се у конкретном случају зове туче, напад, насиљничко понашање једне групе лица, пење и не знајући шта је доле, пада у амбис. Дакле поред ова два сведока постоји и исказ сведока [REDACTED] и [REDACTED]. Иако је никад раније саслушан сведок је сведок који је наизглед дао један неатрактиван исказ, али свакако значајан у смислу да је човек очевидац целог догађаја од његовог иницирања до окончања и човек са места на којем стоји и функције које обавља. а менаџер је угоститељског објекта "Ариш паб" непосредно испод себе на удаљености од 7, 8, 9 метара види степениште које води са платоа Обилићевог венца ка Синагоги, дакле ка улици Маршала Бирјузова. Он не види само првих 4-5 степеника, али плато за који Бурсарчевић тврди да је са њега бачен Брис Татон, види јако добро и на платоу и он баш као и [REDACTED] [REDACTED] не види апсолутно ништа. Заиста је нелогично да неко помисли како су се фризерка, бивши полицајац, колпортер и менаџер угоститељског објекта међусобно удружили, неко их организовао и повезао и до тачнила им ускладио исказе, па готово часовничарски прецизно објасне како и на који начин је дошло до тога да се несрећни [REDACTED] нађе у амбису и задобије повреде од којих је касније и преминуо. Све ово нема никакве везе са Ђорђем Прелићем, зато што Ђорђе Прелић у том догађају не учествује. Зато што га Ђорђе Прелић не организује, зато што [REDACTED] [REDACTED] не предузима нити једну радију која би било којим обликом, модалитетом свог извршења могла да му да било какву улогу у том догађају ни организаторску вити радију непосредног извршења. Нема саизвршилаштва без јединственог умишљаја. Јединствен умишљај у овом случају код комплексног кривичног дела какво је ово, јер има квалификован облик убиства мора да буде уперен и на основу облика, дакле на убиство и на његов квалифицирани облик, дакле на тежу последицу. Када је то тај умишљај настало, када се тај договор извршио, када је и где дошло до реализације таквог договора у смислу његовог прихваташа, приступања и тако даље, тужилаштво не нуди доказ. Ђорђе Прелић у том догађају не учествује, он га посматра и то само једним делом и напушта место догађаја одшетајући мирно ка Кнез Михајловој улици, одакле иде ка кафићу "Барка" што је рекао у свом исказу, а и други сведоци потврдили су једном од главних претреса одржаних пред овим већем. Овај поступак у једном свом великом делу те 2010. и 2011. године, био је прво медијски пропраћен, имао је будну пажњу целокупне јавности и будућу пажњу не само тадашње власти већ и један врло значајан политички префикс.

Кривично правна квалификација је врло несрећно одабрана и брањена, како пред Вишом судом у Београду, тако и пред Апелационим судом у Београду, а била је један од уступака једне државе другој. Том утиску и они који то на глас неће да признају, не могу да се отму. У таквом уступку неко треба да седи у затвору 15,10, 7 и по и тако даље година, али не треба заборавити никад да је неправноснажном одлуком овог суда, ова група људи, а међу њима и Ђорђе Прелић у одсуству осуђена на 35, 30 и тако даље година. Без и једне нове чињенице, без и једне олакшавајуће околности Апелациони суд каже да, ова група људи је у саизвршилаштву извршила кривично дело тешког убиства, али није то 35, није то 30, није то 20, то је сада 15, 10 и 7 и по година. Па на основу чега? Па ако је тешко убиство при безобзирном насиљничком понашању онда јесте 35 и 30, али како је Апелациони суд свестан да је то несрећно одабрана кривично правна квалификација и уступак једне државе другој, јер се ради о судбинама младих људи. Имао је прилику да види све те момке, то нису криминалици, то нису људи који се баве криминалом, то нису људи који као задњу идеју и прву намеру имају да некога лише живота, или да га тешко телесно повреде, или да му одузму живот. То су дена, сада говорим на један најопштији начин, и у овоме уопште нема Ђорђа Прелића. Његовом брањнику суђено је у одсуству зато што није хтео да пристане, на неправично суђење. Овде се евентуално ради о неким другим кривичним делима, која вуку драстично мање казне. Ђорђе Прелић није извршио ово кривично дело, па предлаже да га суд ослободи за кривично дело које је предмет оптужбе.

Бранилац окривљеног адвокат Југослав Типтор, у завршиој речи је павео да се његовом брањенику суди, пошто му је дозвољено понављање поступка, јер је ранији поступак вођен у његовом одсуству, зато што постоји квалитативна разлика у односу на суђење у одсуству и на неки начин то је и у судској пракси Србије стандард. То је стандард јер окривљени има право да преиспита доказе оптужбе и он то право има и по Уставу ове земље и по чл.6 Европске конвенције за заштиту људских права. Устав каже у чл.33 ст.4, а Европска конвенција у чл.6 ст.3 тач.Д да окривљени мора бити у могућности испитати истинитост и поузданост доказа оптужбе, тако да их усмено испитују у његовом присуству, било у време када тај сведок даје свој исказ, или у некој каснијој фази поступка. Прелић је присутан пред судом, пред овим зећом, на овом главном претресу и једини смишој поновљеног поступка, јесте управо да окривљени Прелић може све доказе који стоје против њега да преиспита и да се они изводе у његовом присуству. У овом предмету, када се развоје на једну страну докази да је кривично дело учинјено, а на другу страну докази да је Ђорђе Прелић учествовао у извршењу кривичног дела види се да на левој страни има много доказа, разних, без упуштања у њихову анализу, а на овој десној страни као једини доказ да је Ђорђе Прелић имао било какво учешће у неком кривичном делу тога дана на Обилићевом венцу јесте само једна реченица, само једна реченица, и то изречена од стране окр.Станковић Дејана и то изречена у полицији и пред истражним судијом, мада је тада само остао код исказа из полиције, касније је он чак и ту реченицу оповргао, али је изречена, и та реченица гласи "на стадиону за време утакмице од Грковића сам чуо да су се у том моменту на месту где је Франциуз скочио око њега налазили Прелић и Фића." Осим ове реченице не постоји ниједан други доказ, а то треба јавност да зна, да је овај овде човек дакле умешан у било које кривично дело, а камо ни кривично дело тешког убиства. Њему се за то десло, због ове реченице судило,

изрицато и 35 и 15 година, а данас му се суди, а у притвору је за овај временски период. Током поступка предложио је да се овај једини доказ изведе у његовом присуству, и да му се пружи прилика да се са тим, сведоком јер Станковић Дејан иако је оптужен у поступку који је правноснажно окончан, он је у овом поступку сведок и то каже пресуда "Лука против Италије", да је Европски суд јасно заузeo правни став где каже да чињеница да су изјаве као у овом предмету дали саокривљени, а не сведоци- није релеватна, тамо где изјава може да буде кључна за доношење осуде, без обзира па то да ли је дао сведок у најстрожијем смислу речи или саокривљени она представља доказ оптужбе подложен примени јемства из чл.6 ст.3 тачка Д Конвенције. Дакле, Европски суд ставља у исту раван исказ саоптуженог и исказ сведока и каже када је Станковић правноснажно осуђен у другом поступку, у овом поступку је сведок, то каже Конвенција, а Конвенција је изнад Законика о кривичном поступку. Ако чл.40б каже може се позвати саокривљени из правноснажног окончаног предмета, али не мора, а чл.481 да ће се читати тај исказ аутоматски, то што 481. тако пише, не значи да је почетак и крај норме која овај суд везује да примени у сваком конкретном случају, јер суд мора да применjuје чак и законске норме у светлу садржине и у светлу важења одредби Европске конвенције за заштиту људских права, зато што управо те одредбе представљају гаранцију да земље чланице неће својим законом чак и нормативно уређивати правила поступка којима ће се на законит начин кршити људска права, и када се цени да ии се крши људска права, не цени се у светлу садржине ЗКП-а, него се цени у светлу садржине судске праксе Европског суда за заштиту људских права, а Европски суд за људска права дакле својом судском праксом практично сваким даном на неки начин дефинише шта је стандард правичног поступка. У конкретном случају у предмету "Олујић против Хрватске", тај Европски суд опредељује да је задатак суда да одреди да ли је поступак у целини укључујући и начин како су докази предлагани или извођени био правичан. Чак и начин извођења доказа, а у конкретном случају, то се односи на чињеницу да ли је [REDACTED] као сведок саслушан или није, дакле, чак и начин извођења доказа по пресуди "Олујић против Хрватске", може бити кључна да се одређени поступак оцени да није правичан у смислу чл.6 ст.1. У том смислу полазећи од неспорне чињенице да је исказ [REDACTED] који је у овом поступку сведок и независно од члана 481. ст.1 ЗКП-а, је једини и одлучујући доказ. Једини, зато што други доказ који повезује Прелића са кривичним делом не постоји, а одлучујући, јер практично нема на чему другом да се заснуја нека евентуално осуђујућа пресуда, тај [REDACTED] у овој судници је морао бити саслушан. У том смислу у предмету "Алкаваје и Taxer против Велике Британије", јасно је речено, да ако се осуђујућа пресуда заснива искључиво или у одлучујућој мери на доказу одсутних сведока, суд мора подвргнути поступак најбржији вијој провери али не подвргнути поступак који се односи на то да ли је кривично дело извршено, него поступак који се односи на то да се преиспита веродостојност тог исказа, тачност тог исказа, потпуност тог исказа, значи, то би суд морао бити у стању да у одсуству Станковића његов исказ сагледа у светлу неких чињеница које потврђују његову веродостојност и да, како то кажу у пресуди "Taxer против Велике Британије", одбрана има процесне заштитне механизме којима у судници може да преиспита и сагледа веродостојност одсуствог сведока. Те процесне заштитне механизме у овој судници у односу на Станковић Дејана нисмо имали, већ његов исказ који је читан по чл.481 што је јесте у складу са ЗКПом, али је директно у колизији са судском праксом Европског суда за

љулска права и овим случајевима на које је указао, и када се сагледа тај један једини доказ да би га сагледали и оценили, суд само може да види да не постоји ниједан други доказ, ни други сведоци који би поткрепили ово Стаковић сведочење, јер има да сам Грковић од кога [] приши сазнање, посредно сазнање, а то је класичан такозвани "хир сеј евиденс". "Ја сам чуо од Грковића да је Грковић нешто видео, сам Грковић то негира и каже: "ја то [] никад нисам рекао", тако да одбрана није у могућности да оспорава овај доказ ни исказом окривљених, ни другим сведоцима. Постоји само вештачење окривљеног [] а основу тога што је сам рекао да је понио литар вињака из ког се види да практично у конкретном случају он није био ни у могућности да тачно перципира, а камоли неке друге догађаје које је евентуално и чуо, значи, постоје неке ствари које доводе у питање веродостојност таквог сведочења, али не постоји ни један процесни заштитни механизам у контексту судске праксе Европског суда да би могли да ценимо и оспоравамо тај доказ оптужбе. Он је прочитан аутоматски и завршен. То тако процесно није у складу са стандардом правичног суђења чл.6 ст.3 тачка Д и у том смислу, нема дилемс да свака пресуда која би била донета евентуално на основу те једне речепице, а наглашава да је то једини доказ против Ђорђа Прелића не би могла да испуни критеријуме да је донета као резултат правичног поступка. У предмету "Ајдарић против Хрватске", чак и те пресуде које се заснивају на слободном судијском уверењу, Европски суд каже да и код судске оцене доказа : " да домаћи судови су у најбољем положају да оцене доказе пред њима и утврде чињенице и тумаче домаће право које је неспорно" . или каже да се Европски суд неће мешати осим ако одлуке које су донели домаћи судови изгледају арбитражне или очигледно неразумљиве, а када каже неразумне, не мисли на стварну, животну неразумност, него на неразумност у контексту смисла и садржине и тековина судске праксе Европског суда. Неразумно би било осудити човека на основу једне реченице, неке особе који би требао бити сведок у овом поступку, а који није никад у ову судницу ушао, нити је његовом клијенту омогућено да га било шта пита, а камоли са њим да се суочи. У овом поступку пре свега нада у очи да је било мало материјалних доказа и материјалних трагова на лицу места. Питао је овде вештаке и Алимпијевића и Бусарчевића да ли је необично искусним вештацима да у једном обрачуна који се догоди и у томе учествује најмање 30 људи, да у том обрачуна буде као траг, поред оних трагова остаци бакље, једна патика, то могу да оду он и његове колеге на лицу места и они би те трагове фиксирали, оно што је крим.техника требала да фиксира, није фиксирала. Значи они су нашли само један секундаран траг, крв и ништа друго. Дакле оно што логичним животним резоновањем произилази јесте да је ту било још трагова који у тим околностима нису ни фиксирали ни забележени, а зашто је ово важно, зато што се вештак Бурсачевић, користи у предметима када постоје одређене чињеничне праznине, користећи своју репутацију и користећи неко представљање научног знања суду и одбрани и тужилаштву који не познају науку, том науком покушава да попуни чињеничне праznине. То је ужасно опасно. Значи ниједно вештачење, ниједна експертиза не може да надомести чињенице, свака експертиза мора да се заснива на чињеницама и да из чињеница изводи своје експертске закључке. Када човек крене да користећи одређене изразе и користећи одређене степене и градирање вероватноће пружа разноразне могућности оно што је вештак дужан да уради је, да утврди оно што је немогуће и да искључи оне опције које се нису могле дрогодити, а на суду је, да судском оценом доказа у оквиру оног могућег изводи

закључке у погледу чињеничног стања. Овде смо имали вештака који се упустио у судску оцену доказа, поготову ону у задњем њиховом изјашњењу, то је потпуно вилљиво и очигледно. Овде је 14 или 12 момака осуђено за тешко убиство, а двојица за ~~насиљничко~~ понашање и тешке телесне повреде, потпуно различите квалификације. Значи они су осуђени на основу исте оптужнице, за ~~нету-квалификацију~~, а осуђени 12 за једну квалификацију, а ова двојица за другу квалификацију, тако што је то суд урадио интервенишући у оптужни акт, налазећи да су ових 12 урадили тешко убиство, а ова двојица само учествовали у обрачуну. На чему се заснивао резон суда кад ће раздвојио дванаест- два? Заснивао се искључиво на чињеници да је наводно ових 12 било на степеништу, близу покојног Татона кад ће пасти, а ових двоје није било на степеништу, па тиме нису ни учествовали у тешком убиству. Када ту конструкцију оптужног акта сагледамо имајући у виду сведочења [REDACTED] који је као вештак судске медицине овде у овом поступку потпуно јасно и недвосмислено реко ми не можемо поуздано да утврдимо који од бројних повреда контузија су настали у ком догађају. Да ли су повреде настале приликом пада или на платоу? Значи [REDACTED] тврди да интерицеребрални хематом, ово од чега је наступила смрт, те повреде и контузије мозга, дакле судско медицински су могле да настапу и све те повреде на платоу и све те повреде у паду. И он каже, ми не можемо да направимо дистинкцију и да кажемо да је она повреда која је дакле узрочно – последично везана за смрт наступила као резултат туче или наступила као резултат пада, и то је срце предмета. Значи постоје потпуно два догађаја и не може да се утврди на основу вештачења судске медицине који су од та два догађаја у узрочно - последично вези са смрћу. У тој ситуацији постоји чињенична сумња и примењује се принцип „у сумњи у корист окривљеног.“ Када се суд суочи са чињеничном сумњом, тада би морао да иде код резоновања у сумњи у корист окривљеног, а не да то све некако обухвати, па каже то нема везе. Ово је од изузетног значаја јер се овде Бусарчевић и све даље верзије развијају на разматрању са ког места је падо, где је падо, на који начин је падао, да ли је скочио, да ли је турнут, да ли је бачен, али Алимпијевић претходно каже да су све повреде које су узроковале смрт могле да настапу на платоу. А од чега? Па од туче. А ко је учествовао у тучи? На они који су били на платоу. Оnda су сви за које евентуално постоје докази учесници само једног кривичног дела и то те туче горе, а ако се за ту тучу горе [REDACTED] и [REDACTED] суде по квалификацији учествовање у тучи и ~~насиљничко~~ понашање, онда треба сви да се суде по тој квалификацији, а не може да се раздава да се 12 људи суди за тешко убиство, зато што су близу места за које је суд утврдио да је место пада, јер смртна последица није несумњиво везана за пад. Оно што је такође важно код ових вештака, јесте да, да смо једну капитатну ствар утврдили у овом поступку. Сво време у првом поступку, тема свих прорачуна било је само метар и по ограде. Зашто је то било? Зато што је Грковић у својој одбрани када је износио своју одбрану износио неку одбрану у детаље у којој је описивао да је он видео Татона како прескаче ограду па онда скоче одатле. То је Грковићева одбрана, окривљени може да се брани како гол хоће, али руковођени Грковићевом одбраном који је твrdio да је нешто видео, сви задаци вештачења су били детерминисани садржином његове одбране и све што се вештачења су били детерминисани садржином његове одбране и све што се односило у првим прорачунима Алимпијевића и Милосављевића, у првим прорачунима Бусарчевића и оно хоризонтално убрзање и она парабола, могућност пресека те ограде, све се односило на ту ограду где је висина 1,10 м и онда су објашњавали да нико није могао да се одрази пре ограде, па да је

прескочи и да доспе на 4,40 и тако даље. Оно што нико није сагледавао, а то је могућност скока одразом са жардињере. Зашто нису сагледавали? Зато што су гледали оно што им је задато . И сво време у поступку се само трасира, обзиром да је скакало преко ограде, обзиром да је овде било испупчење, он је негде морао бити трасиран ка земљаном делу, у то време Бусарчевић још не налази трагове земље, то су пост фестум налази и сво време Алемпијевић и Бусарчевић са својим првим налазима фокусирају земљану површину и искључују пад на бетон. У првом поступку пад на бетон није расправљан и уопште није узиман као опција, јер нико није имао у виду варијанту скока са одразом скока преко жардињера, то није постојало као опција, јер је то трасирано тако и веће на неки начин. морале су да се сузе опције да би се дошло до неког решења, а на крају онда је кренуо Бусарчевић да налази неке трагове земље на друго гледање преко фрејмова. На прво гледање фрејма он не налази никакве трагове земље и запрљања, али на другом гледању истог фрејма, налази. Он констатује и налази трагове у мери и онолико колико му треба да потврди одређену верзију коју стартно задаји тј је опасно у доказском поступку, јер ви имате неког ко продукује чињенице, а он би чињеница требао само да продукује закључке. Оно што је битно отворена је прича скока преко жардињере, а и одговори вештака Алемпијевића на питања, где није искључио могућност пада оштећеног на бетон. Судско - медицински гледано могао је пасти на бетон. Ако је судско медицински гледано могао пасти на бетон, онда ова опција о којој говоримо, а то је опција да је практично преко жардињере, са одразом преко жардињере он пао на бетон, је реална, могућа и вероватна. Што се тиче трагова вештак Бусарчевић прво каже, трагови земље, али некад су то трагови земље, некад трагови прашине налик земљи, некада запрљање налик прашини. Што се тиче Ђорђа Прелића и његовог учешћа у догађају, у односу на њега постоји само један једини доказ, ако је доказ, она једна реченица изречена од стране Станковића Дејана и то само у једној фази поступка, касније оповргнута, једна рекла - казала реченица и то који није био испитан у овом поступку у складу са судском практиком европског суда, са свим овим пресудама на које је указао.

Окривљени Прелић Ђорђе у завршној речи је навео да није крив за дело које му се ставља на терет и да је то уз помоћ својих бранилаца пред већем и доказао. Није учествовао у нападу на Е[...] Т[...] и остале оштећене и срећан је што је доказано да није ишволовиран нити у једну кривичну радњу која му се бесмисленом оптужнициом ставља на терет. Оштећење је познато свима, да он нема баш никакве везе са предметним кривичним делом, што се и доказало уз помоћ свих расположивих доказа, који докази убедљиво и несумњиво одбацију сваку могућност његове улоге и кривице у овом кривичној делу и поткрепљују његову одбрану, која је седна и апсолутна истина. Сматрајући да тужилаштво није изнело ниједан једини доказ против њега да постоји милион доказа који гиду у прилог његовој одбрани, да није умешан ни у ово, нити у било које друго кривично дело. Тужилаштву не одговара права истина, јер би довела до његовог ослобађања. Стопостотно је сигурно, да није убио покојног [...], нити је на било који начин учествовао у том несретном чину, а који је овде, такође несретно квалификован као тешко убиство. Признаје да је у току ранијег поступка био недоступан, али не институцијама и државним органима Републике Србије, већ искључиво институцијама које су биле у канцама бивше извршиле власти. Био је приморан да оде, како би спасио живу главу. На такав потез се одлучио тек после назаконитих претњи припадника бивше извршиле

власти. Никада није бежао од кривичне одговорности, јер она не постоји, већ од медијске хајке и линча и од намонтираног политичко – суклеког процеса. На највишем државном нивоу је донета пресуда пре него што је захтев за спровођење саме истраге и донет. Политичари су се утврдивали ко ће дати озбиљнију и криминалнију изјаву, које су биле пуне мржње, обећања о високим казнама и претњама да ће држава реаговати по принципу строгости и показати језизу снагу према убицима. Такође га је додатно у том периоду забринула изјава родитеља покојног Бриса Татона да им је врх државе обећао високе казне за све ухапшене и осумњичене. Желео би да каже родитељима покојног Бриса Татона да са смрћу њиховог сина нема никакве везе. Предложио је да га суд не осуди за кривично дело које није извршио и да га ослободи оптужбе.

Суд је изврсio доказе: саслушањем одбране окривљеног Прелић Ђорђа. препродукцијом видео снимка камера под називом "Степениште", препродукцијом аудио записа позива уцућеног дана 17.9.2009. године Хитној помоћи Београд, саслушањем сведока: [REDACTED] а. К. [REDACTED] а. Ц. [REDACTED]

[REDACTED] саслушањем заштићеног сведока А1, саслушањем стручног лица за област телекомуникација Мирослава Прљевића, саслушањем судских вештака специјалиста судске медицине Др Ђорђа Алемпијевића и Др Ивице Милосављевић, вештка дипломираног физико-хемичара трасолога Мирослава Бусарчевића. Допунским заједничким вештачењем напред наведених вештака судске медицине и трасолога Др Алемпијевић - Др. Милосављевић и Бусарчевић од 23.12.2016. године, Читањем дописа ПУ за град Београд одељење за сузбијање крвних и сексуалних деликата бр.2355/16 од 13.12.2016. Увидом у допис Удружења пензионера Савезног Министарства за унутрашње послове бр.146 од 17.11.2016. увидом у Уговор Клуба пензионисаних радника унутрашњих послова бр.14 од 31.1.2005.године. Уговор о привременим и повременим пословима од 6.7.2009.године између [REDACTED] „Паркинг сервиса“ на Обилићевом венцу, Апекс уговора бр.841 од 31.1.2005.године, Увидом у исказ сведока А2 који није био доступан суду, вршењем увида у исказе осуђених Марковић Љубомира, Грковић Ивана, Јована Карбића, Томасовић Драгана, Вујовић Милана, Брахимира Четника, Сувајац Владана, Стефана Величковића, Милана Тарлаћа, Бојана Матијевића, Петровић Степе, Станковић Дејана и Бошковић Владимира, који су они дали у ранијем постуку, за који је поновљен поступак против овде окривљеног Прелић Ђорђа. Узети су на увид искази оштећених С. и [REDACTED] искази оштећених [REDACTED] а, [REDACTED] а, [REDACTED] а, [REDACTED] а, [REDACTED] а, [REDACTED] а, [REDACTED] а.

[REDACTED] исказ сведока оштећеног [REDACTED] увидом у исказ сведока [REDACTED] извештај УКП Службе за специјалне истражне методе број 03/4-4 Стр.Пов.бр.659/10 од 04.01.2011. године, са прилогом извештаја УКП Одјељења за електронски надзор број 03/4-4 СИЛ659/10 од 13.12.2010. године, увидом у медицинску документацију, отпушна листа КЦ Србије. Института за кардиоваскуларне болести, Клинике за васкуларну хирургију за [REDACTED] број 5116 од 18.09.2009. године са пратећом покојног Б. [REDACTED] број 5116 од 18.09.2009. године са пратећом приложеном медицинском документацијом, потврду о привремено одузетим предметима ПУ за град Београд УКП Треће одељење од 19.09.2009. године и 20.09.2009. године од окривљених Грковић Ивана, Марковић Љубомира, Карбић

Јована, Вујовић Милана, Вујовић Јагодинке СУП-а Панчево ОКИ, потврде о привремено одузетим предметима ЏУ за град Београд, УКП Треће одељење од 20.09.2009. године од окривљеног Четник Бранимира, Сувајаш Владана, Величковић Стефана. Тарић Милана, записник о претресању стана и других просторија ЏУ за Град Београд, ПС Земун од 18.09.2009. године окривљеног Матијевића Бојана, потврду о привремено одузетим предметима УКП Треће одељење ЏУ за град Београд од 18.09.2009. године од Матијевића Бојана, потврда о привремено одузетим предметима УКП Треће Одељење од 20.09.2009. године од окривљеног Бонковића Владимира, извештај о увиђају Одељења за увиђајно-оперативне послове УКП од 17.09.2009. године, службена белешка о криминалистичко-техничком прегледу лица места Одељења за оперативно-криминалистичку технику број УВ 100/513/09 од 17.09.2009. године, отпушну листу УЦ КИС Одељење неурхирургије за оштећеног Мори Филипа, службену белешку истражног судије Небојша Живковића, сачињену 17.09.2009. године, извештај КИЦ УП Србије од 05.10.2009. године и медицинску документацију и извештај лекара специјалисте за покојног [REDACTED] и оптешећене [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] и службену белешку о криминалистичко-техничком прегледу лица места УКП Одељење за оперативну криминалистичку технику ЏУ за град Београд КТУ 100/5957/09 од 30.09.2009. године, обдукциони записник Института за судску медицину ВМА Ц.бр.198/09 о извршеној обдукцији покојног [REDACTED] дана 30.09.2009. године, извештај о резултатима токсиколошко-хемијске анализе ВМА, Центра за контролу тровања Института за токсикологију и фармакологију, Одељења за токсиколошку хемију, службена белешка о криминалистичко-техничком прегледу лица места, Одељења за оперативну криминалистичку технику број уписника Д 6331/09 од 29.09.2009. године са фото документацијом, потврду о привремено одузетим предметима УКП Треће одељење, ЏУ за град Београд од окривљеног Петровић Степе од 25.09.2009. године, потврду о привремено одузетим предметима од окривљеног Петровић Степе од 03.11.2009. године, писмени налаз и мишљење комисије вештака биолошког факултета Универзитета у Београду од 2009. године, у склузу Трга Обилићевог велика, извештај ЏУ за град Београд, Управе саобраћајне полиције СПИ Север број 510/09 од 17.11.2009. године, записник о извршеној контроли учесника у саобраћају возила МУП-а РС СУП Београд, ССП Север под бројем 714037363, извештај Грађског завода за хитну медицинску помоћ број 9148 од 16.11.2009. године, записник о претресању стана и других просторија УКП Треће одељење ЏУ за град Београд од 18.11.2009. године Станковић Дејана и потврда о привремено одузетим предметима УКП Треће одељење од 18.11.2009. године од Станковић Дејана, налаз и мишљење комисије судских вештака медицинске струке др Ђорђа Алемпијевића и др Ивице Милосављевића од 21.12.2009. године и заједнички налаз и мишљење - писмени ових вештака са вештаком трасологом Мирославом Бусарчевићем као и у њихов заједнички допунски налаз и мишљење, увидом у извештај Службе за спицијалне истражне методе Одељења за електронски надзор од 15.12.2009. године, од 07.10.2009. године, од 09.10.2009. године, од 12.10.2009. године, од 22.10.2009. године, извештај о обради ГСМ мобилних телефона, апарата и ГСМ СИМ картица привремено одузетих од окривљених од Одељења за електронски надзор Службе за спицијалне истражне методе број 03/4-4сп372/09 од 05.09.2009. године, увид у фотодокументацију у спису Одељења криминалистичке технике УКП број У-100/513/2009 од 17.09.2009. године, извршен је увид у фотодок.

преузете и фотографисане гардеробе покојног [REDACTED]. Одељење за оперативну криминалистичку технику ПУ за град Београд од 20.09.2009. године, извршио је увид у 32 фотографије ВМА Института за судску медицину од 22.10.2009. године и фотографије француских држављана, учесника ових догађаја. фотографије покојног [REDACTED] приликом указивања медицинске помоћи на лицу места од стране службе Хитне помоћи, извештај ГЗ за хитну медицинску помоћ од 27.05.2010. године и лекарски извештај о пријему позива екипи Хитне помоћи, као и преглед позива, лекарски извештај ГЗ за хитну медицинску помоћ број 253709, извештај "Маркинг сервиса" број 3565/1 од 01.06.2010. године, извештај Одељења за ванредне ситуације, Управе за ванредне ситуације града Београда од 27.05.2009. године, извештај Управе саобраћајне полиције ПУ за град Београд, ДП број 311/10 од 01.06.2010. године, са достављеним записницима о извршеној контроли учесника у саобраћају СУП-а Београд ССП ИС Север број 714037364, 714037361, 714037362, 714037363, налог за извршење службеног задатка ПУ за град Београд, СПИ Север од 09.09.2009. године са извештајем на попећини, извештај Окружног Север од 22.06.2010. године, увид у фотокопије путних исправа затвора у Београду [REDACTED], извештај ПС Звездара, ПИ француских држављана [REDACTED], извештај ПС Звездара, ПИ Миријево од 08.11.2010. године за сведока [REDACTED] извештај ПС Миријево од 29.10.2010. године, извештај ВИП Мобил д.о.о. број 4617/10 од Палате од 29.10.2010. године, извештај ВИП Мобил д.о.о. број 4617/10 од 10.11.2010. године са пописом базних станица, картом центра Београда, позицијом базних станица наведених ознака ћелија имена улица и компјутерском симулацијом покривања простора ГСМ сигналиних базних станица, извештај Теленора д.о.о. број 150323/10 од 19.11.2010. године, извештај о изради графичког приказа Службе за специјалне истражне методе УКП од 24.11.2010. године, извештај НИ Миријево за сведока [REDACTED] од 08.11.2010. године и 10.11.2010. године, ПИ Миријево, ПС Звездара од 09.11.2010. године, 10.11.2010. године, извештај ПУ за град Београд, УКП Треће одељење КУ-16778/09 од 29.11.2010. године, извештај Телекома Србија број 999/1-10 од 09.12.2010. године и Телекома Србија. Дирекција за технику функције планирања и развој од 26.11.2010. године са графичким приказом базних станица и картама покривања, заједнички налаз и мишљење комисије вештака, у саставу Ђорђе Аленијевић и Ивица Милосављевић и Миростав Бусарчевић, обављеног по наредби суда од 02.12.2010. године, као и налаз и мишљење само вештака Мирослава Бусарчевића од 29.11.2010. године, извештај ВИП Мобил број 45/10 од 17.12.2010. године, извршио је увид у скину ужег ВИП Мобил број 45/10 од 17.12.2010. године, извештај УКП Службе за специјалне истражне методе број 03/4-4 П.бр.659/10 од 30.12.2010. године, извештај БИА од 24.05.2010. године, извештај СУП-а Београд, УСИ СПИ Север од 31.05.2010. године, записници о извршеној контроли учесника у саобраћају возила МУП ССП ПС Север број 7140, извештај Телеком Србија предузеће за телекомуникације цундук за логистичке и опште послове од 05.12.2010. године, са приложеним графичким приказом покривања базних станица МТС-а Кнез Михаилова, БГ Ушће, БГ Палата федерације и базних станица означеных бројевима 23 са приложеним табелама, увидом у скину лица места приложену уз службену белешку о КГ прегледу лица места Одељења за оперативну криминалистичку технику ПУ за град Београд од 17.09.2009. године, криминалистичку технику ПУ за град Београд од 20.09.2009. године, фотодокументацију и допис начелника одељења УКП Треће одељење ПУ за

трагад Београд КО1678/09 од 02.10.2009. године, достављен истражном судији Окружног суда у Београду, да је пешчи изведене доказе сваки појединачно и у њиховој међусобној повезаности, а у склопу са одбраном окривљеног утврдио:

Окривљени Прелић Ђорђе у својој одбрани наводи да му је жао покојног [] и његове породице, али да он није извршио кривично дело које му се оптужницим ставља на терет. Тврди да у догађају ни на који начин није учествовао, ни као организатор, ни као саизвршилац, нити као помагач. Тврди да је нетачно да је он вођа навијача Партизана и навијачке подгрупе "Алкатраз", већ је само члан те групе. Од лица која су обухваћена истом оптужницим не познаје апсолутно никога, осим Љубомира Марковића. Са тим лицима никада у животу није ни на који начин комуницирао. Није знао да фудбалски клуб "Тулуз" има уопште организовану навијачку групу, нити је знао да тог дана долазе у Београд, нити да се тог дана налазе на Обилићевом венцу. Није имао никакав разлог, мотив и жељу да напада [] и његове другове. Не зна шта се са Татоном тога дана десило и са тим догађајем нема никакве везе. Једино је тачно да се критичног дана нашао са својим дугогодишњим пријатељем Љубомиром Марковићем на Обилићевом венцу, како би попили пиће, а не да би се сукобили са било ким. Ово је био сасвим спонтан одлазак на Обилићев венац, јер и он и Марковић често са својим друговима то раде. Он се дана 17.9.2009. године нашао испред куће својих родитеља око 14 часова са Љубомиром Марковићем, како би заједно отишли на утакмицу Партизан-Тулуз. Љубомир је дошао по њега својим возилом типа "Крајслер", јер су комшије, а редовно су ишли заједно на утакмице "Партизана", с тим што је он своје возило прстходно упрадао, јер је требао да се жени, па му је био потребан новац и одатле би отишли у ресторан „Партизана“ који се налази испод источне трибине. Седели су у ресторну, а „Кића“ (Марковић Љубомир) је дланута излазио и правио је списак навијачких песама које ће се певати то вече на утакмици и кореографију. Са њима у друштву седео је Никола Дедовић звани "Цони" и ту су били око два и по сата. Иначе, група „Алкатраз“ је настала крајем осамдесетих година и то је скупина другова који иду на утакмице, нема хијерархију нити вође, тако да ни он ни Марковић нису чланови групе, већ Марковић само води навијање на утакмицама, тако што свака песма почиње од њега. Препознатљиви су, јер стоје стално на истој позицији на утакмицама, испод семафора на централном делу јужне трибине. Тврди да су њих двојица виђени навијачи, али никако вође, јер вођа и не постоји. У једном тренутку му Марковић саопштава да он треба да иде и да однесе неким друговима карте за утакмицу и да се нађе са својом девојком [] па он користи превоз да се види са пријатељем [] да од њега узме лек „утрогестон“, који се користи у трудноћи, за његови садашњу супругу, која је тада била труда и имала неких проблема. Ишли су до Славије, па до хотела "Налас" и „Весна Бара“ где је Љубомира чекао неки другар да покуни улазнице, одатле до Скадарске, где је он требао да се нађе са [] по лекове и Марковић га оставља на углу Скадарске, па је он налази са [] држава се 15 так минута, при чему „Кића“ није ни знао разлог његовог виђења са Томиславом, тако да га није чекао већ је отишао да се провоза, а затим се вратио и „покунио га“ ,када одлазе на плато Обилићевог венца. Крећу се кроз тунел, кроз улицу царине Милице, па у Маршала Бирјузова, где се паркирају код ресторана "Микаи". Тек када је ушао у возило, он први пут сазнаје да ће оно ићи на Обилићев венац. Одлазе ка кафићима на Обилићевом венцу, јер Марковић

треба да се нађе са својом девојком [REDACTED] На Обилићев венец долазе степеницама, које се налазе између гараже и тржног центра, пењу се на плато најнормалније. Када се он попео на плато, све је било нормално, ништа није приметио нити се ико претерно истисао. На себи је тога дана имао белу дуксерицу дугих рукава са црном штрафтом, фармерке, црне патике са зеленим танким линијама и наочаре. У то време имао је сличну конституцију као данас, имао је око 119 кг, само му је коса била мало краћа. Одлазе у кафић „Јелена“ који се налази десно од ступеништа којим су се попели, први до улаза у Тргни центар „Сити Пасаж“. Улазе у кафић, седају унутра, за сту у углу до излога, Марковић је лицем ка улици и баштама, а он је супротно од њега. Седели су не више од 6 - 7 минута када су чули неки пуцањ, или петарду или нешто тако као топовски удар, што их је најело да крену ка излазу, ка платоу и када су изапали лево од њих, на 20-25 метара, дешавља се туча. Он прави неколико корака ка десној страни он види дим, две-три бакље навијачке, чује лом стакла, чаше, флаши. [REDACTED] људи неки беже од невоље, а неки притрчавају да виде шта се дешава. Остаје ту можда 20-25 секунди и посматра све то, у једном моменту један низак, црни, проћелав момак излази из гужве и дозива помоћ и утрчава у кафић „Ајриш наб“. Видео је и крај туче, да се људи разилазе, трче на све стране, у моменту види једног момка у фармеркама и белој дуксерици како пузи и неко му помаже да устане, крупан младић, коврџаве косе, коме је глава била крвава. Све је трајло 25-30 секунди. На лицу места је било доста људи. Био је општи метеж. У тренутку када се то окончава, он види да поред њега нема „Киће“. Враћа се у кафић „Јелена“ да га потражи, конобар му каже да се није враћао. Позвао га је на телефон, али је он био недоступан. Потом је позвао и свог друга [REDACTED] а „Кимија“, који је такође члан групе „Алкатраз“ и његов пријатељ, са којим је разговарао посље тога. Ношто се око повређеног момка окупило доста људи, кренуо је у правцу „Мажестика“, јер није хтео туда да пролази. Изашао је у Кнез Михилову улицу и кренуо ка улици Краља Петра, ка кафићу „Барка“, на Дорђолу. То је место где се они понекад окупљају и проводе време. Требало му је око 20 минута да тамо стигне, за које време је разговарао са „Кимијем“ телефоном, када види паркиран „Кићин“ аутомобил, види „Пешу“, који је радијник у том кафићу и није члан навијачке групе и „Кимија“. Питао је „Кићу“ где је нестао, а он му је рекао да је отишao поред „Мажестика“ десно ка колима, да га је звао да иду, али да он није чуо. У кафићу „Барка“ остају десетак минута, затим одлазе он, „Кића“ и „Кими“ на утакмицу, истим колима којима су и дошли. Стижу до стадиона и одлазе у исти онај ресторан где су били на почетку и остају ту до почетка утакмице. Ту није чуо ништа посебно у већи са догађајем на Обилићевом венцу, само су они између сеbe препричавали догађај. Тек када је утакмица почела, сазнаје за постојање ових навијача Француза, а за конкретан догађај да су они били мета напада сазнаје из вести, када је дошао кући. Са другим лицима на утакмици није коментрисао овај догађај. Тог дана ни у једном моменту се није кретао ипинице по центру града, конкретно код хотела „Москва“ и „Балкан“. Нема ипинице по центру града, конкретно код хотела „Москва“ и „Балкан“. Нема никаква сазнања о томе како је повређен [REDACTED] и шта се са њим том приликом дешавало. Пре овог догађаја је био запослен као возач, а на питање ВЛТ шта се са њим десило након овог догађаја није желео да одговара.

Из исказа саопштеног, а сада правноснажно осуђеног Марковић Љубомира датог у истражном поступку дана 20.09.2009. године и 23.10.2009.године, произилази да је тада окривљени Марковић Љубомир

изјавио да је навијач Партизана и то навијачке групе "Алкатраз" и да он води навијање те групе. Не познаје Ивана Грковића званог "Сарица" и од свих лица наведених у захтеву за спровођење истраге познаје само Прелић Ђорђа и још једног момка, чије име не зна, али кога зна из виђења са фудбала. Прелић Ђорђе је исто тако члан групе "Алкатраз", а нико од навијача навијачке групе "Алкатраз" није учествовао у овој тучи на Обилићевом венцу, односно, он их тада није видeo. Тога дана 17.09.2009. године као и пред сваку утакмицу ФК „Партизана“ која се игра у Београду, отишао је на стадион око 13,30 часова да би на стадиону увежбавали корсографију за утакмицу. На стадиону је тада било доста навијача Партизана. У међувремену је позвао на мобилни телефон број ██████████ своју девојку ██████████ са којом се договорио да се нађу у граду и да га она око 15-16 часова чека на Тргу Републике. Затим је са својим другом Прелић Ђорђем, кога је срео на стадиону, отишао до Обилићевог венца да попију пиће и да он сачека девојку. Седели су у унутрашњности кафића чијег назива се не сећа, када је у једном моменту приметио да се у кафићу који се налази преко пута нешто дешава, а затим је приметио да је дошло до туче, да је наишла група Партизанових навијача која је пришла навијачима ФК "Тулуз" који су седели у том кафићу, а којих је било десетак и да су почели да их туку. Видео је да су Партизанови навијачи посили бакље, а затим је дошло до опште туче, тако што су почеле да лете столице, столови. Он је видео да је група од 15-так Партизанових навијача наишла из правца степеништа испод гараже, да су сви пришли столовима где су седели Француски навијачи који их нису провоцирали и једноставно су Партизанови навијачи први примили и почели тучу. Он и Прелић су били удаљени од места где је избила туча око 20 метара. Он и Прелић су изашли из кафића, а када је видео да је дошло до туче, он је одмах, не чекајући крај туче напустио лице места, обзиром да је раније имао лоших искустава и отишао је да се нађе са девојком. Пре него што се удаљио са лица места, он је прошао поред места где су се тукли, прошао је поред њих и кренуо ка улици Кнез Михаиловој и од самог места где је био центар туче прошао је на неких 10 метара удаљености. Видео је да навијачи Партизана ткују ове Французе ногама, рукама, столицама и видео је да су палили бакље. Док је пролазио поред њих видео је једног Француског навијача који је био оборен од Партизановог навијача, а затим је устао. Видео је да су га сустигли након што је успео да побегне и да су га затим ударцима оборили на земљу. Друге Француске навијаче није видео, нити је видео да је неко некога гурнуо низ степенице поред гараже. Отишао је у правцу Кнез Михаилове улице, а не зна где је отишао Прелић Ђорђе. Касније се са Прелићем сашио на утакмици, на јужној трибини, а Прелић му је на стадиону рекао да је дошло до туче, али да он у томе није учествовао. Он није препознао ни једног од ових навијача који су пребили Французе, јер су имали хируршке маске преко лица. У време овог догађаја он је на себи имао црну дуксерицу без каупљаче, сиве $\frac{3}{4}$ панталоне, а на глави није посиса ништа. На ногама је имао патике, а Ђорђе Прелић је по његовом сећању на себи имао белу дуксерицу. Ђорђе му је касније рекао да се са лица места удаљио према Хотелу "Палас". Он је на стадион дошао колима која је паркирао у близини Хотела "Палас". На стадиону је чуо о тој тучи, али није сазнао шта је било са навијачима „Тулуз“. Изјавио је да он тога дана пре овог догађаја није ишао у парк иза Хотела "Москва". У овај кафић на Обилићевом венцу дошао је у периоду између 16 и 17 часова. У овом кафићу је све време седео и није шетао, а после неких 5 минута по његовом доласку дошло је до туче. У близини није видео никакве друге навијаче. Накнадно је сазнао да се ради о Француским

naviјачима и по његовом сећању, они су на себи имали љубичасте мајице. Тога дана није конзумирао алкохол. На главном претресу дана 21.04.2010. године је изјавио да је истинија је да је вођа навијача "Партизана" и припадник навијачке групе "Алкатраз", да је тога дана био на Обилићевом венцу да попије пиће, али не и да би се обрачунавао са било ким. Објаснио је да његова изјава да је вођа навијача "Партизана" значи да он води навијање на јужној трибини, а не да је вођа навијача навијачке групе "Алкатраз". Изјавио је да не познаје никога од осталих окривљених, да ни са ким од њих није никада био у телефонској комуникацији, не само тога дана већ никада раније и да ни са једним од осталих окривљених није комуницирао телефоном. Остали окривљени њега знају јер је он вођа навијача и свако ко дође на утакмицу на јужну трибину њега мора да види, зато што од њега почине свака песма и наравно да га сви познају по лицу, али се он лично не познаје ни са једним навијачем. Тога дана је са окривљеним Прелић Ђорђем био на стадиону Партизана где је дошао око 13.30 часова да би изводили корсографију за утакмицу која се тога дана играла против ФК "Тулуз", да је на стадиону тада било доста навијача, а да не може да се изјасни колико су се он и Прелић ту временски задржали. Навео је да се претходне вечери договорио са својом девојком да се у граду нађу између 15 и 16 часова, али да му је она рекла да има своје обавезе и да ће му се јавити када буде све то позавршавала, због чега се нису тачно временски договорили када ће се наћи у граду, јер му је она рекла да ће га позвати да се нађу када заврши своје обавезе. Тога дана морао је да оде до града да однесе неке карте пријатељима у "Веспа Бару" у граду и у кафесу "Барка", а Прелић који је морао да завршива неке послове у граду замолио га је да га повезе до града и с тога су заједно кренули ка граду. Он је отишао до кафића "Веспа Бар" који се налази на Хотелу "Палас" где је конобару оставио карту за свог пријатеља [REDACTED] а затим су он и Прелић колима отишли до Скадарлије где је он оставио Прелића да заврши посао, а он је отишао да поједе сендвич код "Буцка". Након 15 минута је Прелић дошао и заједно су отишли да попију пиће на Обилићевом венцу, где он свакодневно борави. Возило је паркирао у улици Маршала Бирјузова, а затим су он и Прелић пешке том улицом прошли поред гараже и степеницама се попели на плато Обилићевог венца, где су сели у кафић "Јелена", који се налази у Тргном Центру "Сити Пасаж", са леве стране од улаза. Но уласку у кафић, у коме нису провели ни 5 минута, јер нису стигли ни пиће да паруче, видео је да се преко пута кафића у баштама десијана нека гужва, да људи устају и крећу да беже. Устао је из кафића и изашао је у башту кафића "Јелена", одакле је погледао и видео да је у башти кафића који се налази на истој страни где се налази и кафић "Јелена" почела нека туча и гужва. Обзиром да је као вођа навијања Партизана раније имао проблеме, јер сваки пут када се деси неки такав инцидент, а он се случајно затекне у том крају, био је хапиен од стране полиције, због чега је одлучио да се у том тренутку одатле склони, јер никакве везе није имао са тим догађајем. Из баште у којој су се налазили ништа нису могли да виде, али су чули да људи коментаришу да су неки навијачи "Партизана" напали француске навијаче. Направио је 10 корака из баште тог кафића ка гужви и пришао на удаљености 10 до 15 метара од те гужве, да види да ли има неког познатог од његових другова. Касније када је кренуо да се склони од тог места прошао је поред гужве и излизећи из баште кафића "Јелена" био је окренут тако да му је иза леђа био "Сити Пасаж", са његове десне стране био је кафић "Јелена", а са његове леве стране била је та гужва. Продужио је ка Кнез Михаиловој улици у правцу Руског Цара, а затим је Кнез Михаиловом улицом ишао до "Велике

Чесме" где је скренуо и отишао до Хотела "Палас," по свој ауту. У том тренутку док је трајала гужва, није видео да се Прелић умешао у ту гужву, а када је скренуо да се враћа, он и Прелић су се изгубили у тој гужви и није га више видео, али га сигурно није видео да је отишао у ту гужву, јер је гледао у правцу те гужве и није видео да је Прелић отишао у том правцу. После је покушао да га позове на телефон, али му се батерија била испразнила и сео је у свој ауту и отишао до кафића "Барка" где је трсбао да да другу карту дечку који је радио у кладионици, а обзиром да је Прелић знао да он треба да однесе карту у овај кафић, нашли су се тамо и заједно су отишли на стадион. Када су он и Прелић коментарисали о овом догађају, утврдили су да нико чинила од њих двојице није видео, да нико није учествовао и да је то њима деловало као безазлена туча. На стадиону, у башти, није се много причало о овом инциденту, зато што нико није сматрао да ће тај инцидент имати такве последице. Након тога, отишли су на утакмицу. Изјавио је да му је жао што је један живот изгубљен, што се он повезује са тим са чим он нема никакве везе јер се цео живот бавио спортом, никада није осуђиван за насиље. Прелић Ђорђе је његов добар пријатељ, упознали су се на Карабурми и да су дружење наставили, јер навијају за исти клуб, да је Прелић Ђорђе члан навијачке групе "Алкатраз" и да није никакав вођа, већ само члан ове групе. Изјавио је да не постоји хијерархија у навијачким групама, већ да хијерархија постоји само у томе ко води навијање, од кога креће песма и ко је задужен за кореографију, да је Прелић учествовао у свему томе, или да није никакав вођа, нити је истакнути члан у тој хијерархији. У односу на организацију на утакмицама, у организацији навијања његово задужење није било посебно и он је био само навијач. Познато му је, да у оквиру ФК "Партизан" постоји око 50 навијачких група, да углавном постоје две групе Партизанских навијача "Гробари Југ" која се састоји из подгрупа "Гробари 1980" и "Далтони", а да у оквиру ових подгрупа даље постоји још подгрупа, да ове подгрупе имају вође, али не у смислу да осталима наређују шта треба и шта морају да раде. Познаје неке од вођа тих група, али не све. Постоји организација и договор када су неке велике утакмице, око организација утакмица, поделе карата, да се подела карата врши на тај начин што, на пример, навијачка група "Гробари 1980" требују карте колико је потребно за неку утакмицу и узима за своје чланове карте које се требују телефоном, тако да свака група каже колико карата треба, колико ће навијача доћи и за сваког навијача који редовно долази на утакмицу је обезбеђена карта. Тога дана када је требао да подигне карте, није имао сазнање да ће у Београд доћи Француски навијачи, пре утакмице се обично налазе у башти ресторана на стадиону, а понекад се састану и у неком кафићу, с тим, да немају никакво одређено место где се налазе, али да се углавном навијачи "Партизана" састају на стадиону, у башти ресторана. Тога дана договорно се са својом девојком да се нађу поподне око 15-16 часова због обавеза које је она требало да обави тог пре поднева, да су се тога дана чули, да јој је он рекао да ће највероватније бити у граду и да га позове уколико заврши своје обавезе и дође у град да се нађу, али да га она није звала, јер вероватио није завршила своје обавезе, а знала је када почиње утакмица и они се на дан када се игра утакмица не чују често. Он њу након овог догађаја, када је отишao са Обилићевог венца, није позвао на телефон, нити се са њом видео, а после утакмице отишао је код ње увече и били су заједно. Из кафића у коме је седео приметио је да је у кафићу у коме су седели Французи почела туча, али он није видео шта се тамо дешава са лицима која су пре тога седела у кафићу, јер није видео почетак туче. Од места избијања туче био је удаљен око 20 метара. На

лишма која су учествовала у овој тучи није приметио никаква обележја и углавном су били обучени у прве дуксерице, а доста њих је имало хируршке маске, а никаква обележја није приметио. Видео је да су се људи успаничили када су попалили бакље, да су почели да се склањају из кафића, видео је да горе бакље, а није видео да било ко од тих људи који учествују у тучи држи нешто у рукама, јер су гости кафића сви стајали испред њега на столицама и посматрали тучу, а он није пришао довољно близу да би уочио сваки детаљ туче, а није га то занимало, зато што није хтео да га повежу са тим људима. Јпицентар туче је по његовом опажању био у првој башти до гараже. Он је дошао степеницама које воде поред гараже, али није приметио да на степеницама стоје људи, а у односу на то степеншице туча је била на удаљености од 6 – 10 метара. Са окривљеним Прелићем видео се 10-так минута до пола сата након овог догађаја, колико му је требало да оде са платоа Обилићевог венца, улицом Кнез Михаиловом до Хотела „Палас“ и седне у ауто. Он и Прелић су коментарисали да је он видео догађај, али друго ништа нису коментарисали, јер ни он ни Прелић нису знали детаље ове туче. Претходне вечери, пре овог догађаја, седео је у кафићу „Певац“ који се налази на Хотелу „Палас“, он је цело лето боравио у том кафићу и у том крају, са својим друговима са којима је провео цело лето у кафићу „Певац“ и у том крају и у „Веспа Бару.“ јер је ту центар догађања у граду и најбољи провод, сваки други дан је боравио у том кафићу, а вече пре овог догађаја у овом кафићу био је са друговима М. [REDACTED] П. [REDACTED], Д. [REDACTED] и К. [REDACTED] и Н. [REDACTED]. Када је почело лено време он и ова његова три друга које је навео, малтенс су сваки дан били ту, у зависности колико је имао обавеза и какви су му били планови које је морао да заврши, највише је седео у кафићу „Певац“, а затим у „Веспа Бару“. Као што је навео кафић „Певац“ налази се на Хотелу „Палас“ и ови кафићи у којима је седео су на Обилићевом венцу и у том делу града и у њима је током лета боравио доста често, можда сваки дан. На дан овог догађаја он ни са ким није имао договор да било кога физички нападне, да никоме није саопштавао да неко треба да буде нападнут, нити је организовао било какву групу да било кога нападну. Тога дана био је на Обилићевом венцу да попије пиће и никога физички није напао. Након овог догађаја на Обилићевом венцу, по доласку на Партизанов стадион, видео је да је у башти стадиона окупљено око 80 до 100 људи од којих он познаје највише њих десетак. Он је тога дана однео једну улазницу за Желька Котричког коју је оставио код келисра у „Веспа Бару“, а другу улазницу је оставио у кафићу „Барка“ за Петра, чије презиме не зна, сем да ради у Хотелу „Палас“. Не зна тачно када је са овим лишмима постигао договор да им остави карте за утакмицу. Карте се требају обично 5 до 6 дана раније и они њега зову и питају га да ли може да им остави карте. Временски карте треба да им достави до 6 сати пре почетка утакмице, да би они стигли после да узму карту. Те вечери утакмица је починјала око 20 часова. Није му познато шта је Прелић Ђорђе требало да заврши тога дана, јер му он није ништа говорио о садржини својих обавеза, осим да мора да заврши нешто, а он је тога дана Прелића оставил на врху Скајарије где се Прелић задржао 15-так минута. Изјавио је да се кафић „Јелена“ налази лево од улаза у тржни центар „Сити Пасаж“, гледано са улице са леве стране од улаза, да овај кафић има излаз на улицу, а да су он и Прелић Ђорђе када су дошли у „Сити Пасаж“ сели у овај кафић за други или трећи сто до излога у унутрашњости кафића, да нису стигли да наруче пиће и да су у кафићу седели око 5 минута, пре него што је он видео да се дешава нешто у башти кафића, који се налази преко пута по дијагонали, да људи устају и да се

нешто дешава, с тим што није видео тучу, већ само реакцију људи који седе преко пута. Из позиције у којој је седео није могао да види узрок тог дешавања и зато је и устао и изашао у башту, да види шта се дешава. По изласку у башту није могао најбоље да види, јер се много људи гурало да види шта се дешава, а видео је да је на истој страни где је башта кафића "Јелена" гужва. Када је изашао у башту овог кафића "Јелена" окренуо се и тада му је са леве стране био кафић "Јелена," а он је гледао у правцу те баште, а када се удаљавао погледао је са леве стране где је била туча, иза њега је био „Сити Пасаж”, а лесно од њега је била башта кафића "Јелена". У моменту док је гледао тучу од „Сити Пасажа” је оријентационо био удаљен 2 до 3 или 3 до 4 метра, а од баште кафића "Јелена" највише 2 метра. Од коментара присутних прво је чуо да се ради о тучи навијача, а затим је чуо да у тој тучи учествују "Партизанови" навијачи. У првом тренутку када је изашао и калаје стао у башту кафића није малтене видео ништа, а тек касније, када се удаљио са тог места и када је пролазио поред те туче, видео је око 20 до 30 људи, видео је да горе бакље, да се људи бију, да лете стопице, с тим што није видео конкретно да неко некога удара и конкретно није видео никог познатог у тој гужви. Од момента када је први пут видео тучу до момента када се удаљио, прошло је највише око десетак минута. Објаснио је правац свог кретања и то да је из средине баште кафића "Јелена" кренуо каprotoару и ка улазу у Т.Ц. "Сити Пасаж" и приближио се да види да ли има неког од припадника његове групе навијача, навијачке групе "Алкатраз", а када је видео да их нема, урадио је полуокружну кретњу, тако да му је место где се догађала туча, било са леве стране, а "Сити Пасаж" иза њега, а башта кафића "Јелена" са његове десне стране и право посред Обилићевог венца улицом је отишао ка Кнез Михаиловој улици, у правцу ресторана "Руски Цар". Он је прошао поред места где је била туча, с тим што је био удаљен 10 до 15 метара и није прилизио ближе овом месту, а затим је кренуо лесно ка Кнез Михаиловој и ресторану "Руски Цар". Изјавио је да по доласку у ресторан на Партизановом стадиону ни са ким конкретно није причао о тучи на Обилићевом венцу, да претходно тога дана није био у Теразијском парку, да ни једног момента није био у кафићу "Златно Буренце". Пре доласка на Обилићев венац својим возилом прошао је улицом Маршала Бирјузова на Обилићев венац, почео се стенишиштем између гараже и „Сити Пасажа”, дошао је сам, није ишао protoаром, него средином Обилићевог венца, не зна да ли је прошао поред кафића "Ајриш Паб" јер не зна где је тај кафић. Када је уочио Француске навијаче у овом кафићу, мисли да их је било можда десетак, а он је само претпоставио да су то били они, није препознао. Сећа се да они нису носили никаква обележја, а помислио је да се ради о француским навијачима јер су присутни коментарисали да су навијачи „Партизана“ напали Французе. По изласку у башту, а након што је приметио да је дошло до туче, видео је да су баште биле пуне, а по изласку из кафића није приметио на Обилићевом венцу присуство редара јавног реда и полиције. Не може тачно да се изјасни колико је тада било људи на Обилићевом венцу, сем да су све баште биле пуне и да је било десета људи, вероватно око 100 – 150 људи. Не сећа се да је "Партизан" раније играо против ФК "Тулуз" и није му познато да ли су навијачи ФК "Партизан" и ФК "Тулуз" раније имали било какве конфликте и сукобе. Као вођа навијача, није био упознат да ли су навијачи ФК "Тулуз" носили заставе и да ли је нека група или подгрупа навијача спремала неки сукоб са навијачима ФК "Тулуз", а вероватно би знао да се тако нешто спремају. Објаснио је да се карте које су се делиле, плаћају, али да се деле само ради лакше куповине, јер не

долазе сви из Београда, те се стога карте резервишу, а тај новац припада клубу. Изјавио је да је од своје 20-те године активни навијач Партизана, а не може да определи од када је припадник навијачке групе "Алкатраз". Познато му је да постоји група "Иридућибили" или "Несаломиви", а постоје и друге групе навијача "Партизана" као што су групе "Ребелс", "Хер Хантес", "Гробари Врачар", сваки град има своју групу, а у Београду постоје још и навијачке групе "Партизана" под називом "Шедоузи", "Анти Роми", "Гробари Кумодраж", "Јанг Бојси", "Гробари Нови Београд". Рекао је да он није вођа навијача у смислу да се његова реч слуша и да он наређује, већ он само води навијање са разлога што када је био млађи, њему је било стало да навијање и организација на стадиону буду у реду, због чега је и постао вођа навијача, али он није вођа "Партизановог југа" већ само води навијање, што значи да се он на почетку утакмице попише, да се ухвати за шипку и предлаже која ће песма да се пева и олатле води навијање и да од њега почине песма која ће се певати. Он не даје никаква задужења члановима групе, а то су људи из организације, који се међусобно чују, а тренутно постоји један човек који конкретно завршава све око карата. Постоје истакнути чланови групе који у управи договарају путовање када се некде путује, а он конкретно не иде у управу да преговара, сем пред неку велику утакмицу, када се организује кореографија, нити се било када чује са било којим чланом управе. У управу иду старији навијачи. Групе које је набројао немају вође, једну групу чине другови из краја који сви заједно иду на утакмице, али ту нема вође, јер уколико су другови, не може нико никоме да наређује. Он никог не познаје ни у једној навијачкој групи ко је хијерархијски надређен осталима. Ђорђе Прелић је његов друг кога познаје дуго година који је навијач и припадник навијачке групе "Алкатраз" и који је обичан навијач, а не вођа. Ђорђе Прелић му је добар пријатељ и виђају се малтене сваки дан, а чули су се и налазили када одлазе на стадион. Ни са једним од осталих окривљених навијача „Партизана“ никада се није чуо телефоном, а Ивана Грковића не познаје лично, можда га је видео на стадиону, али са њим никада раније није проговорио ни једну реч. Изјавио је да му има Жарко Видаковић и шта не значи, а да је "Сима Србија" исто један од старијих вођа навијача, да је његов пријатељ и да је један од вођа навијачке групе "Анти Роми". Тога дана карте је однео Жељку Котаричком и „Пеци“ који ради у кладиопици "Монако" која се налази у склону кафића "Барка" на Дорђолу. Никада није био у кладионици "Меридијан". Са Прелићем се тога дана дописивао СМС порукама и чули су се ујутру када је он дошао по Прелића испред његове куће и заједно су отишли на стадион. Могуће је да су се чули и претходне вечери, јер се они чују и по 5 пута дневно. Када је Прелић тога дана оставио код Скадарлије, он претпоставља да је Прелић ишао у кафић "Мућкес" који се налази ту испод, с тим што није сигуран, јер му Прелић није рекао где иде, а Прелић се тамо задржао око 15 минута. Он није отишао у тај кафић са Прелићем, јер је Прелић отишао да заврши неки посао. Објаснио је да није остао да седи у кафићу када је приметио тучу и гужву у кафићу преко пута, јер после туче обавезно дође полиција и не би било никакве разлике да ли је он седео у кафићу или стајао. Изјавио је да је правац у коме се удаљио са Обилићевог венца једини правац којим је могао да се удаљи са тог места, да се са Обилићевог венца удаљио нормалним ходом, да су претходно он и Прелић из кафића изашли заједно, а да не може да објасни због чега су се раздвојили, а он предпоставља да је и Прелић одмах отишао и да је отишао према Хотелу "Палас", јер би га он вероватно видео да је отишао у правцу туче. Прелић му је касније рекао да се и он одмах склонио и да је

отишао у том правцу. Док је посматрао тучу он није видео где је Прелић, али би га сигурно видео да је отишао у правцу места где је била туча. Није га видео ни када се удаљава. Видео је да су неки од учесника туче имали маске на лицу, али да је и поред тога он утврдио да у тој гужви нема никог од његових навијача, јер са тим људима проводи задње 2 године и зна сваког како изгледа и какву гардеробу носи, а без обзира на гужву и што се ту кратко задржао, могао је да уочи да у тој гужви нема његових навијача. И са Прелићем је у колима и на стадиону коментарисао да ни Прелић никог од познатог у тој гужви није видео. Изјавио је да Прелић није тога дана могао да одлази до Теразијског парка јер су малтене све време њих двојица били заједно и да од њега не би крио да је био у Теразијском парку. Од присутних окривљених лице које је раније знао из виђења је ~~Ерик~~ [REDACTED] али га познаје само када су заједно радили корсографије, али не и лично Матијевића, је га је раније виђао на утакмицама, с тим што су они дosta млађи од њега, а он има неко своје друштво са којим иде на утакмицу. Не може да се сети с ким је, осим са Прелићем Ђорђем, причао о овој тучи, јер су седели у башти ресторана на стадиону "Партизан" где се сви навијачи окунују пре сваке утакмице, где је било 500 људи, где уђу раније, седе, једу. Он се не сећа са ким је тога дана био у ресторану у друштву и вероватно је да су били припадници његове групе који су тога дана били на стадиону, али од присутних окривљених тада није никога видео у башти на стадиону. У односу на наводе своје одбране у истражном поступку да је видео једног француског навијача који је оборен од партизановог навијача, изјавио је да без обзира што ни једни ни други навијачи нису носили навијачка обележја, њему се то у тренутку учинило, и предпоставио је да је оборен француски навијач од партизановог навијача. Видео је да је тај француски навијач након тога успео да устане, а на себи је имао љубичасту мајицу, он је у односу на њега био удаљен око 15 метара и био је отприлике по средини платоа Обилићевог венца и није запазио како је било обучено лице које је означио као „navijač Partizana“, нити може да определи његову старост, ни висину, јер је било много људи. Не може да каже тачно, али је уочио можда десетак лица за које је проценио да су француски навијачи, с тим да то није уочио пре него што је дошло до туче. На овом француском навијачу који је био оборен од партизановог навијача, а који је затим устао, није уочио никакве повреде, а мисли да је поред њега било пар лица, с тим, што не може да определи да ли су то били Партизанови навијачи или његови пријатељи Французи, у моменту док је он лежао, приметио је да га је неко ударио, да је он пао и да је устао. Не сећа се, али мисли да је младић који је ударао овог француског навијача имао црну дуксерицу, а није видео да ли га је ударао песницама, ногама, рукама или неким предметом, он предпоставља да га је ударао, али је био 10-так метара удаљен и није могао да види сваки детаљ. Отприлике је видео да се тај дечко окренуо ка њему, да га је ударио замахнутом руком, али није видео да ли је имао нешто у рукама. Док се то дешавало остали су се тукли, било је дима, али он није могао све да види, јер је било дosta људи око њега који су се попели на столице. То се све дешавало 5 до 10 секунди пре него што је он почeo да се удаљава, а не сећа се да ли је пре тога некога тукао, јер је била ошта гужва и по његовој процени тукло се 15 до 20 људи, а укупно је француских и партизанових навијача било око 30. Он није видео да је било ко имао фантомку на лицу, а видео је пар маски, једну или две упаљене бакље. Из баште ресторана где је стајао није могао да види да ли неко трчи уз степениште које води поред гараже на плато Обилићевог венца, нити је то могао да види са места где је стајао пре

нега што се удаљио. Могао је да види прилаз из правца Мажестика, из правца пролаза код тржног центра "Миленијум" када је изашао из кафића. Изјавио је да није видео моменат када је покојни [REDACTED] пао са ограде, а нико му није причао да се то десило. У ресторану који се налази у оквиру стадиона "Партизан" неко је коментарисао ову тучу, коју је он претходно видео, али он није обраћао пажњу на коментаре, јер њему то није изгледало тако опасно. О томе се причало, али не нешто спектакуларно. Он је чуо да су се неки навијачи Партизана побили са француским навијачима, али није чуо ко. Ништа друго на стадиону није чуо и све остало чуо је на телевизији после утакмице када је дошао кући и њему је било јасно да се ради о тучи коју је он гледао. Он је ово коментарисао са Прелићем. За групу "Иридућибили" раније је имао сазнања да је то млађа, ловија група и он из ове групе никога није познавао. Није му познато када је та група настала, јер се није нарочито истичала. Наведеног дана имао је на себи црну дуксерицу без капуљаче и сиве ¾ панталоне и мисли да није имао качкет, а Ђорђе Прелић је на себи имао белу дуксерицу. Не сећа се када се последњи пут чуо са Прелићем пре лишења слободе, а слободе је лишен на Карабурми испред своје куће.

Из исказа саопштеног Грковић Ивана, који је у ранијем поступку правноснажно осуђен, датог у истрази дана 20.09.2009. године, произилази да он навија за ФК "Партизан", али да не припада ни једној организованој навијачкој групи Партизана, да је чуо да постоји група Партизанских навијача под називом "Иридућибили," али да он не припада ни тој групи навијача, као што не припада ни једној другој навијачкој групи и да никог из ове групе навијача не познаје. Познаје Карбић Ј. [REDACTED] и М. [REDACTED] и Милана и Матијевића [REDACTED] и Божана које је упознао пре годину дана, а Т. [REDACTED] и Милана познаје из краја у коме живи и њих четворица иду на утакмице „Партизана“ и углавном се пре сваке утакмице договоре где ће се наћи, како ће навијати, певати, које заставе ће носити и томе слично. Од свих лица наведених у захтеву за спровођење истраге, познаје и Владимира Боликовића који је брат његовог кума. Изјавио је да си нема никакве везе са овим догађајем, да није учествовао у сукобу са Француским навијачима, нити је имао било какву палицу или бакљу код себе. Дане 17.09.2009. године, пред утакмицу са „Тулузом“, је као и раније у подне позвао телефоном Јована Карбића, послао му је СМС поруку, позвао је Тарлаћа Милана и Матијевића Божана, којима је рекао да дођу око 16-17 часова да би се нашли у паркићу код Хотела „Москва“. На договорено место неки су већ били дошли, неки су долазили, а са Миланом су били и момчи које он не познаје и не зна да ли су навијачи а они нису били у друштву са Карбићем и Матијевићем. У једном моменту, једном од момака кога он не познаје, а који је са неким момцима седео на клупици поред клупице где су они седели, зазванио је телефон, а након завршеног разговора, тај момак се обратио свима присутним, говорећи им да извесна група "Партизанских" навијача има неки сукоб на Обилићевом венцу са навијачима "Тулуза". Одмах после тога, групице су почеле да се разилазе и одлазе на различите стране. Око 5 минута након тога и он је устао са клупице и кренуо је према пролазу ка Зеленом Венцу, а Т. [REDACTED] и М. [REDACTED] су кренули према Призренској улици, с тим што им се он није јавио, као ни они њему. Одмах када је кренуо из парка ка Зеленом Венцу позвао је своју бившу девојку [REDACTED] на број мобилног телефона [REDACTED] да би се видели тог поподнева, а по претходном договору да се нађу на Зеленом Венцу, на станици преко пута "Мек Доналдс", те је он због тога одмах кренуо према станици, где

је своју девојку чекао око 2 минута, јер је она из центра града дошла на договорено место. Затим су заједно кренули према улици Царице Милиће, а затим према Обилићевом венцу и то тако што су скренули у улицу Маршала Бирјузова. Када су дошли до пола улице, до половине гараже, чула се нека дрека, бука, ломљава стакла. Попели су се степеницама које воде ка Обилићевом венцу и када су се попели до kraja степеница, видели су много људи како беже. Када је његова девојка то видела, буквально се окренула и почела да бежи и рекла му је "Љубави, ја искљу да пијем са тобом пине", а он је наставио даље. Након што је изашао са десне стране гараже на плато, кренуо је на Трг Републике. Када се попео степеницама поред гараже до самог Обилићевог венца, он није видео никакву тучу, већ је само видео велику групу људи како трчи, неке испретуране столове испред неког кафића али не зна кој, поломљене чаше, лом, гужву, буку, али ништа друго. Степеницама се пењао нормалним кораком, обзиром да је недавно имао два прелома ноге и док се пењао степеницама поред гараже никога на степеништу није видео, а није обраћао пажњу да ли неко лежи на степеницама, јер је само обратио пажњу на тај лом и ни на шта друго. На Тргу Републике срео је свог друга по надимку "Маре", са којим је по договору отишао у паб "Гавран" који се налази у пролазу између улице Чика Јубине и улице Кнез Михаилове. Након што су у овом пабу попили по пиво, упутили су се ка стадиону око 9,15 часова, његовим возилом марке "Рено Меган" које је у власништву његовог оца, а које је било паркирано код гараже „Политика“. До стадиона је у овом возилу возио само "Марста". На стадиону је био на јужној трибини и није видео никога од његових другова Матијевића, Тарлаћа и Карбића. Претходно је био у ресторану на стадиону где је било доста људи, али му нико није причао о овом догађају на Обилићевом венцу. Изјашњавајући се да ли познаје лица по надимцима Суви, Бане, Велич, Мића из Панчева, Јоца, изјавио је да је "Јоца- Јован Карбић", да је "Велич"- Величковић Стефан коме је то надимак, да "Мићу из Панчева" познаје само са стадиона, да лице под надимком "Гаги" не познаје као ни лице под надимком "Суви" а ни лице под надимком "Бане" или "Бане Четник", а не познаје ни лице по надимку "Кића". Изјавио је да никога није наговарао да се нађу да би ишли да се обрачунају, нити је било шта организовао, да му је нога повређена и да не може да трчи и да се још увек тешко креће. Пред истражним судијом дана 23.10.2009. године сакривљени Иван Грковић изменио је претходно дату одбрану. Изјавио је да је сазнао да је покојни [] преминуо. Навео је да жели да изменi свој исказ и да каже да је члан групе "Иридућибли" од 2008. године, да га је у ову групу препоручио његов покојни друг, који га је упознао са припадницима ове групе Марком Груjiћем и Жарком Видаковићем, да се и он прикључио овој групи, али да они нису никаква организована група у којој постоји хијерархија, да се не ради о екстремној групи и да су припадници ове групе ишли свуда где је играо „Партизан“, а друге навијачке групе Партизана су их сматрали шминкерима јер су стајали иза застава Партизана, али су их ценили зато што су имали најбоље заставе. Овој групи се прикључио да би се занимао обзиром да је имао психичке проблеме и у том смислу се бавио израдом навијачких мајица, а што је била једна врста маркетинга за " Партизан". Објаснио је да од 2008. године има нападе због чега се и лечио у приватној ординацији код Др Ломоса који ради у КБЦ на одељењу психијатрије, а мисли да му је констатована болест од страхова од смрти. Изјавио је да се дана 17.09.2009. године у јутарњим часовима чуо са Миланом Вујовићем, али да се не сећа ко је кога позвао, или су комуницирали порукама. Углавном, Вујовић му

је рекао да је на стадиону, да ради кореографију и питао га је шта ради и какав му је план за тај дан, а он је Вујовићу рекао да не зна и њих двојица се нису ништа договарали у вези утакмице која је тога дана требала да се одржи. Након тога добио је СМС поруку од Дејана Пузигаће звалог "Пуз" садржине "ајде Гробари, будите се, време је за устајање, ту су и неки французи, намеришао их је мој ортак". Он Пузигаћи није одговорио на ову поруку, али је неку сличну поруку послao Јовану Карбићу, садржине да су ту французи или нешто слично. Нако тога, Карбић га је позвао телефоном и само су се договорили да се касније виде у граду, али се нису договарали када и где ће се видети. Тада, тог преподнега позвао је и Бранимира Четника, кога је питао да ли му је отац вратио 200 евра, јер је знао да је отац Бранимира Четника од Бранимира позајмио тај новац, а питао је Бранимира да њему позајми 200 евра, на шта му је Бранимир Четник рекао да је све у реду и њихов разговор се на томе завршио да нису се ништа договарали у вези утакмице. Након разговора са Четником он је изашао из куће и отишao да се ошини, а док је био код фризера позвао га је Жарко Видаковић, коме је он рекао да ће га позвати за 5 минута када заврши шишање, а што је и учинио, а у разговору Жарко му је рекао да је добио поруку која гласи "какве то французе Иван спомиње, сада мс је звао" Кими". Објаснио је да је "Кими" вођа навијачке групе "Алкатраз". Он је након тога почeo да размишља откуда "Кими" зна за ове Французе, а затим се сетио да је „Кимију“ то можда пренео Вујовић Милан јер му је Вујовић рекао да је на стадиону. Због тога је позвао Вујовића и питао га "шта ти то лупеташ на стадиону другима", питао га је да ли је он спомињао Французе, а Вујовић му је рекао да није и да је неко прочитао поруку из његовог мобилног телефона. Он је Вујовићу рекао да није послao никакву поруку, да га на стадиону не помиње, а од Вујовића је тада у разговору сазнао да му је Карбић послao поруку. Када је дошао кући, поново га је позвао Вујовић, који му је рекао да иде у град и да га он позове уколико касније буде у граду, а након тога позвао га је и Дејан Пузигаћа, који га је звао да дође у град, али је он Пузигаћи рекао да не може јер му отац није дошао кући и при томе није га ни читao где треба да дође у граду, нити било шта друго, сем што је Пузигаћи издиктираo телефон Жарка Видаковића, јер му је Пузигаћa тражио његов телефон. Након тога, он је позвао Жарка Видаковића, коме је рекао да га је тражио Пузигаћa, а Жарко Видаковић му је рекао да је у реду и да он има Пузигаћин телефон и да ће се чути са њим. Након тога, Жарко Видаковић ће је опет позвао и питао га када ће доћи до Казила "Меридиан", који се налази преко пута Дома Омладине и у том разговору га је обавестио да се и видео са Пузигаћом, да су заједно били у неком Хостелу и да су видели француске навијаче. Он је након тога позвао поново Милана Вујовића, обзиром да је решио да крене у град, а на његово питање шта ради, Вујовић му је рекао "сво сам у пекари, гледам ове дегене и мајмуне који једу", с тим што му није рекао на кога је мислио, али је он помислио да се ради о француским навијачима. Он је након тога позвао Матијевића да се нађу код Казила "Меридиан" да би попили пиће, а договорили су се да се нађу на том месту, јер је ту био Жарко Видаковић, код кога су биле карте за утакмицу, застава, а и иначе се они пред утакмицу скупљају у граду, јер полиција не дозвољава било каква окупљања, а и забрањен је алкохол. Од куће је позвао Милана Тарлаћа који му се није јавио на телефон, али му је послao поруку да је на часу и да ће пробати да се извуче из школе, да би дошао у град. Након тога, поново је позвао Тарлаћа док је био у колима, да види да ли је кренуо, али обзиром да Тарлаћ није кренуо, он је отишao сам у град. Успут се

чуо са Пузигаћа Дејаном, који му је рекао да ће у граду бити „Цексон“ и ови и да је обавестио Ранкића да дође. Отишао је у Казино „Меридиан“ где је затекао Жарка Видаковића са којим је причао, а иза њега су у Казино ушли „Грубин“, кога он познаје из виђења, и још један младић који је био са њим, а кога он не познаје. Видаковић му је тада рекао да су му „Јова“ и ови на Тргу, након чега је он позвао Карбића и питао га где је, а када му је Карбић потврдио да се налази на Тргу Републике рекао му је да га тамо сачека. Након тога, чуо се са Пузигаћом, с тим што не зна ко је кога позвао. Пузигаћа му је рекао да га сачека испред „Мек Доналдса“ на Теразијама, и он је након тога познао Карбића коме је рекао да га не чека на Тргу Републике него да га чека испред „Мек Доналдса“ а Карбић му је рекао да ће тамо бити за минут. Успут је позвао Стефана Величковића због позајмице новца али му се Величковић није јављао. Када је стигао испред „Мек Доналдса“ на Теразијама ту су се већ налазили Јован Карбић, Стефан Величковић, Милан Вујовић, Тарлаћ, „Грубин“ и младић кога су звали „Мими“ а коме он не зна име, а након тога дошао је и Матијевић. Ту су стајали извесно време и приметили су француске навијаче који су седели у пивници поред „Казина“, а у једном моменту испод подземног пролаза су се појавили Пузигаћа и „Гаги“ из Земуна, који су их позвали у подземни пролаз где су сви требали да дођу у 16 часова. Он не зна колико је било сати, када су сви сишли у тај пролаз где их је Пузигаћа питао да ли имају бакље. Неко је рекао да немају и Пузигаћа је у пролазу отворио неки ранац који је носио са собом, а из кога је извадио бакље, које су узели он, Милан Вујовић и Јован Карбић. Видео је да из ранца вири нека мотка дужине око 40 цм. Пузигаћу је питао да ли је сам направио ту мотку, а Пузигаћа му је рекао да није и да то има да се купи и понудио му је поред бакље и ову мотку, а он није хтео да је носи по граду. Бакљу је узео у намери да је понесе на стадион. Пузигаћа му је рекао да французи које су видeli у пивници нису французи које је он видео у Хостелу. Након тога су сви изашли из овог пролаза и вратили су се на Теразије, а Пузигаћа и Гаги су отишли на другу страну, јер су морали нешто да виде. Тада им је Пузигаћа рекао и да се поделе у мање групе, да их не би видела полиција. Из пролаза су изашли назад до Теразија, а затим су, не кроз овај пролаз, него око, отишли пешице до Трга Николе Пашића, где су се задржали кратко време и тада га је позвала девојка. Они су се на Тргу разишли, а Матијевић, Карбић, Вујовић и Тарлаћ су отишли према „Мек Доналдсу“, а он је кренуо да се прошета по граду са „Грубином“ и „Мимијем“. Сишли су кроз пролаз и изашли су са друге стране Теразија ка Хотелу „Москва“, а он се након тога поново спустио у пролаз да погледа неке патике, за које време су га „Мими“ и „Грубин“ ческали горе. Након тога, отишли су у парк који се налази иза Хотела „Москва“, где су видели Цексона, Пузигаћу, Гагија из Земуна, Степу, Владу КМ, брата Владе КМ-а, Цобета, Цриог из Подгорице, Луку Врачарца, Ђолета са Врачара, а било је ту и људи које он не познаје, али су то били навијачи „Гробари“. Објаснио је да је Цексон – Дејан Станковић који живи на [] и припада навијачкој групи „Ребелс“, да је „Цобе“ исто навијач навијачке групе „Ребелс“ као и „Степа“ који живи на [] да „Влада КМ“ и његов брат живе у Котежу. Са „Грубином“ је седео на зидићу, а затим су отишли да купе пиво и он је тога дана попио 2 до 3 пива од 0,5 литара. Када се вратио у парк звао је Бранимира Четника коме је рекао да су се сакушили у овом парку и питао је када би могли да се нађу у парку, да би му Четник дао новац. Сећа се да му је тада пришао Милан Вујовић, који му је показао да су одмах ту иза угla преко пута Хотела „Балкан“, француски навијачи. Након тога, телефоном га је позвао

Сувајац Владан који му је рекао да ће доћи са Бранимиром Четником. Он је након тога шетао мало по парку, стајао је поред ктупице када су у парк ушла 3 до 4 момака, а за које су му Стсиа или Пузигаћа рекли да су то млађи момци са Врачара и припадници групе "Гробари Врачар". Тој групи су припадали Ђоле и Лука, а Влада КМ и његов брат су били припадници групе "Ребелс" из Црне Горе. Тада му је Дејан Пузигаћа рскао да има неких француза на Обилићевом венцу, а чему он није придавао пажњу и наставио је договор са својом бившом девојком да се нађу око 17,15 часова на Зеленом Венцу. Ни раније, а ни док је био у парку, није видео да било ко навијачима дели мотке. Позвао је Бранимира Четника који му је рекао да се налази на Бранковом мосту, а он је Четнику рекао да се они налазе у паркићу. Након што је Бранимир Четник стигао и остао у парку, он је са Пузигаћом отишао да се прошета. Кренули су ка Призренској улици, а затим су пришли башти кафића "Златно буренце" где су срели Синишу, Ранкића, Марка Бојичића који су навијачи групе "Анти Роми", а зна да су Нрелић, Кића, Радован и Цапић из навијачке групе "Алкатраз", али их он лично не познаје и тога дана их није ни видео. Он и Пузигаћа су наставили да се крећу ка Сремској улици и према Кнез Михаиловој улици да шетају. Пузигаћа га је тада позвао па Обилићев венец и показао му групу момака који седе у башти неког кафића на Обилићевом венцу, који се налази до улаза у гаражу, поред степеница, а мисли да је у питању кафић "Ајриш Паб". Он није приметио да ли су младићи који су седели у башти овог кафића имали нека навијачка обележја, али му је Пузигаћа рекао да су то Француски навијачи. Он и Пузигаћа су након тога, кроз пролаз где се налази тржни центар "Миленијум", ушли у улицу Кнез Михаилову, а затим су се преко Зеленог венца вратили у Теразијски парк. Изјавио је да су он и Пузигаћа тако кренули да шетају јер је њему било досадно, а Пузигаћа му је рекао "ајде да шетамо" и углавном му је Пузигаћа говорио где ће да шетају. По повратку у парк, он је видео да је неко делио хируршке маске зелене боје, али не зна ко. Он није узео маску, а не зна да ли је маску узео Пузигаћа. Након тога, он је сео на једну ктупицу сам, а испред себе видео је једну групу од 20-так људи, навијача Партизана, који су били припадници групе "Ребелс-Врачарци". У моменту када је до њега сео Милан Вујовић позвао га је телефоном Жарко Видаковић који му је рекао "ајде ти и „Велич“ доћите хитно на Трг, јер полиција хоће да пише казне за паркирање". Обзиром да је он имао повређену ногу и да је тешко ходао, замолио је Величковића да Жарку Видаковићу да кључеве од његових кола, да кола препаркира. Након извесног времена групице у парку су се делиле и одлазиле из парка, а у парку су остали он, Милан Вујовић, Тарлаћ, Сувајац, Четник, Матијевић и Томасовић, а Јован Карбић је отишао са неком од група. У једном моменту, док је био у паркићу, позвао га је Пузигаћа, али обзиром да Пузигаћа муша, он је само разумео да Пузигаћа сломиње Обилићев венец. Он је након тога кренуо из паркића, а неко али не зна ко, рекао му је да се иде ка Обилићевом венцу. Дошао је до станице на Зеленом венцу, где је сачекао своју девојку, са којом је заједно кренуо улицом Царице Милице. Када је излазио из парка видео је Милана Вујовића који је имао неки лудачки поглед, а који му је рекао да је видео неког инспектора. Сећа се да је крећући се са својом девојком са Зеленог венца прошао поред неког фризерског салона где је срео своју комисарницу са којом иначе не разговара, када му је његова девојка рекла да неће са њим на пиће и да ће бити у "Бич Пабу", а он је кренуо ка степеништу. Када је дошао са доње стране гараже видео је Милана Вујовића да претрчава, јер је Вујовић имао зелену јакну, а тада је зачуо и буку и ломљаву на Обилићевом

венцу. Пре тога, када је био код излаза доњег дела гараже, приметио је полицајца који излази из "Синагоге" и који је гледао у Тарлаћа и Матијевића, који су били испред њега, при чему је Тарлаћ Матијевићу везивао маску на лице. Викнуо је "Таки" али га он није чуо, а када је други пут викнуо, Тарлаћ га је погледао као и присутни полицајац, али су њих двојина већ отрчали горе. Он мисли да је овај полицајац сигурно видео пад овог француског навијача, јер је тада стајао иза њега. Он је био у покрету и крећао се према степеништама које воде ка Обилићевом венцу, али још увек није био на степеништу, већ се крећао према почетку степеништа, када је видео како француски навијач пада преко ограде на место између гараже и степеништа, која воде до Обилићевог венца. Он је све то посматрао одоздо и уочио је овог француског навијача који је према њему био бочно окренут, и видео је да је он једну ногу пребацио преко металне ограде која се налази иза баште, а да је другу ногу држао са друге стране ограде, да не зна да ли је он од некога бежао када је пребацио ногу преко ограде, али да поред њега никога није видео, а у једном моменту је видео да је овај француски навијач погледао ка доле, као да је застасао, и он предпоставља да је он од тога изгубио равнотежу и затим је пао преко ограде, доле на земљу, на висини од око 8 до 9 метара, у рупу која се налази између гараже и степеништа које води ка Обилићевом венцу, при чему је по његовом сећању лежима био окренут према гаражи, а лицем према степеништу, а у односу на њега био је окренут бочно. Изјавио је да не зна шта је на себи од гардеробе имао овај навијач који је пао, ни у ком положају су биле његове руке, ни да ли се држао за нешто, јер то није видео, али је он сигуран да је његова десна нога била пребачена преко гелендера и видео је да он главом пада према дну. Није чуо било какав крик или било шта друго и тада он није ни знао да се ради о Француском држављанину. У том моменту испред њега на степеништу је био Бранислав Четник и он мисли да је Четник то могао да види, а не зна да ли је још неко био на степеништу осим Четника, јер на то није обраћао пажњу. Иван Грковић је објаснио да све ово није изнео у претходној одбрамби латој пред истражним судијом, јер је био под стресом, био је узрујан и без обзира што је и даље у стресу у међувремену је добио је терапију, тако да је смирен. Сматра да онај који је то учинио седи у неком кафићу и смеје се. Указао је и да је Марку Бојичићу, са којим је седео у кафићу "Гавран" рекао да је видео како је овај Француски навијач пао преко ограде, доле на земљу и да ће тешко да преживи. Изјавио је да је из кафића "Гавран" отишао код [REDACTED] "Казино" да би узео кључеве од кола, да је бакљу коју је имао код себе дас [REDACTED] да је кола узео из гараже, а да га је "Маре" замолио да га одвезе до Храма Светог Саве. На раскреници Крунске улице, видео је да је иза њега био Дејан Пузигаћа са својим колима, који је наставио да се креће право ка Славији, а он је, када је скренуо у Крунску улицу, позвао телефоном Пузигаћу који му је рекао да дође у башту ресторана на Партизановом стадиону. "Маре" који је изашао код Храма је почeo да трчи ка његовом возилу и показао му је да је приметио да долазе Тарлаћ и Матијевић. Они су ушли у његово возило и он је и њима испричао како је овај Француски навијач пао и читao их је да ли су они нормални, јер су везивали маске испред полицајца и то у центру града, а они су му одговорили да полицајца нису ни видели. Допли су до баште ресторана "Партизан" где су већ седели "Гаги" и Пузигаћа, којима је он све испричао и пар пута им је то поновио, а они су му рекли "ма дај, шта ти је". Тада је њему "Гаги" рекао да је један члан групе "Иридућибили" запалио бакљу па Обилићевом венцу, а на основу описа који му је дао, он је схватио да се ради о Јовану Карбићу. Пузигаћа се у овој башти

хвалио како су навијачи Партизана са три стране напали Французе, из правца Миленијума, Обилићевог венца и из правца степеништа. У том моменту дошао је и „Цексон“, који је рекао да је он на Обилићевом венцу пржио неког Француза и показао му је плих, а он је „Цексону“ рекао како је пао навијач. Затим је ту стигао и „Влада КМ“ коме је он исто испричао све што је видео, а затим су дошли „Кића“ и Радован, који су нешто причали, али он није чуо шта причају и сам је отишао на стадион. На стадиону је причао Јовану Карбићу и Жарку Видаковићу шта је видео. Касније је то испричао и Пузигаћи и свима који су тога дана били са њим у друштву. Њему је било чудно што је Пузигаћа довоeo Степу поред њега и рекао му да Стени исприча шта је видео, јер је то Стени могао свако да каже. „Гаги“ му је тада рекао да је неки навијач примљен на реанимацију и да је можда то тај који је пао, а не неки који је гажен. Напоменуо је да он никога није ударао, гурао, да уопште није учествовао у овој тучи и да није имао ни намеру да се туче. Када је видео да овај младић пада преко ограде, наставио је да се пење на ове степенице према Обилићевом венцу и није видео шта се даље дешава са овим навијачем, јер има страх од смрти. Ношто му је предочена одбрана окривљеног Карбић Јована од 19.9.2009. године, изјавио је да није тачно то што саокривљени Јован Карбић тврди, да је он старији члан навијачке групе, да је Карбић у телефонском разговору рекао да дође у град да траже французе и ако их пронађу, да их бију и физички се са њима обрачунају. Он није видео да је било који његов друг делио бакље и мотке, бакље им је поделио Пузигаћа, као што је и рекао. Нетачно је и да се он претходно, пре него што је кренуо из парка, чуо са неким телефоном ко му је говорио шта да ради и како да усмерава групу, да се он присутним у парку није обратио речима „идемо“ већ да је добио позив од Пузигаће, као што је то и објаснио. Полиција, за кога је тврдио да је био у његовој близини када је он видео над Француског навијача, описао је као старијег человека, старости око 40 до 50 година, седе косе, обученог у униформу. Објаснио је да и Драган Томасовић има наимак „Гаги“, али да је он све време када је спомињао „Гагија“ мислио на „Гагија“ из Земуна, а не Томасовића. Објаснио је да маске служе као заштита од дима када се упаде бакље, а да се фантомке стављају да их не препозна полиција, јер се снима на утакмици, а да њему није познато због чега су тога дана дељене маске у парку код Хотела „Москва“ шити му је познато ко је у парку делио маске. На главном претресу најпре је указао, да се дајући своју одбрану у истражном поступку трудио да објаснити што више детаља, али да је у истражном поступку био ометан од истражног судије који га је пожуривао и скраћивао, изражавао незверицу да ће он изнети своју одбрану. Рекао је, да је одбрана коју износи конструкција његових адвоката, да су му постављана питања од стране истражног судије као на пример да ли је уоните некада био на стадиону Партизана, била усмерена на његово шиканирање, да није прихваћен предлог брачноца за аудио снимањем његовог саслушања, да он у принципу говори истину од самог почетка, али када је прочитao записник о свом испитивању пред истражним судијом, сматра да он јесте рекао истину, али да многе ствари пису тачно унете. Он не може да се сети да ли је у одбранама датим пред истражним судијом нешто превидео, променио, али је од самог почетка говорио истину. Негирао је да је учествовао у овом догађају и навео да може да стане испред родитеља покојног [] да их погледа у очи и да им каже да он није ни тукао, ни убио њиховог сина. Објаснио је да је навијачка група „Иридућибили“ основана 2001. године, да је ову навијачку групу основао [] да он са оснивањем групе нема везе, јер је

само постао члан ове групе и то у јуну месецу 2008. године. Ова навијачка група броји око 30-так чланова, а од присутних саокривљених чланови навијачке групе "Иридућибили" су: Милан Тарлаћ, Бојан Матијевић, Јован Карбић, Милан Вујовић, Стефан Величковић, Бранимир Четник, Владан Сувајац. То није никаква хулиганска ни хијерархијски уређена екипа, не постоји никакав однос подређености ни надређености, послушности ни било чега, они су једноставно у групи сви другари, не постоји вођа. Када нешто раде, када се раде мајице, све се ради по договору и не постоји никаква супериорна личност, никакав вођа. Апсолутно је нетачно да је он вођа ове групе, јер је он припадник групе од 2008. године, а већина осталих чланова приступили су групи пре њега. Он под групом подразумева другаре који заједно посматрају утакмицу и ова група функционише на бази другарства. Сви припадници навијачке групе "Иридућибили" су пунолетни, он мисли да је најмлађи члан ове групе Јован Карбић [REDACTED] а најстарији члан ове групе је Марко који [REDACTED] година. [REDACTED] а он је тога дана требао да иде на утакмицу. Познато му је да осим ове групе којој припада постоје друге навијачке групе ФК "Партизана": група "Ребелс", "Гробари Врачар", "Анти Роми", "Шеврас", "Алкатраз", а није му познато колико све ове навијачке групе имају укупно чланова. Мисли да постоји око 10-так навијачких група ФК "Партизан" а није му познато која је навијачка група бројчано највећа. Група "Иридућибили" којој припада, сматра се "фенси" групом, броји 23 члана. Организацију око навијања врше тако што припадник групе који је задужен да ради кореографију телефоном позове остале чланове групе, а није му познато ко одређује ко ће од навијача бити задужен за кореографију, јер уколико њега неко од његових другова из групе позове да дође до стадиона да раде кореографију, на пример, ређају картоне, он се одазове. Карте за утакмице набављају на тај начин што понекад карте купе на благајни фудбалског клуба, а некада на други начин, од тапкароша, сналазе се да имају проценат. Тога дана је за утакмицу набавио карте на билетарници и имао је комплет карата за 3 утакмице купа. Пре утакмице, чланови навијачке групе "Иридућибили" се састају и то на разним местима, на пример, једном су се састали у једном кафићу код њега у крају, понекада се састану у блоку 38. Навео је да не познаје вође других навијачких група, да све групе немају вође и да не функционишу све групе са вођом, да он не зна ко је и како је вођа. Познато му је да група "Ребелс" нема вођу и познато му је да је окривљени Дејан Пузигаћа само члан групе "Ребелс". Изјаснило се да се са окривљеним Дејаном Пузигаћом упознао у лето 2008. године, а да су се пре тога само јављали у пролазу један другом, да су почели мало да се друже након једне утакмице на коју су заједно ишли. Не чују се свакодневно и не виђају се сваки дан, већ се чују повремено, некада у вези утакмице, два пута су заједно ишли на утакмице, а на тој првој утакмици, када су били заједно, су се зближили. Навео је да он тога дана није позвао припаднике навијачке групе "Иридућибили" да дођу у центар града да би напали Францусе, навијаче фудбалског клуба "Тулуз", већ да се сакупе у граду, да би се дружили у казину у коме ради Ж. [REDACTED] В. [REDACTED] да би ту узели карте, а и застава је била у казину код В. [REDACTED] где често седе. Он је тога дана позвао само окривљеног Тарлаћа, који живи у Сремчици близу њега и кога он познаје још када је био мали, и Матијевића, да би заједно седели у казину у коме ради Жарко В. [REDACTED] Претходно је навео да је саокривљеног Тарлаћа позвао и да му је он послao поруку да је на часу, при чему је објаснио да су се вероватно он и Тарлаћ чули када се час завршио, да је он Тарлаћа позвао да се нађу у казину код [REDACTED]

Видаковића, да би тамо попили ниће. Када је кренуо у град позвао је Тарлаћа да га пита да га узме колима и negle где му одговара, али му је Тарлаћ рекао да му аутобус иде у центар града и на томе је остало. Бранимира Четника и Стефана Величковића звао је због позајмице новца, јер му је новац требао да плати рачун за телефон. Од Величковића новац није добио, пошто му се није јавио у моменту када га је звао, а касније га није ни питао за новац, а Четник му је на стадиону донео новац, али не 200 евра, колико му је тражио, већ 50 евра. Иако му је Четник рекао да ће му отац вратити новац који му је позајмио и да није проблем да му новац донесе, он је и од Величковића тражио новац на позајмицу, јер је имао више неплаћених телефонских рачуна, а које није платио тога дана већ суграђан, тако што је новац, чијег се износа не сећа, однео суграђан свом другу коме дугује новац који поседује предузеће на које се водио умрежени телефон, а за који је његово предузеће редовно плаћало рачуне и [REDACTED] га да га сачека још пар дана за остатак дуга. Тада дана се пробудио око 10 сати ујутру [REDACTED] Миланом, Вујом и Миноом са којима се иначе чује када су утакмице и договарају се око карата, заставе, кореографије, где ће се наћи у граду. Од Вујовића је тада сазнао да је он на стадиону и да ради кореографију. Са Вујовићем се ништа није договарао у вези утакмице која је требала да се игра тог дана, а Вујовићу је на његово питање шта тога дана има у плану, рекао да не зна ништа, да је код куће. Након тога позвао је Бранимира Четника због ове позајмице од 200 евра за плаћање телефонског рачуна, али се ништа нису договорили. Након извесног времена стигла му је порука од Дејана Пузигаће, док је још увек био кући, садржине "ајде Гробари будите се, време је за буђење, ту су неки французи, намиришао их је мој ортак". На ту поруку Пузигаћи није одговорио, с тим што је сличну поруку послао Јовану Карбићу, односно Карбић је у поруци поменуо да има неких француза, али он не зна тачно како је гласила његова порука коју је послао Карбићу, с тим што он ову поруку Дејана Пузигаће није схватио као позив да иде, нити да се бије, нити било шта у том смислу. Након извесног времена Карбић га је позвао и причали су о томе да ће тога дана бити у граду, али се нису ништа конкретно договорили. Он је затим отишao да се шиша и док је био код фризера позвао га је његов друг из навијачке групе "Ирилућибли" Жарко Видаковић, звани "Жаре", који му је одмах рекао "сада ме је звао „Кими“ и питао ме је шта се то спомиње који су то Французи". Објаснио је да је „Кими“ припадник навијачке групе "Алкатраз" за коју ради кореографију. Није му познато име и презиме "Кимија", а Видаковић је рекао да он ништа није помињао и да му је само Пузигаћа послао неку поруку, да он не зна о чему се ради и да он то види са Пузигаћом. Жаре му је рекао да нема проблема и да ће Пузигаћи рећи да нема везе. Док се враћао од фризера он је размишљао одакле уопште "Кимију" идеја да је он помињао било какве французе и да је било пита рекао, а након тога се сетио да је Милан Вујовић на стадиону, да ради корсографију, да је сигурно и „Кими“ који ради кореографије на стадиону. Позвао је Вујовића, кога је питао да ли је некоме на стадиону рекао да је он причао нешто о неким французима, а Вујовић му је рекао да није и да му је неко на стадиону прочитao поруку из телефона, а на његово питање какву поруку, обзиром да он није помињао никакве французе нити било шта, Вујовић му је објаснио да му је поруку послао Јован Карбић. Објаснио је да он поруку коју је добио од Дејана Пузигаће тога јутра није проследио даље Карбићу, него је откушао нову поруку, чије садрžине тачно не може да се сести, али је суштина поруке била договорање да се тога дана виде у граду. У овој својој поруци он је поменуо Французе, али у контексту

да има Француских навијача у граду, да су ту, једноставно да су дошли да бодре свој клуб. Своје реаговање и расправу са саокривљеним Миланом Вујовићем, након разговора са [REDACTED] објаснио је да је њега [REDACTED] позвао након што је [REDACTED] ао "Кими" који припада навијачкој групи Партизана "Алкатраз", а који је задужен за корсографију и кога он познаје само површино и само се јаве један другомс када се сретну, а он је био љут када је од Видаковића сазнао да је "Кимију" познато да је он у својим порукама помињао Французе, са разлога што њему нико конкретно није рекао колико има Француза и где су . Када му је предочено да је очекивано да се тога дана помињу Французи, обзиром да је утакмица између Француског и Српског клуба, објаснио је да је "Кими" задужен за корсографију када долазе друге навијачке групе и када се на рачун те групе одрађује корсографија или парола, а обзиром да је Вујовић тамо нешто испричao могao је да се уради транспарент да се на то потроше 3 - 4 сата, велика количина фарбе или картона, а да Французи уопште нису ни били ту, а да он тога момента није знао да су у Београду присутни француски навијачи, јер му је Пузигаћа у својој поруци коју му је послао само написао да су ту неки Французи, "намирисао их је мој оргак", али да он није знао да ли ће их бити уопште и да ли је то Пузигаћа уопште чуо. а да, уколико је Вујовић на стадиону помињао оно што он није рекао, да се ради о трачарењу које се касније може погрешно схватити. Објаснио је да без обзира што „Кими“ ради корсографију за навијачку групу "Алкатраз," да се те пароле стављају испред целе трибине и без обзира што он није задужен за корсографију, изнервирало га је трачарење и претпоставио је да је Вујовић на стадиону. Вујовић му није рекао ко је прочитао ову његову поруку, већ му је једном тренутку рекао да је ту поруку прочитао неки лик и саопштио је присутнима око њега [REDACTED] је био љут на Вујовића, а њега је звао јер је [REDACTED] звао „Кими“, па Вујовића је он био љут. Вујовићу је послао поруку у којој му је рекао да га не помиње на стадиону у вези нечега што он не зна, да не трачари. Вратио се кући, а у међувремену опет га је позвао Вујовић са њему непознатог броја мобилног телефона, када му је рекао да иде у град и да га позове уколико и он дође у град, а он је Вујовићу рекао да ће га позвати. Након извесног времена, позвао га је Дејан Пузигаћа да дође до града, а он је Пузигаћи рекао да не може јеф нема ауто, обзиром да му отац није ту, и у том разговору Пузигаћа му је затражио телефон [REDACTED] Пузигаћа му није рекао зашто му је [REDACTED] забрабан, већ му је само затражио телефон [REDACTED] који му је он издиктирао. Одмах затим, он је позвао на службени телефон [REDACTED] Видаковића, обзиром да се [REDACTED] јавља на непознате бројеве, а и често није у дometу када је на послу у Казину "Меридијан" и рекао му је да га тражи Дејан Пузигаћа и да је Пузигаћи издиктирао његов телефон. [REDACTED] је рекао да нема проблема, да он има његов телефон и на томе се њихов разговор завршио. Био је кући када га је након извесног времена позвао [REDACTED] да дође до казина "Меридијан" да се виде. Тога дана они су требали да се виде у казину "Меридијан" јер је кол [REDACTED]ла њихова карта за утакмицу, застава, а уколико није гужва они седе у казину код [REDACTED] и полију пиће. [REDACTED] је на његово питање рекао да се видео са Пузигаћом. да су прошетали градом и да су шетајући се у неком хотелу видели неке француске навијаче. Изјавио је да му [REDACTED] тада није рекао, као што је то наведено у записнику о његовим испитивању у истржаном поступку, да су били у Хостелу где су Французи, већ му је рекао да су се он и Пузигаћа прошетали по граду. Он мисли да су вероватно они били испред неког Хостела, а он из

разговора са Видаковићем није схватио да су они одлазили у Хостел да провере да ли су у том Хостелу Француски навијачи. Видаковић и Пузигађу није ни питао да ли су ишли у тај Хостел, шта су хтели да провере у вези навијача, да ли неког од њих конкретно познају, јер њему није ни било познато да су они били у Хостелу и пред истражним судијом је изјавио да су се они шетали по граду и да су у неком Хостелу видели неке Французе. Након тога, дошао је његов отац и он је решио да крене у град. Позвао је Милана Вујовића, попито му је Вујовић рекао да га позове ако дође у град. Вујовићу је рекао да долази, питао га је шта ради и где је, а Вујовић му је рекао "ево ме у некој искари, гледам ове дебиле, дегене како једу", а што је њему било смешно, био му је смешан начин на који му је Вујовић то рекао и он је претпоставио да се ради о француским навијачима, али Вујовићу није ништа рекао у вези тога, нити су се он и Вујовић било шта договорили. Не може да објасни зашто је на ову Вујовићеву изјаву одмах помислио да се ради о француским навијачима, то је једноставно тако схватио и мисли да је Вујовић израз "мајмуни" употребио у шаљивом смислу, а не у увредљивом. Са Вујовићем није имао никакав договор, сем да га позове уколико и он дође у град, а једноставно је помислио да се то односи на француске навијаче кала је Вујовић рекао "мајмуни и дегени", иако ништа друго сем тога није рекао што би њега навело на закључак да се ради о француским навијачима. Њих двојица су имали кратак разговор и он је само Вујовића обавестио да креће у град. Након разговора са Вујовићем позвао је Бојана Матијевића и питао га је шта ради. Када му је Матијевић рекао да је у Батајници, позвао га је да се виде у граду, да попију пиће, да се нађу у казину код [REDACTED] на шта је Матијевић пристао. Након тога позвао је Милана Тарлађа, као што је и објаснио. Када је кренуо ка граду чуо се са Дејаном Пузигађом, коме је рекао да је кренуо у град, а Пузигађа му ништа није рекао, ни где да дође, ни како. Рекао му је само да ће у граду бити "Цексон" и они, мислећи на њихову групу "Ребелс" и да је звао Ранкића. Објаснио је да је "Цексон" надимак Дејана Станковића из групе "Ребеле" и да му је Пузигађа рекао да је звао и Ранкића из навијачке групе "Анти Роми". Навео је да је од куће кренуо око 15 часова поподне колима свог оца марке "Рено Меган" беле боје, с тим што не зна регистарски број овог возила, а са разлога да се скупе у граду да би се дружили, конкретно у казину у коме ради [REDACTED], да би ту узели карте, као и заставу која је била код Жарка. Испред казина "Мерида" који се налази преко пута Дома Омладине, био је око 15 часова и 30 минута. Возило је паркирао испред самог уласка у казину. Ушао је у казину и па ред минута необавезно је причао са [REDACTED], узео је карте за утакмицу. Изашао је из казина и у казину је ушла два момка, од којих је он једног познавао, кога је једном или два пута раније видео као [REDACTED] другара "Грубина," а другог момка који му се представио надимком "Мими" раније није видео, а нико од њих није међу саокривљенима. Жарко је био у некој гужви са послом, а и у казину је било гужве и нису могли да седе, а Видаковић му је тада рекао да су на Тргу Републике Карбић и остали и да ће се чути касије. Он је изашао из казина и са осталим својим пријатељима се нашао испред "Мек Доналдса". Ово стога, што је по изласку из казина позвао Јована Карбића, који му је рекао да се налази на Тргу Републике. Договорили су се да га Карбић сачека на Тргу Републике, али је одмах након тога њега позвао Дејан Пузигађа или је он позвао Пузигађу и Пузигађа му је рекао да дође до "Мек Доналдса" на Теразијама. Он је одмах након тога позвао Карбића и рекао му је да га не чека на Тргу Републике, да ће они доћи код "Мек Доналдса". Затим је позвао и

Матијевића, да види где је, а када му је Матијевић рекао да је у аутобусу и да ће ту бити за минут. Матијевићу је рекао да он дође испред "Мек Доналдса" на Теразијама. Док је ишао ка "Мек Доналдсу" звао је Стефана Величковића да га пита да му позајми новац, али се Величковић није јављао на телефон. Изјавио је да му Пузигаћа није рекао због чега треба да дође код "Мек Доналдса" на Теразијама и да су се једноставно тога дана "Гробари" скupљали у граду. Пузигаћа му је рекао да ће код "Мек Доналдса" на Теразијама бити за 3 минута, за које време је и он стигао испред "Мек Доналдса" са "Грубином" и "Мимијем", а где су већ стigli Јован Карбић, Милан Тарлаћ, Милан Вујовић, Стефан Величковић, а Бојан Матијевић је стигао минут после њих. Било их је седморица или осморица и стајали су испред ресторана "Мек Доналдс". Објаснио је да „Грубина“ познаје као друга ██████████, да је он навијач Партизана, да повремено долази на утакмице, али да није члан ни једне навијачке групе, а да је „Мимија“ тада први пут видео, који му се тек касније у парку представио овим надимком и није му познато да ли је „Мими“ навијач Партизана. У једном тренутку док су стајали испред "Мек Доналдса" испод Теразијског пролаза изашла је група људи од 30 – 40 навијача "Тулуз" у плавим и љубичастим мајицама који су сели у пивници у „Касину“. Након пар минута дошао је Дејан Пузигаћа са младићем из навијачке групе "Гробари Земун," кога он познаје као "Гаги", а што није окривљени Драган Томасовић. Тада је можда било око 16,30 часова или нешто касније. Дејан Пузигаћа му је тада док су стајали испред ресторана "Мек Доналдс" рекао да сви треба да дођу око 16 и 30 часова, али он није знао који су то сви. Пузигаћа му није рекао ништа детаљније ни ко ће доћи, ни где, ни зашто, ништа му није објашњавао, већ му је само рекао да ће доћи остали. Тада им је Пузигаћа рекао да сиђу доле у Теразијски пролаз, а што су они и учинили. У Теразијском пролазу их је питао да ли имају бакље, а када је неко од њих рекао да немају, он је отворио један ранац и извадио је 3 бакље које су узели он, Милан Вујовић и Јован Карбић. Из ранца који је Пузигаћа отворио вирила је и једна мотка чудног облика, за коју је он Пузигаћу питао да ли је он ту мотку правио сам, а Пузигаћа му је рекао да има да се купи. Након његове изјаве да је баш добра, Пузигаћа му је понудио да ову мотку узме, а он је Пузигаћи рекао да му не паѓа на памет да носи, вунара мотку по граду. Није му познато да ли је у ранцу било још бакљи, јер у ранац није завиривао и све што је видео је та мотка чудног облика. Навео је да није тачно да је Пузигаћа у Теразијском пролазу поделио палице, јер палице нису дељене, палице нико није добио, а бакље су подељене као део кореографије да се унесу на стадион. Иако им је било познато да је у граду полиција, Пузигаћу нису питали зашто се бакље деле у граду, нити им је Пузигаћа објаснио зашто им је баш ту поделио бакље. Изјавио је да се бакље деле зависно од места где се окупљају, искада у граду, а некада на другим местима, да бакље купују сами, да је он конкретно бакље куповао у Ѓрчкој, тако што купи пет бакљи и донесе када тамо оде. Бакље није делио, сем можда искада на дан утакмице, а искада их је делио и невезано за утакмицу и оне су искључиво део кореографије. Тада су подељене у граду јер су се ту нашли, а Пузигаћа им тада није рекао да сиђу у Теразијски пролаз да би им поделио бакље које би те вечери имали на утакмици, већ их је само позвао да сиђу доле у пролаз. На његово питање, неко је рекао да бакље немају, и он им је те бакље поделио, вероватно сматрајући да је тада прилика, обзиром да никога није било у пролазу. Он је био присутан у Теразијском пролазу иза степеница, код ресторана "Мек Доналдс" све време док је ту Пузигаћа делио бакље, али он сем палице коју је видео у ранцу

Пузигаћа Дејана, а која је у том његовом раницу и остала, ни једну другу палицу није видео. Након што им је поделио бакље, Пузигаћа је са „Гагијем“ изашао на другу страну, а када је он кренуо за њим. Пузигаћа се окренуо и рекао му је да он не може да иде са њима, да они иду нешто да виде и да ће се чути касније. Изјавио је да је овај ранац у коме су се налазиле бакље које је Пузигаћа поделио, као и ова палица коју је он видео, Пузигаћа имао у граду са собом и када га је он први пут у граду видео. Пузигаћа им је рекао да буду ту некде по граду, да се раштркају, само да их не види полиција. Они га нису ништа питали, али се то зна, да када би сви заједно отишли на одређено место, да би након 5 минута дошла полиција и да би их растурила, а он није питао Пузигаћу зашто треба да буду по граду, јер је Пузигаћа отишао. Он је са осталима отишао на своју страну, на Трг Николе Пашића; јер им је било лакше да изађу некде, да седну и да чекају Дејана Пузигаћу да их позове и да виде где се крећу „Гробари“. Изјавио је да је претходно Пузигаћа, пре него што им је поделио бакље у теразијском пролазу, док су стајали испред ресторана „Мек Доналдс“ видевши француске навијаче рекао да то нису ти Французи које је он видео у Хостелу. Прокоментарисао је да су то неки други, а он није могао да разликује који су французи из Хостела. Он је чуо да су Французи у Хостелу када га је позвао ~~Жарко Видаковић~~, који му је рекао да се видео са Пузигаћом и да су они штетајући се по граду у неком Хостелу видели неке Французе. Он је сутрадан након туче чуо и да су Пузигаћа и ~~В.~~ били у још неком Хостелу. Са својим друговима из Теразијског пролаза отишао је на Трг Николе Пашића, да не би ишли кроз „Безистан“, него около, где су у парку сели на витле клупа. Били су присутни „Грубин“, „Мими“, Милан Вујовић, Милан Тарлаћ, Бојан Матијевић, Стефан Величковић и Јован Карбић. Са Пузигаћом је био договор да се виде касније, када буде било окупљање свих „Гробара“. Није постојао договор где ће се сви састати а Пузигаћа му је рекао да ће га он позвати. Док је био на Тргу Николе Пашића позвала га је бивша девојка и предложила му је да иопију пине у „Бриј Пабу“ који се налази па Зеленом венцу, а он је њој рекао да не зна ништа, да је у граду и да ће се чути и на томе је све остало. У једном тренутку остали чланови групе „Иридућибили“ отишли су лесно ка „Мек Доналдсу“, а он је остао са „Грубином“ и „Мимијем“ на Тргу Николе Пашића. Иако „Мимија“ раније није познавао, а „Грубина“ је познавао површио и сем његовог надимка, ни један други његов податак не зна, он је остао са „Грубином“ и „Мимијем“, иако је дошао у град да се види са својим пријатељима, јер се једноставно тако случајно десило да је сео на клауну са „Грубином“ и „Мимијем“. Његови другари су били ту раштркани у парку и он је видео у једном моменту да они одлазе из парка, али није знао где одлазе и мислио је да ће да се врате, да иду да прошетају, или да иду до „Мек Доналдса“ да нешто купе и он је не знајући где ће остали његови другови „Грубину“ и „Мимију“ рекао да и они прошетају. Прешли су улицу на раскрсници улица Краља Милана, Теразије и Трг Николе Пашића, прошли су кроз пролаз и отишли са друге стране Теразија, где се налази Хотел „Москва“, ка Хотелу „Москва“. У једном тренутку он је сишао у Теразијски пролаз број 7, до бутика „Гренд“, да погледа неке цатике, док су га „Грубин“ и „Мими“ чекали горе на улици. Када је изашао на секунд су застали, да би наставили шетњу, али је он у том тренутку видео у парку „Гробаре“ и рекао им је да крену тамо. Но уласку у парк, у парку је видео припаднике навијачке групе „Ребелс“ Дејана Пузигаћу, Дејана Станковић-Цексона, Степу, Владу КМА, брата од Владе КМА с тим што не зна како се он зове, а видео је Црног из Подгорице, Џобета, а ту је било још

неких припадника навијачке групе "Ребелс," које он не познаје лично, већ их зна само из виђења. Били су и припадници групе "Гробари Врачар" од којих познаје само Љуку и Ђолета. Изјавио је да је Дејан Пузигаћа припадао навијачке групе "Ребелс". Тада је у парку видео да су присутни и његови другови Тарлаћ и Магијевић. Изјавио је да је Станковић Дејана-Цексона упознао преско Дејана Пузигаће, да са Станковићем тога дана није имао комуникацију, да су пар пута када су се сретали ралије били у заједничком друштву, али да никада нису комуницирали и да је њему познато да је Станковић припадник навијачке групе "Ребелс". Познато му је да и Дејан Пузигаћа припада навијачкој групи "Ребелс". Видео је тада да су његови другови у парку и обзиром да је била гужва он, „Грубин“ и „Мими“ су отишли и сели на бетонски зидић који се налази на улазу у парк, а затим су на предлог „Грубина“ отишли на Зелени венац, да купе пиво. Вратили су се и док је седео на зидићу, он је позвао Бранимира Четника коме је рекао да су се окупили код Хотела "Москва" и питао га да ли хоће да дође да попију пине и да му донесе новац. Четник је пристао, али је рекао да нема превоз и да ће покушати да се снађе, а он му је рекао да дође. У парку су били припадници навијачке групе "Ребелс", "Гробари Врачар", "Иридућибили" као и неки други момци које он познаје из виђења. По његовој процени, у парку је тада било око 30-так људи, навијача разних навијачких група. Изјавио је да у парку никога није било од вођа, бар не кога он познаје, да Дејан Пузигаћа није вођа, да он га вође не познаје. Накнадно су дошли млади момци са Врачара као и Бане Четник па његов позив. Прелић Ђорђа не познаје лично и Прелића није видео да пролази поред парка или да је долазио код њих док су се налазили у Теразијском парку. Познато му је како Прелић изгледа. Док је седео на бетонском зидићу пришао му је у једном тренутку Милан Вујовић који му је показао да се одмах ту иза угla у Хостелу налазе Французи које је он предходно тога дана видео у пекари у којој је јео, а за које је рекао да су мајмуни и легени и показао му је место где се налазе, али даље о томе нису коментарисали. Он је наставио да седи са Грубином и са Мимијем. Након 10-так минута позвао га је Владан Сувјац са неког непознатог броја и рекао му је да ће доћи са Бранимиром Четником у град, а он му је рекао да нема проблема. Док су седели у том парку, он није често ни улазио у парк и углавном је парку био окренут леђима, а у једном тренутку је помислио да иде мало да прошета, када су нашла 3-4 момка који су се са свима поздравили. Питао је Пузигаћу ко су ти младићи, а Пузигаћа му је рекао да су они припадници групе "Гробари Врачар". Он их пре тога није видео, а у тренутку док је са Пузигаћом о њима разговарао, Пузигаћа му је рекао да има неких француза и на Обилићевом венцу. Он гоме није придавао пажњу, већ је позвао своју бившу девојку, са којом се договорио да се нађу у 17,15 часова на Зеленом венцу, а затим се вратио тамо где је седео и још извесно време су били у том парку. Након извесног времена у парку су дошли Бранимир Четник, Владан Сувјац и Драган Томасовић. Док је седео на бетонском зидићу у једном тренутку му је пришао Дејан Пузигаћа и питао га да ли хоће да прошетају. Обзиром да је њему било јако досадно он је пристао и кренули су Призренском улицом од Хотела "Балкан" на доле. У кафани "Златно Буренце" која се налази у Призренској улици, видели су припаднике групе "Анти Роми" - Ранкића и Марка Бојичића, са још једним младићем из њихове групе, за кога мисли да се зове Синиша, а било је још неких припадника групе "Анти Роми", с тим што он све њих лично не познаје. Изјавио је да му је познато да су Прелић, Кића, Радован и Цанић припадници групе "Алкатрас", али да их он лично не познаје и да их тога дана није видео у граду. Он и

Пузигаћа су наставили да шетају улицом Кнез Михаиловом, а када су дошли до ресторана „Руски Цар“ Пузигаћа му је рекао „ајмо овамо“ и кренули су од „Руског Цара“ ка Обилићевом венцу. Када су пролазили поред кафића у једном тренутку Пузигаћа му је рекао „видиш ове лево, ово су французи“ а он није застао већ је само погледао и видео је неку групу од 20-так момака који су селели за спојеним столовима. Они су седели у башти кафића „Ајриш Паб“ а Пузигаћа му није показивао на њих, него је само махнуо главом и рекао му да су то Французи. То је било пре 17 часова, а њих двојица се нису ту задржавали ни једну секунду. Та башта је била последња башта на Обилићевом венцу, јер су он и Пузигаћа шетали и то необавезно, из правца „Мажестика“ између башта и кафића које се налазе на Обилићевом венцу, ка згради Тањуга. Док је пролазио поред ове баште где су, како му је то Пузигаћа рекао, седели Французи, видио је спојене столове и групу око 20 младића. Он Пузигаћу није питао одакле му је познато да су то Французи и он не зна како је Пузигаћа то знао и предпоставља да је он приметио да је неко од њих имао навијачка обслежја, а што он није видео, јер није ни загледао. Они су седели са леве стране, а он их је видео са удаљености од 3 метра, обзиром да су он и Пузигаћа скренули у пролаз код „Миленијума“. Он је знао како изгледа навијачка мајица француског клуба „Тулуз“, обзиром да је предхитно док је стајао испред ресторана „Мек Доналдс“ на Теразијама видео 30 до 40 навијача француског клуба „Тулуз“, у Касини, који су имали љубичасте, тегет- плаве мајице на којима је писало „Тулуз“. Он и Пузигаћа су се тада платоом Обилићевог венца кретали нормалним ходом ка згради Тањуга пре него што су скренули у простор „Миленијума“, а Пузигаћа је ишао испред њега, јер је он тешко ходао, јер је мало шепао због повређене ноге. Нико од њих док су били па платоу Обилићевог венца није телефонирао, нити је седео на жардињери, већ су само прошли нормалним ходом и скренули у пролаз код „Миленијума“, а затим су наставили шетњу Кнез Михаиловом улицом. То је био први и последњи пут да је он био на Обилићевом венцу. Прошли су Кнез Михаиловом улицом, где су опет срели групу навијача фудбалског клуба „Тулуз“, коју су претходно видeli да седе у „Касини“ са групом у љубичастим мајицама, било је њих 50 или 40. Он и Пузигаћа су прошли Кнез Михаиловом улицом, поред ресторана „Мек Доналдс“ Теразијским пролазом и вратили су се у парк иза Хотела „Москва“. Вратили су се у Теразијски парк без обзира што су отишли да шетају, јер је њему било досадно,не због неког плана, већ зато што се све то једноставно тако дешавало и све је било спонтано. По повратку у Теразијски парк, затекао је све оне који су остали у парку када су он и Пузигаћа отишли да шетају, који су били ранитркани по парку, али су сви били ту. Супротно наводима претходно дате одбране, изјавио је да је по уласку у парк видео да се у парку десе зелене хируршке маске и да он мисли да је те маске делио један од припадника навијачке групе „Гробари Врачар“, који су накнадно дошли у парк када су он и Пузигаћа отишли да прошетају, наводећи накнадно да је то био Дејан, један од млађих припадника ове групе. Изјавио је да није видео ко је донео ове маске, да није видео да је ове маске делио Сувајац, нити је видео ко је од присутних узео маске, јер се зеленило на све стране, али је видео тог момка који је ишао и делио маске. Било је пуно маски, али он не зна да ли су све подељене, нити је видео ко је маску добио, а само је касније видео да Тарлаћ на степеницама везује Матијевићу маску. Владана Сувајца познаје и видео га је у парку у моменту када је дошао у парк. Владан Сувајац је био присутан у Теразијском парку када су се делиле маске. Изјавио је да су се ове хируршке маске делиле због бакљи, јер он с ингите од дима када се бакље пале на стадиону,

а и из разлога што су велике казне уколико их полиција сними да пале бакље. Но повратку, у парку је у једном тренутку видео да се формирала једна група од 15 до 20 људи, припадника групе "Ребелс", "Гробари Врачар", а било је ту и неких које он не познаје. Он је сео на куници, а у једном моменту га је позвао [REDACTED] и рекао му је да он и Величковић хитно дођу до казина, јер полицајац хоће да им пише казну за паркирање. Обзиром да је њега болела нога и да није могао тако брзо да дође до казина "Меридиан" позвао је Величковић Стефана, који је био у парку и рекао му је да полицајац пише казне и да он препаркира своја кола и дао му кључеве и рекао му је да замоли Жарка, да он препаркира и његов ауто. Не зна да ли је возило Стефана Величковића било паркирано поред његовог возила, јер је ту било више паркираних возила. Величковић је отишao, а он се вратио на ту кулипу и у једном моменту видео да 15 до 20 младића из групе полако излазе из парка. Сећа се да су након пар минута у парку остали само он и његови другари, с тим што је [REDACTED] раније изашао са неким из парка, а у парку су остали он, Томасовић, Сувајац, Четник, Матијевић, Вујовић и не зна ко је још био, али углавном осим Јована Карбића и Стефана Величковића који је отишao да препаркира ауто, сви остали су били ту. Остало је и пар припадника навијачке групе "Ребелс" и по његовом сећању, још пар припадника млађих "врачараца" и мисли да су остали још неки "Гробари" које он лично не познаје. У једном тренутку док је седео на кулици, са свих страна се чуло "јамо на Обилићев венац, идемо на Обилићев венац" и сви присутни, а и његови другови, полако су се спремали да устану и да крену. У том тренутку њега је позвао Дејан Пузигаћа, који је покушавао да му каже да крене, а када је Пузигаћу питао "јел да кренем" он му је рекао "да", а затим је покушавао да изговори Обилићев венац и он је Пузигаћу питао "јел Обилићев венац" на шта му је он рекао "да" и ту се завршио њихов разговор. Са Стефаном Величковићем након тога видео се тек можда на стадиону, а [REDACTED] му је препаркирао возило. Претпоставља да је Величковић тога дана у граду био са својим возилом, да је он Величковића први пут видео испред ресторана "Мек Доналдс" у З или- пола четири поподне, да је он тога дана Величковића звао због позајмице новца, али да га није добио на телефон, а да га за новац није питао, када је Величковића видео испред ресторана "Мек Доналдс", јер му није било баш пријатио испред свима да га то пита. Не сећа се, али мисли, да се са Величковићем тога дана претходно није чуо телефоном. Изјавио је да је он тада био паркиран неизрописно баш код улаза у казино, а да не зна где је био паркиран Величковић, јер његово возило није видео. Објаснио је да казино има два улаза, један из Дечанске улице, а други дијагонално преко пута Дома Омладине, где је он био паркиран. Објаснио је да је пре него што је кренуо из Теразијског парка на Обилићев венац седео на једној кули која се налази десно од улаза у парк, из правца "Москве", након што се сиђе степеницама. У моменту када га је позвао [REDACTED] и рекао му да му полицајац пише казну за паркирање, са њим на кули је седео Милан Вујовић, а у моменту када га је звао Дејан Пузигаћа, они су већ стigli и кренули ка излазу из парка са "Мимијем" и "Грубином", јер се то дешавало паралелно, и он је од Пузигаће добио позив у моменту када су они већ излазили из парка. Након тога, он, Матијевић и Тарлаћ су кренули на Зелени венац и заједно су изашли из парка, а он је кренуо да се нађе са својом девојком и не зна где су Матијевић и Тарлаћ отишли. Нашао се са девојком којој је рекао да неће да иде у "Бритиш Наб" и позвао је да оду на Обилићев венац и објаснио јој да ће тамо бити његови другови, да ће тамо бити

"Гробари". Објаснио је да су тада почели да се разилазе и одлазе из парка који се налази иза Хотела "Москва", да су сви говорили "идемо на Обилићев венац", да се то чуло са свих страна, да су говорили "идемо на Обилићев венац, ајмо на Обилићев венац" али он не зна ко је рекао да се иде на Обилићев венац, и да се све то дешавало пар секунди пре него што је њега Пузигаћа ██████████ да дође на Обилићев венац. Њему Пузигаћа није тада рекао да се он налази на Обилићевом венцу, али он претпоставља да се Пузигаћа тамо већ налазио, обзиром да му је рекао да тамо дође. Он Пузигаћу није питао шта се дешава и зашто треба да дође на Обилићев венац. Пузигаћа тада није рекао да сви дођу, већ је позив упутио само њему. Он је гласно изговорио „Обилићев венац“, свестан да Пузигаћа који муша покушава да изговори ту реч, али је претходно пар секунди пре него што је њега Пузигаћа позвао, са свих страна чуо и од својих другова и од припадника навијачке групе "Ребелс", који су остали, а ██████████ да је остало и Цобе, да се иде на Обилићев венац. да присутни нису могли да чују када је он гласно изговорио Обилићев венац, нити је он било кога позвао да иђе са њим, с тим што је можда неко могао да чује разговор. Чинијеницу да су сат и по времена седели у Теразијском парку, а да је затим њега позвао на мобилни телефон Пузигаћа да дође на Обилићев венац, да су и сви други који су седели ту у парку истовремено кренули ка Обилићевом венцу, објаснио је да је у једном тренутку када се вратио са Обилићевог венца и шетње са Пузигаћом, приметио групу од 15 до 20 људи који су били припадници навијачке групе "Ребелс" и "Гробари Врачар", који су почели да излазе из парка и то пре него што је њега Пузигаћа позвао, да је можда његове другове, припаднике навијачке групе "Иридућијили" који су исто кренули прсма Обилићевом венцу неко можда позвао, о чему он нема ни накнадно сазнања, али је у парку са свих страна чуо новике да се иде на Обилићев венац, а да су то говорили припадници групе "Ребелс" који нису изашли са осталим члановима, већ су остали са „Цобетом „и још пар људи, који сви припадају навијачкој групи "Ребелс", које он већ познаје, као и присутни "млађи Врачарци", а њему ни на крај намети није било да ће бити туче и да ће се нешто лесити. Није му познато да ли су се ови навијачи организовали или разделили у мање групе и да ли су ишли двоје по двоје, јер је он ишао сам. Сећа се да су он, Матијевић и Тарлаћ кренули на Зелени венац, да су заједно изашли из парка, а обзиром да је он пар секунди након разговора са Пузигаћом од своје девојке добио позив, кренуо је да се нађе са девојком на Зеленом венцу и не зна где су отишли Матијевић и Тарлаћ. Он је отишао и нашао се са девојком на станици преко пута ресторана "Мек Доналдс" на Зеленом венцу, којој је рекао да неће ићи у "Бритиш Паб" и позвао је да са њим иде на Обилићев венац, а на њено питање "зашто" рекао је да ће тамо бити другови, да ће бити "Гробари" и она је почела да негодује. Њему нико није рекао да ће "Гробари" бити на Обилићевом венцу, али је он видео да се ишлло на Обилићев венац. Она је ту почела да негодује, а у једном тренутку ушли су у улицу Царице Милице и расправљали су ██████████ воли ништа што има везе са навијачима, навијањем и фудбалом. Ушли су у улицу Маршала Бирјузова, када му је она у једном тренутку, али он не зна тачно где су се тада налазили, рекла да неће да пије пиће на Обилићевом венцу и да неће тамо да иде и да ће отићи у кафић "Бритиш Паб" и позвала га је да уколико буде хтео доће тамо касније, а он је наставио ка Обилићевом венцу. У једном тренутку док је био у улици Маршала Бирјузова, негде пре излаза из доњег дела гараже, видео је да је испред њега протрчао Милан Вујовић, који је био у дречаво зеленом шупљавицу, и отишао у истом правцу, а он је наставио даље да хода. Када се

налазио између улаза и излаза доњег дела гараже у улици Маршала Бирјузова чула се нека бука, ломљава из правца Обилићевог венца, а у том моменту када се налазио тачно између улаза и излаза доњег дела гараже, видео је полицијаца како излази из "Синагоге," која је преко пута у наставку стазице која води ка Обилићевом венцу и да гледа шта се дешава. У једном тренутку је видео како Тарлаћ везује маску Магијевићу. Прилазећи им је довикнуо "Таки" једанпут, а следећи пут се продрао. У том моменту они су се налазили на углу улица Маршала Бирјузова и стазице пролаза који води ка Обилићевом венцу. Други пут када је викнуо, погледао га је и полицијац који је тог момента наизмиснично гледао у њега и у правцу Обилићевог венца, с тим што није реаговао већ је само стајао и гледао. На његов позив Тарлаћ је окренуо главу и кренули су за том једном групом која је кренула ка Обилићевом венцу, а која се налазила ту негде на тој станици. Тарлаћ и Магијевић заједно, с тим што су мало заостајали за групом, а он је кренуо за њима и у том тренутку је покушао да потри, али пошто му је повређена нога, то се свело на два корака, након чега је наставио да пешачи. Мисли да су Бранислав Четник и Сувајац Владан у том тренутку, када су прилазили степеницама били испред њега, а он се тада налазио на неких 5 до 7 метара од степеница тј. од почетка прве степенице степеништа које води ка Обилићевом венцу. Он сматра да је од Тарлаћа и Магијевића, у улици Маршала Бирјузова у почетку био 20 метара удаљен, а да им се све време приближавао, да је 3 пута позвао Тарлаћа и тек када је викнуо трећи пут да га је Тарлаћ ногледао. Мисли да су испред њега на степеништу корачали по редоследу Бранimir Четник и Владан Сувајац испред њега, са неким заостатком иза Тарлаћа и Магијевића, а не зна ко се налазио горе. Када се он налазио 7 до 8 метара удаљен од првог степеника степеништа која воде ка Обилићевом венцу, видео је једног момка како горе прескаче ограду, како је пребацио ногу преко ограде. Он не зна да ли је он од неког бежао, да ли је ту нешто прескакао, да ли је хтео да скочи. У једном тренутку, он је изгубио равнотежу и падао са неких око 8 до 10 метара на главу, при чему је буквално целом главом пао на његову десну страну, тако да је пао мало искоса. Тог тренутка он није видео да га је било ко гурнуо, да га је бацио, да га је било ко тукао, нити да је било ко стајао поред њега.

Указао је да то може да покаже и на фотографијама, а и да захтева реконструкцију догађаја, што је тражио и у истражном поступку, али му није одобрена, како би показао где се тај младић налазио, а где се он налазио у моменту када је младић пао и где је пао. Овај младић је пао 3 до 4 метра лево од степеница, гледано из његовог правца, на бетонски плочник. Објаснио је да је у записнику о његовом испитивању пред истражним судијом погрешно унето да је он изјавио да је овај младић пао на земљу, а да је он гонорећи о томе у својој одбрани мислио на земљу као тло, а не на земљацу површину. У тренутку када је овај младић пао, он се налазио на 5 до 6 метара од првог степеника који води ка Обилићевом венцу и још увек није ступио на степениште, нити се заустављао, и читав догађај је посматрао у ходу. У том тренутку, од групе која је кренула ка Обилићевом венцу овим степеницама, су се сви налазили на степеништу и први који су ишли су били на врху степеница, тако да нико од тих људи није имао никакве додирне тачке са описаним падом, нити га је неко бацио, нити гурнуо, а нико од њих га није ни тукао. Он је наставио овим степеницама ка Обилићевом венцу и у моменту када се попео на врх никакве туче није био, јер је туча већ била готова. Он се није ни заустављао и одмах је

тим степеницама скренуо десно , ка клубу. Кроз маглу се сећа гомиле људи који трче лево, десно, на све стране, сећа се срупених столова, сломљеног стакла на земљи, али није видео никога с тим што допушта могућност да је неко и лежао, није се освртао, већ је наставио да се креће ка „Сити Пасажу“. Обзиром да је код „Сити Пасажа“ била гужва, прешао је на другу страну Обилићевог венца, где је на излазу са платоа Обилићевог венца срео свог друга Марка, припадника навијачке групе „Анти Роми,“ који га је позвао да оду на пиво. Отишли су у Наб „Гавран.“ који се налази у пасажу између Кнез Михаилове улице и улице Чика Љубине. Изјавио је да у моменту када је овај младић падао, није видео да је било ко био око њега, а што је могао да уочи са места где се налазио 10-так метара ниже, да није видео дим па платоу Обилићевог венца, да у моменту када је он једном ногом закорачио иза њега, ни поред њега није нико пролазио, нити је он тог момента видео да неко тог момка који је закорачио удара . сигурно га тог тренутка када је пао, нико није ударио. Он није видео да ли се још нешто горе дешава, само је чуо огромну буку, галаму, ломљаву, али ништа друго. И поред тога, он је наставио да се пење овим степеништем, зато што су туда кренули његови другови и он је кренуо за њима. Био је последњи који се пењао овим степеницама. У моменту док се пењао степеницама, њему је било јасно да се на платоу Обилићевог венца догађа туча, јер је чуо буку још док се налазио између улаза и излаза са доње стране гараже, а чула се неописива ломљава. У једном моменту он је видео Матијевића и Тарлаћа како везују маску и како крећу за једном групом. Тог момента он је изашао из улице Маршала Бирјузова и када је био на стазици која води ка степеницама видео је једну групу која трчи испред степеница, али није у тој групи видео никога познатог. Они нису имали маске и видео је само да испред њега претрчавају Владан Сувајац и Бранimir Четник, који су трчали док је они долазио нормалним, лаганим ходом. Од њега су тада били удаљени неколико метара, а када их је спазио први пут, они су били близу степеништа и трчали су ка степеницама. Осим њих није уочио никога, као ни иза себе. Никакав топовски удар није чуо, већ само буку и ломљаву , како је описао. Његова девојка га је напустила већ у улици Маршала Бирјузова и он је рекао да су они прошли поред неког фризерског салона, а мисли да њу нико од његових другова није видео на аутобуској станини, ни од аутобуске станице до момента када га је напустила. Он је имао прегледност и могао је да види степениште и шта се ту дешава, од момента док је још био у улици Маршала Бирјузова и када је прошао гаражу, али није видео ко се сећа се у групи која је била испред Сувајца и Четника, који су трчали испред њега. Не сећа се колико је видео људи на тој стазици и том делу око степеништа, а мисли да је било око 15-так људи који су се кретали ка степеницама, с тим што се не сећа да ли су ишли нормалним или трчећим ходом, али међу њима он није позиравао никога. Изјавио је да се у једном тренутку налазио у улици Маршала Бирјузова, да су тада Матијевић и Тарлаћ били на углу са том групом која је кренула степеништем, да је он кренуо за Тарлаћем и Матијевићем и прво чега се следећег сећа је да је у једном моменту видео само испред себе Сувајца и Четника када се догодило оно што је описао, односно, када је овај младић пао са ограде. У моменту када је видео да овај младић пада, он није застао, већ је цео пад гледао у ходу, али зна када је овај младић почeo да пада и када је пао, да је он почeo да виче „станите, вратите се“, а да се није зауставио и након што је видео да је овај младић пао, да је само наставио ка степеницама, јер је ту било службено лице које може да позове помоћ у сваком тренутку пре било кога, јер

у том моменту када је овај младић падао иза њега је био само полицајац. Не сећа се да ли је ту било људи који немају везе са овим догађајем, јер не може да се сети тог детаља. Испред њега су били Владан Сувајац, Бранимир Четник, али он мисли да га они нису видели, јер су били окренути леђима. Момка који је пао доле није погледао. Видео је само моменат када он пада, а што је трајало само секунд и после тога њему није падало на памет да гледа, јер је то био један стравичан призор. Изјавио је да се у моменту његовог пада са Обилићевог венца чула само бука, ломљава, али да око њега није било ни једне особе, нити га је било ко у том моменту тукао. када је пао. Детаљно је описао да је видео да је лице које пада са ограде, пребацило ногу на тој огради за тренутак и да је за тренутак застасао, као да је изгубио равнотежу. Он не зна да ли му се једна нога заглавила или се сапчео, или није могао да се заустави, само је видео да пада, а што је он посматрао у покрету, не заустављајући се све до "Руског Цара" где је срео свог друга Марка са којим је отишao у Паб "Гавран", како је то већ описао. Одмах након што су сели они су коментарисали овај догађај. Марко му је ресао да је видео хаос, а он је Марку испричао да је видео да је овај дечко пао са неких 5 метара на главу. Марко га је питао да ли га је неко гурнуо, а он му је рекао да није видео да га је неко гурнуо, већ само да он прескаче ограду, а шта је хтео, да он нема појма. Изјавио је да он не може детаљно да опише шта је видео на Обилићевом венцу када се попео степеништем, јер се није задржавао, а његових пријатеља који су се попели степеништем пре њега на платоу Обилићевог венца није било. Он је видео само стотине људи да иду на све стране. Он није имао потребу тада да гледа да ли је неко од његових другова и пријатеља повређен, а мисли да их је звао телефоном када је седео у овом пабу, да је позвао 3-4 телефона и да му је неко рекао, али се не сећа тачно ко, да је све у реду. Он и Марко се нису дugo задржали у овом пабу и отишли су код Жарка [REDACTED] у казино да он узме кључеве возила, код Жарка је оставио једну бакљу и није му падало на памет да је иакон свега носи са собом. Отишли су до гараже Паркинг Сервиса, а Марко га је замолио да га одвезе до Храма Светог Саве, где су и кренули. На раскреници улица Хумске и Београдске се сећа да му је неко свирао на семафору, а када је погледао у ретровизору видео је Пузигаћу, кога је он одмах позвао телефоном, а Пузигаћа му је рекао да дође до баште ресторана "Партизан". Он је наставио ка Славији и скренуо је у Хумску улицу и одвезао је Марка до Храма. У тренутку када је Марко излазио из возила почeo је да му дловикује и показао на Тарлаћа и Матијевића који су трчали иза њега, а који су одмах ушли у његово возило. Он је Тарлаћу и Матијевићу одмах када су ушли у његово возило испричао да је видео да је овај младић пао са 10 метара на главу и критиковао их је и рекао им је да нису нормални, јер су везивали маску у центру града, у моменту када је полицајац стајао иза њих, а они су му рекли да полицајца нису видели. Одвезли су се до баште ресторана "Партизан" где је он паркирао возило код баште, а када је ушао у ресторан видео је за столом Дејана Пузигаћу и "Гагија" из групе "Гробари Земуна". Пузигаћу је питао шта је било и Пузигаћа му је ресао да је у једном тренутку избила туча и да су "Гробари" почели да наилазе са свих страна, из правца "Мажестика", из правца „Миленијума“ и са тих степеница, а он је Дејану рекао да је видео да је дечко пао са 10 метара на главу. Дејан га је гледао бледо и он и Гаги су га питали како је пао, а он им је испричао да је пао између степеница и гараже, у моменту док је он прилизио степеницама и да он јопи није ни крочио на степенице када се то десило. Тада му је Гаги из групе "Гробари из Земуна" испричао да је један члан групе "Иридућибли Белград" имао упаљену бакљу и да је нешто махао на

Обилићевом венцу, али није могао да му каже ко, само му је описао тог младића и на основу описа он је схватио да се ради о Јовану Карбићу. Гаги му није рекао да ли је Карбић махао према некоме, само му је рекао да је махао упаљеном бакљом, а није му рекао ни да ли је неко био у Карбићевој близини док је махао овом бакљом, ни да ли је он махао бакљом док је трајала ова туча. У једном тренутку за њихов сто је дошао и сео Дејан Станковић – Цексон и похвалио му се да има плих на руци и рекао да се спржно бакљом, док је трајала туча, а он је то схватио тако, да је Станковић неког пржио бакљом. То је поштено прутумачио, обзиром да му се Станковић пожалио и рекао да има плих на руци. Не зна шта је то помислио, али познајући Станковића сигуран је да он није никога пржио бакљом и верује да га није лагао. Он је Дејану Станковићу сам одмах испричао све што је видео и одмах је испричао што је причао и Гагију и Пузигаћи, а након тога дошао је и Влада КМ коме је исто то испричао. У једном тренутку била је огромна гужва у башти ресторана "Партизан" и сто за којим је он седео је био пун и он се сећа само да је Јубомир Марковић-Кића, кога он иначе не познаје, нити је тога дана контактирао са њим, стајао ту негде у близини његовог стола. Он је чуо да се причало нешто о тучи, али он не зна коме је он то рекао и не може тачно сада да се сести, али зна да је Марковић рекао да се он окренуо и отишао када је почела туча. Након тога, он је отишao на стадион, ушао је на трибину где је видео Жарка Видаковића и Јоцу Карбића којима је исто испричао оно што је претходно испричао осталима, да је видео да је момак пао. У једном тренутку и пред сам почетак утакмице дошли су до њега Дејан Пузигаћа и Степа Петровић, што је њега зачудило и питао их је одакле њих двојица ту, а Пузигаћа му је рекао да њега траже. Зачудило га је што су њих двојица заједно дошли, јер он гледа утакмицу са источне трибине са својим друговима, а њихова група гледа утакмицу са запада и тај дан је била огромна гужва на стадиону и њему је било чудно што су се они провлачили кроз целу трибину. Дејан Пузигаћа му је рекао да исприча оно што је видео и он је испричао да је у моменту када је прилазио степеницама видео да је дечко пао са 10 метара висине на главу и о томе више нису ништа причали, већ су се само поздравили, а након тога су њих двојица отишли. Он мисли да је до полувремена утакмице испричао још многим људима и да је тада пола људи на трибини знало да је он видео да је тај момак пао. Изјавио је да је тога дана у Теразијском парку било око 40 Партизанских навијача, да он од њих неке познаје лично, да неке познаје из виђења, а да неке не зна. Зна да су сви навијачи Партизана, јер су сви са њима стајали све време, а нико тога дана на себи није имао навијачка обележја. Он је тога дана од одеће на себи имао тексерицу тегет боје, фармерке и патике. Није имао информацију да су француски навијачи дошли у Београд ради праћења утакмице између ФК "Партизан" и ФК "Тулуз". Дошли су неки Французи, али он не зна ко је дошао, а када се каже Французи мисли на навијаче. Објаснио је да је Партизан играо утакмице средом и недељом и да статно долазе неки навијачи. Изјавио је да је у моменту када је он прилазио степеништу и видео да овај младић пада са ограде платоа Обилићевог венца, испред себе непосредно видео Сувјац Владана и Четника, који су били при врху првог дела степеништа, а не може да се изјасни колико су у том моменту они били удаљени од њега и колико је степеника било између њих. Мисли да је он био удаљен 6 метара, а да су они били 3-4 степеника пре врха доњег дела степеништа. Младић који је падао био је лсјима окренут ка таражи, а лицем ка степеништу, а не може да се изјасни шта је имао на себи, ни како је изгледао, нити је приметио да ли је био крвав у пределу главе, јер се све

то дешавало у 2-3 секунде. Када се попео на плато Обилићевог венца није видео ни Четника ни Карбића, јер је одмах право са степеница скренуо десно тротоаром и све што је успео да види у та 2 – 3 метра је гомила људи која је трчала на све стране, а није видео никог познатог у тој гомили. Није приметио дим у моменту када је овај дечко падао са ограде. Сувајац Владана није видео док се пењао уз степениште, ни након што се попео на плато Обилићевог венца и могуће да је Сувајац Владана видео тек на стадиону. На платоу није видео никога и првог кога је срео је Марко из навијачке групе "Анти Роми". Када се попео на степениште отишао је право, а затим је скренуо десно, тик уз ту зграду где се налазе улази у кафиће од степеница до пролаза, а ту има 3 до 4 метра и све што је видео- видео је у покрету и кроз маглу. Са Тарлаћем се видео на утакмици, а и сутрадан у крају, пошто живе у истој улици. Тада је Тарлаћ рекао да постоји могућност да ће полиција хапсити све који су се ту налазили, јер постоје камере које снимају, и рекао му је да уколико може да не буде код куће, да га не би привели и мајстерирали. Тарлаћ га је питао "зашто да бежим када се нисам тукао", а он му је само рекао "бежи, немој да те цимају без везе". Закључио је да би Тарлаћ могао бити тражен од стране полиције у вези овог догађаја на Обилићевом венцу, јер је сматрао да ће хапсити све који су се у том моменту ту нашли. Изјавио је да им је Пузигаћа у Теразијском пролазу рекао да се раштркају по граду и да не буду на гомили да их полиција не види, а рекао им је да треба да буду у групама двоје по двоје док се налазе у Теразијском парку. Из Теразијског парка су изашли сви заједно и то тако што су "Ребелси" и "Врачарци" изашли раније и он је видео да они излазе у мањим групама, а након тога је видео и чуо да се говори да се иде на Обилићев венац, када су сви почели да излазе, али да он не зна да ли су припадници групе "Иридућибили" изашли у групи. У моменту када се излазило из Теразијског парка поред њега је био Матијевић. Од момента када се са Пузигаћом вратио до Обилићевог венца, до момента када су кренули из Теразијског парка, он се у овом парку задржао 20 минута, а за то време је комуницирао са Жарком телефоном и са Стефаном Величковићем око тих казни за паркирање, а не може да се сети да ли је телефоном причао још са неким. Изјавио је да он сматра, да није имао разлога док се налазио у Теразијском парку, а у моменту када га је позвао Пузигаћа, да дође на Обилићев венац да Пузигаћи говори да је позвао своју девојку и да треба да буде са њом, јер је између осталог и своју девојку позвао да му се придружи на Обилићевом венцу, да она буде са њим и његовим друштвом, а као и сви "Гробари" он је видео да се иде на Обилићев венац. Изјавио је да не може прецизно да се изјасни ко је предложио да се иде на Обилићев венац. Након што су му предочени наводи осталих саокривљених у вези договора да се тога дана иде у град, изјаснио се, да су нетачни наводи саокривљеног Карбића да је он Карбић звао око 14 часова и да му је рекао да треба да дођу у град и да ће тражити Французе по граду, са којима ће се физички обрачунати, јер се он и Карбић као прво нису чули у 14 часова, него га је Карбић звао између 10 и 11 сати тог преподнева, наводећи да он никакав физички обрачун Карбићу није помињао. У вези навода саокривљеног Драгана Томасовића у односу на ове околности, изјавио је да се он са Бранимиром Четником није договорио да Четник, Томасовић и Сувајац сви дођу и да се нађу у граду, већ да је Четник њему рекао да не ~~да~~ превоз и да ће се снаћи, а он је њему рекао да покуша да се снађе, а да је њега након тога звао Сувајац, који му је рекао да ће и он доћи у град са Бранимиром Четником, а видео је да је са њима дошао и Драган Томасовић. Изјавио је да нису тачни наводи саокривљеног Милана Вујовића да

је он Вујовића позвао на мобилни телефон између 13 и 14 часова, јер је Вујовић њега звао са њему непознатог броја и рекао му је да иде у град, а да га он позове ако буде долазио у град. Оспорио ја као нетачни наводи одбране саокривљеног Вујовића, да му је он послао СМС поруку, да оде до Теразија и да погледа да ли у Хостелу, у улици која води од Теразијске чесме на Зелени венац има француских навијача ФК "Тулуз" и да ови наводи одбране саокривљеног Вујовића искључу везе са истином, јер је Вујовић тај који је њему рекао док је седео на бетонском зидишту код Теразијског парка и показао Хостел, а он уопште није знао о ком Хостелу се ради. Изјавио је да су нетачни наводи саокривљеног Бранимира Четника да је и њега позвао, говорећи му да са Владаном Сувајцем и Драганом Томасовићем дођу у центар града, јер се тамо налазе навијачи Француског клуба "Тулуз" и да је Четника позвао са разлога како је то и навесо, да би му донео новац, који је од њега намеравао да позајми. Изјавио је да су нетачни наводи одбране саокривљеног Сувајца Владана, који је у полицији навео да је он Сувајца, Четника и Томасовића сачекао у граду код Теразијске чесме, где им је рекао да се у граду налазе навијачи Тулзуза и да може доћи до туче са њима, да он Четника није чекао на Теразијама, већ да је седео на зидишту у парку када су они написали и тада пред њима није помињао никакву тучу. Изјавио је да су нетачни наводи окривљеног Величковић Стефана да је он њега позвао између 12 и 13 часова да дође до града да попију пиће и да ће му када тамо дође бити све јасно, а да се он уопште не сећа да се између 12 и 13 часова чуо са саокривљеним Величковићем. Изјавио је да су нетачни и наводи саокривљеног Тарлаћ Милана да га је он звао између 15 и 16 часова, наводи за саокривљеног Матијевића Бојана да га је звао око 15,30 часова и рекао му да одмах дође до града и да позве Томасовића, да је нетачно да их је он све позвао да дођу у град код Теразијске чесме, да је нетачно да им је рекао да хитно дођу у град, да он Милана Тарлаћа није звао да дође у град, већ га је позвао да поније пиће, а испијање пића не изискује хитност. Објаснио је да је саокривљеног Матијевића позвао да дође да се виде у граду и попију пиће, конкретно, у казину "Меридијан". Објаснио је да му је разговор између Јубомира Марковића и „Радована“ у ресторану на партизановом стадиону скренуо пажњу, зато што се у том тренутку Марковић обратио некоме, с тим да се он не сећа коме, и рекао да се није тукао када је туча почела, већ да се само померио, да је у Ресторану ФК "Партизан" тада сигурно било 400-500 људи. Те вечери на утакмици се није палила ни једна бакља, а уколико јесте, он то није приметио, јер је на самом почетку утакмице отишao до тоалета, где се задржао на једној терасици 15-так минута, а касније се вратио и могуће је да су се у његовом одсуству палиле бакље. Изјавио је да није звао остале саокривљене да дођу у град, да би се физички обрачунали са навијачима француског ФК "Тулуз", да он није учествовао у овој тучи на платоу Обилићевог венца и да није био на платоу Обилићевог венца у тренутку када је Француски држављанин пао са платоа Обилићевог венца између степеништа и гараже.

Из исказа саокривљеног Јована Карбића, који је правноснажно осуђен, произилази, да је дајући своју одбрану потврдио своје присуство на платоу Обилићевог венца у време овог догађаја, а у погледу радњи које је предузео у односу на лишење живота покојног [REDACTED] негирао је наводе оптужбе. У изјави датој пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дана 19.09.2009. године, навео је да је навијач ФК "Партизан" и да је активни члан навијачке групе "Иридућијили", да они немају правог вођу, већ да су сви

једнаки, с тим што би могло да се каже да мајто предњачи Ј. [REDACTED] из Земуна. Навео је да је дана 17.09.2009. године око 14 часова њега позвао његов друг [REDACTED] на његов мобилни телефон броја [REDACTED] са његовог броја телефона [REDACTED] објаснио је да је [REDACTED] иначе старији члан навијачке групе која је хијерархијски уређена, тако да млађи члан без поговора слуша старијег. Када га је позвао Иван му је само рекао да дође у град, а он га ништа није питао. Иван му је сам рекао да ће да траже французе по граду, мислећи тиме, да када их пронађу, да се са њима физички обрачују. Он није могао да одбије његов захтев за долазак на утакмицу из разлога што би га прескоревали да је стално са девојком. Око 15.30 часова он је дошао на Трг Републике код Т.Ц. "Стакленаш" где га је чекао Иван [REDACTED] и заједно су отишли до Хотела "Москва", где је већ био Милан Тарлаћ звани "Таки" затим су сви заједно отишли на Трг Николе Пашића, где су их чекала два момка. Иванови другари, које је он тала први пут видео. Сви заједно су отишли у паркић испод Теразијске чесме, где је већ било око 20 људи. Међусобно се нису поздрављали, да се не би приметило да се познају. У тој групи је препознао Банета и Гагија из Нове Пазове као и Мићу из Панчева, а остали су били "Врачарци" које он лично не познаје и зна их само из виђења. Ту су били око сат и по времена и за то време је Иванов друг кога је он срео на Тргу Николе Пашића делио мотке и бакље и на тај начин их је наоружавао. Он и Мића – Милан Вујовић су добили бакље. Вујовић је тада рекао да се у Хостелу који се налази испод Хотела "Москва" налазе навијачи из Гулуз и они су извршили план како да тамо упадну. Ивана је неко звао на мобилни телефон и рекао му да се навијачи ипак налазе на Обилићевом венцу, а други део у пивници у „Касини“. Пре него што су кренули ка Обилићевом венцу дошао је младић кога он не познаје, а који је био одевен у фармерке и белу дуксерицу са капуљачом, који им је поделио хируршке маске. Након 5 минута, Иван је рекао да крену. Раздвојили су се у две групе и једна група је кренула Кнез Михаиловом улицом, а друга група у којој је био и он, кренула је степеништем испод гараже на Обилићевом венцу. Тамо је већ било око 10-так људи који су чекали. Нико од њих није имао никаква обележја навијачке групе којој је припадао и ФК "Партизан", да их не би препознали. Испод гараже су стајали 2 минута, када је једног дечка неко позвао телефоном, вероватно неко из групе која је ушла на Обилићев венац из Кнез Михаилове улице, који им је након тога рекао "идемо, идемо". Он је ставио на главу маску коју је добио, али пошто је није добро везао, маска му је спала, док се пењао уз степенице. Када је био на пола степеника зачуо је на Обилићевом венцу ломљаву стакла и тучу. Он је тада упалио бакљу коју је носио у руци, уз објашњење да је то учинио зато што је почела туча, а њему нико није рекао колико је на платоу Обилићевог венца било француза. Гаги (Драган Томасовић) који је трчао уз њега, рекао му је "сад, сад пали бакљу" што је он и учинио. Када се попео на плато Обилићевог венца, видео је да је једна бакља већ горела, да се на земљи испред њега налазио један момак који је на енглеском језику викао "ок, ок", а да су око њега стајали Мића (Милан Вујовић) и Бане (Бранислав Четник). Видео је да је Вујовић у његовом правцу бацио стопицу и да је био непосредно уз њега, а да га је Бранислав Четник шутирао с тим што није сигуран да ли га је шутирао по грудима или га је газио по лицу. Видео је да је око овог младића стајало око 10-так људи и да су га сви тукли. У једном тренутку сви су престали да га ударају и он је кренуо да устаје и да се пребације са левог бока на десни бок, чиме је практично устајао ка њему и он је тада запаљеном бакљом замахнуо у његовом правцу, да би га

спрчио да устане. Не зна да ли га је додирнуо бакљом. Бакља коју је бацио у његовом правцу , паља је од њега на метар удаљености. Описао је да је тај исти момак који је лежао на земљи имао на себи мајицу љубичасте боје, а розебелим штрафблатом, а што је иначе мајица ФК "Тулуз". Након тога се окренуо и синшао низ степенице, када је видео да неки момци, које он не познаје, шутирају неког момка који је имао косу светло плаве боје и који пада преко жардињере која се налазила близу гараже. Он се спустио низ степенице и отишao у правцу станице на Бранковом мосту, а затим аутобусом у блок 38 на Новом Београду, где се нашао са пријатељима међу којима је био и Стефан Величковић. Око 19 часова је са Павићевић Милјаном његовим колима отишao на утакмицу , где је био на јужној трибини, по завршеној утакмици отишao је кући. У изјави коју је дао пред истражним судијом, сакривљени Јован Карбић је дана 20.09.2009. године навео да у свему остаје при својој изјави коју је дао у полицији, али да жели да појасни да је сигуран да овог Француза у чијем правцу је бацио упалајсну бакљу, када је он устао и кренуо према њему. није бакљом додирнуо, већ да је та бакља паља поред њега. Изјавио је да је Иван Грковић припадник групе "Иридућибили – Несаломиви" којој он припада и да је старији од њега, а да је по хијерархији иза Жарка, да Марковић Љубомира званог "Кића" познаје јер је он истакнути члан групе "Алкатраз" и сви га навијачи познају из виђења, а да Марковић њега не познаје. Навео је да Марковић Љубомира тога дана није видео на Обилићевом венцу. Из виђења, са утакмица познаје и Прелић Ђорђа који је исто један од припадника групе "Алкатраз". Навео је да Прелића тога дана није видео ни у парку иза Хотела "Москва" нити на Обилићевом венцу, а није га видео ни на утакмици. Њему је само Грковић рекао, док су били у парку иза Хотела "Москва", да је малопре ту прошао Прелић Ђорђе, али он Прелића није видео. Томасовић Драгана званог "Гаги" познаје, и он је исто припадник групе "Иридућибили", и њега је видео у овом парку иза Хотела "Москва", а затим су њих двојница устрчали степеницама ка платоу Обилићевог венца, а након тога је Томасовић отишao и он није видео да ли је Томасовић у овој тучи некога додиривао или тукао бакљом. Познаје Вујовић Милана званог "Мића Панчевац" који је припадник њихове групе и који је тога дана био у парку на Обилићевом венцу и видео је да је он на платоу Обилићевог венца бацио столицу у правцу Француских навијача. Изменио је претходно дате наводе у односу на чињеницу у ком иправцу је напустио лице места, наволећи да се он није спустио степеницама поред гараже куда је и дошао, него улицом Обилићев венац према Хотелу "Палас." одакле је отишao ка Бранковом мосту на станицу. Изјавио је да им је Иван Грковић касније на утакмици рекао, а што су све чули да је један француски навијач пао поред њега и да је он приметио да са неких 7 – 8 метара висине са гараже пада поред њега, а није му рекао да ли га је неко гурнуо и како је пао.Објаснио је, да , када га је Грковић позвао телефоном, када му је рекао "дођи у грац, треба да тражимо Французе", мислећи на Француске навијаче, да је он то схватио као позив да треба да их бију, ако их нађу .На главном претресу, Јован Карбић је у односу на битне чињенице знатно изменио наводе претходно дате одбране, како у односу на своје предузете радње, тако и у односу на предузете радње осталих сакривљених. Изјавио је да нема никакве везе са овим делом, да је обзиром на изјаву и причу Ивана Грковића када је и како видео да младић пада са ограде платоа Обилићевог

венца, закључио да он у моменту када је покојни [REDACTED] пао са ограде Обилићевог венца није ни био на платоу, већ да је у том моменту био на степеништу, да никада није желео никоме било какве повреде да нанесе, нити је желeo било чију смрт и да нема апсолутно никакве везе са повређивањем пок. [REDACTED], јер је сигуран да младић који је лежао на платоу Обилићевог венца, у чијем правцу и близини је бацио упаљену бакљу када се попео степеништем на плато Обилићевог венца, није [REDACTED] да би тог младића који је лежао на платоу, док су га тукли и који је кренуо да устаје према њему пре него што је он у његовом правцу бацио бакљу, могао да препозна. Појашњавајући шта се дешавало на дан догађаја, изјавио је да га је Иван Грковић тога дана позвао око 14 часова и да је он дајући своју одбрану пред истражним судијом рекао да га је Иван позвао и да му је рекао да дође у град да траже Французе, јер је он погрешно protумачио његову изјаву да је требало, уколико их пронађу, да их бију, да тада пред истражним судијом у својој одбрани није рекао шта му је заиста тада рекао Иван Грковић преко телефона, зато што се плашио да не каже неку искувку пред судом, а да му је Иван Грковић тада конкретно рекао "ајде, дођите до града, треба да тржимо Французе, да их мало карамо". Он је тада protумачио само да треба да дође до града и да треба да види те Французе и ако их сртну, а знао је да се ради о навијачима ФК "Тулуз". Мислио је да ће доћи до вербалних комуникација, као што су провокације усмерене на навијаче "Црвени Звезде". Он мисли да му Грковић није тада послao СМС поруку, већ да је то био телефонски позив, али није сигуран, због протека времена. Тога дана око 15,30 часова он је дошао у центар града и са Иваном Грковићем се нашао код Тржног Центра „Стакленац“, а затим су он и Грковић заједно отишли до Ресторана "Мек Доналдс" који се налази преко пута Хотела "Москва". Ту су се напали са Миланом Тарлаћем, а затим су заједно отишли на Трг Николе Пашића, где је он срео неке младиће које не познаје и сви су заједно отишли у Теразијски парк иза Хотела "Москва". У Теразијском парку је видео још 20 или 30 лица које он зна само из виђења, са трибина, да су они навијачи са Врачара, а од познатих у Теразијском парку је видео "Мићу" из Панчева, "Банета" (Бранимира Четника) и "Гагија" (Јрагана Томасовића). У парку су остали до сат и по времена и тада им је младић, кога он не познаје, полео бакље, а некима је делио и патице. Није чуо како се тај младић зове, он не зна ко је то. Он је тада видео само једну палицу и не зна да ли је било ко од њих узео ту палицу. Објаснио је да се ради о дрвеној палици дутачкој око 50 цм. Бакље су узели он и Милан Вујовић. Он је то учинио свесно, јер је то требало да буде кореографија на тој утакмици, а што му је рекао неки младић у парку који је такође био ту, а за кога би он рекао да је са Врачара, али то није младић који је делио бакље. Конкретно му је рекао "чувајте бакље, требаће вам за утакмицу". Изјавио је да се бакље раније нису делиле у граду и да су они раније давали бакље једни другима из њихове групе, да су се бакље делиле ван утакмице или пред утакмицу испред стадиона или када се сртну негде на пићу и разговарају о следећој утакмици и о томе да треба да буде кореографија са бакљама и да тада онај који има бакље подели их осталима. Након што је добио бакљу, он је са осталима остао још неко време у парку, а затим је дошао Милан Вујовић, који је рекао да се у Хостелу, испод Хотела "Москва," испод Теразијске чесме, налази нека група Француза и да он мисли да је то Вујовић рекао само њему. Када је Вујовић то рекао, они су мислили да ту већ нешто учине, неке провокације са тим француским навијачима, али чисто навијачке провокације, а што је подразумевало хорске пароле, узвике, и а

пример "ми ~~смо~~ навијачи" и томе слично, али да то нису учинили у том Хостелу. Нешто касније, иако је позвао Ивана Грковића и рекао му је да се на Обилићевом венцу налазе навијачи "Тулуз" и у пивници "Касина". Они су након тога остали у парку још неколико минута, а затим је прошао неки навијач са Врачара, који им је поделио хируршке маске. Изјавио је да је тог навијача, који им је поделио хируршке маске, виђао раније на утакмицама, да он није припадник њихове навијачке групе и да не зна његово ни име, ни презиме ни надимак, јер га познаје само из виђења. Било је дosta маски, пуна рука, а по његовом сећању половина маски је сигурно подељена, али се не сећа да ли су све маске подељене. Након што је добио маску остао је још неколико тренутака у Теразијском парку. Тада је неко рекао да се дефинитивно иде на Обилићев венац, а њему се учинило да им је то саопштио Иван Грковић. При томе је објаснио да је тада у његовој близини био Милан Вујовић, али да он није баш сигуран да је то рекао Грковић и да је то могао да им каже било ко из групе, а да се њему само учинило да им је Иван Грковић рекао да се дефинитивно иде на Обилићев венац, јер су пре тога Грковић звали телефоном и ресли су му да су навијачи на Обилићевом венцу. Затим су сви, који су били у теразијском парку а било је између 30 и 40 навијача Партизана, кренули ка Обилићевом венцу, неким горњим путем, путем Кнез Михаилове, а он и припадници навијачке групе "Иридућибили" кренули су доњим путем. Сигуран је да су доњим путем кренули Милан Вујовић, Драган Томасовић и Бранимир Четник. Објаснио је да он не познаје "Гагија из Земуна" кога је помињао Иван Грковић, да он не зна ни како "Гаги" из Земуна изгледа и да је само од Ивана Грковића чуо да он постоји. Кнез Михаиловом улицом су се кретали навијачи са Врачара од којих он ниједног није знао по имениу и презимену, с тим што би могао да их препозна јер их виђа са утакмица, а никога од њих у судници, а ни међу публиком није видео нити препознао. По његовом мишљењу, горњим путем, преко Кнез Михаилове улице, огишло је 25 навијача, а доњим путем кренули су само припадници групе "Иридућибили". Осим Томасовића, Вујовића и Четника које је он видeo да су кренули из парка доњим путем. Он је рекао да су у парку били и остали припадници њихове групе, али их он није видео и не сећа да их је видео, а касније је сазнао да су кренули истим путем којим се кретао и он од парка до Обилићевог венца, с тим што он у то није сигуран. Не сећа се с ким је ишао тим доњим путем, мисли да је ишао са Томасовићем, а да је испред њих био Бранимир Четник, али и то није сигуран. Бакља коју је добио, била му је у цену. Када је стигао до гараже на Обилићевом венцу, видео је да је ту већ било 10 других људи, од којих он никога не познаје. Објашњавајући смер кретања од Теразијског парка до степеништа испод доњег дела гараже, која се налази у ул. Маршала Бирјузова, објаснио је да се кретао улицом која води од Хотела "Москва" до Зеленог Венца, да је прешао улицу, велики плато који води до пескаре "Тазе" или да не зна називе тих улица и да је тада већ практично био код гараже. Испред себе је видео Четника, али никог другог из њихове групе није запазио, док се кретао од Теразијског парка до гараже на Обилићевом венцу. Оне које је видео код гараже нису претходно били у Теразијском парку и он никога од њих није познавао, јер су од њега сви старији. Испод гараже су стајали можда 2 минута, када је неко позвао па телефон младића из те групе од 10 људи које он није познавао. Тај младић који је имао телефонски позив се након тога окренуо ка осталима и рекао "идемо, идемо", а када је то рекао, већ се зачула нека ломљава и туча. Он се у моменту када им је овај младић рекао да иду налазио испред прве степенице степеништа које води из улице Маршала

Бирјузова на плато Обилићевог венца. Претходно, док су стајали испред степеништа, ништа нису говорили, али предпоставља да је овог младића који им је рекао да треба да крену неко звао одозго из групе која је кренула Кнез Михаиловом улицом, јер су они већ чули ломљаву флаша, померање столова. Тада, код самих степениша, није видео Ивана Грковића, а видео је да Грковић долази са почетка гараже из супротног угла улице од степеница и њему Грковић кол степеница ништа није рекао. У моменту када је Грковић угледао, од њега је био удаљен око 20 метара. Док се пењао уз степенице у његовој непосредној близини био је Драган Томасовић. Бакљу је упалио када се налазио негде на половини степеништа. У том моменту је чуо да неко говори "сад, сад пали бакљу" и он је мисlio да му је то рекао Томасовић, који му је тада био најближи, али он више није сигуран да му је то рекао Томасовић. Претходно им нико није рекао да треба да пале бакље када стигну на Обилићев венац, али је он претходно, пре него што му је речено да пали бакљу, бакљу извадио из страха јер му нико није рекао колико има навијача „Тулзу“ на платоу Обилићевог венца, а не зна и не може да објасни зашто се када је чуо ломљаву, разбијање стакла, буку и тучу због страха није вратио назад. Када се попео на плато Обилићевог венца видео је младића да лежи на земљи на платоу, пар корака удесно од кафића на Обилићевом венцу, али у непосредној близини степеништа, видео је да доста људи стоји око њега и удара га песницама, ногама, а што је он све гледао док је стајао са унађеном бакљом у руци. Када је погледао, препознао је Милана Вујовића на платоу, а видео је да је из правца те групе долетела стопица у правцу овог младића који је лежао. У претходно датој одбрани је изјавио да је то урадио Вујовић, али он сада није сигуран да ли је то Вујовић урадио, јер су му тога дана остала у сећању само лица оних људи које познаје. Неко јесте и ударао дечка који је лежао на земљи и на њега бацио стопицу, али он не може да тврди да су то Вујовић и Четник, он није сигуран да је уопште видео Бранимира Четника на платоу за кога је у претходно датој одбрани навео да је видео да штуира овог момка. Сигуран је да је Четника видео испред степеништа, пре него што је све кренуло, али није сигуран да га је видео и на самом платоу. Када су престали овог младића да ударају, њих десеторица су се удалили и он је остао сам и кренуо је да се окреће са левог на десни бок, практично ка њему и он се тада упланио и замахнуо је 2 пута бакљом у његовом правцу, али је сигуран да га бакљом није долирнуо, јер је бакља коју је бацио у његовом правцу пала па око 2 метра од тог младића, између жардињера које су биле постављене око кафића. Након тога, окренуо се и отишao, а обзиром да је био окренут ка Хотелу „Палас“ окренуо се и отишao улицом која води поред Хотела „Палас“. Тада је видео неког младића, Француза, на жардињери, а сигуран је да се радило о Французу, јер су око њега били људи који су га тукли и он је падао са те жардињере. Отишao је до аутобуске станице и одвезао се до блока 38, где га је чекао Величковић Стефан и други пријатељи који су били у том друштву у блоку 38. Касније је око 19 часова отишao на утакмицу „Партизан-Тулуз“. Сигуран је да младић у чијем правцу је бацио бакљу, није покојни [REDACTED] јер је видео фотографију пок. [REDACTED] у листу „Блиц“, сигуран је с тога што је младић у чијем правцу је бацио бакљу имао љубичасту мајицу са водоравним штрафтама беле и розе боје и с тога је апсолутно сигуран да то није био пок. [REDACTED] да он са пок. [REDACTED] нема никакве везе. Објаснио је да Ивана Грковића познаје годину и по дана, да му је Иван Грковић добар пријатељ, са којим се упознао на утакмици, као што су сви они пријатељи из ове навијачке групе „Иридућијили“, да су се вијали

свака 3 – 4 дана, и на утакмицама, и да су се редовно чули и обавештавали ко шта ради. Изјавио је да је Иван Грковић само члан навијачке групе "Иридућибили". Накнадно се изјаснио да зна по надимцима "Кимија" и "Киђу" и да је "Киђа" надимак другоокривљеног Марковић Љубомира, а да лише по надимку "Кими" не познаје и не зна његово име и презиме, али да је "Кимија" видео јер "Кимија" и "Киђу" апсолутно сви навијачи "Партизана" знају. Изјавио је да се не врши никакав пријем чланства у навијачку групу и да је он, постао члан ове навијачке групе тако што је ишао на утакмицу са тим навијачима, од којих је познавао Миљана Павићевића из блока 38, који му је добар друг и који је припадник навијачке групе "Иридућибили", али да их нико не врбује да уђу у одређену навијачку групу и да не поседују чланске карте или нешто томе слично. Од осталих навијачких група познато му је да постоји навијачка група спортског клуба "Партизан" под називом "Ребелс", "Шедоуз", "Алкатраз", "Стринг Бојс", а не зна колико има укупно навијача окружених у навијачким групама. Није му познато колико чланова има навијачка група "Алкатраз," јер не познаје ни једног члана групе под називом "Алкатраз", познаје их само из виђења са утакмица. Саокривљеног Марковић Љубомира исто тако познаје из виђења игром случаја, али га никада није упознао, а окривљени Љубомир Марковић њега није познавао и није знао ко је он, а он је знао да је Марковић Љубомир члан групе "Алкатраз". Није му познато да ли навијачка група "Алкатраз" има вођу. Не познаје ни једног члана ни групе "Ребелс". Изјавио је да му Иван Грковић није причао да има неких финансијских проблема и да му никада није тражио новац на позајмицу, као и да му није познато па чији предлог су се преместили и отишли у Теразијски парк. Саокривљени Иван Грковић није био одмах са њима у Теразијском парку, он је био у парку са саокривљеним Миланом Вујовићем и Драганом Томасовићем, а у моменту када је приметио Грковића у Теразијском парку, Грковић је тада био у друштву са једним од младића, који су претходно били испред ресторана "Мек Доналдс," а које он не познаје. Он и Томасовић су у Теразијском парку седели, а у неким моментима приклучио им се Вујовић, с тим што су устајали, шетали су се, а не сећа се где су седели остали из групе "Иридућибили". Младића који је у Теразијском парку делио маске, описао је тако, да он има светлу скоро плаву косу, да је тада на себи имао дуксерицу беле боје и фармерке и да је од њега старији неколико година. За палицу коју је помињао, објашњава да је видео само једну, а не више налима, та палица је вирила из ранца, због чега је њему и било јасно да се ради о палици, а да бакље нису вириле из ранца. Младића који је носио ранац је описао, да је од њега старији, црн, крупан и да је на себи тада имао од гардеробе црну одећу, црну дуксерицу, тамне фармерке, да је био његове висине, а да је он висок 1.84 и да је имао по његовој процени од 30 – 32 године, да није имао качкет, нити било какву капу на глави. Он је изабрао и узео бакљу, јер није мислио да ће уопште доћи до било какве туче и јер је на интернету прочитao да је бакља требала да буде кореографија за тај дан на утакмици. У моменту када је испред степеништа приметио на 20 метара удаљеног од себе саокривљеног Ивана Грковића, не сећа се да ли је саокривљени Грковић тада био са неким у друштву, јер се трајање овог догађаја може буквално мерити у скундама, да се не сећа шта је код степеништа пре него што су се попели радио Милан Вујовић, ни да ли је стајао код степеништа, да ли се крестао у моменту када је он угледао Грковића, мисли да је Вујовић био ту код степеништа, да је стајао, али да није сигуран шта је саокривљени Вујовић тада радио. Док су се пењали уз степениште, поред њега, или метар иза

њега, кретао се саокривљени Драган Томасовић, а не сећа се где је у том моменту био саокривљени Милан Вујовић. Из групе која је ишла доњим путем мисли да су се први на плато Обилићевог венца попели неки од момака из групе од њих 10, који су већ чекали на њих. На степеништу није приметио ништа необично да се дешава, осим што су се они кретали степеништем. Мисли, да је саокривљени Бранимир Четник остао иза њега, да је Бранимира Четника последњи пут видео испред степеништа, пре него што су се попели на степеник, али да не зна са ким је остао. Степеништем су се кретали убрзаним ходом и нису трчали, а он мисли да је 10 њих степеништем отишло пре њега. Описао је да је младић кога је видео да лежи на платоу Обилићевог венца лежао тако што му је глава била окренута ка кафићима у правцу "Мажестика", да је његова глава била удаљена неколико метара од степеништа, али да то није било близу степеништа, да на њему није уочио никакве видљиве повреде, ни трагове крви. Када се попео на плато Обилићевог венца видео је доста људи да трчи, али то је просто трајало неколико секунди и видео је да се људи комешају, али није уочио да је неко конкретно неко лице јурило. Видео је да туку лечка који је лежао на плочнику, да су се након тога удаљили и отрчали у правцу „Мажестика“ и Кнез Михаилове улице, а он је отишао другим путем ка Хотелу „Палас“, на аутобуску станицу код Бранковог моста. Након овог догађаја, када је дошао на стадион, од чланова групе "Иридућибили" на стадиону је видео саокривљене Ивана Грковића, Бранимира Четника, Драгана Томасовића, Стефана Величковића, Милана Вујовића, Владана Сувјаџа и заједно су коментарисали овај догађај и причали су да су сазнати да је неки навијач тешко повређен, да је на реанимацији, а он је о томе претходно имао сазнања, јер је на свом телефону, на интернету, на сајту Б92 прочитао да је дошло до туче, пре него што је дошао на утакмицу. Објашњавајући догађај на платоу додао је, да након што се степеницама попео на плато Обилићевог венца, на платоу се задржао можда 20 секунди, али не дуже, повређено лице које је он видео да седи на жардињери није био [REDACTED] и то лице је описано као крупног момка са изразито плавом косфом, а да [REDACTED] на платоу уопште није видео, и да на платоу Обилићевог венца није приметио никога са мајицом какву је на себи тога дана имао пок. [REDACTED]. Изјавио је да је он уз степениште кренуо 15 до 30 секунди након што је испод степеништа угледао Ивана Грковића, да је њему било потребно пола минута да се попне уз степениште до платоа Обилићевог венца, да је након што се попео на плато Обилићевог венца кренуо неколико корака-метара десно, да је стајао испред младића кога су тукли, а након што је бацио бакљу у његовом правцу, да се окренуо у другом правцу, у правцу Хотела „Палас“ и да се спустио низ улицу и отишао на аутобуску станицу која се налази на Бранковом мосту. Прошао је поред зграде Танјура, улицом у којој се налази Завод за уџбенике на Обилићевом венцу. Појаснио је да је он одлазећи са Обилићевог венца скренуо лезо, да је био близу, односно, између жардињера које деле улаз у гаражу за аутомобиле који улазе и излазе из гараже, да му је у моменту када је одлазио са платоа Обилићевог венца гаража била са леве стране као и ограда и степениште, и да је у моменту када је кренуо са Обилићевог венца од ограде на платоу Обилићевог венца, поред степеништа био удаљен од 2 до 4 метара. Он је тога дана на себи имао дуксерицу тегет боје на којој је писало "Расел Атлетик", фармерске и патике марке "најк". Након ове туче на Обилићевом венцу саокривљеног Грковић Ивана први пут је видео на стадиону Партизана. Јубомира Марковића тога дана није видео на Обилићевом венцу нити било где у граду тога дана, а док су се налазили у парку испод Хотела

"Москва, а" да му је саокривљени Иван Грковић рекао "малопре је ишао Прелић Ђорђе". Није чуо ни од кога од својих другова да се тога дана са њим нашао у граду или да је у граду видео саокривљеног Марковић Љубомира. Марковић Љубомира он је видео на самој утакмици. На стадиону му је Иван Грковић рекао да је он видео како један навијач пада са ограде, са висине око 7 до 8 метара, а он је на полувремену питао Томасовић Драгана да ли је он то видео, али му је окривљени Томасовић рекао да није видео пад тог навијача. Обзиром на ово што му је Иван Грковић рекао, он је закључио да се он у моменту када је Грковић то видео, налазио на самом степеништу, обзиром да он није видео пад овог навијача, да није био на средини степеништа, али да је био на степеништу. Бакљу је бацио тек када се пелео на плато, а што значи да је овај младић већ пао пре него што је он на платоу. Обилићевог венца бацио бакљу у правцу младића који је лежао. Он французе, ни навијаче "Тулуз" није помињао у негативном контексту. У град је дошао, јер га је позвао Иван Грковић. Након што му је предочена садржина СМС поруке коју је добио на свој мобилни телефон дана 17.09.2009. године у 10.31,26 часова од саокривљеног Ивана Грковића садржине "буди спреман. Французи су по граду, обавести Велича, Мићу и Такија", а да је обрадом садржине њихових мобилних телефона утврђено да је он након ове добијене поруке од Ивана Грковића, у 11.40,16 часова са свог мобилног телефона послао СМС поруку окривљеном Величковићу. Тарлаћу и Вујовићу садржине "будите спремни, данас су Французи по граду, тако ми је Иван рекао, не знам никакво детаље више", изјавио је да је тачно да је од Ивана Грковића у наведено време добио поруку садржине како му је то и предочено, да је он у наведено време саокривљенима Величковићу. Тарлаћу и Вујозићу послао поруку наведене садржине, да је он поруку коју је добио од Грковића проследио даље, као што му је саокривљени Грковић то и рекао. Претпоставља да је дана 17.09.2009. године у 12.42,42 часа од саокривљеног Величковић Стефана добио СМС поруку садржине "ја сам тренутно у центру града, у Кнезу, никог нисам видeo за сада" са мобилног телефона Величковић Стефана. [REDACTED] за који број мобилног телефона је потврдио да је то број окривљеног Стефана Величковића, потврдио је да предпоставља да је тада добио СМС поруку од Величковића наведене садржине, али да се он ге СМС поруке не сећа, нити се сећа како је ту СМС поруку протумачио. За своје наводе да је Иван Грковић у Теразијском парку рекао да се крене, након што је обавио телефонски разговор, изјавио је да он не зна ко је рекао да се крене, а да је тада дајући своју одбрану у позицији тврдио да је то рекао Иван, јер је љега неко звао мобилним телефоном и да је он због тога мислио да је Иван позвао да се крене на Обилићев венец, јер га је претходно неко звао и рекао му да се Французи налазе на Обилићевом венцу, да он не зна како је Грковић реаговао када је завршио тај телефонски разговор, ни да ли је било шта прокоментарисао, али зна да је рекао да су французи на Обилићевом венцу. Није му познато, да ли се за време док су стајали испод степеништа чекао нечији позив да се крене и да је он ставио маску на главу када је кренуо степеништем, јер се уплашио да би могао да га препозна неко од Француских навијача, да су они навијачи Партизана, да без обзира што је ставио маску и извадио бакљу, није имао намеру ништа да ради када се испие степеништем на плато Обилићевог венца, већ је, упалио бакљу из страха, из страха је кренуо степеништем и због тога је и ставио маску на лице. Своје наводе да није сигуран да је саокривљени Милан Вујовић бацио сто или столицу на младића који је лежао, а да га је Бранimir Четник шутирао, објаснио је тако

да је дајући своју одбрану у полицији био у потпуном шоку, а да је тачно оно што је изнео у својој одбрани на главном претресу, да је читава збрка на Обилићевом венцу трајала не дуже од 20 секунди, колико је он провео на платоу Обилићевог венца, а пре тога можда и пола минута док су се попели до платоа. Изјавио је да су младићи, њих 10 који су били око младића који је лежао на платоу Обилићевог венца, били обучени у ирне луксерице, да нису сви имали маске на лицу, али да он никога од њих 10 није могао да препозна, да је он од њих у том моменту био удаљен 5 до 6 метара, а када је он бацио бакљу према младићу који је лежао и који је устајао, да су ти младићи који су га претходно шутирали и тукли и ударави, отишли у правцу „Мажестик“ и у правцу Кнез Михаилове улице, да је он, иако су се они удаљили, бацио према овом младићу који је устајао, бакљу, зато што се уплашио да то лице не крене ка њему, јер он није имао никакве видне повреде па он није могао да буде сигуран да је он повређен и да му неће уралити ништа и уплашио седа ће га он ударити, због чега је у његовом правцу бацио упаљену бакљу, али је потпуно сигуран да та бакља тог младића није ни дотакла. У записник о његовом испитивању у полицији погрешно унето да је изјавио да је он у моменту када се окренуо и почeo да силази низ степенице видео да момци које не познаје шутирају момка који пада преко жардињерс у близини гараже, а да се он није спустио низ степенице, већ да је отишао у правцу и путем како је то објаснио на главном претресу. Сећа се да је добио поруку од извесног Владе садржине „Француз је у коми, Тулузови имају паролу за Косово, издржи ултра брате“, да се сећа те поруке, али да Владу није питао шта је мислио том поруком и да му је он, по његовом сећању, одговорио да са тим лицем које је у Ургентном центру, у коми, нема никакве везе. Тачно је да је у 21 час добио поруку од „Кофија“, а што је његов друг из школе и симпатизер Партизана, који је у време овог догађаја био на пракси у Хотелу „Палас“, садржине да га обавештава да су у Хотелу „Палас“ долазили жандари да се распитају да ли их је видео.

Из исказа саокrivљеног, сада осуђеног Томасовић Драгана произилази, да је пред истражним судијом дана 23.10.2009. године изјавио да није смрно да је био на платоу Обилићевог венца у време напада на француске навијаче, али је negираo своје учешће у лишењу живота покојног [REDACTED] наводећи да у овој тучи није учествовао, нити је било кога повредио. Он је навијач Партизана и припада навијачкој групи „Иридућибили“, а то није никаква екстремна група, иде на све утакмице Партизана. Данас 17.09.2009. године око 16 часова, њега је позвао окривљени Бранимир Четник, који га је питао да ли хоће да иде на утакмицу између ФК „Партизан“ и ФК „Тулуз.“ и уколико иде са колима да ли хоће да повезе њега и Сувајац Владана. Пошто је потврдно одговорио, договорили су се да Четник и Сувајац дођу до Батајнице и да са њим крену. Нико други од његових другова - навијача, није га тада звао телефоном. Нашли су се око 16,30 часова, а Четник му је рекао да иду према граду, да се он чуо са Иваном Грковићем, са којим се договорио да се сви нађу у граду, у парку иза Хотела „Москва“. Дошли су до центра града, до улице Народног Фронта, где је он у јавној гаражи паркирао возило, а затим су сва тројица отишли у Теразијски парк, где су видели још пар момака које он познаје са утакмица: Матијевић Бојана, Тарлаћ Милана, Величковић Стефана, Грковић Ивана, Вујовић Милана и Карбић Јована, који су сви чланови навијачке подгрупе „Иридућибили“. Изјавио је да је ову групу основао Жарко и да у групи није било неке хијерархије. У овом парку било је још 10 до 15 момака, које он

лично не познаје, с тим што их зна са утакмица "Партизана", јер су и они исто навијачи. У једном моменту је приметио да је један од ових момака кога он не познаје, из једне кесе дао Сувајац Владану хируршке маске зелене боје, које је он раније виђао на навијачима који ове маске стављају када нале бакље да им не смета дим. Изјавио је да му није познато шта је Сувајац радио са овим маскама и да он ту маску није узео, нити му је понуђена. У парку су стајали 10-так минута, када га је на телефон позвао друг, с тим што се не сећа који, због чега се он мало одвојио са стране, да би могао да разговара телефоном, у ком тренутку је неко рекао "идемо", али он не зна ко. Не зна ни ко је након тога питао где се иде, али је чуо да је други глас рекао "на Обилићев венец". Он је наставио да разговара телефоном, а остали који су били у парку су већ кренули према Обилићевом венцу. Након пола минута и он је кренуо за том групом према Обилићевом венцу, Призренском улицом. Ишао је сам, тако што је прешао улицу и ушао у Сремску улицу. Када је кренуо прем Обилићевом венцу мислио је да ће се сви скupити на Тргу, јер се тамо увек скupљају и са Трга иду на утакмице, с тим што су некада знали да се окуне и код Вуковој споменика. Из Сремске улице је ушао у улицу Маршала Бирјузова и дошао до излаза, са доње стране гараже, где је видео своје другове Матијевића, Тарлаћа, Вујовића, а чини му се да је видео и Четника и Сувајца. Није видео да су они ставили маске на лице. Сви групно су кренули да се пењу уз степениште које се палазе уз гаражу на Обилићевом венцу. Када су почели да се пењу, он је зачуо неку буку, ломљаву стакла, разбијање флаша, а када је био до половине степенице, видео је Јована Карбића да је запалио бакљу. Када се налазио на половини степеништа он је навукао капу за мотор, коју иначе стално носи са собом када иде на утакмице, због дима, јер има проблеме са синусима. Сећа се да је Карбић био испред њега када је почeo да се пење уз степениште, а да су иза њега били остали које је набројао. Карбић се први попео и када се попео бацио је поред себе бакљу коју је запалио. Када се попео он је видео једног младића који лежи на поду у башти кафића до степеништа у башти. На себи је имао мајицу кратких рукава тамно плаве боје, а поред њега су стајала три момка, које он није препознао и он предпоставља да је тај младић који је лежао задобио неке ударце, али он то није видео. Свуда окоју су били разбацани столови и столице.

У једном моменту је видео да је на тог младића који је лежао на земљи поред њега пролетеа једна пивска флаша, али није видео одакле је та флаша дошла јер је био окренут леђима. Када је видео да овај момак лежи и да лете чаше отмах је кренуо да бежи у правцу "Сити Пасажа" који воли ка улици Кнез Михаиловој. Пре него што је кренуо да се пење уз ове степенице, приликом пењања уз степенице а и након тога, није видео да је било ко од момака пао са врха степеница на Обилићевом венцу. Навео је да је дечко који је лежао био удаљен 2 метра од степеништа, да му је глава била окренута према улазу у гаражу на Обилићевом венцу, да је лежао мало на боку и да је био мало скупљен. Навео је да на њему није видео трагове крви, али да је био мало отечен по лицу, да је запомагао, али да га он ништа није разумео. Ова два - три момка које је поменуо стајала су 2 до 3 метара испред главе овог дечка који је лежао, нико од њих овог момка није шутирао и гађао, већ су само стајали поред тог дечка и имали су каупљаче на глави. Он није видео да је Карбић том дечку приносио бакљу јер је био велики дим, а Вујовић није у том моменту видео у својој близини, нити је видео да је било ко тукао овог момка столицама па ни Четник, ни Грковић. Када је пошао према "Сити Пасажу" видео је са своје леве стране на 5 до 6 метара ка излазу из гараже, француског навијача који је стао и

кренуо да трчи, а он мисли да је кренуо да бежи према "Ганђуту. Није видео да је било ко тог француског навијача јурио. Он је потрчао у "Сити Пасаж" да се склони, а мада га нико није јурио. У међувремену се чуо са Четником и Вујовићем и договорили су се да се нађу код стадионице "Меридиан". Он је стигао пре њих. Са Трга су ушли у Сремску улицу, на Зелени Венец до гараже испод Хотела "Москва", а одатле су отишли на стадион, на утакмицу његовим возилом "Рено Клио" црвене боје. Туча се већ завршила када је он стигао до врха степеница и само је Карбић запаљио бакљу и пролетела је једна чаша према момку који је лежао и последње што је видео, пре него што се удаљио је да је тај навијач остао да лежи. На степеништу испред њега био је само Карбић, а Матијевић је био иза њега, али он само то предноставља јер је Матијевића видео испред степеништа пре него што је он кренуо да се пење. Није видео да је Матијевић ставио маску ни пре, а ни после поласка на степенице. Капу коју је ставио на лице држао је претходно у торбици са собом. Не познаје никаквог другог Гагија из Земуна, а он живи у Батајници. Када су кренули из гараже ка стадиону са њим у колима су били Сувајац, Четник и Вујовић и ништа нису коментарисали шта се збивало на Обилићевом венцу. На стадиону је био на "југу" и у колима нити нису коментарисали шта се збивало на Обилићевом венцу нити на стадиону. Иван Грковић није био поред њега и није чуо шта се десило. На полувремену је срео Карбића испод трибина на тераси који му је рекао да је чуо да је Иван видео како је један дечко пао, а он не зна да ли је Карбићу то Иван рекао, или је он чуо од неког. После утакмице кући се вратио са Сувајићем, Четником и Матијевићем и још једним другом кога је срео на утакмици, а који живи у Батајници. Негирао је паводе Ђојана Матијевића да је он са фантомком на глави ушао у масу навијача и тврдио да он није учествовао у тучи. Не познаје Џрелић Ђорђа а Пузигађу Дејана зна само из виђења. Изјавио је да у парку испод "Моске" када је дошао није видео да је било ко од присутних навијача имао у рукама било какво оружје, мотке или бакље, а на путу док су ишли до града да ни Сувајац ни Четник нису помињали ништа у вези навијача ФК "Тулуз". На себи је тада имао обучену црну тренерку горњи и доњи део. Саслушан на главном претресу дана 22.4.2010. године је изјавио да он апсолутно нема никакве везе са оним за шта је оптужен. Једини ирави разлог његовог појављивања тога дана у граду је био да иде на утакмицу "Партизан-Тулуз", да се и радије догађају да се нађе са својим друговима и да иде градом на утакмицу. Изјавио је да се попео уз степенице, да је прошао поред тог места где се догађај догодио, али да је то све и да никога од навијача, оштећених, није ни додирнуо ни опсовао, а камоли да је некога убио. Са Матијевићем је понекад ишао на утакмице, али ту није било никакве организације, нити било чега и све је било на другарској основи и ту нема вође да неко наречује шта ће ко радити. Познато му је да спортски клуб "Партизан" има 10-ак навијачких група, да су од навијачких група њему познате групе под називом "Алкатраз", "Јужни Фронт", "Шедоуз", да не зна поуздано која је од ових навијачких група по бројности чланова највећа али мисли да група "Алкатраз" и "Јужни Фронт" имају мало више чланова. Не познаје чланове других навијачких група сем из виђења, али конкретно не зна никога и ни са ким се не дружи. Свој однос са Иваном Грковићем је објаснио тако, да се познају, да се виде на утакмици, али да са Грковићем никада није имао никаквог контакта, да се нису чули, осим можда понекад када иду на утакмице. Изјавио је да Грковић од њега никада није тражио новац на позајмицу, да му није познато да ли Грковић има финансијских проблема, јер се са њим не дружи и са њим се виђа само на утакмицама, а од

осталих чланова понекад се виђа са Матијевићем, Четником и Сувајцем јер живе на истој страни. Описујући своје крстање на дан извршења кривичног дела изјавио је да је око 16 часова колима довезао мајку са посла са Новог Београда, када га је позвао окривљени Бранимир Четник и питао га да ли ће ићи на утакмицу Партизан-Тулуз и ако иде да ли би могао да повезе њега и Сувајца Владимира, а рекао му је уколико може за пола сата да се нађу, да ће они доћи до Батајнице и да крену до града. Њему није било чудно што раније иду на утакмицу јер се то дешавало доста пута пре тога. Напки су се у Батајници након пола сада до 40 минута и кренули су до града. У току разговора са Четником Бранимиром нико му није спомињао никакве Французе, никакву тучу нити било шта слично. Супротно својим наводима пред истражним судијом дана 23.10.2009. године изјавио је да му је Четник Бранимир само рекао да ће се наћи у граду са осталим друговима и да ће ићи на утакмицу пешке из града. Када су дошли до града своје возило је паркирао у гаражи у ул.Народног Фронта а након неких 10-так минута док се паркирао изашао је из гараже и кренуо је за Четником и Сувајцем и стигао је у парк код Хотела "Москва". У парку је затекао Сувајца, Четника, Тарлаћа, Матијевића, Грковића, Стефана Величковића, од оних које познаје, а било је ту и других које зна само из виђења. Приметио је, после неких 10 минута, да је неки дечко пришао и да је Сувајац Владану дао хируршке маске, а које је он раније виђао на утакмицама, а које су се стављале и служиле су као заштита када се пале пиротехничка средства. Обзиром да је стајао поодалje, можда 10-так метара од тог места, не зна да ли познаје тог дечка који је Сувајцу дао маске, ни како је изгледао, одакле је извадио те маске и колико је маски Сувајцу дао. Мисли да је био обучен у плаву дуксерницу, а није ни видео шта је Сувајац са тим маскама урадио. Не може да се изјасни да ли је негде раније виђао тог дечка обзиром да тада није био у његовој близини и није загледао. Није му познато ни зашто је баш Сувајац Владану дао ове маске. У парку су били извесно време, а након тога њему је зазвонио телефон и он се удаљио мало са стране и разговарао је телефоном са својим другом из Батајнице – Марком Мандићем и док је причао са њим а који телефонски разговор је водио 5 до 10 минута, није могао да запази шта се дешава око њих у парку и шта други раде, јер се склонио са стране да би могао да разговара и био је окренут на другу страну и само је видео да се остали негде крећу. Чуо је да се иде на Обилићев венац. Он је остао да заврши разговор, а када је разговор завршио кренуо је пут Обилићевог венца. Тачно је да су поред припадника навијачке групе "Ириџубили" у парку били и 10 до 15 момака партизанских навијача које је он виђао раније на утакмицама, али не зна тачно којим навијачким групама они припадају, јер их зна само из виђења и виђа их на утакмицама. Није видео шта је Сувајац урадио са маскама које му је дао младић, нити му је познато колико је било маски, али мисли да их није било много пошто је маске Сувајац држао у руци. Када је Сувајца срео касније у Сремској улици код њега више у руци није видео те маске, а не сећа да ли је Сувајац нешто прокоментарисао када му је тај младић у Теразијском парку дао маске, јер није био у његовој близини већ је био 10-так метара од њега удаљен. Изјавио је да је Сувајцу тај младић дао хируршке маске пре него што је речено да се иде на Обилићев венац, а он није ни чуо нити је касније сазнао ко је рекао да се иде на Обилићев венац. У односу на разлог због чега је кренуо са осталима на Обилићев венац обзиром да није чуо зашто се тамо иде, изјаснио се да је мислио да ће се тамо наћи сви заједи, да му то нико није рекао, али да је он дошао у град да би се нашао са друговима да иду на утакмицу, а док је

разговарао на телефон видео је да сви негде крећу и чуо је да иду на Обилићев венац. Није чуо ни зашто се иде на Обилићев венац, али он је мислио да ће се тамо наћи са друговима и да ће са Обилићевог венца ићи на утакмицу. Након што је завршио разговор, кренуо је ка Обилићевом венцу сам. Изјавио је да претходно, док су се налазили у колима и док су ишли ка граду, Иван Грковић никог од њих није звао на мобилни телефон и да му је окривљени Четник Бранимир рекао да се он чуо са Грковићем који му је рекао да дође до града и да ће сви заједно из града ићи на утакмицу. У колима њему нико није спомињао ништа о разлозима због чега се иде у град, осим да ће се наћи у граду и да ће ићи на утакмицу. Када је стигао у парк, мисли да је у парку видео око 30 људи, али не може да се изјасни да ли су то све били навијачи, јер је он био са друговима које познаје, а остале зна само из виђења и ни са ким није контактирао, мисли да нико није имао нека обележја па себи и није видео да је било ко од њих имао нешто у рукама. Није приметио никог да носи са собом ранчеве, торбе, само је видео једног младића који је имао ранац. Ивана Грковића је приметио у парку када се пењао уз стенице и када је долазио у парк и видео је да је био са десне стране, али он није причао са њим, није обраћао пажњу са ким Иван седи у парку, осим што је видео да седи са тројицом или четворицом младића, а обзиром да је био на другом крају парка, на 20 метара од њега удаљен, није запазио да ли је Грковић телефонирао. Он је у парку седео поред Сувајца и поред Четника и мисли да је Милан Тарлаћ седео са њима, а да је Матијевић пролазио, били су ту сви који се познају, а саокривљени Стефан Величковић је исто био ту са њима и шетао се по парку док су неки од њих стајали, неки су седели. Он је само чуо да се иде на Обилићев венац, а нико није конкретно рекао "идемо на Обилићев венац". Ову своју изјаву је објаснио тимс да се он издвојио са стране и причао мобилним телефоном, када је чуо да се иде на Обилићев венац, да је неко рекао да се иде на Обилићев венац, а не и конкретно "идемо на Обилићев венац". Он мисли да после њега нико није остао у парку. Није видео да је дошло до поделе група када се кретало из парка и он мисли да су кренули сви десно, с тим што је можда пар њих отишло лево на пијацу Зелени Венац. У парку није приметио да су се делиле неке мотке, они су се задржали у парку од 15 до 20 минута. Објаснио је да су се он, Четник и Сувајац тога дана напали можда у 20 до 17 када су кренули ка граду, али да су због велике гужве до града путовали 45 минута, тако да су у парку били тог поподнєва око 17 и 20 односно до 17 и 30. Када је кренуо Призренском улицом ка Обилићевом венцу, испред себе није видео никога, а када је ушао у Сремску улицу видео је Сувајца и Четника који су били 30 метара испред њега и пожурио је ка њима. До гараже на Обилићевом венцу стигли су вероватно за 5 минута, а када је прилазио гаражи приметио је да на 30 до 40 метара од доњег улаза гараже стоји група навијача, а Ивана Грковића није тада видео код доњег улаза гараже и последњи пут га је видео када је ушао у парк са доње стране, док је стајао код клупе, где су били и Матијевић и Тарлаћ. Тога дана видео је Грковића тек на утакмици. Сувајца и Четника је срео у Сремској улици и њих двојица су били заједно и и пред крај је заједио са њима наставио пут прво до гараже, па у Сремску улицу. Све до гараже није иза њих приметио никога, видео је да се испред њих крећу људи, али он не зна ко је то био и никога од познатих није видео, ни препознао, да су се кретали испред њих. Када су стигли до гараже, ту је видео доста људи, 10 до 15 њих, а од оних које познаје ту су били Тарлаћ Милан, Матијевић Бојан. Он је стигао заједно са Сувајац Владаном и Четник Бранимиром, а мисли да је ту био

и Милан Вујовић и да није било никога вине од познатих. Ту код гараже задржали су се кратко и стајали су код улаза у гаражу минут или два, а он је мислио да је то зато што ће се ту сви окупити и да ће након тога ићи на утакмицу. Њему нико није рекао да треба да се зауставе ту код гараже, да ту треба да стану и да чекају, а он није наставио даље, јер је мислио да ће се ту скupити. Објаснио је да су ту сви застали и да је и он, када је дошао стао, а да се можда само минут након тога зачула ломљава, бука, као да је била пека туча и да ни он сам не зна шта се све чуло и да су тада сви кренули да иду ка степеницама, од гараже до степеница, а што је било удаљено неких 30-ак метара, да су кренули у моменту када се зачула бука и да нико није рекао да се креће. Није запазио да ли је неком пре тога зазванио телефон, да ли је неко разговарао телефоном и то није могао ни да запази, јер је дошао и стајао са стране, када су одједном сви кренули ка степеницама да трче и он је кренуо. Не може да се сети, да ли је на поса или прел крај степеница Јован Карбић, иза кога је он ишао ка око метар, запалио бакљу. Он мисли да је Карбић сигурно био на другој половини степеница после подеста, да је он од Карбића био удаљен метар или два, а да је испред Карбића отишло само пар момака горе на плато Обилићевог венца, он никога од њих не познаје, није их раније виђао ни па утакмицама. Мисли да су они кренули исто када и он и Карбић, али да су се брже попели степеништем, јер када су они кренули да трче он и Карбић су кренули полако ка степеницама. У тој групи који су отишли пре њих ка врху степеница, била су тројица или четворица младића, у моменту када су они били на почетку степеништа, ови младићи су већ можда били на врху. Њих тројица, четворица, који су пре њих отрчали уз степенице нису имали маске на лицу, а не сећа се како су били обучени, а мисли да су у том моменту сви остали које он познаје, а које је набројао да су били присутни, остали иза њега, Матијевић, Тарлаћ, Вујовић, Четник, Сувајап, а Грковића тада није видео. Док се налазио на степеницама није се окретао да види да ли некога има иза њега, али претпоставља да су сви остали били иза њих, јер су били доле када су се састали испод гараже, а да су били испред њега, он би их вероватно видео. Претходно, када је чуо буку и ломљаву пре него што је кренуо уз степениште, он је предпоставио да се нешто дешава, али у том тренутку није знао тачно шта. Није видео да је неко ту испод степеништа стављао маску. Од оних које познаје од другова из њихове групе први се горе попео Јован Карбић који је на степеништу био 2-3 корака испред њега. Изјавио је да он Карбићу ништа није говорио у вези са бакљом, док су се пењали уз степенице, да треба да пали бакљу и када. Када се попео на врх степеница и када је видео да је Карбић запалио бакљу, он је извадио капу из торбице и ставио да би се заштитио од дима. Није у питању никаква фантомка, ради се о капи за мотор, која се носи испод кациге када се вози мотор, то је капа црне боје, која не покрива уста, с тим што може да се навуче и да се прекрије нос и преко браде. Он ову капу није ставио да би сакрио своје лице, јер да је то хтео, он би је ставио док је био у подножју степеница, а није имао разлога да крије лице. Када се попео на плато Обилићевог венца он је ставио капу да би се заштитио од дима, јер од дистињства има проблем са синусима и пије лекове. Тога дана возио је мотор пре него што је кренуо по мајку на посао и сва капа му је осталла у торбици коју је он понео са собом када је кренуо у град, а ову торбицу је имао код себе и на степеништу, ради се о торбици зелене боје. Када се попео на плато Обилићевог венца, видео је да су разбацили столови, да је било доспа дима и да се од дима није видело, чула се мало бука и галама и то је све што је он видео у први мах када је дошао горе

степеницама на плато Обилићевог венца. На платоу Обилићевог венца није видео никога од познатих, ни да седи, ни да стоји, ни да се туче, видео је само Карбић Јована, пошто је он ишао испред њега, а који је био мало лево од њега. Он је застао можда секунд-два због дима, док је ставио капу, а видео је лево од себе Карбића са бакљом коју је бацио. Стјајао је окренут лево у башти кафића "Ајриш Паб", али је био скроз до степеништа, на самом крају степеница и он је видео да је Карбић бакљу бацио десно од њих. Не зна где је Карбић бацио бакљу и зашто је бацио бакљу, јер се није видело од дима. Обзиром да је било дosta дима, он мисли да је била још шека бакља унајмена, али није видео да гори још нека, осим бакље коју је имао Јован Карбић. Када је пошао налево и када се окренуо да претрчава, видео је 3-4 младића које он не познаје, а који су се пре Карбића попели с степеништем на плато Обилићевог венца, како трче у правцу ка Танјугу и видео је да трче њих 3 - 4, у моменту док је Карбић стјајао лево у башти "Ајриш Паба". Ништа друго и никога више није приметио. Када је кренуо лево видео је дечка да лежи са десне стране на, поду. Лежао је можда на пар метара од места где се он налазио, а што је удаљено 2 до 4 метра од овог степеништа, с тим што не може тачно да процени. Када се он попео и кренуо на лево, овај младић је био са његове десне стране, удаљен 2 до 3 метра и он је видео само да лежи и да је био на боку окренут ка степеништу, да је његова глава била окренута ка Танјугу, али гледао ка степеништу пошто је био бочно, да су ноге овог младића биле ка њему, а да му је тело, глава, било на горе. Мисли да је на себи имао ол гардеробе неку љубичасто плаву мајицу. Мисли да на овој мајици није било никаквих апликација, шрафти, шара, натписа, а није запазио да ли је овај младић био тамније или светлије косе, али мисли да је било видно да је он био претучен. Објаснио је да је ово закључио на основу тога што је он лежао доле и мисли да је био мало натечен у пределу лица. Лежао је на боку и он је видео његову леву страну лица и запазио је да је овај младић био отечен у пределу леве стране лица, јер је та његова страна била окренута ка њему. Мисли да је нешто говорио али, он није разумео, није се ту задржавао. Поред њега тада није било никог, сем те тројице или четворице, који су отрчали. Биле су неке разбацане столице иза њега, али није загледао, а није могао добро да уочи због дима и не може тачно да определи колико је био далеко од ограде на платоу Обилићевог венца. Предпоставља да је био удаљен можда 1,5 до 2 метра. Познато му је, јер је касније видео у новинама, место са ког је овај младић пао и једино што је чуо тога дана је било од саокривљеног Карбића, на полувремену утакмице. Карбић му је тада рекао да је њему Иван Грковић рекао да је чуо да је неки дечко пао, или да је видео, не може тачно да се сети. Карбић му ништа детаљније није објашњавао. Када је он протрчao није обраћао пажњу кога је ту било, шта се дешава и сем Карбића, никога другог ту није видео од познатих. Ти младићи су били изнад његове главе, можда пола метра, а није видео да су било какве радње преузимали, једино је видео да беже одатле. Није приметио како су ова 3 младића била обучена. Мисли да нису имали на себи маске и док је он претрчавао поред то је трајало 2 до 3 секунде. Сигуран је да тада ту поред овог младића није био присутан нико из навијачке групе "Иридућибили". Он се Карбић Јовану, који је ту био присутан, није обратио, нити га је позвао и мисли да је Јован Карбић ту остао. Објаснио је да је ова 3 - 4 младића која су била поред главе младића који је лежао на платоу, кренули да трче, чим је он узео када се попео на плато Обилићевог венца, и тре у правцу Танјуга. Није приметио да нешто имају у рукама и није могао да види њихова лица, пошто су они трчали. Лице које је лежало по његовом мишљењу

је могло да се помери, а он није приметио да се тај младић помера. Осим тог младића, на платоу Обилићевог венца није видео ни једно друго повређено лице. Видео је разбацане столове, столице и обзиром да је прotrчао, то је било све што је он угледао на платоу Обилићевог венца када се почео. То је било једино лице које је он за време док се налазио на платоу Обилићевог венца видео да је било повређено и прстучено. Приметио је да су се људи из кафића разбежали, били су разбацани столови у целом кафићу и у овом кафићу није видео никога. Даље је своје кретање описао, да је из Кнез Михаилове отишao на Трг Републике, да се тада чуо са Сувајцем и Четником, да су се нашли, да је Милан Вујовић био са њима и да су заједно отишли до гараже у улици Народног Фронта. Када је звао Сувајца и Четника након овог догађаја, налазио се у Кнез Михаиловој улици, а нашли су се на Тргу Републике. Никог другог од својих другова није срео. Са Трга Републике отишли су код кладионице "Меридиан", а из разлога што су му Сувајац или Четник, а не сећа се тачно ко од њих лвојице рекли да дође до кладионице "Меридиан" на Тргу Републике и објаснили су му где се ова кладионица налази и ту је он видео Сувајца, Четника и Вујовића, а не може да се сести да ли је ту био још неко од навијача које познаје. Даље су се упутили преко Трга и Сремском улицом су стигли на Зелени Венац, а затим у улицу Народни Фронт у гаражу, а затим су отишли на стадион. У колима нису ништа коментарисали и не зна гачно да ли је Сувајац рекао да није требало да дође ни до какве туче. На стадиону су били за време утакмице, а са Карбићем је разговарао у полувремену. У ресторану на партизановом стадиону није био, јер је возило паркирао близу јужне трибине и ту је изашао из аута, а затим су отишли на утакмицу. После утакмице се са Четником, Сувајцем и Матијевићем као и са још једним другом вратио кући. У колима нису коментарисали да ли је неко тучен, од кога је тучен, нити је било ко рекао да је видео да је неко пао са ограде, већ само да се догодила туча. Одвезао је Сувајца и Четника до Нове Пазове, а затим се у Батајницу вратио са Матијевићем и отишао кући. Негирао је наводе саокривљеног Матијевића Бојана, које је он дао у полицији, наводећи да је он био у групи која је тукла некога, да је то велика неистина. Са Матијевићем се видео после овог догађаја на Обилићевом венцу, само када су се вратили кући и када је он и њега одвезао кући, а о овом догађају тада пису причали. Он је сигуран да није никога ни додирнуо тог дана, а камоли да је некога убио. Испред ресторана "Мск Доналдс" на Теразијама и у Теразијском тунелу тога дана није био. Дошао је у Теразијски парк и из Теразијског парка је отишао на Обилићев венец. Није видео поделу палица, бејзбол палица или неких других чврстих предмета, а није видео ни поделу бакљи и први пут је бакљу видео код Карбић Јована, када је бакљу Карбић запалио на степеништу. Изјавио је да саокривљеног Марковић Љубомира тога дана у граду није видео, да Марковић Љубомира не познаје и да са њим никада није комуницирао и да га познаје само из виђења, са стадиона, пошто окривљени Марковић води навијање.

Из исказа саоптуженог Милана Вујовића, који је правноснажно осуђен произилази, да је он у предокривичном поступку пред овлашћеним службеним лицем МУП-а објаснио своју припадност навијачкој групи ФК "Партизана" - "Иридућибили Белград". Објаснио је да живи [REDACTED] са [REDACTED], да се [REDACTED] да је завршио [REDACTED], да се бави спортом, да је навијач Партизана и члан навијачке групе ФК "Партизан" - "Иридућибили Белград", неколико месеци. Навео је да су вође ове навијачке

групе "Иридући били Београдо" - Видаковић Жарко из Земуна и Грковић Иван из Сремчице. Са Грковић Иваном познаје се са фудбалских утакмица, има број његовог мобилног телефона и са њим има комуникацију. Када игра Партизан, увек иду директно на утакмицу и свако се сам снајази за превоз, а пошто је он из Панчева, он иде сам и директно на стадион долази возом. Данас 17.09.2009. године, у 10 часова, дошао је на стадион Партизана да би помогао око постављања кореографије, панораме Београда, која је требало да се постави за фудбалску утакмицу са француским ФК "Тулуз". На стадиону се задржао око 4 сата, а око 14 часова на његов мобилни телефон телефонског броја [REDACTED] звао га је Иван Грковић и рекао му је да му треба у граду. Касније га је Иван Грковић СМС поруком обавестио да треба да оде до Теразија и да погледа да ли у улици која води од Теразијске чесме ка Зеленом венцу постоји Хостел и да ли у Хостелу има Француза, навијача спортеског клуба "Тулуз". Он је то и учинио и дошао је до пицерије која је била у близини тог Хостела, у којој је видео четири момка која су чекала, а који су му у моменту када је пришао да наручи пицу рукама дали до знања и објаснили му да су они пре њега на реду. Он је тада по њиховој гардероби, језику којим су говорили и гестикулацији схватио да су они французи. Истовремено је запазио да су неки француски држављани њему сумњивих лица, "патролирали" испред Хотела "Москва" јер је видео да је један од њих стално стајао на тераси Хостела, по чему је он закључио да су то навијачи Француског клуба. Он је након тога Ивану Грковићу јавио да су Французи ту у Хостелу. Затим је отишао до клаодионице "Меридиан", а која се налази на Тргу Републике, где је требало да се види са Иваном Грковићем, али се ту нису нашли, јер је Грковић померио место њиховог сусрета на Теразије, где је он и отишао. Када је дошао до Теразија, у висини ресторана "Мек Доналдс" видео је да се ту већ скупила група од око 15 момака навијача Партизана. Тада је приметио групу од 6 људи за које је запазио да су истетовирани, ћелави у једноличним мајицама плаве боје, по којима је закључио да су то хулигани клуба "Тулуз". Видео је да су они ушли у пивницу која се налази поред ресторана "Мек Доналдс", а затим је још око 20-так навијача Тулзу ушло у ту исту пивницу, с тим што су двојица од њих остала на вратима од пивнице. Међу њима је било и старијих људи који су имали око 50-так година. Он и присути навијачи Партизана су се након тога спустили у пролаз, а младић кога он зна из виђења, који се зове Дејан Пузигаћа и који је старости око 30 година, по физичкој конституцији нижи је од њега, цуније грађе, дуже косе, а који је на себи имао тамну дуксерицу са капуљачом, а на леђима први ранац и чији број мобилног телефона он има у именику свог мобилног телефона, мада са њим никада није био у контакту, из ранца који је носио на леђима је извадио палице и бакље и поделио групи момака око њега. Он иначе никада не носи са собом ништа од ових реквизита, ни нож, ни палицу, а тада је од "Декија" добио бакљу под називом "Гифо". Након тога вратили су се поново код ресторана "Мек Доналдс," где су уочили да је у том тренутку по бројности више Француза него њих. Момци у њиховој групи су се договарали и хтели су да нападну ове Французе, а он им је тада рекао да није фер да нападну људе који ćујају 50 година, након чега је њихова група одустала од напада и спустили су се до парка код Хостела. Сели су на околне клупе, а ускоро су почели да пристижу момци са свих страна, који су били без навијачких обележја и које он није познавао. Од других присутних момака је сазнао да је то група са Врачара под називом "Ребелс". Тада им је један од тих момака са Врачара поделио хируршке маске, које је он узео, али коју касније није стављао. Бакљу

коју је добио од Пузигаће држао је испод шушкавца за појасом од панталона. Објаснио је да је он узео ову бакљу зато што су узели и сви остали, и да му се нађе уколико затреба, а да раније никада није носио бакљу. Присутни навијачи су седели у парку и пили су пиво, а он не пије алкохол. Ту су се скучили њих 30-так навијача разних навијачких група. Од њему познатих навијача ту је био присутан Иван Грковић, Јован Карбић, Драган Томасовић звани "Гаги", Бане Четник [REDACTED] Велич, Тарлаћ Милан и [REDACTED]. Он не зна тачно шта је ко тада имао код себе од реквизита. Зна да је Јован Карбић имао бакљу, али не зна ко је имао палицу. У једном моменту је неколико њих из њихове групе повикало да је прошао Преле – Прелић Ђорђе вођа навијача, мада га он тада лично није видeo. Након сат до два, неко је рекао да су навијачи Француског клуба "Тулуз" у кафићу на Обилићевом венцу и да у њиховој близини у истом кафићу седи шесторо навијача „Црвени Звезд“; у обележјима своје групе са истакнутим тетоважама. Одмах након тога они су се поделили у две групе, које је сачињавало 15-так људи и раздвојили су се тако што је једна група отишла из парка десно, а затим лево, а друга група је кренула низбрдо ка Зеленом венцу. У једном тренутку, он се нашао са Иваном Грковићем заједно на станици на Зеленом венцу, а након тога кренули су улицом десно, а затим јопи једном десно и дошли су до гараже, до пролаза, односно степеништа, где су видели једног полицијца. Након тога, кренули су горе степеништем и он није приметио да ли је неко тада стављао маску на лице, јер је гледао право испред себе. Видео је да је иза њега био Бане из Назове и тада је извадио бакљу из појаса. Негде на попа степеништа чуо је буку, ломљаву и вику и тала је схватио да је друга група коју је сачињавало 15-так навијача који су се од њих одвојили у парку и кренули другим путем стигла пре њих, и да су почели да се ткуку са французима, јер је чуо запомагање, урлање на страном језику. Обрачун се одвијао лево од степеништа уз које су се пењали, а он је одмах отрчао десно са бакљом у руци коју није намеравао да употреби, нити је употребио, осим што је само извадио осигурач, а у каквом стању се ова бакља и даље налази у његовом стану. У овом кафићу, у коме се одвијао сукоб са својих места скочило је 4 до 6 навијача „Црвени Звезд“ који су гледали шта се дешава, а он је прotrчао са бакљом у руци бежећи ка Тргу Републике. Са Трга Републике Ивану Грковићу је послао поруку којом га је питао где је, а Грковић му је рекао да негде пије пиво и да он дође до пивнице код Прве Економске школе, али је он нашао на Банета из Назове и заједно су се спустили до јавне гараже и колима којима је управљао "Гаги" отишли су директно на стадион ФК "Партизан", где су пратили утакмицу Партизан-Тулуз. Бане из Назове га је похвалио што није унапрео бакљу. У току утакмице, од момака у својој близини је сазнао да су повреде главе које је француски навијач задобио у овом сукобу настале када је пао на главу са неке ограде висине 10 метара, а међу навијачима се причало да су то урадили "Ребелси" и "Алкатраз". Изјавио је да је Јован Карбић сигурно ишао горњим путем, јер је до места сукоба стигао пре њих, и када је он прotrчао на платоу Обилићевог венца видео је Карбића да држи запаљену бакљу поред још једне запаљене бакље, коју је држао момак који је био претходно у парку испод Теразијске чесме и који је држећи бакљу у висини кука ушао у масу са намером да неког пржи, а Карбић је био мање од 10 метара удаљен од масе која се тукла и из које је долазила вика, запомагање, кукињава. Он није пришао маси која се тукла, зато што је оштећеног тукло већ 15 људи наводећи "зар је требало и ја да уђем са том бакљом". По његовом сећању, младић који је махао бакљом имао је тамнији качкет. Након што је прotrчао и побегао од масе, он је бакљу ставио за

појас, али је изгубио један осигурач од бакље, јоп на степеништу када је трчао. Од групе која је ишла доњим путем, он је ишао први и стигао први на врх степеништа, и зна само да је Четник био иза њега и да је пре њега стигао на Трг вероватно неком пречицом. Не зна где је Иван Грковић отишao после степеништа. Од одеће он је на себи имао маслинасто зелени шушкавац марке "Тимберленд" са танким пругама браон-жуте боје, бермуде смеђе боје марке "Рибок" и црне патике марке "Рибок". Иван Грковић је тада носио дуксерицу на рајфешлус тамно браон боје, тегет фармерке и "Најк" патике црне боје, са љубичастом пругом. Јован Карбић је имао плаву дуксерицу са натписом "Расел Атлетик" а Четник је имао на ногама беле "Најк" патике, шушкаву тренерку марке "Адидас" црне боје са три беле пруге са стране и плаву шушкаву дуксерицу "Најк" са капуљачом. Милан Вујовић је дана 02.10.2009. године пред истражним судијом дао је своју одбрану, наводећи да није учествовао у тучи на Обилићевом венцу и да нема никакве везе са смрћу пок.Бриса Татона. На дан извршења овог кривичног дела он је био на стадиону од 10 часова ујутру, по договору са неким својим друговима, који су радили корсографију када су велике утакмице. Тог преподнсва на стадиону није видео никога од осталих саокривљених, од којих неке зна лично, а неке из виђења. Саокривљеног Ивана Грковића упознао је пре 9 месеци од овог догађаја на самом стадиону, на јуту, где је одлазио на утакмице Партизана. Разменили су телефоне, а и обзиром да он живи у Панчеву, са Грковићем се није често виђао и видели су се неколико пута пре овог догађаја. Иван Грковић га је позвао тога дана између 13 и 14 часова на мобилини телефон, с тим, што је пред истражним судијом навко да му је Грковић тада рекао "требаш ми, дођи у грађ", да је он Грковићу на то рекао "у реду", али да га ништа није питао. наводећи да су они имали обичај да се пред сваку утакмицу окуне на Тргу Републике или на Теразијама и да одатле одлазе на утакмице и договарају се које ће песме певати и томе слично. У датој одбрани је указао, да не познаје довољно Београд, да је аутобусом који саобраћаја на линији 48 са Партизановог стадиона дошао до Трга Славија, а да је затим питао пролазнике како да стигне до Трга Републике, где је дошао пешке. На Теразијама је ушао у пицерију коју је видео, јер је био гладан, али је ту видео четири старија момка, који су за пултом наручивали пице, и тада је уочио да имају проблем у комуникацији са продајцем и закључио да су они Французи. Ова пицерија се налазила испред Хотела "Москва, гледано из правца Славије, и он је видео да преко пута постоји Хостел и закључио да су ту смештени Французи. Након тога је јео и кренуо према Тргу, али тамо није видео Ивана Грковића, а стигла му је СМС порука од Ивана, или неког другог, да дође на Теразије, што је он одмах и учинио. По доласку на Теразије, видео је у близини ресторана "Мек Доналдс" 10-так њему познатих и непознатих младића, који нису на себи имали обележја ФК "Партизан," као што ни он тада на себи није имао никаква обележја клуба, а сећа се да је међу њима од њему познатих ту био Тарлаћ, Грковић и Карбић, с тим што допушта могућност да су ту били још неки од саокривљених, али се он конкретно не сећа ко. Ту се поздравио са Иваном и остали су ту још извесно време, док нису стigli и други момци, а он је у једном моменту приметио већу групу око 20 људи са светљо тегет мајицама на којима су били неки натписи, али он није видео који, јер га то није занимало и закључио је да су то Французи. Они су ушли у пивницу код ресторана "Мек Доналдс", а испред клаудионице су остала двојина, који су били крупни, ћелави и истетовирани и он је тада прокоментарисао да има доста Француза, а не зна да ли је то прокоментарисао и

Грковић. Супротно својим наводима претходно дате одбране, када је летаљно описао да познаје Дејана Пузигађу, да поседује и његов мобилни телефон, изјавио је да се ускоро ту испред ресторана "Мек Доналдс" где су стајали, појавио младић кога он не познаје, са ранцем на леђима, обучен у црну луксерију, а који је из ранца почeo да њиховој окупљеној групи дели бакље и палице, наводећи да је он узео бакљу, али да је он то вероватно учинио из неког страха, јер је имао велики страх према тој бакљи коју је први пут тада држао у руци, јер пре тога никада бакљу нити је држао у рукама, нити је носио на стадиону, а коју је ставио за појас испод шушкавца, који је носио преко. Као и у предликовичном поступку описао је гардеробу коју је тада имао на себи и објаснио да је на шушкавцу који је тада носио постојала капуљача, али да му та капуљача није била на глави. Објаснио је да им је тај младић бакље и палице поделио када су се спустили у подземни Теразијски пролаз, а не испред ресторана "Мек Доналдс", а да је он кроз тај пролаз кренуо, ни сам не знајући зашто, да су сви кренули и да је он кренуо за њима. Затим је отишао у паркин иза Хотела "Москва", где је седео на једној кљупи, када је видео да из правца Теразијске чесме долазе још неки момци међу којима је препознао Тарлаћа. Са разних страна су долазили момци, а пришло му је четворица момака, од којих је један из торбе почeo да вади хируршке беле маске са зеленим врпцама, који је био крупније грађе и који је носио црни шушкавац "Најк" са апликацијом црвених боја напред и позади и тамније панталоне, а који му је дао маску, коју је он као и бакљу узео, опет из страха, јер му је све то било необично и први пут и ставио је у цен шушкавца. То је учинио и из разлога што се плашио њихове реакције, уколико одбије да узме маску. Након тога је неко из групе пропео вест да је нека гужва на Обилићевом венцу, да су тамо присутни навијачи „Црвене Звезде“ и „Тулзуза“, а затим је приметио да је једна већа група почела да одлази из парка. Њих 10-так је кренуло према Зеленом венцу, а када су дошли до Зеленог венца, на станици је видео у тој маси Грковић Ивана. Затим је скренуо удесно према првом углу, почeo је да се пење горе, а затим је приметио полицајца у униформи који је стајао лево од њега, који се у једном моменту ухватио за пиштољ и пендрек, јер се непосредно пре тога зачула нека ломљава стакла из правца Обилићевог венца. Када је видео да се полицајац хвата за пиштољ, он је почeo да трчи свом снагом до степеништа које води ка Обилићевом венцу, за које пре тога није ни знао да постоје. За њим је ишао Грковић Иван који је "ћопао" због ноге. Када је стигао до степенице, почeo је да се пење трчјим кораком, а када је био на средини степеништа, видео је неку конструкцију са врха гараже и зида, и тада је видео да та конструкција пада поред степеништа близу његове главе, да у том моменту испред њега није било никога, а када се окренуо да је иза себе видео Бранимира Четника, кога је упознао пре пар месеци на утакмицама. У том моменту је из страха извадио бакљу иза појаса и скинуо је предњи осигурач, а бакљу је држао у руци, уз тело, да би се бранио, уколико му запреши нека опасност, а обзиром да је претходно поред њега пала метално-стаклена конструкција. Успео је да скине предњи осигурач, иако је први пут бакљу држао у руци, тако што је у моменту док је бежао уз ове степенице, а након што је извадио бакљу иза појаса поглавао сличице како се рукује са бакљом. Са бакљом у руци попео се до врха степеништа, када је са леве стране степеница, гледано одозго, видео дечка који је у руци држао упаљену бакљу уз кук, а који је на глави имао качket, али га није добро видео због дима од бакље. Обзиром на његов положај он је закључио да је овај младић хтео да уђе у масу људи која се налазила у башти кафића. лево

од њега, али и даље на то није обраћао пажњу, јер се уплашио и побегао. Пре тога је видео да је маса у том кафићу ломила, превртала столице, да су летеле чаше, а он је побегао удесно и нашао се са две девојке, а затим је наставио да бежи. У тој гужви је уочио 6 навијача „Црвене Звезде“ који су на себи носили мајице „Црвена Звезда“, који су били истетовирани, ћелави и који су отрчали према овом кафићу у коме је била ломљава. Из страха је Ивану Грковићу послао поруку и питао га где је, а Иван Грковић му је одговорио да се налази у неком кафићу и да пије пиво, а њему је рекао да седне у неку пивницу и да ће он доћи по њега. Он није сео у пивницу, јер није знао где да седне, па је Ивана чекао код кладионице „Меридиан“. Убрзо је по њега испред кладионице дошао Бранимир Четник, који га је похвалио зато што није активирао бакљу, а са Четником је био и младић кога он зна по надимку „Гаги“, који их је својим колима, која су била паркирана у некој јавној гаражи, одвезао на стадион и утакмицу. Он је бакљу оставио иза седишта у колима, а маска му је остала у чепу. На утакмици коју су гледали, био је јако потресен због овог догађаја, мада нико није коментарисао овај инцидент. После утакмице отишао је до кола да узме бакљу, а затим је отишао према Ауто Команди где је сео у аутобус број 48 којим се одвезао кући. Негирао је да је он члан навијачке групе Партизана „Иридућибили“, да ћи није члан њије једне навијачке групе, да није тачно да је он Ивану Грковићу јавио да је приметио Француз у Хостелу на Теразијама, да он не познаје лице које му је дасао бакљу и да није тачно да он познаје Дејана Њузигаћу, да он не зна за навијачку групу „Ребелс“ са Врачара, нити познаје било кога из те групе, да није тачно да му је један од тих навијача навијачке групе „Ребелс“ дао маску, да није тачно да је момак са бакљом био Јован Карбић. Накнадно је изјавио да је тада од Зеленог венца до гараже на Обилићевом венцу ишао заједно са Грковић Иваном, који је ишао иза њега, али да се он не сећа да је са Грковић Иваном била и његова девојка, да се не сећа да је поред гараже Иван Грковић стајао са својом бившом девојком. Изјавио је да сакривљене Прелић Ђорђа и Марковић Љубомира званог „Кића“ он не познаје лично, да зна њихов лик са утакмица, а да их тога дана није видео у граду па Обилићевом венцу, ни на утакмици, и да са њима пикала није контактирао. Младића који му је дао маску, никада раније није видео, и не познаје га. На главном претресу поповио је наводе, да није учествовао у тучи на Обилићевом венцу, да није видео да је сада пок.Брис Татон пао са платоа Обилићевог венца, да није видео да било ко лежи у простору између степеништа које води из ул.Маршала Бирјузова на плато Обилићевог венца и гараже, да није видео ни једног повређеног Француског држављанина или навијача на платоу Обилићевог венца, да са смрћу пок.██████████ нема никакве везе. Када се попео на плато Обилићевог венца, приметио је само дечка са белим или сивим качетом, да улази у масу са бакљом у руци, а претходно, док се исјао степеништем, металну конструкцију која пада у простор између степеништа и гараже, за коју је закључио да је вероватно неки инвентар кафића. Познато му је да постоје поједине навијачке групе „Алкатраз“, „Шелоуз“, „Иридућибили“, али да он нема осећај припадности ни једној од тих навијачких група и да њему нико не одређује где ће да се креће, где ће да иде и слично, да познаје неколико навијача из навијачке групе „Иридућибили“ и уколико се чланом те групе сматра долазак на стадион и спремање кореографије, онда је он члан групе. У навијачкој групи „Иридућибили“ не постоји никаква хијерархија, не постоји вођа и на стадиону где седе, нема посебног места где он седи. Изјавио је да на утакмице иду искључиво на стадион Партизана, да је он присуствовао

утакмицама када је Партизан био домаћин, а да на гостовања не иде. Он конкретно ради кореографију, а не путује на утакмице у иностранство. Од осталих саопштежених лично познаје само Тарлаћ Миљана, Карбић Јована и Грковић Ивана, од наведених је најближији са Грковић Иваном, а Тарлаћ Миљана познаје од раније. Своје аматажовање на дан извршења кривичног дела, а у израли кореографије на стадиону ФК "Партизан", објаснио је тиме да се кореографија ради спонтано и да се он једноставно са једним дечком кога познаје о томе договорио. Обзиром да се радила панорама Града Београда, за утакмину Партизан-Тулуз, довољно је било да се појави, а да о организацији израђе панораме, набавци материјала, алата за израду, организацији око постављања панораме, воде млађи момци. Он је конкретно тога дана требао да помогне дечку који се зове Иван, а чије он презиме не зна, наводећи да нико из навијачке групе "Иридућибили" тог преподнева није био на стадиону Партизана. Не познаје Марковић Љубомира, ни Преслић Ђорђа, зна саокривљеног Марковић Љубомира по лицу, као дечка који води навијање. „Радована“ не познаје, као ни лице по надимку "Мими". Не познаје ни Пузигаћа Дејана, у полицији му је показана његова фотографија, али он њега не познаје. а чињеницу, да у меморији свог мобилног телефона који му је одузет уз потврду има меморисан број мобилног телефона [REDACTED] поред ког броја је наведено име „Деки Пузигаћ“, објаснио је тиме да поред тога има још 350 меморисаних бројева у телефону и да се не сећа ко му је дао број мобилног телефона Дејана Пузигаћа. Не познаје Сувајац Владана, не познаје ни једно лице по надимку "Кими", а да саокривљени Марковић Љубомир има надимак "Кића," сазнао је из оптужнице. Дана 17.09.2009. године, по претходном договору са неколико својих другара, отишao је на стадион "Партизана," да би помогао при спремању кореографије. У јутарњим часовима, чуо се са Грковић Иваном, као и обично када су биле велике утакмице, да би се нашли у граду и попили пиће. Чули су се и у поподневним сатима, када је он Грковић питао какав му је плана за тај дан 17.септембар, а Грковић му је рескао да ће га звати и да може слободно да дође до града, што је он и учинио. Не сећа се да ли му је Грковић предложио да дође у град телефонским позивом или СМС поруком. Грковић предложио да дође у град телефонским позивом или СМС поруком. Напали су се у граду, да би попили пиће, на Теразијама, испред ресторана "Мек Доналдс," где је било присутило још пар момака које он не познаје, осим Тарлаћ Миљана, Карбић Јована и Грковић Ивана, које познаје лично. Испред овог ресторана задржали су се 10-так минута, а затим су се спустили у парк, где је неко из групе која је ту била пренео вест да је нека "фрка" на Обилићевом венцу, да су тамо присутили навијачи "Црвене Звезде" и "Тулзу", због чега су се и спустили до Обилићевог венца и [REDACTED] уз степените испред ресторана "Мек Доналдс" на Теразијама задржали су се можда 10-так минута, а након тога да су се спустили у парк. Он је тамо кренуо јер су кренули и остали, и заиста не зна ко је предложио да се иде у Теразијски парк. У Теразијском парку је приметио да долази још момака са свих страна, а нико му није објаснио зашто они долазе, када је он позван да са Иваном попије пиће у граду и представља да су они, њих 10-так, вероватно дошли да би отишли на пиће. Није се причало где ће се ићи на пиће, јер то је обично спонтано, на неком месту у граду, а нико уопште није спомињао то место, јер се спонтано договарају, и било је договора да се иде некаде у центар, у Кнез Михаиловој. Он није отишао тамо, зато што је неко пренео вест да је "фрка" на Обилићевом венцу, да се тамо налазе навијачи "Црвене Звезде" и "Тулзу". Го је било 15 минута након што су дошли у Теразијски парк, али он заиста не зна ко је пренео ту вест, јер је причала маса и

он је схватио да је дошло до обрачуна, да су навијачи "Партизана" повређени. Они су отишли на Обилићев венац да би указали помоћ повређенима. Од Теразијског парка до Обилићевог венца стигли су за 10-так минута. Он заиста не зна којим је путем ишао, на 10 до 15 метара испред себе видео је Ивана Грковића, а путању свог кретања не би могао да опише јер не познаје Београд. По изласку из Теразијског парка, Ивана Грковића је срео на Зеленом венцу, а Грковић се кретао сам. Била је велика гужва, радило се о поподневним часовима, много људи је изашло из аутобуса и он није могао да оцени да ли је Грковић са неким у друштву, обзиром да га је срео на самој аутобуској станици. Ишли су десно, па десно иза неког угла. Не зна ко је предложио да се иде тим путем, којим су дошли до Обилићевог венца. Изјавио је да на Обилићев венцу нису дошли степеницама. Он и Грковић су наставили да се крећу десно, и дошли су до неке гараже и степеница. Пошто су стигли на Обилићев венец, приметио је 10 момака да су присутни у подножју степеница, а међу њима Тарлаћ Милана кога познаје, младића кога зна по надимку "Батке", затим "Гагија," а то је окривљени Томасовић Драган, да не зна да ли је ту био још неки „Гаги“ јер он не познаје ни једног другог "Гагија". Када је наишао испред гараже, видео је 10-так људи у подножју степеништа, Тарлаћа, Томасовића, са којима је био Иван Грковић. Објаснио је да је од Зеленог венца када су се срели, Грковић ишао 10-так метара испред њега, и да њих двојица нису могли да се крећу један поред другог, јер је била велика гужва. У подножју степеништа видео је нека лица која је раније виђао и мисли да су они навијачи, али не зна којим навијачким групама припадају. Наставио је путем гараже, у ком тренутку је чуо ломљаву из правца Обилићевог венца и претрчао је да види шта се дешава, када је видео полицијца који се хвата за пиштолј. Услед тога он се уплашио и кренуо је уз степенице. Појаснио је да ни он, ни остали, нису још закорачили на степениште, када се зачула бука и галама из правца Обилићевог венца. Он зна да је у том моменту Иван Грковић био иза њега, јер је он претрчао Ивана Грковића, јер се уплашио од полицијца и од ломљаве на Обилићевом венцу и трчао је управцу степеништа, у правцу места одакле се чула ломљава. Бранимира Четника је први пут видео у подножју степеница као и Милана Тарлаћа. Он није знао да ту постоје степенице, не зна где је улаз у гаражу. Није приметио да ли је неко у подножју степеница стављао маску на лице. Док је долазио до гараже, ту испод степеништа, чуо је буку и ломљаву горе, али конкретно није видео да неко лежи. Све што је видео док се пењао уз степенице, је младић са качком, коме није могао јасно да види лик из профиле. Када се налазио на средини степеница, пала је та метална конструкција, коју он не би могао да опише, јер се све то десило у року од 2 секунде. У својој близини тада је видео саокривљеног Бранимира Четника, са своје леве стране. Не зна да ли је, пре него што је ова метална конструкција пала, неко од његових познаника претрчао поред њега. Он је тада приметио саокривљеног Томасовића у подножју степеништа и тада је у моменту када је извадио бакљу из појаса, а попут се уплашио, видео младића са белим качком и упаљеном бакљом у руци, за кога зна да је дошао из правца Кнез Михаилове, а није сигуран да ли је то неко од саокривљених. Тог младића он је видео у самом врху степеништа, у ком моменту је он био на средини степеништа. Тада није видео ништа друго сем велики дим. Степеништем се пењао са бакљом у руци зато што се уплашио, јер није знао шта се горе дешава, а бакљу је извадио и из разлога што му је ломљена вилица на 3 места и 2 пута му је повређивана глава и он једноставно није смео да се упусти у физички обрачун, јер би сваки физички обрачун за

њега био кобан. Када се понео на плато Обилићевог венца, није видио никога испред себе, видео је буку и ломљаву лесво од степеништа и погледао је у том правцу, али само 2 секунде, када је видео да лете чаше, флаше, столице. Није видео никога од својих другова, од осталих навијача навијачке групе "Иридућибили", није видео никога да се туче, гледао је свега 2 секунде и наставио је да се креће десно према Кнез Михаиловој улици. За те 2 секунде колико је посматрао догађај, видео је буку и ломљаву и ништа друго, а коју је правио неко од навијача, а њему је било познато из Теразијског парка да су на платоу Обилићевог венца били присутни навијачи "Црвени Звезде". Изјавио је да то није био нико ко је претходно био у Теразијском парку и да он не зна заиста ко је правио буку и ломљаву тада на платоу. У башти кафића "Ајриш Паб" није видео никог да лежи. Док је бежао са платоа Обилићевог венца, није приметио никога да бежи. Када се налазио у Кнез Михаиловој улици, послао је СМС поруку Грковић Ивану, који му је рекао да је са другаром и да заједно нију пиће, али се он не сећа где се Иван Грковић тада налазио, а он након тога није отишао да се нађе са њим. Своје наводе да су он и Иван Грковић на плато Обилићевог венца дошли из истог правца, да се Иван Грковић налазио иза њега док су се пењали уз степениште, да се он на платоу Обилићевог венца задржао само 2 секунде пре него што је стигао у Кнез Михаилову, а да је Грковић пре њега отишао са платоа Обилићевог венца и да је већ у кафићу пио пиће, објаснио је да се то тако лесило, да он у том тренутку није обраћао пажњу на Грковић Ивана и да је сигуран да се Иван заиста, тада када су се чули, налазио у кафићу и да му то сигурно није само тако рекао. Грковић је њега тада позвао да дође у кафић, али он не може да се сећи где, и у који кафић, и да је он отишао до кладионице "Меридијан" из разлога што је хтeo да купи карте за утакмицу од дечка кога зна по имениу Жарко. Карту за утакмицу тада није купио, јер карата није било, а што му је рекао Жарко. Ту код кладионице "Меридијан" затекао је Бранимира Четника и Драгана Томасовића који их је својим аутомобилом одвезао до стадиона. На стадиону о овом дојађају нису коментарисали, а он се не сећа са ким је био на стадиону и са ким је седео. О туци на Обилићевом венцу нико није причао, бар не у његовом присуству. На главном прстresу оповргао је и наводе своје одбране да је у једном моменту, док су се налазили у Теразијском парку неколико њих из њихове групе повикало да је прошао „Прелић”, Прелић Ђорђе, вођа навијача, кога он тада лично није видео, наводећи да он Прелић Ђорђа не познаје, да не зна ни како изгледа и да нису тачни ови наводи његове одбране, да је тада чуо да је Прелић Ђорђе прошао поред парка. Он Прелића уопште није видео тога дана, а Прелића је можда некада видео на стадиону, али он незна његов лик, а затим је изјавио да он Прелића не познаје и да га никада није видео на стадиону. Изјаснио се да је саокривљеног Марковић Јубомира видео на стадиону, да је тек читајући опужници сазнао да је његов надимак "Кића", да он њега познаје као дечка који воли навијање. Оповргао је и наводе претходно дате одбране, да су се у Теразијском парку поделили у две групе од по 15 људи, да је једна група отишла десно, а друга група да је кренула низбрдо ка Зеленом венцу, да се они у Теразијском парку нису делили у групе, да није изјавио да је на пола степеништа када је чуо буку, ломљаву и вику схватио да је прва група која је пре њих стигла из парка, већ да је стигла на Обилићев венец и почела тучу са Французима и да он није ни чуо запоматање и да све што је чуо је била лупа и ломљава, а да се њему чини да није било стакла из правца Обилићевог венца. Изјаснио се да не спори да се обрачун на платоу Обилићевог венца одигравао лево од степеништа, да су ломљава и бука биле

лево од степеништа, али да он не зна шта се тамо дешавало, јер је одмах након што се попео на плато Обилићевог венца побегао, десно према Кнез Михаиловој улици. Криво му је због свега што се одиграло, јер је то било „мучки“, поготово што се радило о странцу. објаснио је да је он у медијима читao и на интернету и у новинама да је Француски држављанин повређен, а употребио је израз „мучки“ јер се у новинама видео његов лик и све га је то подсетило да је и он био жртва навијачке агресије 2008. године. Јована Карбића, кога он лично познаје, тада на платоу Обилићевог венца није видео са бакљом. То што ни Карбић не негира да је имао бакљу на платоу Обилићевог венца и што је и он сам павео у претходно датој одбрани да је Карбић на платоу Обилићевог венца имао бакљу . то није он рекао већ полицијски службеници, он није изјавио да није прилазио маси која се тукла, јер је оштећеног тукло већ 15 људи , да су овлашћена службена лица МУП-а сачињавајући записник о његовом испитивању сами уносили у записник оно што он негира и да су они буквално сами долазили до поједињих закључака. Негирао је и да је у одбрани латој пред овлашћеним службеним лицима МУП-а изјавио да је из Теразијског парка Јован Карбић отишao горњим путем и да он није видео Јована Карбића у парку, да га је он видео, када је стигао на Теразије, а да он саокривљеног Карбића, кога лично познаје, није видео на платоу Обилићевог венца са упаљеном бакљом у руци и да је то закључак полиције. који је унет у записник о његовом испитивању. Док се кретао уз степениште, он никога није видео испред себе. степеништем се кретао не дуже од 5 секунди и у својој близини видео је само саокривљеног Четника. Не спори да му је испао осигурач бакље, али је он једноставно био уплашен, јер му је претходно била поломљена вилица на 3 места и сваки физички обрачун за њега би био кобан. За опис шта је ко од навијача којс познаје тога дана имао на себи, а који је дао у полицији, како је то наведено у записнику о његовом испитивању у предкривичном поступку, објаснио је да је описао шта је он тога дана носио на себи, а да није описивао како су остали били обучени. У вези разговора који је вођен, док се он налазио у пекари у граду, изјаснио се да је могуће да је Грковићу рекао да је у пекари и да гледа ове дегене и мајмуне који једу, али да се тога не сећа и да је био нервозан зато што је дошло до неспоразума, јер је кореографија коју је хтео да постави била огромна, да се најутио на Грковића, али да га је онет звао, да је могуће да је тада све то рекао Грковићу. Он не познаје улице Београда и не зна, да ли је по доласку у град са Партизановог стадиона тога дана ишао Призренском улицом, да ли је ишао на Трг Николе Пашића, да ли је ишао у Кнез Михаилову, до кладионице „Меридијан“ и до Хостела. Саокривљеног Стефана Величковића познаје по надимку „Велич“, али са њим никада није контактирао. Изјашњавајући се у односу на изглед Дејана Пузигаће, изјавио је да не зна колико је Дејан Пузигаћа висок, да је по његовој слободној процени Пузигаћа можда мало нижи од њега, да има тамну косу, али на њега није обраћао пажњу, нити га је загледао, и да га на дан овог догађаја уопште није видео. У односу на своје кретање тога дана, не спори да је био код ресторана „Мек Доналдс“ и код Теразијског парка, да је очигледно да је био на степеништу, али да ни једног момента трагајања њему Грковић није рекао да треба да пронађе и види где су Француски навијачи, да је он Грковић у једном моменту рекао да је видео Француске навијаче у граду када су били на Теразијама, када је видео групу од 30 момака у светлим мајицама да улазе у пивницу, што је њему било чудно и необично, а да не може да се изјасни да ли је Француске навијаче видео на углу иза Хотела „Балкан“, јер он не зна где је

Хотел "Балкан", и да ни једног момента на улици испод Теразијске чесме, или било где у граду, није показивао Ивану Грковићу Французе. Иван Грковић се вероватно издвајао из ове групе која је остајала у парку и одлазио да пешта, али он није обраћао пажњу на Ивана Грковића и само су у једном тренутку седели заједно на кљупици. Њему није познато како је Грковић тога дана дошао у град, сем што му се чини да су Грковића у једном моменту звали да препаркира своје возило и он зна да Грковић вози аутомобил, али не зна ни ко је Грковића тада звао, ни да ли је он отишао да препаркира своје возило, ни да ли је било коме дао кључеве да му возило препаркира и није му познато који аутомобил Грковић уопште вози. На наводе саокривљеног Ивана Грковића, да је он у једном моменту поред њега протрчао са лудачким погледом на лицу, испред степеништа која воде на плато Обилићевог венца, изјаснио се да не зна како је Грковић дошао до тог закључка, да је могуће да се он уплашио од целе ситуације, јер је схватио да је повређен навијач "Партизана" на Обилићевом венцу, да је схватио то као позив да крене да укаже помоћ, јер је био у таквој ситуацији. У односу на наводе саокривљеног Јована Карбића, којима је објаснио поделу бакљи и палина испред Теразијске чесме и наводе саокривљеног Карбића да их је он обавестио да се у Хостелу испод Хотела "Москва" налазе навијачи "Тулзу" и да су након тога окунујени навијачи Партизана правили план како да их нападну, саокривљени Вујовић се изјаснио да је он бакљу узео из разлога што је по његовом мишљењу бакља саставни део кореографије, а да он не зна ко су „Врачарци“ и да није истина да су они правили план да нападну Француске навијаче који су се налазили у Хостелу. У односу на наводе саокривљеног Карбића, да је испод степеништа група од 10 навијача Партизана чекала 2 минута да се крене на плато Обилићевог венца и да се кренуло, када је неког из групе неко позвао на мобилни телефон, изјавио је да је он на степенице конкретно дошао сам, да је Карбић у тој маси "изгубио" на Зеленом венцу, да га је виљео на Обилићевом венцу. На наводе саокривљеног Карбића да је он на младића који је повређен лежао поред степеница бацио стопицу, а да га је Четник штуирао по грудима или га је газио по лицу, изјаснио се да је он саокривљеног Четника видео на степеницама, да се он тада уплашио и побегао удесно, а да је Четника након тога видео тек на Тргу Републике, а да је стомлом ударио некога, он би признао крвицу, он није видео да на платоу Обилићевог венца било ко кога удара и да је једини видео младића са качком, како са бакљом у руци улази у масу. Пре тога је видео металну конструкцију која пада, а при томе није сигуран да ли су он и Грковић могли то да виде у истом моменту, јер је Грковић сломио ногу и мало је "хонао", због ноге и нису могли да се крећу истом брзином. О овом догађају није ни са ким коментарисао, јер је отишао на утакмицу, он и не зна да на стадиону "Партизана" постоји некакав ресторан и он у тај ресторант није одлазио, а ни са Драганом Томасовићем, који га је након овог догађаја својим колима одвезао до стадиона, није о томе ништа коментарисао. После утакмице није био са Томасовићем и отишао је у Панчево кући где живи, аутобусом, а није тачно то што је наведено у записнику о његовом испитивању у полицији, да је за време утакмице сазнао да је повреде главе пок [REDACTED] за добио тако што је са ограде са висине 10 метара пао на главу, да су то наводи полицијских службеника и да је он први пут за то чуо, односно, да је то видео сутрадан ујутру у новинама.

Из исказа саокривљеног, сада осуђеног Бранимира Четника, пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дана 19.09.2009. године произилази, да

је туча већ била завршена, када су се они попели на плато Обилићевог венца, да је једна група навијача и даље тукла лице које лежи на поду, док је друга група почела да бежи у правцу ка њима. Он је навијач ФК "Партизан" и припадник групе "Иридућибили Београд", а њихов вођа је Видаковић Жарко, ова група посебљује утакмице Партизана и навија и из других разлога се не окупља. На утакмице не иду организовано, већ се налазе на стадиону. Он из Пазове долази заједно са Владаном Сувајцем колима или аутобусом, до стадиона. На дан овог догађаја чуо се са својим пријатељем из Београда, Иваном Грковићем, за кога је навео да је навијач Партизана и члан навијачке групе "Иридућибили," када су се договорили да иду директно на стадион. Међутим, он је око 16,30 часова позвао свог пријатеља из Батајнице, који је исто навијач Партизана и припадник навијачке групе "Иридућибили" - Драгана Томасовића, да их својим колима превезе до центра града, јер су одлучили да иду у центар града обзиром да га је на његов мобилини телефон број [REDACTED] позвао Иван Грковић који му је рекао да он, Владан Сувајац и Драган Томасовић дођу до центра града, да би у центру града провесли време заједно. Они се иначе не налазе у центру града, али су чули да се навијачи ФК "Тулуз" са којима је ФК "Партизан" тога дана играо утакмицу налазе у центру града, а Иван им је јавио да дођу у центар града, јер се тамо налазе навијачи ФК "Тулуз", на шта су они пристали. Навео је да им је Иван Грковић само јавио да навијачи ФК "Тулуз" седе у кафићу у центру града и да сви они треба да се нађу у Теразијском парку, испод Хотела "Москва". Он, Сувајац и Томасовић су колима стигли око 17 часова до Теразијског парка, где су већ били окупљени навијачи Партизана, како из њихове навијачке групе тако и остали. Од њему познатих навијача ту су били Иван Грковић, Јован Карбић-Јоџа са [REDACTED], Милан Вујовић-Мића [REDACTED], Бојан Матијевић из [REDACTED], Стефан Величковић звани "Рибара" [REDACTED] и Тарлаћ Милан звани "Таки" из [REDACTED]. Остале не познаје лично, али их је виђао на утакмицама Партизана. Док су седели на клупама у Теразијском парку, неко је рекао "идемо," а што је значило да се креће на Обилићев венац, где се налазе навијачи ФК "Тулуз", како би им се супротставили, односно, да се са њима физички обрачунају. Навео је да су он, Сувајац и Томасовић последњи дошли у Теразијски парк и да он не зна ко је шта имао у рукама, али да је видео да су навијачи Партизана носили стаклене флаши. Он, Сувајац и Томасовић нису имали ништа у рукама. На себи је имао тренерку и шушкавац јакну, плаве боје, а Томасовић је на себи имао црни шушкавац и бермуде, а Владан Сувајац је имао бели дукс на себи. Није видео да било ко од њих носи обележје фудбалског клуба "Партизан". Један од момака у парку, навијач Партизана, делио је хируршке маске окупљеним навијачима којих је гу било око 20-ак, а он и Томасовић нису узели хируршке маске. Објаснио је да су маске тада подељене да би навијачи заштитили лица, да их не би неко препознао за време сукоба са навијачима противничког клуба, а да је он сматрао да му маска не треба. Поделили су се по групама и различитим путевима су кренули до Обилићевог венца, а он је био у групи са Владаном Сувајцем и ишли су путем одозго, преко Сремске улице и улице Маршала Бирјузова, до степеништа поред гараже, а затим су се овим степеништама попели до Обилићевог венца. Када су дошли до степеништа, ту је већ било 10 до 15 навијача ФК "Партизан", који су их сачекали да дођу до њих, а затим су се сви заједно, трчећи, попели степеништем до Обилићевог венца. Туча је већ почела када су они потрчали уз степенице, јер су навијачи који су кренули из Теразијског парка са друге стране стигли на Обилићев венац пре њих. Путем одоздо, степеништем, са њима у

групи су се кретали Мића и Иван, а другим путем одозго, преко Кнез Михајлове улице су се вероватно кретали остали из њихове групе. Матијевић Бојан и Тарлаћ Милан су трчали степеништем испред њих и практично су пре њих стигли на Обилићев венец, да учествују у тучи, јер је туча већ била завршена када су се он и Иван попели. Он је био међу последњима који је трчао уз степениште, и не може да се сети да ли је неко од оних који су трчали уз степенице имао упаљену навијачку бакљу. Када су се попели уз степенице видели су да је туча одмах ту поред степеница и тада је видео да је Владан Сувајац потрао према столу, ка средини баште кафића "Ајриш Паб", где се налазио инвентар кафића, чаше, флане и слично. У истом моменту је приметио и повређено лице, које је лежало лево од степеница, када је приметио да га 5 – 6 лица бије рукама, ногама, бакљама, фланама и то док он лежи на плочнику. Од тих 5 до 6 лица која су тукла овог младића који је лежао на плочнику, он је препознао Јована Карбића, који је у руци држао упаљену бакљу са којом је замахивао према том повређеном лицу које је лежало, а није видео да ли га је неко од њих и ударио бакљом. Туча се већ завршавала када се он пелео на плато Обилићевог венца, а он никога није ударио, јер је искро узвикнуо "тотово је", након чега су се сви разбежали, а лице које је лежало повређено, кукало је, као и за време док су га сви тукли. Он је скинуо шушкавац јакну и лаганим ходом је кренуо ка ресторану "Руски Цар", а убрзо су сви престали са тучом и побегли. Није видео више ни једног навијача ФК "Тулуз", осим тог лица које је лежало повређено, он мисли да су се они сви разбежали пре него што су они стигли уз степениште на Обилићев венец. Док је трајала туча, приметио је да Драган Томасовић има "фантомку" на глави, препознао га је по шушкавцу и бермудама које је носио као конституцији, јер га добро познаје. Када су бежали он је кренуо према ресторану "Руски Цар" где је срео Милана Вујовића, али су се сви разишли по граду. Аутом којим су дошли у Београд, био је паркиран у гаражи код Хотела "Москва" и када су сви отишли са платоа Обилићевог венца, он је позвао Владана Сувајца да се нађу код кола и да заједно оду на утакмицу и тамо су се нашли Драган Томасовић, Сувајац Владан и Милан Вујовић, а у колима су причали да није требало да се користе ни бакље, ни чаше или флаше. Он није приметио у колима да неко од њих има код себе неки телефон "Ајфон" или торбичу коју пре тога није имао. Познато му је да је Иван Грковић пре тога имао повреду ноге. Прел истражним судијом дана 23.10.2009. године Бранимир Четник је поновио наводе дате пред овлашћеним службеним лицима МУП-а До степеништа која воде на плато Обилићевог венца дошао је са Сувајацом Владаном, а убрзо је, али са друге стране, дошао и Иван Грковић заједно са Миланом Вујовићем. По његовом сећању, Вујовић је први ступио на степениште, он се степеницама пењао на плато Обилићевог венца нормалним ходом, а не трчећим, а упоредо са њим степеништем је корачао и Иван Грковић који је шепао, због повреде ноге. Пењући се степеништем на плато Обилићевог венца, он није видео да било ко пада са врха степеница и чуо је само ломљаву и буку, видео је да уз степениште трче неки други људи које он не познаје. На степеницама су били он, Грковић, Сувајац, Томасовић, Карбић, Вујовић, Тарлаћ и Матијевић, а он и Грковић су, у односу на остale који су били на степенику на зачелju били први, а остали су били од њих удаљени 5 до 6 метара. Нису се претходно договарали којим ће редом да се пењу уз степениште и како је ко паилазио, тако се и пењао. Матијевић је видео на степеницама на почетку ове групе, на врху степеништа, када је он био на дну степеништа, а када се попсочио на врх, Матијевића више није видео, а познато му је да је Матијевић имао на себи

тамну дуксерицу и тренерку. Док је посматрао Матијевића да се пење уз степениште, није видео да је на глави имао маску. Када се попео на врх степеништа није видео да је било ко од присутних носио обележја Француских навијача. Сувајац је стигао пре њега на врх степеништа. На врху степеништа се задржао 10 до 15 секунди. Када се попео на врх степеништа видео је сигурно 15 до 20 лица које није позиавао ни извиђења, а не зна ко су били Француски навијачи. Видео је лице које је лежало лево од њега, које је било 3 до 4 метра удаљено од степеништа, с тим што није видео како је то лице лежало, како је изгледало, ни како је било обучено, јер је било окружено петорицом или шесторицом који су га тукли, и чуо је само како то лице говори "стоп". Није видео да ли је то лице било крваво. Није видео ни како је ово лице било бачено јер су га други окружили. Док је трајала туча у башти овог кафића лево од степеништа видео је Драгана Томасовића како трчи поред столова и њега је пренознао по црном шушкавцу који је носио на себи и сигуран је да Томасовић тада није имао маску на лицу, а није видео да је у том тренутку Томасовић имао било шта на глави. Изјавио је да је он на Обилићев венац кренуо да види шта се дешава, јер је у парку иза Хотела "Москва" чуо да је Ивана неко звао телефоном и да је неко други рекао да француски навијачи бију "Гробаре" на Обилићевом венцу, а што нико није коментарисао и они су само спонтано кренули ка Обилићевом венцу. Пре одласка на Обилићев венац поделили су се у 5 до 6 група, да не би били сумњиви полицији. Иван Грковић, пре него што су изапили из парка, ни у једном моменту није помињао где се налазе француски навијачи и он је у полицији рекао да их је Иван Грковић позвао да дођу до центра града јер се тамо налазе навијачи "Тулуз," јер је био уплашен. Он је у паркићу видео да су бакље, штангле и маске подељене навијачима Партизана, али није видео ко их је поделио, нити је он било шта од тога узео. Колико је њему познато, бакље су направљене од картона и пластике и дужине су 15 до 20 цм. Мисли да су остали навијачи узели маске и ставили их да би скрили лице, уколико би дошло до нечега, да не би били препознати. На главном претресу је поновио да није учествовао у овој тучи, да није никога повредио и да није ни видео покривао. Од чланова навијачке групе "Иридућијили", највише се дружи са саокривљеним Сувајац Владаном. Објаснио је да је када је примио оптужницу уочио погрешке у репродуковању његове претходно дате изјаве, о чему је он и ставио примедбе на записнику пред истражним судијом. Џана 17.09.2009. године кренуо је на утакмицу заједно са Сувајац Владаном, тако што су заједно отишли у Батајницу где их је чекао Драган Томасовић, са којим су заједно његовим колима дошли у Београд. Он често иде на утакмице Партизана и углавном се окупљају око стадиона, а супротно наводима претходно дате одбране, рекао је да се окупљају у центру града, када се играју неке веће утакмице и да му с тога није било ни чудно, ни сумњиво, када му је Грковић Иван са којим је имао телефонску комуникацију рекао да тога дана треба да се нађу у Теразијском парку. Њих тројица су на Теразијском парку стигли после 17 часова, и видeli су да је ту окупљено доста навијача Партизана, а ни тада ни у телефонској комуникацији, нико му није рекао да треба да дође до неког обрачуна са Француским навијачима. У односу на разлике у свом раније исказу, изјаснио се, да је у записнику о његовом испитивању у полицији наведено, да је он знао да треба да дође до обрачуна са навијачима Француског клуба "Тулуз", али да је он ту изјаву у полицији дао под принудом, јер је добио батине. По дојаску у парк видео је да су навијачима подељене хируршке маске, односно, да су момци који су били у парку код себе имали хируршке маске, али

да он хируршку маску није узко и да није знао за шта служи и да је сматрао да му не треба. У једном моменту је чуо да је неко рекао да је на Обилићевом венцу избила туча између навијача "Партизана" и навијача "Тулзуза" и одједном су се сви разишли и кренули на Обилићев венац, тако да је он кренуо са њима. Тада је он седео у Теразијском парку. Одједном су се сви разишли и кренули ка Обилићевом венцу и он је кренуо заједно са Суваџем и Томасовић Драганом са којима је и дошао, с тим што је Томасовић заостао да заврши телефонски разговор и прикључио им се у улици Маршала Ђирјузова. Када су дошли до степеништа, које поред гараже води на Обилићев венац, видели су да је ту окупљена група у којој се налазило око 15 навијача Партизана, а када су стигли до степеница, чуо је ломљаву и буку, јер је туча већ почела. Поред њега су тада били Драган Томасовић и Владан Суваџац, а били су и сви остали. Од њему познатих лица ту је видео Тарлаћа, Карбића и Матијевића. Пошто је туча већ била у току, он се уплашио, јер никада раније није учествовао у тучи, нити је то желео и зато се кретао на зачељу колоне, а иза њега је ишао само Иван Грковић који је храмао због повреде ноге. Кретао се убрзаним кораком, али није трчао. Рекао је да је у записнику о његовом испитивању пред истражним судијом нетачно унета његова изјава, у односу на редослед којим су се пењали уз степенице, и објаснио је да је група у којој се он кретао бројала око 15 људи, да је према степеништама кренула група од 5 до 6 момака које он не познаје, а да су иза њега ишли остали саоптужени Карбић, Томасовић, Матијевић, Тарлаћ, с тим да не зна којим су редоследом ишли, 5 до 6 метара испред њих ишао је Милан Вујовић, а иза њега су ишли он и Владан Суваџац а непосредно иза њих кретао се Иван Грковић, кога је он видео иза себе на степеништама, 2-3 корака иза њега, пре него што су се попели на степенице. Карбић се на степеништама пењао 5 до 6 метара испред њих, а испред њега су били и Томасовић, Матијевић, Тарлаћ. Испред њега, а иза њих, кретао се Вујовић, а он и Суваџац су се кретали степеништем паралелно, а иза њих степеништем се пењао Иван Грковић. Не зна да ли су тим редоследом стигли и на врх степеништа или је неко од њих некога претекао и стигао раније, али зна да се он на врх степеништа попео последњи и да је при врху степеништа најетео па Вујовић Милана, који је стајао на врху степеништа, пре него што се он попео на плато Обилићевог венца. Нетачно је да је он било кога ударио када се попео на плато Обилићевог венца, јер када се попео горе, туча је већ била скроз завршена, с тога је нетачно да је он било кога ударио рукама, ногама, палицом или неким сличним предметом, јер од тога није кол себе имао ништа. Исто тако нетачно је да је имао хируршку маску. На врху степеница се задржао максимално 10 секунди и упутио се према ресторану "Руски Цар", а касније се нашао са Томасовићем, Вујовићем и Суваџем и одвезли су се заједно према стадиону. Видео је да је у парку било окупљено 30 до 40 навијача, од којих је он познавао само окривљене у овом предмету, а неке је знао из виђења. неке припаднике навијачке групе "Ребелс," а припаднике навијачке групе "Алкатрас" није видео. Познато му је да саокривљени Љубомир Марковић води навијаче, а саокривљеног Дејана Пузигаћу не познаје. Младића који је делио хируршке маске у парку описао је као црног, мало вишеод сеbe, није приметио одакле је он извадио те хируршке маске, колико је делио, нити му је познато колико је било. Навео је да, без обзира на то што му је познато да је саокривљени Марковић вођа навијача, он није имао прилику никада да буде у његовој близини и да је он углавном па утакмицама био заједно са Томасовић Драганом. У односу на наводе своје одбране да у Теразијском парку и на Обилићевом венцу није видео припаднике

групе „Алкатраз“, изјаснио се да он не зна ниједног припадника навијачке групе „Алкатраз“, осим можда по лицу, али да их не зна по именима, а да би препознао неког уколико би га видео, а да је за саокривљене Марковића и Прелића сазнао да су припадници навијачке групе „Алкатраз“, тек након што је ухапшен. Изјаснио се да је саокривљени Јован Карбић, од младића који је лежао на платоу Обилићевог венца кога су тукли, био далеко. Удаљеност Карбића од младића који лежи на платоу Обилићевог венца, определио је на 3-4 метара улево од њега. Са платоа Обилићевог венца отишao је крећући се поред овог кафића, ишао је право, а затим скренуо десно поред кафића који се налази десно уз степениште и није приметио да било ко ту кога удара. Он и Тарлаћ су дошли до кладионице „Меридијан“, али не зна ко је био тада у кладионици, јер није узлијо унутра, само је Милан Тарлаћ који је био са њим у друштву ушао у кладионицу да узме капу, он је Тарлаћа сачекао испред кладионице. У возилу Ивана Грковића који их је возио од Храма Светог Саве до стадиона „Партизан“, Иван Грковић је њему и Тарлаћу испричao да је видео неког дечка како пада са гелендора, а нису у колима тада спомињали маске, нити их је Грковић било шта питао за маске. По доласку на стадион, био је у ресторану на Партизановом стадиону, али се ту нису задржавали и видео је у ресторану само Ивана Грковића од њему познатих навијача, а није видео никог другог од саокривљених. Он и Тарлаћ се нису друго задржавали у ресторану и када их је Иван Грковић оставио, предложио је Тарлаћу да оду и да купе нешто да једу, а након тога Грковић је видео на стадиону. На стадиону је Грковић само причао да је тај дечко пао, а нису причали о томе колико је повређен, они су веровали да је мало озбиљније повређен, зато што је била велика висина. Нико није помињао ни причао о још неким повређеним французима и он уопште није приметио на платоу Обилићевог венца да је још неко повређен. Он не би знао ни за тог дечка који је пао, да му Грковић Иван то није рекао.

Из исказа саокривљеног, сада осуђеног Сувајац Владана произилази, да је он у предкривичном поступку пред овлашћеним службеним лицем дана 19.09.2009. године у присуству браниоца, нанео да је он навијач ФК „Партизан“ и да од 2004. године припада навијачкој групи „Иридућибили“ и да један од вођа ове групе Жарко Видаковић звани „Жаре“ [REDACTED] је ову групу основао 2001. године. Иде на утакмице када год има времена. Дана 17.09.2009. године са свог мобилног телефона број [REDACTED] позвао је на мобилни телефон број 061/401-15-37 друга Бранимира Четника и [REDACTED] где иначе и он живи, и са њим се договорио да аутобусом оду до Батајнице, где живи њихов друг кога он познаје по надимку „Гаги“, да би заједно отишли на фудбалску утакмицу Партизан-Тулуз. „Гагијевим“ аутомобилом марке „Рено Клио“ црвене боје, заједно су из [REDACTED] отишли до Београда, а након што су возило паркирали у гаражи у улици Народног Фронта, сва тројица су пешке отишли до Теразијске чесме, где их је чекао Иван звани „Сариџа“ који вози аутомобил марке „Рено Меган“ беле боје, а који користи мобилни телефон [REDACTED]. Том приликом Иван им је рекао да се у граду налазе навијачи ФК „Тулуз“ и да може доћи до туче са њима. Код Теразијске чесме било је око 20-так навијача ФК „Партизан“, од којих он познаје Ивана и [REDACTED] „Такија“ из [REDACTED] који има [REDACTED] „Мићу“ из Панчева, „Маткета“ из [REDACTED] „Јоцу“ за кога не зна где живи, „Велича“ за кога зна да му је име Стефан и друге момке које је тада први пут видео. Све време су се налазили у паркићу на Теразијама испод Хотела „Москва“, јер тамо нису били упадљиви

као група. Ту у парку им је њему непознати момак из групе дао хируршке маске зелене боје, које је он поделио навијачима који су хтели да их узму, и мисли да је разделио око 5 комада ових маски. Он је тада на себи имао од гардеробе луксерицу беле боје са капуљачом и малим написом "Најк" на грудима, фармерке тегет боје и беле патике марке "Лакост". Око 17 часова из парка су кренули ка гаражи на Обилићевом венцу, он не зна на чији наговор и не зна ко је пренео информацију да се у "Ајриш Пабу" налази група навијача из "Тулуз". Сви су кренули из Теразијског парка, развојили су се у групе, а он је кренуо доњим путем са Бранимиром Четником и био је договор да се чекају код степеништа, са доње стране гараже. Не зна зашто су се напали бани на Обилићевом венцу. Сви који су били у парку су се напали доле код гараже, а то се односи на све које је павео да су били у парку, а које познаје. Док су стајали испод степеница које воде ка Обилићевом венцу, а испред гараже, чули су да се у башти кафића "Ајриш Паб" чује нека ломљава, галама, тј. да се одиграва нека туча и у том тренутку су сви који су били испред степеница, а по његовом мишљењу било их је 20-так, потрчали уз степениште ка башти кафића "Ајриш Паб". Он је ишао нормалним кораком као и Бранимир Четник, с тим што је он од њега можда био бржи један корак. Иза њих је остао само Иван Грковић, а практично сви остали су били испред њих. Он није видео где су отишли они који су били испред њих, али је видео када се попео до баште тог кафића, да су запаљене две бакље, с тим што није видео ко је ове бакље запалио. Поред њега су тада када се попео до баште овог кафића били Иван Грковић и Бранислав Четник, а он није могао добро да види у том метежу да ли су они некога ударали или гађали. Приметио је само да испред њега, а лево од степеништа, на удаљености око 5 метара од њега, лежи један младић на леђима, који је гласно јаукао и на енглеском говорио "стон, стон" и практично молио да престану да га туку. Лежао је на леђима и покушавао је да устане. Он је са стола узео иску стаклену чашу и исту је бацио ка групи Француских навијача, али не може да се сети да ли је чаша коју је бацио погодила тог дечка који је лежао на леђима. Тада је око овог момка било око 5 момака који су се ту налазили око њега, али он није видео и не може да се сети да ли је неко од навијача ФК "Партизан" ударао тог дечка. Биле су две бакље, с тим што је један момак био баш близу повређеног и лежао је бакљу поред лесне ноге некако са стране поред своје бутине. Он зна само да је чашу бацио у оном правцу где је лежао младић који је запомагао, али су ту око њега били Партизанови навијачи. Он није видео да ли је неко у руци бројао бакљу, палицу или било шта друго од оружја, јер одмах након што је бацио чашу у наведеном правцу, стрчао је низ степениште и одвојио се од групе, а не зна ни зашто је он узео чашу са стола из баште кафића "Ајриш Паб". Он није видео где је пала чаша коју је бацио, јер није имао времена то да гледа. Предходно је приметио да је један од момака из њихове групе која је трчала уз степениште, док се пео уз степениште, ставио на лице хируршку маску из разлога да би сакрио лице, а зато су и подељене маске, јер се претпостављао да ће горе бити туча и било је потребно да се сакрије лице. Није имао на себи никаква обележја клуба и не зна зашто себи није оставио маску, а приметио је да су можда 2 младића имала луксерице са Партизановим грбом. Када се завршила туча, неки Француски навијачи су бежали лево у односу на степенице, а у истом правцу су трчали Партизанови навијачи, али он није видео никог познатог и начији лик није запамтио. Након што је стрчао низ степениште, отишао је до гараже у улици Народног Фронта, где је претходно био паркиран ауто, и ту је сачекао Томасовића, Четника и Матијевића и сва

четворица су отишла на стадион ФК "Партизан", а у колима су сви заједно констатовали да је глупо што су паљене бакље и што је кафић уништен. Испред стадиона су се срели са Жарком Видаковићем, који им је дао улазнице за утакмице, а затим су ушли на стадион и одгледали утакмину између Партизана и Гулзуза, а након тога су отишли кући, а колима су повезли и неког момка из Батајнице кога су срели на улицама, а који се познаје са Томасовићем и Матијевићем. Дане 23.10.2009. године Владан Сувајац је саслушан пред истражним судијом и у односу на све одлучне чињенице изменио је претходно дату одбрану пред овлашћеним службеним лицима МУП-а. Навео је да су он, Четник и Томасовић по доласку у Теразијски парк испод Хотела "Москва" седели око 20 до 30 минута на кући у парку где је било још 15-так људи, а од њему познатих Грковић, Тарлаћ и Карбић и још неких којих не може да се сети, као и њему неки непознати младићи који су сви седели по кућицама. У једном моменту је један њесму непознат момак пришао говорећи му "ево" и ставио му је пар маски у руку. Он је био збуњен и стога не може да се сети да ли је неко ко је био са њим од њега узео маску, али зна да му је у руци остало пар маски које је бацио. Навео је да је 2 до 3 минута након тога неко повикао да се креће према Обилићевом венцу. Он је кренуо према Обилићевом венцу са Бранимиром Четником, а не може да се сети којим путем. Није знао зашто се иде, а он и Четник нису имали никакве бакље, мотке или томе слично. Изјавио је да није тачно да су тог дана отишли иза Хотела "Москва", да није тачно да је отишао до Теразијске чесме, ни да је срео Ивана Грковића, ни да им је саокривљени Грковић рекао да су у граду Француски навијачи и да може доћи до туче са њима, а да је то рекао у полицији када је саслушан јер су му то тако рекли полицајци који су га пре давања изјаве тукли и мајстерирали. Не зна одакле је дошао до доњег дела гараже на Обилићевом венцу са Бранимиром Четником, где су видeli 15-так момака који су кренули да се пењу уз степенице, а за којима су кренули и он и Бранимир. Када се попео до врха степеница, видео је да је горе било дosta дима од бакљи, а са своје леве стране на 4 до 5 метара од себе, видео је да поред разбацаних столица лежи младић на леђима и покушава да устане, а видео је у његовој близини, непосредно поред њега 5 до 6 момака чија лица није могао да види од дима, али је видео да су ногама шутирали младића који је лежао на леђима и покушавао да устане. Он није тада са стола узео стаклену фланцу или чашу, нити било који предмет, а у полицији је рекао да је са стола бацио чашу према Француском навијачу, под принудом. На врху степеништа задржао је 20 секунди и вратио се степеницама којима се и попео и отишао ка Зеленом венцу, затим га је Бранимир Четник позвао телефоном и питао га где се налази и позвао га је да дође до казина "Меридајан", а затим су отишли до гараже по ауту, а затим на стадион. Он није учествовао у овој тучи, није видео да је неко пао са врха степеништа, а све што је рекао у полицији у вези свог учешћа у тој тучи, негирао је. Објаснио је да се степеништем пењао заједно са Бранимиром Четником, да је Ивана Грковић био иза њих можда 2 корака, да су се по доласку код гараже на Обилићевом венцу сви груписали и да су сви стигли у исто време, а да је Ивана Грковић видео тек на степеницама. Када се попео до врха степеништа није видео никога од познатих, као ни касније када се спуштао низ степениште. Познаје Грковић Ивана, Карбић Јована, Томасовић Драгана званог "Гаги", Вујовић Милана, Четник Бранимира, Тарлаћа, Матијевића, не познаје Бошковић Владимира, Прелић Ђорђа, Пузигаћа Дејана, а Марковић Љубомира званог "Кића" не познаје лично, али га зна из виђења и зна како он изгледа, а тога дана га није видео. На главном претресу

дана 27.04.2010. године негирао је кривицу и изјавио да он није извршио кривично дело за које је оптужен и да се нашао на степеништу не знајући шта се дешава, али да у свему томе није учествовао. Дана 17.09.2009. године он и Бранимир Четник по договору да заједно оду на утакмицу, отишли су до Батајнице, где их је чекао Томасовић и са њим и његовим колима одвезли су се до града, возило су оставили паркирано на Зеленом венцу, а затим отишли до Теразијског парка. У парку су се задржали 15 минута, а не 30 минута како је то изјавио у претходном поступку, а што је рекао јер је био под стресом, а касније када је у притвору о свему размишљао, скватио је да су се у парку задржали много краће. У односу на поделу хируршких маски изјаснио се да му је тада лок су седели у парку он, Четник и Томасовић заједно на клупи, пришао њему непознат младић, који му је дао неколико хируршких маски, а кога не може да опише, јер је прошло доста дуго времена од овог догађаја, није приметио ни одакле је дошао, ни са ким је дошао, ни са ким је претходно тај младић причао, јер уопште није обраћао пажњу, обзиром да је био у друштву са Четником и Томасовићем. Мисли да је мало старији од њега, да има око 25-26 година, а не зна да ли је са собом имао неку торбу или ранац и мисли да је ове маске извадио из кесе или дуксерице. Мисли да није на глави имао ни капу, ни качкет, ни мараму. Ове маске му је дао десетак минута након што је он дошао у Теразијски парк, а заиста не зна зашто је дао баш њему. То га није питао, јер је био збуњен и затечен, а у том моменту су поред њега били саокривљени Четник и Томасовић и он мисли да су они го видели, али да нису ништа прокоментарисали. Он није обраћао пажњу колико је било маски, али није било много, било је пар комада, 4-5 максимално. Обзиром да је био збуњен кала му је овај младић дао маске и да није знао шта да ради са тим и да је 2-3 минута након тога неко рекао да се креће ка Обилићевом венцу, он је те маске бацио. Никоме претходно није поделио ниједну маску ни Четнику, ни Томасовићу који су седели поред њега, а није оставио ни за себе. Није приметио да је још неко се см тог младића у парку делио маске, а ни касније испод степеништа па Обилићевом венцу. Не сећа се ко је рекао да се креће ка Обилићевом венцу, јер то није видео, а у том моменту он, Четник и Томасовић су седели на клупици у парку, или на неком зидићу. У том моменту никог од присутних саокривљених није видео у својој близини, нити било кога од њему познатих навијача. Кренули су ка Обилићевом венцу, а он је кренуо у друштву са Четник Бранимиром и Драганом Томасовићем. Нису коментарисали зашто се иде према Обилићевом венцу, нити им је било ко то објаснио. Он није знао уопште зашто се иде према Обилићевом венцу. Видео је да су сви кренули и он је кренуо заједно са Четником. Мисли да је Томасовић у том моменту причао са неким телефоном и да није кренуо са њима. Не сећа се тачно којим је путем ишао, нити се сећа којом су тачно улицом дошли до Обилићевог венца, јер Београд слабо познаје, а не може да се сети ни како су се кретали, зна само да су дошли до доњег дела гараже, до степеништа где су стали и где су се задржали можда пола минута, пре него што се зачула бука. Он је тим доњим путем ишао са Четник Бранимиром, а Томасовић их је сустигао где у близини гараже и он мисли да је Томасовић до гараже ишао сам. Навео је да су дошли до гараже и да су стали гледано на степениште колико се сећа са леве стране, а да не зна зашто су ту стали, обзиром да су кренули на Обилићев венац и да није знао ни зашто иду, ни где треба да иду, да никог није питао зашто су ту стали, нити је чуо да је било ко рекао да се ту стане, већ да су једноставно како су ту дошли и стали. Не може да се изјасни колико су се дуго кретали од Теразијског парка до гараже, а

мисли да су стали код гараже на неких 5 метара од степеница. Можда је пар секунди или пола минута неко стигао пре њих и стајао ту, а он никог од присутних није препознао и то су били младићи који су њему до тада били непознати. Није ни касније сазнао ко су били младићи који су стајали испред гараже, нити може да каже њихово име ни надимак, нити зна било какав податак о њима, јер је неке видео први пут. Изјавио је да Марковић Љубомира тада није видео испред гараже, а да не зна како изгледа Дејан Пузигаћа, јер га не познаје, а не познаје ни Прелић Ђорђа. Упитан да ли је Прелић Ђорђа некад раније видео и да ли му је познато како Прелић изгледа, изјавио је да га не познаје, да је Прелића касније видео на телевизији, али без обзира што му је познат његов лик, не сећа се да га је тада видео код степеништа, да мисли и колико га сећање служи, да Прелића тада није видео. По његовом сећању, испод гараже је било укупно 15 навијача и њему непознатих, а када су он и Четник стигли код гараже у њиховој близини је било 4-5 навијача. Није видео да ли су сви стigli у исто време, да ли су ишли истим путем, а њему и Четнику нико није рекао да иду тим путем, једноставно су тако кренули. Саокривљеног Ивана Грковића је видео у парку, а он им није тада ништа рекао, осим што су се поздравили. Није му било познато зашто су дошли у град и шта су требали да раде тог поподнєва. Некада су се исто тако налазили и долазили су у овај парк навијачи пре неке веће утакмице, да би се узеле карте за утакмицу. Ту у Теразијском парку су се узимале карте за утакмицу, куповале карте, не постоји никакво продајно место за карте за фудбалске утакмице, а он не зна зашто су се ту у парку узимале карте. Он зна да се чуо тога дана са Четником и да су се договорили да иду на утакмицу и када су дошли до Батајнице сачекао их је Томасовић, са којим нису увек ишли на утакмице, обично су ишли он и Четник, јер се дуго познају и друже, некада аутобусом, а некада аутом. Пар пута су карте за утакмице узели у граду, али не може тачно да се сети где, али су већишом карте куповали на благајни Партизановог стадиона, не сећа се ниједног места у граду где су куповали карте, осим у парку понекад. Објаснио је да су карте куповати у парку, тако што се чују са неким из града или договоре се, ако их неко позове и пита да ли им требају карте да им остави, и да им он у парку донесе и подели карте, али да нико из њихове групе није задужен да узме карте и подели им карте у граду, него једноставно неко ко је ближи стадиону узме карте за њих, а после им подели. Изјавио је да то пису лица која су дуже и стално присутни на утакмицама, да то може да буде било ко и како кад. Објаснио је да су код гараже заржали пола минута, када се зачула бука у ком моменту су сви кренули уз степенице, њих 15-ак, а да је он у том моменту био мало удаљен од степеница. Од њему познатих навијача и чланова групе „Иридућибили“ мисли да је у моменту када је он ишао према степеништу и када је почeo да се пење уз степенице Четник Бранimir био поред њега, а да је Грковић Иван био иза њих, с тим што не може тачно да се сети колико је Грковић од њих тада био удаљен, јер је прошао поред њега, а мисли да је Грковић био на почетку степеништа. Ни он ни Четник тада нису имали маске на лицу, а Матијевића није видео на степеништу, ни испод степеништа, као ни Јована Карбића, већ само Четника, који је био поред њега када су кренули да се пењу уз степенице и Грковића поред кога је прошао, а који је отприлике био код почетка степеништа. Након тога се није окретао и није видео да ли се Грковић пење степеништем. Он уз степениште није трчао, ишао је нормалним ходом, а колико се сећа и Четник је ишао нормалним ходом поред њега. Није се окретао и не зна да ли се још неко осим њих и Грковића тада пењао уз степениште. Он и

Четник су на степеништу, док су се пењали били један поред другог, можда корак испред или иза. Није видео да ли је неко до навијача који су претходно били у Теразијском парку дошао и са других страна, из Кнез Михајлове, из пролаза Тргног центра „Миленијум“. Не зна и не може да се сети да ли је он пре Четника стигао на врх степеништа. Не сећа се шта су он, Томасовић и Четник причали у колима док су се кретали ка граду, ни да ли су разговарали о томе због чега иду тако рано у град. Њему није било необично што долазе у град у то време, обзиром да је утакмица те вечери била у 21.00 час и да су они понекад долазили код парка раније, да би узели карте за утакмицу од неког ко би их позвао и питао да ли им требају карте. Можда су понекад узимали карте од [REDACTED] али су углавном карте за утакмице куповали на благајни, а када су карте узимали од [REDACTED] карте су од њега узимали испред Стадиона ФК „Партизан“. Не може да тврди, али мисли да их Грковић није звао док су се из батајнице кретали колима ка граду, да се не сећа да ли је позвао некога од њих тројице и да ли су се са њим чули. Када су дошли до гараже у граду, он и Четник су изашли испред гараже, а Томасовић је отишao да нађe паркинг место и он не може да се сети да ли су Томасовића чекали испред гараже или су полако кренули, па их је он сустигао, али су по његовом сећању њих тројица заједно дошли у парк. Иван Грковић им у парку није прилазио, ис сећа се да ли им је прилазио Вујовић, у парку је Стефана Величковића видео на минут-два, а након тога га није видео и Величковић је, када га је угледао у парку, био сам. Није видео да ли је у парку Иван Грковић са неким комуницирао, нити је приметио да ли је Грковић одлазио из парка. Када је неко рескаo да се иде на Обилићев венац, он није знао зашто се иде, и кренуо је јер је можда мислио да ће тамо узeti карte. Не може да се сети, а ни да пропени за које време су од Теразијског парка стigli до гараже, а кретали су се нормалним ходом. Мисли да су он, Четник и Томасовић у Теразијски парк дошли око 17,00 часова, да су се у Теразијском парку задржали највише 15 минута и да су веома кратко стајали испод степеништа, пре него што су се попели на плато Обилићевог венца. Од четворо-петоро присутних које је угледао када су нашли испод гараже, није познавао никога. Када се попео до врха степеништа видео је да је било доста дима од бакљи, а погледао је лево и са своје леве стране на 4-5 метара удаљености, приметио је младића који је лежао леђима на земљи и покушавао да устане. Не сећа и не може да опише како је тај младић изгледао и шта је на себи имао од гардеробе, јер је било доста дима од бакљи, а не може да опише његов положај у односу на жардињере, ограду, степениште, улицу ни где му је била окренута глава, јер тога не може да се сети, и једино је видео да је он покушавао да устане, али није видео да је устао док је он био ту. Видео је да је било можда око 5 момака поред њега, који су га ударали, по његовом сећању ногама, али није могао лепо да види где, али је видео да су замахивали ногама и да су га шутирали. Иако је била општа гужва, он је око њега видео 5 момака у тренутку када је у том правцу погледао, а претходно их није видео испод степеништа, а ни када се попео уз степенице јер је било доста дима. Иако се он испод степеништа код гараже задржао 3 минута, где је видео њему непознате младиће који нису имали маске на лицу, не може да се изјасни да ли је неко од њих шутирао овог младића који је лежао, јер није видео ко је био горе на платоу. Први пут је те момке видео тада испод гараже, али на платоу није могао да види начинији лик јер је било доста дима од бакље. Они су од њега тада били удаљени 4-5 метара, и њему ништа није заклањало видик, али је било доста дима. У том моменту, док је то посматрао, видео је Четника лево од себе а није

видео где је Четник отишао, нити је било кога од познатих видео када се попео уз степениште. Није видео ни саокривљеног Јована Карбића, кога је претходно видео у Теразијском парку, а који је пре њега отишао из парка. Када се попео уз степениште и када је све то видео био је у шоку јер је видео да једног младића ударају неки момци за које није знао ко су. Када се попео на врх степеништа није видео упаљену бакљу, осим бакљу коју је видео на земљи, а није видео да било ко држи бакљу у рукама нити прстходно док су се пењали уз степениште, а саокривљеног Карбића није видео да је упалио бакљу. Саокривљеног Милана Вујовића је само срео у парку, а касније га није видио ни на ступеништу, ни када се попео уз степениште. Он се на платоу Обилићевог венца задржао можда 10 до 20 секунди и сишао је низ степениште и за време док се налазио на врху степеништа, тих 10 до 20 секунди, видео је све то, да су ових 5 младића ударали младића који је лежао и покушавао да устане, с тим што не може тачно да се изјасни да ли су они овог младића константно тукли свих 20 секунди, да ли су га све време штирили, али је видео да га ударају и видео је да он лежи. Касније је видео на телевизији место одакле је пао француски држављанин навијач „Тулуз“ [REDACTED]. Изјавио је да не може да се изјасни, али да мисли да је тај младић који је лежао био ближе гаражи, него огради. За време док је стајао на врху степеништа, осим те сцене коју је описао, није видео ништа друго, јер му је након што је то видео та слика била пред очима, био је у шоку, уплашио се, узбудио и након 10 до 20 секунди када је дошао себи, отишао је низ степенице којима је и дошао. Док је слизио низ степениште, на ступеницама није видео никога. Касније је прочитао да се све ово дешавало у кафићу „Ајрин паб“, а раније то није знао. Не може да се сети да ли се нађе на средини баште налазио неки сто са инвентаром, чашама, флашама. Док се налазио на платоу Обилићевог венца он није никога гађао ниједним предметом, а не може да се сети да ли је неко други некога гађао, он то није видео. Није видео да овог младића који лежи неко удара столицом и он мисли да га нико столицом није ударао, већ да су га ударали само ногама, а није видео ни да су неки навијачи, неки младићи осим овог младића који је лежао, како је то описао, ударали још неко лице које лежи. Саокривљене Четнике и Томасовића није видео након што се попео на врх степеништа, као ни било кога од њему познатих, а они се нису први попели степеништем, већ су били на крају и кренули су степеништем након што су сви остали ступили на степениште. Не може да каже где су били јер . није видео на платоу Обилићевог венца Јована Карбића. Драгана Томасовића, Милана Вујовића, није видео Стефана Величковића кога познаје од екоре, и није му познато да ли се Бранimir Четник са њим дружи, ни да ли се са Величковићем дружи Јован Карбић, са којим се он само виђа на утакмицама. Када се попео на плато Обилићевог венца није приметно да је неко имао навучену на главу капу или фантомку, нити је тога дана уопште видео код неког од навијача капу која подсећа на фантомку. Није приметио да је неко у руци имао неку палицу, штап, флаше или чаše. Он је стајао тачно по средини ступеница, и закорачио је можда пола корака на плато Обилићевог венца, а у односу на сцену коју је видео, да 5-6 момака туче младића који лежи на платоу, не може да се сети и тачно определи где се налазио. Не може да определи ни колико је провео на платоу, да ли је стајао све време на том месту, или се померао, и мисли да је углавном стајао и да је можда направио покрет главом, на лево. Не зна да ли би препознао младића који је лежао на платоу, ако би му била показана његова фотографија, јер је било много дима, и он се не сећа како је тај младић изгледао. Накнадно је имао прилике да види фотографију Г. [REDACTED]

али он не зна да ли је он био лице које је лежало на земљи и које су тукли, јер није најбоље видео. Навео је да је он у полицији под принудом рекао да је на платоу Обилићевог венца бацио чашу у правцу младића који је лежао, а да никог није гађао и да не зна зашто је саокривљени Карбић у одбрани датој у полицији рекао да је видео да он чашом или флашом гађа младића који лежи. Он је са саокривљеним Четником ишао упоредо степеништем, један поред другог, није видео то што наводи Иван Грковић у својој одбрани, покојног Бриса Гатона да је пао са ограде на Обилићевом венцу, поред степеништа. За то је први пут сазнао када је лишен слободе и када су му у полицији то рекли, а на стадиону је чуо да је један француски навијач повређен, али не и како. Чуо је да је само један француски навијач повређен, а ни касније у полицији му пије речено да је још неко повређен тада, од стране навијача. Након што је сишао низ степенице и кренуо према Зеленом венцу, први га је позвао Бранимир Четник и питао га је где је, он мисли да се тада кретао од Зеленог венца ка гаражи, а не сећа се да ли га је звао још неко од оних који су били у парку или на платоу Обилићевог венца, и од својих познаника који су били у парку прво се након овог догађаја нашао са Бранимиром Четником у казину „Меридијан“ где је он отишao. Не сећа се с ким је Четник био у друштву када је он нашао у казину „Меридијан“, а ту је видео Вујовића и Томасовића и њих четворица су касније заједно отишли на стацијон. Није постојао никакав договор пре тога да се сви након Обилићевог венца нађу у казину „Меридијан“. Није видео у овом казину Ивана Грковића, а након што је поред Грковића прошао док су се пењали степеништем ка платоу Обилићевог венца Грковић није видео на Обилићевом венцу ни у граду, видео га је тек на стадиону, а не сећа се да ли су се он или Бранимир Четник у међувремену чули са Иваном Грковићем. Не сећа се да ли је са Четником причао о овом догађају када су се нашли у казину „Меридијан“, нити се сећа колико су се дуго тада у овом казину задржали, али мисли да нису дуго. Не сећа се шта су причали за време док су се налазили у овој кладионици, можда су нешто прокоментарисали или причали о догађају, али он заиста не може да се сести, а ни да ли су они рекли да су видeli оно што је и он видео на платоу Обилићевог венца. Не сећа се да ли је било ко тада номињао овај догађај и можда су о томе нешто и прокоментарисали. Не сећа се да ли је Милан Вујовић у кладионици „Меридијан“ дошао након овог догађаја пре или после њих. Он након овог догађаја није звао никог од познатих, са којима је био претходно заједно у парку, а са разлога што је био у шоку, што је био уплашен и није знао шта да ради, а када је кренуо према Зеленом венцу позвао га је Бранимир Четник. Изјавио је да није чуо док се налазио на платоу Обилићевог венца да је неко рекао „Готово је, илемо“, да није видео никог да овог младића који лежи на земљи гађа чашама и флашама, нити да му се неко приближава са бакљом, нити је видео да неко бакљом пржи лице. Једна бакља коју је видео је бакља која је била на земљи и која је горела, а која се налазила на удаљености око метар од младића који је лежао на платоу. Не познаје никог из навијачке групе „Алкатраз“ и „Ребелс“. Није му познато са којих су страна навијачи Партизана стигли на Обилићев венец. [REDACTED] познаје и познато му је да је он припадник навијачке групе „Иридућибили“ и он је старији члан групе од њега, али се они не деле на млађе и старије чланове и сви су једнаки. [REDACTED]

[REDACTED] дуже члан ове групе од њега и није му познато где он ради, а познато му је да се кладионица „Меридијан“ налази на Тргу Републике, код Прве економске школе, а није му познато где се налази Ницерија „Три“. Он мисли да је тога дана карте за утакмицу узео од [REDACTED]. Када је

одлазио са стадиона, у колима је био са Томасовићем, Четником и Вујовићем, а не може да се сети лита су причали и да ли су о овом догађају у колима коментарисали. Изјашњавајући се о навијачким групама је изјавио да он зна обично момке са којима проводи време на утакмицама и са којима се дружи, а да не познаје много људи на трибинама и не зна да ли ти момци представљају неку групу која има неки свој назив који је опште познат. Он је припадник навијачке групе „Иридућибили“, али му није познато колико чланови броји ова група, обзиром да од маја или јуна 2007. године до марта 2009. године није ишао на утакмице, да је за те две године можда отишao 3 пута. Саокривљени Бранimir Четник припада исто овој навијачкој групи, а ова навијачка група има око 15 људи и неке од њих је скоро упознао, с тим, што Четника, Томасовића, Матијевића познаје луже. Надимак Драгана Томасовића је „Гаги“, а он не зна ниједног другог „Гагија“ из њихове или искре друге навијачке групе, нити навијача Партизана под тим надимком. Од осталих чланова навијачке групе „Иридућибили“ познаје Карбић Јована кога је недавно упознао, пре можда годину дана, а познаје Грковић Ивана, кога је упознао пре годину или две дана и не зна да ли је он дуже од њега навијач и да ли стално долази на утакмице, јер је Грковића скоро упознао на стадиону. Он није вођа групе, нити ауторитет у смислу да се слушају његова наређења, и са њима је једнак у групи, сви су једнаки у групи и не постоји нико ко се издваја по ауторитету, нити постоји било какав вид хијерархије међу члановима ове групе. Њему није познато ко доноси одлуке да се на стадиону прати кореографија, ко учествује у изради кореографије, ко одлучује о томе ко ће путовати у иностранство, узети карте и поделити осталима. Нико не даје наређење ко ће какву мајцу обући на утакмици и која ће обележја понети, и у вези тога не постоје никакве одлуке, нити наређења. Не сећа се да ли је Бранimir Четник тога дана код себе имао неки новац, нити се сећа да је Четник причао да неком треба да да новац, нити да је Четник о томе било шта говорио. У вези са својим исказом у полицији, када је изјавио да је у Теразијском парку узео маске и поделио онима који су хтели да их узму, изјавио је да је то рекао под принудом, да није имао пуну шаку маски како му се то предочава да је изјавио у полицији, већ да је имао 5-6 комада, а да није поделио ниједну и да нема никакве везе са тим што су искри навијачи на платоу Обилићевог венца имали маске. Навео је да је у полицији физички и психички малтретиран, да су га тукли, да је према њему примењена физичка тортура. Њему уопште није познато да је Иван Грковић имао надимак „Сариџа“, да нису његове речи како је то наведено у записнику о његовом испитивању прел полицијом, да их је код Теразијске чесме чекао Иван који им је рекао да се у граду налазе навијачи Француског клуба „Тулуз“ и да са њима може доћи до туче. Нико му није рекао да у паркићу треба да буду неупадљиви и да су због тога били одвојени, а он је дошао са Четником и Томасовићем и њих тројица су били у групи. Тврдио је да му није познато да је туча била баш у „Ајриш пабу“ и то нису његове речи, како је то наведено у записнику о његовом испитивању. Он није ни знао да је туча, и само је чуо буку, а није рекао ни да је видео две бакље када се попео на врх степеништа, рекао је да је видео само једну бакљу. Није у полицији рекао да су поред њега били Иван и Бане и да он није могао добро да види да ли су они неког ударали и гађали, када се попео на врх степеништа. Није уопште рекао да је бацио чашу ка групи француских навијача и да није видео где је пала чаша и то је морao да каже под принудом, да га полицајци више не би тукли. Није он, него су полицајци рекли, а што је он морao да потврди, да је видео да је младић који је лежао док је око

њега било 5 лица која су га тукли, на енглеском говорио „Стоп”, да је јаукао, плакао и практично молио да престану да га туку, ни да је један од младића држао бакљу у руци поред своје десне бутине, да је он рекао да је бакља била на земљи и да су га они тукли и терали га да каже ко је држао бакљу, а да је он рекао да није видео никога. Није рекао и да је приметио да неко ставља маску на лице док трчи уз степениште, да би сакрио лице, и да су они понели маске јер су претпоставили да ће бити туча и да је било потребно да сакрију лице, да је он и пред истражним судијом рекао да је изјаву у полицији дао под прстњом.

Из неказа саокривљеног, сада осуђеног Стефана Величковића пред службеним лицима МУП-а 19.09.2009. године произилази, да је он припадник навијачке групе „Иридућибили“, а који у преводу значи „несаломиви“. Група броји 15 чланова. Међу члановима групе је и Жарко ██████████. Група има 2 састанка годишње, али се међусобно виђају и друже, а не налазе се по граду пре утакмица које игра ФК „Партизан“. већ испред самог стадиона. Њему није познато да ли у навијачкој групи „Иридућибили“ постоји вођа. Постоји хијерархија и то тако што он као млађи члан групе, мора да поштује старијег. Познато му је да је Иван ██████████ који га је тога дана позвао и питао га да ли може да дође до града да пошију пиће, старији члан од њега у тој хијерархији и да има такав ауторитет. По претходном договору он се дана 17.9.2009. године у поподневним часовима око 16,00 часова нашао испред ресторана „МекДоналдс“ са Иваном ██████████, чији је мобилни телефон ██████████. Јованом Карбићем, Тарлаћем и још тројицом момака који су им пришли и поздравили се са њима, јер их знају са утакмица. Ту су се задржали око сат времена, причајући о утакмици која је требало да се игра те вечери између ФК „Партизан“ и ФК „Тулуз“. Он је након тога кренуо ка колима марке „БМВ-5“, тегет боје, београдских регистарских таблица, које су власништву фирме његовог оца, а која су била паркирана код пицерије „Трг“, којима је дошао до града и паркирао се на недозвољеном месту на Тргу Републике. Ту је видео саобраћајна који му је писао казну за непрописно паркирање и док му је узео податке и написао казну прошло је 15-ак минута. Узео је записник и отишао на Нови Београд у блок 38, где се нашао са својим друговима, „Душом“, „Џонијем“, „Маретом“, „Сркијем“, „Луком“, „Зикијем“ и још пар момака које зна из виђења, али им не зна имена, а са којима је седео на кутијама, причали су о утакмици. Један младић по имену „Гилес“ је па интернету на свом мобилном телефону видео да је допило до туче на Обилићевом венцу, а што они нису коментарисали. Он „Срки“ и „Душа“ кренули су његовим колима на утакмицу око 20,10 часова, а након што су заједно огледали утакмицу, он је колима отишао кући. Изјавио је да код себе није имао навијачку бакљу када је са својим пријатељима био испред „МекДоналдса“ и Дома синдиката и да није учествовао у тучи између навијача ФК „Партизан“ и ФК „Тулуз“ на Обилићевом венцу. Када га је Иван позвао на телефон није му рекао са ким треба да се нађе у граду и ко ће све бити присутан, а он је претпоставио да ће бити чланови њихове навијачке групе, а иначе је намеравао да после тог виђења са њима иде на Нови Београд, да би другу дао улазницу за утакмицу и да се види још са неким друговима. Није га интересовало да ли ће на утакмици „Партизан-Тулуз“ доћи и француски навијачи. На Теразијама их је било седморица и осим њему познатих, чија је имена навео, била су ту и тројица момака које он не познаје лично, али их зна са стадиона као навијаче Партизана. Није му познато да ли је тада у околини било навијача ФК „Тулуз“, јер га то

није интересовао. За тих сат врсмена колико су били заједно причали су о разним темама јер су он и Јован Карбић другови. Нико од њих није имао никакву торбу нити друге предмете у рукама. Он им је рекао да мора да иде, поздравио се са њима и отишао је ка колима, а затим је другу однео улазницу на Нови Београд. Изјавио је да познаје и Матијевића Бојана и да је и он тада био испред ресторана „МекДоналдс“. Осим са Јованом Карбићем, са којим се дружи, са осталима се површино познаје и ни са ким од њих није био ни у каквом сукобу. Прел истражним судијом дана 20.9.2009. године Стефан Величковић делимично је изменио наводе претходно дате одбране, наводећи да се тога дана чуо са Иваном Грковићем између 12,00 и 13,00 часова да би се договорили око неких карата које је он требао да узме за себе и свог друга јер је планирао да иде на утакмицу која се играла између ФК „Партизан“ и ФК „Тулуз“, да се са Иваном договорио да се нађу на Теразијама код ресторана „МекДоналдс“, где је дошао и затекао Милана Тарлаћа, Јована Карбића, да је ту након извесног времена дошао и окривљени Матијевић и двојица момака које он не познаје, а за које претпоставља да су се можда договорили са Иваном Грковићем да се ту нађу. Изјавио је да су се ту задржали неко кратко време, а да су затим подземним пролазом испод Теразија прешли преко пута до Теразијске чесме, а затим у Теразијски парк. Док је био у Теразијском парку видео је да су ту били још неки момци њих 4-5 који су били на другој клупи, али да он не зна да ли су то били навијачи „Партизана“, јер их не познаје. Ту је са њима седео неких пола сата, а затим је закњучио да би требало да крене на Нови Београд да се пађе са другом, да би му дао карте за утакмицу. Поздравио се са момцима са којима је био у друштву и кренуо је према колима које је паркирао код Пицерије „Трг“. Када је дошао до кола затекао је полицијаца који му је писао казну због паркирања и отишао је на Нови Београд. Изјавио је да уопште није био на Обилићевом венцу, да није учествовао у тучи, нити му је било шта у вези тога познато. Док је био у парку није видео да је било ко делио маске, бакље и томе слично, а није уопште видео да је неко делио патице и бакље. Када је отишао на стадион тамо је видео Јована Карбића, срео је Жарета, Тарлаћа Милана, а не сећа се да ли је видео и Ивана Грковића на стадиону, нити да ли је са њим разговарао. Пре него што је дошао на стадион преско неког друга је сазнао да је дошло до туче на Обилићевом венцу. Карбић му је рекао, када је дошао на Нови Београд, да је на Обилићевом венцу дошло до туче и да је он у руци имао бакљу, а није му рекао шта је радио са том бакљом. Изјавио је да Прелић Ђорђа и Марковић Љубомира не познаје, да их не зна лично, да их тога дана није видео. Познаје Томасовића Драгана чији је надимак „Таки“, Вујовић Милана познаје као „Мићу“, Сувајац Владана званог „Суви“, као и Матијевића Бојана. Када је он отишао из парка који се налази иза Хотела „Москва“ Тарлаћ и Карбић су остали још у парку. Показао је да поседује примерак саобраћајне казне коју му је писао полицијац и да мисли да је ту уписано време. На главном претресу дана 27.04.2010. године окривљени Величковић Стефан поповио је претходно дату одбрану да у време напада навијача „Партизана“ на навијаче ФК „Тулуз“ на платоу Обилићевог венца и да он није учествовао у том нападу и да није уопште био на Обилићевом венцу и да за то поседује алиби, записник о прекршајном кажњавању који му је у време када се овај логађај одигравао на Обилићевом венцу писао саобраћајни полицијац у Македонској улици бр.5. Навео је да је тога дана дошао у центар града, на Теразије, само са једним циљем да од свог друга узме карте за утакмицу „Партизан-Тулуз“. Навео је да је тога дана у центар града дошао око 16.30 часова и да се нашао са својим

друговима, а после одређеног времена проведеног код ресторана „МекДоналдс“ на Теразијама да је прешао у парк преко пута где се исто задржао одређено време причајући са својим друговима, да је после одређеног времена проведеног у парку закључио да мора да крене на Нови Београд. Када је дошао у центар града непрописно је, свестан тога, паркирао своје возило у Македонској улици испред броја 5, код Пицерије „Трг“, где је његово возило стајало све време док је био код Ресторана „МекДоналдс“ на Теразијама и у Теразијском парку. Обзиром да је закључио да мора да крене, кренуо је у правцу свог возила. Када је стигао до возила затекао је полицијаца који му је писао казну за непрописно паркирање. Присуствовао је писању казне и указао је да на записнику стоје сви његови лични подаци као и време писања казне, а које време представља почетак писања казне. Након што је записник контроле учесника у саобраћају сачињен, ској је у своје возило, окренуо се и отишao у правцу Новог Београда где се нашао са друговима и одакле је отишао касније на утакмицу. Нико од присутних испред ресторана "Мек Доналдс" на Теразијама није му предлагао да остане са њима јер прстпоставља да су знали да он треба да иде на Нови Београд. Нетачно је наведена његова изјава у позицији да су сви заједно причали у фудбалској утакмици између Партизана и Тулзуза која предстоји те вечери, јер је он о томе причао са момцима чија је имена навео и које познаје, а са овима њему непознатим момцима није причао ни о чему. пити му је познато шта су они причали, није уопште обраћао пажњу. Не би могао да их препозна и то није нико од присутних окривљених. Изјавио је да Дејана Пузигађу не познаје, да га никада није видео, да са њим никада није комуницирао, да је за Прелић Ђорђа чуо и да је Прелића виђао на утакмицама, али да га лично не познаје, а да тога дана Прелића није видео са Јованом Грковићем. Сигуран је да Прелић није био један од та три непозната младића, а он не зна како Пузигађа изгледа и за њега је чуо тек када је подигнута оптужница и не сећа се да ли је Пузигађу некада помињао Јован Карбић. Са окривљеним Миланом Вујовићем се не дружи, ова три лица њему непозната не може ни да опише јер их се не сећа и не би их препознао, једино чега се сећа једа су били музикарци. Не познаје лице са пајдиком „Кофи“. Не сећа се, али је могуће да је на дан овог догађаја комуницирао са окривљеним Јованом Карбићем и да су размењивали СМС поруке јер се често чују и један другом шаљу СМС поруке. Изјавио је да је могуће да је тога дана био у Кнез Михајловој улици али је само прошао овом улицом када се враћао са факултета, није му познато и Јован Карбић му није рекао да је тога дана и он у исто време, око поднева од 12.00 до 13.00 часова био у граду. Није му познато да је Јован Карбић пре него што су се срели код ресторана "Мек Доналдс" био у Хотелу „Москва“, а никога од осталих окривљених, ни навијача, навијачке групе „Иридунибили“ ни навијаја пеке друге навијачке групе тада није видео у њиховој близини. Он мисли да је Јован Карбић испред овог ресторана дошао пре њега, а не сећа се из ког правца је Јован Карбић дошао на Теразије и објаснио је да дајући своју одбрану у полицији није поменуо да се тог поподнева у блоку 38 између осталих његових другова чија је имена набројао, нашао и са окривљеним Карбићем јер је Карбић дошао поља сата касније, око 18.30. Њему није познато зашто је дошао Карбић и он прстпоставља да је дошао да посматра утакмицу, Карбић тада није деловао узнемирено и само му је на поменуо да је код себс имао бакљу, а није му рекао да ли је бакљу упалио нити шта је радио са њом, нити му је било шта од овог догађаја описао, а колико се сећа није му рекао ни да је неко лице пало са ограђе испод степеништа, а он је већ знао за делове овог догађаја преко Интернета, јер

је неко од његових другова преко мобилног телефона контролисао неке резултате, па је, између осталог и то видео, али се не сећа да ли пре Карбићевог доласка или касније. Сећа се само као да му је Карбић рекао да је код себе имао бакљу, а са њим није разговарао о паду овог француског навијача . Не сећа се да ли је пре доласка на утакмицу те вечери знао да је навијач „Тулуз“ покојни ~~Бријан Гатон~~ пао преко ограде, јер га то није занимало, а претпоставља да би му тај друг који је прочитao ту вест рекао да је о томе тада писало, а не сећа се када је сазнаo о паду ~~Бријан Гатон~~ са платоа Обилићевог венца , могуће је да је то сазнаo преко Интернета, а могуће је и да му је неко рекао. Објашњавајући своje кретање у граду тога дана објаснио је да је од ~~ресторана~~ "Мек Донајдс" на Теразијама, где се састао са Грковићем, Тарлаћем, Карбићем, а са којима су били и ови двојица или тројица непознатих младића, прешао кроз подземни пролаз у Теразијски парк, да је поред њега са њим у друштву био окривљени Тарлаћ Милан, а обзиром да је он ишао са окривљеним Тарлаћем, да не зна колико је људи било у Теразијском пролазу у моменту када су они нашли, јер је он ишао сам са Тарлаћем испред осталих, да није видео да је у Теразијском пролазу неко лелио бакље нити је приметио да неко код себе има торбу или ранац, а он претходно није био на Тргу Николе Пашића и директно је од ресторана "Мек Донајдс" овим пролазом дошао до Теразијског парка. Он се у Теразијском парку задржао неких пола сата, није приметио да је било ко у Теразијском парку поделио маске, у Теразијском парку који има два дела, горњи и доњи, седео је у горњем делу на клупи са Тарлаћ Миланом и нико од познатих им није пристајио, а околу су били сви они које је набројао испред ресторана "Мек Донајдс" на Теразијама. Могуће је да је тада у парку био окривљени Драѓан Томасовић, али ће он не сећа да га ~~не~~ видио. Мисли да Иван Грковић није ни у једном моменту седео поред њих, а није обраћао пажњу да ли је Грковић са неким комуницирао телефоном, није приметио да је Грковић шетао по парку, да је одлазио из парка и мисли да је Грковић видео само у једном тренутку и на њега више није обраћао пажњу. У моменту када је одлучио да крене из парка и када је кренуо ка својим колима, око њега је био Тарлаћ Милан, Карбић Јован са којима се поздравио када је одлазио, а био је и Иван Грковић са којим се исто поздравио. Сазнао је где је био паркиран ауто Ивана Грковића када је однесо кључеве да се његов ауто препаркира, тако што је видео његово возило, а претходно када је одлазио из парка Иван Грковић га је замолио да однесе његове кључеве да „Жаре“ препаркира његов ауто, он је Ивану рекао да би могао , јер му је било познато да је Грковић била повређена нога и да није могао да хода. При томе се изјаснио у полицији и пред истражним судијом није испричao да му је Грковић дао кључеве свога возила у Теразијском парку, јер се тога није сасвим саслушао, и да га је суд на главном претресу питањима навео да то каже, а да у претходној датој одбрани у полицији није спомињао да је тога дана био у Теразијском парку јер је у полицији био под огромним притиском и да једноставно не зна ши сам зашто то није рекао, али да је истина оно што је изјавио у полицији. Описао је детаљно да је његово возило било паркирано тачно испред пицерије „Трг“, тачније у Македонској улици код броја 5, да се кладионица „Мериџијан“ у односу на ову пицерију налази са десне стране и да је од пицерије „Трг“ кладионица „Мериџијан“ удаљена 10 до 15 метара. Његов ауто је било паркиран ту код кладионице и код пицерије „Трг“. Видео је да је аутомобил Ивана Грковића био паркиран даље када је предао кључеве „Жарету“ . Полицијцу је дао документа која му је тражио, а која су му стајала у једној књижици, возачка дозвола, лична карта и саобраћајна дозвола .

Након тога возило је окренуо у рикверц и отишао у правцу тунела који води на Бранков мост, јер је то најближи пут ка Новом Београду где је кренуо. Стao је на Новом Београду код „Ју бизнис центра“ да би нешто појео а што је једино место где је стao на путу до блока 38 и ту је и платио паркинг преко мобилног телефона.

Из исказа саопштеженог, сада осуђеног Милана Тарлаћа пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дана 19.09.2009. године, произилази да га је дана 17.09.2009. године између 15.00 и 16.00 часова, на његов мобилни телефон број [REDACTED] позвао његов друг Иван, чије презиме не зна, са мобилног телефона из мреже 064, када му је рекао да дође до Теразија и да ће му када дође тамо све бити јасно. Он је кренуо са Душановца и на Теразијама је био око 16.00 часова и ту се срео са другом чији је надимак „Матке“, а који се презива Матијевић, а ту су били и неки старији момци и још један младић кога он зна по надимку „Јоца“ а сви они су симпатизери Фудбалског клуба „Партизан“ с тим што њему није познато да ли припадају некој навијачкој групи. Обзиром да му је пар дана раније био 18-ти рођендан, он је Матијевића повео до оближњег киоска где је купио цигарете и ниво како би чактио за рођендан, а затим су отишли до Теразијског парка, где су се поново срели са овим навијачима. Не може да процени колико је у Теразијском парку било тачно навијача, јер су били рашитркани по клувицама у парку. Сви заједно су из парка кренули према Обилићевом венцу, а на путу до Обилићевог венца њему је пришао старији младић који му је дао хируршку маску зелене боје и рекао му да уколико избије нешто, стави одмах маску. Описао га је као мршавијег младића старости [REDACTED] година, [REDACTED] смешног у тренерку тамније боје, са капуљачом. Тада су били на дну степеница, код гараже на Обилићевом венцу и за то време горе је већ почела туча. Он и Матијевић су се попели уз степенице према платоу Обилићевог венца, да он је ставио маску у цеп. Видели су да су столице биле порушене и да су биле полупане флане, а са леве стране гледајући од степеница у правцу Кнез Михајлове улице видели су да је лежао неки момак, а лево од себе је видео неке момке који се повлаче трчићи. Видео је да је младић лежао на страни, да је био крвав, а што је гледао са удаљености од 2 метра. Не зна да ли је тог младића неко тукао, али је видео да је један од момака палио бакљу који је од овог младића који је лежао био удаљен 1 метар, и ништа друго није видео јер је одмах почeo да бежи. Није приметио у Теразијском парку ни по доласку до степеништа код Обилићевог венца да је неко од присутних имао у рукама бакље и палице или неко друго оруђе или оружје, зато што кад је стигао до степенице туча је већ почела, тако да они нису могли ништа да виде, а сама туча је јако кратко трајала тако да је била већ готова када су они били на врху степеница, али тада је приметио да је један од навијача држао упаљену бакљу и да је стајао од степеница са леве стране, а чини му се да је ту видео дим као остатак од неке бакље. За младића који је држао бакљу је павео да је имао на себи прву дуксерицу са капуљачом, а сви остали су имали маске. У том тренутку он је видео мало учесника туче, отирилике тројицу, а он није учествовао у тучи, а сигуран је да није ни Матијевић јер је стајао све време поред њега. Никога међу навијачима није препознао јер су сви били маскирани. Он и Матијевић су се упутили према Кнез Михајловој улици, а одмах по уласку у Кнез Михајлову улицу обожица су бацали маске у прву канту, а мисли да ни Матијевић није стављао своју маску на лице. Из Кнез Михајлове улице су се упутили ка стадиону

„Партизана“ а после утакмице отишли су у [] а са њим до С [] је ишао и Јован Кукић. У С [] је чуо шта се десило у тучи и мало се уплашио и отишао је кући, а у петак увече је спавао код свог друга Владимира Бошковића да би му било лакше и да не би мислио на све то. Бошковићу није ништа конкретно рекао о тучи, али му је поменуо да је испито видео. У петак увече видео се са Иваном Грковићем који му је рекао да може да буде проблем са полицијом уколико је учествовао у тучи, а он је Грковићу рекао да није. Грковић му је напоменуо да свуда око Обилићевог венца постоје камере и да је могуће да га је нека камера снимила. То је један од разлога због кога је отишао код Бошковића, с тим да Бошковићу није рекао да је имао проблем са полицијом. По доласку на стадион Грковића је видео па кратко, у пролазу. Иако није учествовао у тучи, уплашио се, јер му је Иван рекао да ће полиција можда доћи код њега. Док је боравио код Владимира сазнао је шта се десило у тучи и рекао је да је он то и видео, на шта Владимир није ништа рекао. Он познаје лица по падимцима „Дуџа“, „Џони“, „Суви“, „Кића“ је вођа навијача, али он мисли да није био на Обилићевом венцу с тим што то не може да тврди, а није му познато ко вози возило марке „Рено меган“ беле боје. У истражном поступку дана 20.09.2009. године Тарлаћ Милан је поновио је претходно дату одбрану у полицији и навео да он никога није тукао и да није имао било какво оруђе, мотку или бакљу. Тога дана на себи је имао фармерке и горњи део тренерке црне боје-шушкавац, хируршку маску није носио, а хируршку маску коју је добио од њему непознатог старијег навијача када су кренули из парка ка Обилићевом венцу је држао у испу. Када се попео на степенице које воде ка Обилићевом венцу према гаражи, видео је француског навијача да лежи на земљи, а близу њега видео је младића који стоји са упаљеном бакљом и још двојицу младића које није могао да препозна јер су на главама имали капуљаче и хируршке маске. Након овог догађаја отишао је на утакмицу, а није ни са ким разговарао у вези овог догађаја на Обилићевом венцу. Видео је Ивана Грковића, али нису све до петка контактирали. У петак увече када се видео са Иваном, он му је рекао да може имати проблема уколико је учествовао у тучи, па је одлучио да преноћи код друга. Када је отишао до Бошковића није му рекао због чега има намеру да преноћи код њега, јер је и раније спавао код Бошковића. Од осталих окривљених познаје Матијевића Ђојана, са којим је био читав дан, Карбић Јована, Мићу Панчевића, Велича и наравно Бошковића, а све их зна са стадиона када гледају утакмице. Прел истражним судијом дана 23.10.2009. године Тарлаћ Милан је изјавио да у свemu остаје при раније датим изјавама у полицији, код истражног судије, с тим што жeli да лода да он није видео па који начин је настрадао француски навијач, нити је видео моменат да ли је он пао и како је то изгледало, да је то тек сутрадан чуо, послије утакмице од Ивана Грковића који му је лично испричao да је он видео како је тај младић пао, али му ништа више од тога није рекао. На главном претресу Тарлаћ Милан је објаснио, да је дана 17.09.2009. године био у школи па другом часу, када га је позвао Иван Грковић чији је позив одбио, а послao му поруку да је на часу. После другог часа су се чули и договорили се да се нађу у граду да би попили шиће. Тога дана имао је 7 часова, али је напустио часове, иако није било ништа хитно због чега мора да се напусти школа јер је пре неколико дана био његов 18-ти рођендан, а тек је кренула школа, и није имао толико неоправданих изостанака и могао је да изостане из школе, а Грковић га је позвао да се нађу у граду да би отишли на шиће, с тим што му није рекао где треба да се нађу и да ли ће ту бити још неког, већ само да дође до Теразија. Тада је било око 15,00 - 16,00 часова. Није сигуран

да ли му је Иван рекао конкретно да дође у град да попију пиће , или је још нешто додao, али је сигуран да је био договор да се нађу да попију пиће. Изашао је из школе и дошао до центра града, до Теразија и ресторана "МекДоналдс" на Теразијама , где је затекао Грковића, Карбића, Величковића и Матијевића. Ту је прво срео Карбића ,који је, када је он наишао био у друштву са Стефаном Величковићем, а после минут дошао је и Иван Грковић, а који минут за њим, стигао је и Матијевић.Њему Величковић ништа конкретно није рекао када је он ту стигао и он мисли да је Величковић стигао мало пре њега испред овог ресторана. Није му познато одакле је дошао Матијевић. Након што је дошао Грковић отишли су на Трг Николе Пашића, па почетак овог Трга , он не зна зашто, нити се сећа ко је рекао да се тамо иде и једноставно су сви кренули и он је кренуо за њима. Не сећа се ко је први кренуо, а осим ових лица које је набројао Грковић, Карбића, Матијевића и Величковића са њима су заједно на Трг Николе Пашића отишли још 2-3 лица за која он не зна ко су, а који су дошли испред ресторана "Мек Доналдс" на Теразијама око 2 минута после Матијевића. Иван Грковић је тада већ био ту. Ти момци су им се представили по надимцима, али он њихових надимака не може да се сести, то није нико од окривљених. Раније их није виђао , не зна зашто су они ту дошли . Он не зна ни са ким су они причали, јер се тога не сећа, а није му познато ни о чему се причало, а без обзира што је он ту био присутан , није био са њима у друштву већ са Грковићем, Карбићем, Матијевићем, Величковићем, а они су накнадно дошли. Претпоставља да су се они знали са неким од његових пријатеља, али не зна са ким, мисли да су се обраћали Грковићу, а колико се он сећа нису разговарали са Карбићем, Величковићем и Матијевићем. Изјавио је да се они нису са Грковићем издавајали из њихове групе док су разговарали, али да је Грковић упоредо разговарао са другим момцима који су били ту . Испред ресторана "МекДоналдс" на Теразијама задржали су се 10-ак минута, а затим су отишли на Трг Николе Пашића с тим што не зна зашто су тамо отишли. На Тргу Николе Пашића нису се ни са ким састали, нити су сели у неком ресторану, већ су седели на клупици и причали, а после одређеног времена кренули су ка Теразијском парку. И ова два младића била су са њима на Тргу Николе Пашића. У Теразијском парку затекао је лица која су му позната са утакмица али које не зна лично. Иако га је Грковић позвао да дође у град да попију пиће, он ни тада када су са Трга Николе Пашића кренули у Теразијски парк није питао Грковића када ће да попију пиће и да ли су променили план, јер му је једноставно одговарало друштво у коме је био. причали су и он није ни обраћао пажњу. Нико није предлагао да се седне у неки кафић. На Тргу Николе Пашића су претходно ировели 10 до 15 минута. Пре него што су се упутили према Теразијском парку, а он не зна ко је рекао да се иде у Теразијски парк , кренуо је за осталима. У Теразијском парку је било доста људи, сигурно њих 20, а можда и више, он није позиравао никог од присутних. Неколико пута је Матијевић свраћао до оближње трафике да купе цигарете и пиво и није приметио да ли се неко од присутних у парку које он познаје, Грковић, Матијевић, Величковић, поздравио са присутнима у парку и да ли су они позиравали неког од младића које су затекли у парку или та два младића која су била са њим у друштву њему непозната. Одмах вакон што је ушао у Теразијски парк он се вратио до трафике, и зато није ни видeo да ли су они комуницирали са осталима, а због протека времена се не сећа да ли је било ко од њему познатих лица или двојице непознатих који су претходно са њима били у друштву, комуницирали и позиравали се са присутнима у парку. Затим су одлучили да он части пићем

обзиром да му је десетак дана пре тога био 18-ти рођендан, отишао је до оближње трафике да купе пиво, а када се вратио поново у Теразијски парк видeli су да присутни одлазе у непознатом правцу, да се спуштају доле низ степениште, Грковић, Карбић, као и остали, не зна тачно по именима и презименима. Претходно, када су отишли до трафике, а након тога се вратили у Теразијски парк, њему је непознато лице дало маску. Не сећа се шта је тај младић на себи имао обучено, мисли да је у првој својој изјави коју је дао, то описао. То је било њему непознато лице, а не неко од окривљених. Владана Сувајца познаје из виђења, да он није лице које му је дало маску. Претпоставља да је још некоме осим њему дата маска, није видео да се маске деле, а видео је да је осим њему то непознато лице дало маску и Матијевићу. Устао је са клупице, пришао им је и дао им је маске које је извадио из цепа. Није видео да је било ко делио бакље и да је неко имао бакљу. У Теразијском парку је видео Стефана Величковића који му је у једном тренутку пришао, поздравио се и рекао да иде, а мисли да је Величковић отишао због тога јер му је ауто био недозвољено паркиран. Након тога није видео Величковића тог поподнега. Након што су му предочени наводи одбране окривљеног Величковића у односу на ове чињенице изјавио је да се можда Величковић чуо са окривљеним Грковићем и да је он из те приче сазнао да је Величковићу било возило непрописно паркирано. Са Трга Николе Пашића отишли су Теразијски парк тако што су само подземним пролазом прошли улицу, а у подземном пролазу била су сва лица која је навео да су претходно били заједно на Теразијама и Тргу Николе Пашића као и два лица њему непозната. Он не познаје Пузигаћа Дејана и није видео да је у том пролазу неко делио бакље, палице, а када су кренули према Теразијском парку он је био са Величковићем у друштву и први су се попели, тако да не зна да ли се нешто десило иза њих и да ли је неко у овом пролазу делио бакље и палице. На Обилићев венац је кренуо јер када се други пут попео у Теразијски парк видео је лица са којима је до тада био у друштву Грковића и остale да су кренули доле, а претходно се чуо са Грковићем и мислио је да ће ићи на пиће, тада није знао да иду на Обилићев венац. Видео је да су из парка кренули сви један за другим, а они су одмах након што су попили пиће, чим су видели да могу да им нестану из видокруга, кренули за њима и мисли да нико није остао у парку. Он и Матијевић су маске које су узели од младића, држали у цепу. Он маску из цепа није вадио, а приметио је да је Матијевић извадио маску када су били код гараже на Обилићевом венцу, али му је он рекао „Шта ће ти то, не треба ти“. Маску је ставио у цеп и сачувао, није је бацио, јер маска служи и користи се па утакмицама Партизана када се пале бакље, па иако мије знао да ће се те вечери на утакмици палити бакље и да су то маске за предстојећу утакмицу које ће носити на стадиону, он је претпоставио да ће на утакмици бити кореографије. Не сећа се којим путем је стигао од Теразијског парка до Обилићевог венца, мисли да је прилазеши степеништу, лошао са десне стране гараже. Није му познато где је Сремска улица, ни где је улица Царице Милице. Од доласка у Теразијски парк са Трга Николе Пашића до одласка из парка, они су у овом парку били укупно 15 до 20 минута. Видео је да из парка одлазе Иван Грковић, Јован Карбић, Сувајац, Четник, као и неки други који су били присутни ту у парку, али са којима се не зна лично и не зна њихова имена и презимена. Одлазили су из степеница које из Теразијског парка воде према гаражи и кретали су се заједно у групи с тим што су остали, који њему нису били познати и који не припадају навијачкој групи „Иридућибили“, отишли према Кнез

Михајловој улици. Он мисли да нико од припадника њихове групе није отишао горњим путем. Он и Матијевић су остали да попију пиво и кренули су за њима у заостатку, али су знали где треба да иду јер остали нису толико одмакли. Видео је да су се они спустили низ степенице и да су скренули лесно. У групи са којом је кренуо Грковић из степениште из Теразијског парка видео је и Драгана Томасовића, али није видео Јована Карбића, који је претходно видео у парку. Сустигли су их близу гараже на Обилићевом венцу, а у тој групи били су они који су излазили из парка, Грковић, Матијевић, Томасовић, Вујовић, не може да се сети да ли је код гараже видео и Карбића, осталих се сећа јер их боље познаје по лицу, а били су још нека лица, њих 4-5 које он не познаје, а међу њима нису била та два младића који су претходно са њима били на Тргу Николе Пашића. Они пису рекли ко су, нити је он читao некога, јер док су они стигли до гараже зачула се велика бука. Он је њих видео први пут ту код гараже, када су он и Матијевић сустигли групу. Ту код гараже биле су две одвојене групе, у једној групи сигурно су били Грковић, Томасовић, Вујовић, Сувајац. Четник, они су стајали преко пута гараже на Обилићевом венцу, а друга група коју су сачињавала њему непозната лица, била је тачно код гараже на Обилићевом венцу. Једни од других били су удаљени око 15 метара. Изјавио је да је у тој другој групи било 4-5 лица њему непознатих, да он није никог до њих препознао, да их је раније виђао по граду или на утакмицама јер је између њега и њих била велика раздаљина 10-20 метара. У тренутку када је он наишао те две групе су стајале, а што је трајало пар секунди, јер чим их је он сустигао, зачула се велика бука. Он је сустигао групу у којој је био Грковић Иван и његови другови, припадници навијачке групе „Иридунибили“ а која је од ове друге групе која је била ближе степеништу, била удаљена 20 метара. Када се зачула бука, они су пришли степеницама и попели се горе, али тада на почетку степеништа није ништа могло да се види. Степеништем се пењао са Матијевићем, и обзиром да се све брзо одигравало и да је био уплашен, он не може да се сети да ли је видео неког од познатих испред њих, ни да ли је можда у једном тренутку на степеништу видео Четника. Вероватно је видео неког од познатих испред себе, али не може да се сети због протека времена, не сећа се јер се није окретао, да ли је иза њега и Матијевића на степеништу било њему познатих лица, а претпоставља да су тада сви кренули да трче уз степениште. На почетку степеништа нису могли ништа да виде, а када се попео на сам врх степеништа видео је дим и по његовој претпоставци, обзиром да би сигурно препознао да је био неко од његових другова, Француза како лежи са леве стране, а сигуран је да то није био нико од људи који су седели по кафићима или њему непознати људи из града, јер ти људи не леже и нису пребијени. Касније је чуо шта је било, тако да зна да је то био Француз. Не може да се сети како је тај младић изгледао, да ли је на себи имао повреде, какву је имао косу и како је био обучен, јер када се попео на врх степеништа већ је био дим, тако да он није могао све да види. У односу на степенице којим се он попео, овај младић је био са леве стране ол врха степеница гледано из правца из кога се он попео па плато Обилићевог венца, 3 или 4 метра удаљен од последњег степеника горе на врху, а око тог младића је видео можда 3 њему непозната момка. Не може да се сети да ли их је уопште видео тога дана, јер је био велики дим. Матијевић је тада стајао поред њега јер су се заједно понели уз степенице, а након 3-5 секунди, пошли су даље и нису се окретали, већ су само прошли право. Није видео шта су радила та три младића која су стајала поред младића који је лежао, претпоставио је да је била туча јер је са лине степеништа претходно чуо буку. Матијевић који се

заједно попео са њим на врх степеништа, стајао је поред њега, и то је све након што су се попели на степениште трајало 3-5 секунди, а они су пошли даље право и нису се ни окрстали. Није видео да та тројица младића туку младића који је лежао на земљи, већ само да су поред њега, а није на младићу који је лежао видео повреде, он је претпоставио да је била туча јер се чула бука док су били на дну степеништа. Сам њихов долазак на врх степеништа трајао је 3-4 секунде и он није имао времена да ногледа тачно шта ко ради јер је био велики дим и није могао да види ништа. Видео је једног младића са бакљом, али на платоу Обилићевог венца није видео Јована Карбића, а не сећа се да ли је видео Владана Сувјаџа, јер је на платоу Обилићевог венца био 3-4 секунде и ништа није могао да види од дима. Видео је једну упаљену бакљу, а поред младића који је лежао није приметио разбијене чаше, флаше или бакље, нити је приметио да га неко гађа. Ниједно друго повређено лице у близини није видео. То је био последњи моменат и последња сцена коју је он видео када је погледао лево, а пре него што је продужио право у правцу Кнез Михајлове. Матијевић је стајао поред њега и није ништа радио за те 3 до 4 секунде, нити је било кога ударио. Док се налазио горе, није видео да је неко повређен, ни да је неко пао. Мисли да није видео Драгана Томасовића након што се степеништем попео на Обилићев венац, а ни у једном тренутку Драгана Томасовића није било где видео са фантомом на глави. Није видео како француски навијач пада, нити је видео ко је тукао младића који је лежао 3-4 метра лево од њега када се попео на врх степеништа, а који је био једино повређено лице које је тада видео на платоу Обилићевог венца, азбог дима није могао да види и не може да опише ће младића која су стајала поред њега. Он и Матијевић су заједно напустили плато Обилићевог венца, крећући се у правцу Кнез Михајлове улице, након одласка са Обилићевог венца није се ни са ким чуо телефоном нити је срео било кога од њихових познаника осим Ивана Грковића кога су срели код Храма „Светог Саве“ док су се он и Матијевић кретали ка стадиону, а који их је својим возилом одвезао до стадиона Партизан. Он, Матијевић и Грковић били су сами у возилу и Грковић им је тада рекао да је видео како један Француз пребације ногу, да је изгубио равнотежу и да је пао доле, а да је он када је то видео био ваљда на почетку стешеница. Није га питао када се тадесило и како се то десило, нити је Грковић рекао где је он тада био, али му је Грковић објаснио да је тај младић ваљда изгубио равнотежу и да је пао доле, да је он видео да је једну ногу пребацио вероватно преко гелендора, не зна тачно и да је изгубио равнотежу. Не може да се сети али мисли да им је Грковић рекао да никога тада поред тог лица које пада није видео. Касније када су дошли на стадион о томе више нису коментарисали. Он је на стадиону био са својим друговима и тако да није био ни са ким од окривљених и није могао да чује приче и остало шта се десило. У ресторану на стадиону „Партизан“ задржао се само пола минута када их је Грковић довезао, а затим су он и Матијевић отишти да једу, тако да није чуо да ли се у ресторану причало о овом догађају. По одласку са Обилићевог венца он и Матијевић су све време били заједно. Не зна улице у Београду и не зна да ли су били у Васиној улици, а кретали су се улицом која је паралелна са Кнез Михајловом улицом, ушли су у тролејбус којим су се возили једну станицу, а након тога су сишли и са Матијевићем су кренули пешке према стадиону. Он и Матијевић су и на стадиону, на трибинама били заједно, а он није ни са ким из ове њихове групе те вечери комуницирао и те вечери, на утакмици, а ни након тога он ни са ким од својих познаника није причао о овом догађају јер ништа није видео и није имао шта да прича. Себе не сматра

припадником групе "Иридућибили", са осталим члановима групе упознао се одлазећи често на утакмице, а допала му се ова група јер је била позната по леним заставама. Од осталих навијачких група познато му је да постоји група „Алкатраз“, „Јужни фронт“, а не може да опише по чemu се те групе разликују од навијачке групе "Иридућибили", а припадници навијачке групе „Алкатраз“ су по годинама старији од њих, али не може да се изјасни да ли сви, а из те групе не познаје никога лично, а зна само по надимку „Кићу“ и не познаје никог другог ко је припадник те групе. Прелић Ђорђа не познаје и ништа о њему није чуо, нити је чуо да га било ко спомиње, а није му познато да ли је Прелић припадник неке навијачке групе и за њега је први пут чуо поводом овог догађаја. Иван Грковић живи [REDACTED] и са Грковићем је пријатељ, заједно су понекад одлазили на пиће, дружили су се и [REDACTED] у граду и па фудбалским утакмицама, а од осталих окривљених најблискији је са Матијевићем. Познаје Жарка Видаковића који је био у кругу где се кретао и у оквиру тих задатака где је долазио на утакмице и само га на тај начин познаје.

Из исказа саокривљеног, сада осуђеног, Бојана Матијевића пред овлашћеним службеним лицем МУП-а дана 19.09.2009. године произилази да је навијач ФК „Партизан“ и да припада навијачкој групи "Иридућибили", да је један од вођа ове навијачке групе Иван Грковић [REDACTED] звани „Сариџа“, а да је други вођа навијачке групе Жарко Видаковић [REDACTED]. Данас 17.09.2009. године око 15.30 часова, на његов мобилни телефон [REDACTED] позвао га је Иван Грковић са телефонског броја [REDACTED] рекао му да олмах дође до града, али не и разлог због чега хитно треба да дође до града, а на шта је он пристао. Ивана је питао због чега треба да иде у град, обзиром да је планирао да директно иде на утакмицу, али да му је Иван рекао да није важно, да пожури, да дође и да позове Драгана Томасовића „Гагија“ из [REDACTED], али он Томасовића није позвао. Кренуо је градским аутобусом који саобраћа на линiji број 706 ка центру, а каца је био на Бранковом мосту Иван га је поново позвао и тада му је рекао да га чека код ресторана "Мек Донајлс" на Теразијама. Када је он стигао до овог ресторана, затекао је ту Грковића у друштву са Јованом Карбићем који стапаје на [REDACTED], Миланом Вујовићем-Мићом из [REDACTED] Стефаном Величковићем [REDACTED] „Такијем“ из Сремчице као и два младића која су му позната, али чија имена он не зна. Сви они су навијачи ФК „Партизан“ и обично се виђају на утакмицама. У разговору са њима сазнао је да се навијачи ФК „Тулуз“ налазе у кафићу који се налази поред ресторана "Мек Донајлс" тј. поред места где су они стајали. Милан Вујовић „Мићаје кружио“ око навијача „Тулуз“ и враћао се назад до њих, када је он сазнао од својих другара да хоће да се обрачунају са навијачима ФК „Тулуз“. На Иванов предлог преместили су се код Дома синдиката, када је он приметио да његови другови Јоца, Иван, Велич и Мића из Панчева код себе имају бакље. Претходно је договорено да се због полиције не окупљају у већим групама, а потом су кренули ка Теразијском парку који се налази испод чесме, код хотела „Москва“. Док су се налазили у Теразијском парку дошао је њихов друг „Суви“ који им је донео и поделио хируршке маске, да би их користили приликом обрачуна са навијачима ФК „Тулуз“, а да их касније полиција не би препозната. Са „Сувим“ је дошао и Четник Бранимир из [REDACTED] Иван Грковић се са неким чуо телефоном и добио је информацију да се навијачи ФК „Тулуз“ налазе на Обилићевом венцу, у неком од кафића, због чега су ставили „маске у чеп“ и кренули ка Обилићевом венцу. Он и Тарлаћ су ишли кроз

пролаз на Зеленом венцу, а затим су се кретали са доње стране гараже на Обилићевом венцу и када су стигли до степеница које воде на Обилићев венац чули су буку и ломљаву. Не зна којим путем су ишли остали, али зна да су ишли са горње стране одакле су нанали навијаче „Тулуз“ који су седели у кафићу на Обилићевом венцу. Он и Тарлаћ су се попели степеницама до баште кафића на Обилићевом венцу када је он на 4-5 метара лево од себе видео младића који је лежао на плочнику. Повређени младић који је лежао на плочнику налазио се 4-5 метара улево када се уз степенице стигне до баште кафића. Јаукао је и није могао да устане од масе која је стајала око њега и тукла га. Видео је да је тог младића који је лежао стакленим предметом, чашом или пепељаром гађао Сувјаџ, а да га је Карбић тукao упаљеном бакљом док је лежао. Десно од себе видео је Милана Вујовића који је покушавао да упади бакљу. У маси која је тукла овог младића који је лежао на плочнику видео је и Грковић Ивана, Четник Бранимира који је у рукама држао стоплицу или сто којима је тукao овог младића који је лежао, Томасовић Драгана који је имао фантомку на глави и Величковић Стефана. Неки су имали хируршке маске на лицу, а неки не. Он није стављао хируршку маску на лице и није се тукao са навијачима ФК „Тулуз“ и све време је стајао на том месту, а изнад њега су летеле чаше, флаши, столице и столови. Маску је касније бацио у неки од контејнера. По његовој процени у тучи са навијачима ФК „Тулуз“ учествовало је око 30-ак навијача „Партизана“. Ову тучу навијачи ФК „Тулуз“ нису изазвали ни испровоцирали, они су почели да беже и да се скривају по оближњим кафићима и улицама док су за њима трчали и јурили их навијачи „Партизана“. Када је видео шта се дешава, он и Тарлаћ су отишли до прве станице где су сачекали тролејбус којим су се одвезли до Теразија, а од Теразија су кренули пешке до Храма „Светог Саве“. Док су седели на клупи испред Храма, нашао је Иван Грковић са својим возилом „Рено меган“ у друштву са још једним младићем кога он не познаје, а који је изашао из возила, а затим су се он и Тарлаћ заједно са Грковићем одвезли до стадиона „Партизана“, када им је у колима Грковић рекао да је један од навијача ФК „Тулуз“ тешко повређен у тучи на Обилићевом венцу. Док су били на стадиону „Партизана“ за време утакмице чуо је од Ивана Грковића и да су на Обилићевом венцу били присутни Прелић Ђорђе, Марковић Љубомир-Кића и Радован који су припадници навијачке групе ФК „Партизана“-„Алкаграз“. После утакмице он и Томасовић су одвезли Четника и Сувјаџа у Нову Пазову, а затим је Томасовић њега одвезао у Батајницу када је он приметио да у касети свог возила Томасовић има „фантомку“. Овом групом нападача руководио је Иван Грковић, а не зна ко је Грковић телефоном давао инструкције. Када га је Грковић позвао да дође у град, мислио да ће попити неко пине и отићи другарски да погледају утакмицу, да он није имао намеру да се туче и да није учествовао у тучи и када је видео да је ситуација постала озбиљна, да је отишао са тог места. У истражном поступку дана 20.09.2009. године Матијевић Ђојан је делимично изменио претходно дату одбрану. Навео је да је он навијач ФК „Партизан“, да припада навијачкој групи „Несаломљиви“, а да су Жарко Видаковић који је основао ову групу неформални вођа ове групе, а да је са њим у овом значењу и Иван Грковић. Ивана Грковића познаје годину дана, када га је Иван Грковић дана 17.09.2009. године позвао на његов мобилни телефон око 15,30 часова и рекао му да одмах дође до града, на његово питање због чега треба да дође у град, није одговорио, а и поред тога што није знао зашто га Грковић зове, кренуо је ка центру града. Поновио је наводе претходно дате одбране да му је Иван Грковић

када је кренуо аутобусом који саобраћа на линији „706“ и када се налазио код Бранковог моста позвао и да му је саопштио да дође испред ресторана "Мек Доналдс" на Теразијама. Испред овог ресторана стигао је после 16.00 часова и поновно наводе претходно дате одбране да је ту затекао Ивана Грковића. Тарлаћ Милана-Такија, Велича који се зове Стефан а чије презиме не зна, Мићу из Панчева, а да су са њима у друштву била још двојица младића које је он раније једном видео, а да је ту био и Јован Карбић звани „Јоца“, а сасвим те двојице чија имена не зна, сви остали припадници групе „Несаломљиви“. Испред ресторана "Мек Доналдс" где је он стигао последњи од присуних које је набројао, стајали су неких 5 минута, а затим су кренули према Теразијском парку, с тим што не зна ко је предложио да се иде у парк јер је отишао да купи цигарете, а када се вратио рекли су му да се иде у парк. Улицу су прешли испод Теразија, кроз пешачки пролаз, нико им ту у пролазу није делио бакље, палице и томе слично и он код себе није имао ни бакљу ни палицу. Он и Тарлаћ су након преласка у Теразијски парк отишли да купе пиво, јер је Тарлаћу 10 дана пре тога био рођендан и хтео је да га чести, по повратку су сели на клуну у парку и пили пиво, а сви остали који су са њима били испред ресторана "МекДоналдс" били су ту поред, ту је било још људи шетача, као и неких навијача „Партизана“, који су на себи имали обележја ФК „Партизан“. Супротно претходним наводима, рекао је да је видео да је у парку хируршке маске делио младић кога он не познаје, а који је на себи имао плаву тренерку, да он маску није узео, а да је у полицији рекао да је маску бацио, јер је био преплашен. Он и Тарлаћ су након тога отишли испод пролаза на Зеленом венцу да купе цигарете, а када се вратио у парк чуо је од неких навијача, од којих није био нико од оних који су претходно са њим били у друштву, да се иде на Обилићев венац где се налазе навијачи ФК „Тулуз“, да је чуо да ће тамо бити нека туча и да се он са Тарлаћем одвојио од Ивана Грковића и његове групе и да су њих двојица кренули ка Обилићевом венцу до Сремске улице, а затим према степеништу које се налазе поред гараже чисто из радозналости, мислећи да ће бити нормална туча у којој није имао намеру да учествује. Када су дошли до степеништа чули су горе, на крају степеништа, ломљаву, буку и тада су почели да се пењу уз степенице ка Обилићевом венцу. Он и Тарлаћ су били заједно на степеништу, а када су се попели на крају степеница и изашли на плато Обилићевог венца он је видео једног лечка кога он не познаје, како држи бакљу у рукама, а поред њега још једног момка који је држао такође бакљу, а која није била упаљена. Није видео како су Мића и Јоца добили бакље и ко им је дао, он их је само видео на степеништу. Видео је изломљене чаше, изврнуте столове, столице, а затим је приметио лево од себе на неких 5-6 метара удаљености како неки момци ударају једног момка који лежи на земљи ногама, рукама, да га шутирају и ударају свуда по телу, глави, али да он није тада видео ко су ти момци, јер су му били окренути леђима, а на себи нису имали обележја ФК „Партизан“ и он никог од ових момака није препознао. Тада је лежао на земљи десно од њега када се он попео на степенице, према гаражи и док су га тукли он је чуо да је викао и говорио „Плиз-стој“, а на његовом телу није уочио трагове крви. Младић кога је уочио да држи упаљену бакљу у руци био је Јован Карбић, имао је утисак да је Карбић био врло преплашен. Младић који је стајао поред Карбића, а који је у руци држао неупаљену бакљу, је био Мића Панчевац. Док је ово посматрао, ови момци су младића који је лежао шутирали 3 до 4 пута и када је то видео он је био згрожен и са Обилићевог венца отишао је Кнез Михајлову улицу, а затим је ушао у Васину улицу, где је сачекао тролејбус

којим се одвезао две станице и сишао на Теразијама, а након тога је ишао пешке. Све време са њим у друштву ишао је и Тарлаћ. Каја су он и Тарлаћ стигли код Храма „Светог Саве“ нашилао је Иван Грковић случајно и повезао их је, а у колима је њему и Тарлаћу рекао да је чуо да је неко од навијача повређен тако што је пао са велике висине. Касније на утакмици, на јужној трибини нико није коментарисао ову тучу или бар он то није чуо, а после утакмице он је са Томасовић Драганом пошто је он имао ауто, отишао до Нове Пазове где су одвезли Четника и Сувајца. Супротно наводима претходно дате одбране навео је да у колима код Томасовића није приметио никакву маску-фантомку. Навео је да он лично никог од навијача „Тулуз“ нити било кога другог није тукао, ударао, гурао и да уопште није био у физичком контакту са било ким, нити је у руци имао било какав предмет или бакљу. Кићу и Прелића познаје са утакмица и познато му је да они припадају навијачкој групи „Алкатраз“, а они њега не познају. На Теразијском парку и Обилићевом венцу није видео навијаче групе „Алкатраз“. Измену претходно дате одбране објаснио је тиме да је он своју одбрану у полицији дао у присуству браниоца, али да је тада када је давао одбрану у полицији био уплашен јер су му инспектори рекли пре него што је дао своју одбрану да је Француз убијен, да му је у полицији прећсно да ће га туђи бејзбол палицама, да су га вређали и говорили му да је инцијанац. У истражном поступку дана 23.10.2009. године је изјавио да у свему остаје при одбрани коју је дао пред истражним судијом дана 20.09.2009. године и објаснио зашто је давао различите изјаве у полицији и код истражног судије. Своју одбрану је допунио наводећи да не познаје сва лица против којих се води кривични поступак, да лице под именом Пузигаћа Дејан не познаје, да Прелића и Кићу не познаје лично, а да лично познаје Грковић Ивана, Томасовић Драгана, Тарлаћ Милана, Сувајаца Владимира, Четник Бранимира, Величковић Стефана, и да је Мићу из Панчева упознао недавно. Навео је да је Драгана Томасовића званог „Гаги“ видео тек када се пењао уз степенице које воде поред гараже на Обилићевом венцу, да је у том моменту он био на почетку степеништа, а Томасовић да је био већ на степеништу, али да он није видео тачно где, да је када се понео на плато Обилићевог венца да је видео да је Томасовић скренуо лево и колико је он видео да се није налазио у близини неких столова, столица. Не сећа се да ли је Томасовић том приликом носио неку маску-фантомку на глави, а да он на Обилићевом венцу није имао маску на лицу. Наводе претходно дате одбране је измену наводећи да је видео када се попсео на врх степеништа са леве стране на 6-7 метара од њега, човека који лежи на бетону, и двојицу тројицу момака поред њега који су га тукли, шутирали, а који су њему били окренути леђима, тако да није могао да им види лица. Изменио је наводе одбране и у односу на предузете радње окривљених Јована Карбића и Милана Вујовића, наводећи да је Јована Карбића видео на 4-5 метара од овог младића са упаљеном бакљом у руци, а да је са десне стране степеништа видео Мићу Панчевца да стоји поред њега и да држи бакљу која није упалајена, да је Грковић Ивана видео испред степеништа која воде ка гаражи, да је видео да је Грковић дошао до тих степеница са друге стране, а да ништа нису причали и да је он пре Грковића почeo да се пење са Тарлаћем и да се понео на врх степеништа пре њега, али да на платоу Обилићевог венца није видео Грковића, да је на платоу Обилићевог венца када се понео само погледао, али се није задржавао, наставио даље. Изменио је претходно дату одбрану и у односу на предузете радње Стефана Величковића наводећи да је он у полицији навео да је Величковић био на платоу на Обилићевом венцу, али да га он тамо није видео, а да је за време

док је он давао изјаву у полицији звала нека госпођа из Клиничког центра, која је рекла да је навијач преминуо, а што је он чуо јер су му пустили цео разговор на интерфон, да су тада инспектори почели да прете, да је он тада био сам са инспекторима у полицији.

На главном претресу дана 28.04.2010. године Бојан Матијевић износећи је навео да је на дан извршења овог кривичног дела седео код куће и да је назвао свог друга из Батајнице Горана Гавриловића са којим се договорио да те вечери иду на утакмицу и да се нађу у кладионици да би ишли заједно. Међутим, када је дошао у кладионицу позвао га је окривљени Грковић Иван који га је питао да ли иде на утакмицу, а када му је он рекао да ће ићи вероватно али да још увек не зна да ли ће наћи карте, да му је Грковић рекао да дође до града што пре и да позове Драгана Томасовића, а што он није учинио, него је сам ушао у аутобус који саобраћа на линiji „706“ и кренуо. Када је био у аутобусу и налазио се код Робне куће у Земуну, Грковић га је опет назвао питајући га где је и за колико стиже, а када му је он рекао да стиже за 10 до 15 минута, Грковић му је рекао да дође код "Мек Доналдс"-а, на Зеленом венцу. Када се налазио у аутобусу код Бранковог моста, Грковић га је опет позвао и рекао му је да се он налази код „Мек Доналдс"-а на Зеленом венцу и он је отишao тамо. Испред "Мек Доналдс"-а је већ било од петоро до седморо људи и он је дошао међу последњима. Ту су стајали и причали и у једном тренутку је видео навијаче ФК „Тулуз“ у пабу поред овог ресторана. Отишли су испред Дома синдиката и сели, а он је са окривљеним Величковић Стефаном отишао да купи цигарете. Величковић га је сачекао преко пута улице и када се он вратио, Величковић се већ вратио до окривљених који су били окупљени и који су кренули у Теразијски парк и он је за њима дошао у Теразијски парк где је већ било окупљено 20 до 30 навијача. У Теразијском парку је седео са окривљеним Тарлаћ Милтаном који му је рекао да му је био 18-и рођендан и предложио му да оду доле до трафике да купе по лименку пива, јер нема новац да би све платио. Отишли су до трафике, вратили се, а када су попили лименку пива, опет су отишли до трафике и када су се поново вратили назад и попели се у Теразијски парк, већ је кренула прича да се иде на Обилићев венац, а он у том тренутку није знао због чега се иде на Обилићев венац. Обзиром да је маса већ кренула он и Тарлаћ су остали да попију лименку пива и затим су кренули ка Обилићевом венцу и били су међу последњима. Спустили су се поред Зеленог венца кроз пролаз, попели се десно од пролаза путем који води ка Кнез Михајлову улици од Зеленог венца, али нису кренули ка Кнез Михајлову улицу него су скренули лево ка гаражи. Када су се налазили 20 до 25 метара од гараже чула се горе ломљава, флаше, бакље. Кренули су да се пењу степеништем, он је видео да је Вујовић Милана са угашеном бакљом која није имала кресиво да се упали, а лево од себе видио је Јована Карбића са угањеном бакљом, који је по његовом утиску био проглашен, а на удаљености 10-ак метара видио је Драгана Томасовића да лаганим ходом одлази лево од степеница. Навео је да се ту задржао 3 до 4 секунде максимално и да се не застајући ни у једном тренутку на Обилићевом венцу окренуо десно од степеништа и изашао у Кнез Михајлову улицу. На исти начин као и претходно описао је своје кретање након одласка са Обилићевог венца, сусрет са окривљеним Иваном Грковићем код Храма „Светог Саве“. Навео је да су он и Тарлаћ по доласку на стадион Партизана у ресторану „Партизан“ задржали можда минут-два, да су након тога отишли у

оближњу пљескарницу на Ауто-команди, да су се затим вратили на стадион, да је на стадиону видео окривљене Томасовића, Вујовића, Карбића, Грковића који су сви били заједно, али обзиром на разговор који се водио он је мислио да се ништа озбиљно није десило. Изјавио је да није његова кривица што је покојни Брис Татон, који је навијач као и сви они, изгубио живот, и да му је искрено жао због свега што дододило, али да он исте никакве веза са овим убиством, нити са било чим за шта је оптужен. Изјашњавајући се на постављена питања окривљени Матијевић је изјавио да је он припадник групе „Несаломиви“ а што је навијачка група "Иридућили", да познаје [извршио], који је направио заставу групе и организовао групу наводећи при томе да ова група није имала вођу и да се у овој навијачкој групи никада ништа није наређивало, да је са окривљеним Иваном Грковићем у другарским односима, али да се не познају добро, ни дуго. Обилићев венац где се налазе навијачи „Тулуз“ изјавио је да он не зна ко је то рекао јер је у парку био око 30 људи од којих је познавао можда седмора или осмора људи, да он није видео да се њему непознати међу окупљенима, поздрављају са неким из њихове групе и да су они у Теразијском парку од њих били одвојени. Објаснио је да се он није одвојио од Иванове групе како је то наведено, да је изјавио дајући своју одбрану у истражном поступку, већ да је застасао са Тарлаћом Миланом да попију пиво, а да су Грковић и остали пре тога кренули, да су се они од њих одвојили када су отишли до трафике, а када су се вратили да је ова група већ кренула из Теразијског парка. Своје наводе да је са Теразија кренула чисто из радозналости јер је мислио да ће бити нормална туча, објаснио је да он под појмом „нормална туча“ подразумева и да је подразумева да неће бити онако као што се дододило, али да он није знао да ће бити туча али да је могао да претпостави и да је претпоставио да ће бити нека туча али нормална, а не брутално и као што је то било, него најнормалније као код свих других људи који се потуку. Објаснио је да се раније можда потукао 2-3 пута док је био млађи, али да је од своје шесте године 3 године играо фудбал у Црној Звезди и да није хулиган. На питање браниоца окривљеног Марковића изјавио је да тога дана окривљеног Марковића није видео у граду, да окривљеног Марковића не познаје и да га је можда виђао понекада на утакмици, али да би га препознао да га је тога дана видео у граду, обзиром да је Марковић Љубомир крупан младић. За окривљеног Милана Вујовића изјавио је да окривљеног Вујовића није видео на степеништу осим можда при врху степенице, али обзиром на гужву да не може свега да се сети, да је претходно Вујовића видео испод степеништа, а када се попео на плато Обилићевог венца да је Вујовића видео са своје десне стране са бакљом у руци која није била упалајена. За окривљеног Јована Карбића је објаснио да је Карбић иако што се попео на плато Обилићевог венца видео на удаљености 3 метра лево од себе, да је у његовом видокругу био можда 2 секунде, а да заиста не зна и да не може да процени у којој позицији и како је Карбић тада држао бакљу обзиром да је бакља коју је држао светлела. Окривљене Сувајца и Четника је уочио када је долазио на степениште да су стајали на 5-6 метара од степенице, а да су се степеништем кретали 2-3 метра испред њега. Наводе своје одбране пред истражним судијом, на записнику од 23.10.2009. године да су на степеништама били само он и Тарлаћ објаснио је да је мислио на то да су њих двојица били заједно, да су били сами и да нису били ни у каквој групи, а да су испред њих били неки људи. Потврдио је и наводе своје одбране са овог записника да је видео окривљеног Томасовић Драгана да се пење уз степенице у моменту када се он налазио на почетку степенице, да је

видео да су неки од навијача били испред њих, неки иза њих, али да је само окривљеног Грковић Ивана видео да се кретао иза њих. На предочене наводе одбране окривљеног Грковић Ивана да је на степеништу испред себе видео Бранимира Четника изјавио је да се Бранимир Четник степеништем кретао 2-3 метра испред њега, а што значи да је он пењући се степеништем био иза окривљеног Бранимира Четника, а испред окривљеног Ивана Грковића. И након што су му предочени наводи одбране окривљеног Четника Бранимира да су уз степенице отрчали када је почела туча, да је он ступио на степенице са окривљеним Суважаш Владаном који је пре њега стигао на врх, да је поред њега био окривљени Грковић Иван, а окривљени Матијевић и Тарлаћ да су се на степенице кретали испред њих и да су први стigli на врх степеништа, остао је при наводима своје одбране да је за време док су се пењали степеништем само окривљени Грковић био иза њега, а не и окривљени Бранимир Четник. Док се пењао степеништем није приметио да нешто пада, нити неки метални предмет ни било шта, да није чуо да је нешто падало, ударило, а када се попсе на врх степеништа да он на Обилићевом венцу ни у једном тренутку није стајао и да се максимално на платоу Обилићевог венца задржао 5 секунди, да је одмах кренуо лево, а затим одмах десно од степеница, да је бацио поглед прско рамена када је видео окривљеног Јована Карбића са упаљеном бакљом у руци, а да није видео никог са фантомком на глави или капом која штити лице, да је могуће да је неко био на платоу са капом или фантомком али да он то није видео од лима и да је, док се кретао а не стајао, „бацио поглед“ и уочио да су летеле чаше, столице, флаше, а у моменту када је маса, можда 20-ак навијача, а можда чак и више, кренула да се разилази лево од њега и да је само видео тројицу младића, њему окренутих леђима и дечка на поду кога су штирили и ударали, а што се све дешавало на 5-7 метара лево од њега, при чему није уочио колико су они били удаљени од степеница и не може ни отприлике да одреди, јер то није могао да види од бакљи, од лима, без обзира што је дошао степеништем јер није имао времена то да уочи, обзиром да је након што се попсе на степеништем горе био само 3 секунде. Није могао да примети како је изгледао младић који је лежао на платоу, нити је могао да уочи шта је имао на глави од лима и бакљи, није могао да уочи ни да ли је повређен или не, само је уочио да га туку рукама и ногама, по леђима, стомаку, рукама, ногама. Тада је на платоу Обилићевог венца видео дosta њему непознатих навијача, а можда су њих двојица-тројица прстходно били у Теразијском парку. Није уочио да је било ко имао нешто у рукама, а не може да се сести да ли су имали маске јер када се он попсе на плато Обилићевог венца остала је мала група, а већина је отишла. По његовој процени тада су на платоу Обилићевог венца остала само њих двојица-тројица који су били око тог дечка који је лежао на поду. Изјавио је да није видео да је било још људи који седе или стоје, већ да је само видео људе како одлазе лево до степеништа и да никога више ту на платоу Обилићевог венца није било осим младића који лежи и њих двојице, тројице који стоје поред њега, а да је било присутно и још петоро, шесторо њему непознатих људи који су од ове групе младића који стоје око младића који лежи били удаљени 3-4 метра, а који су посматрати. Не зна да ли је та група од петоро, шесторо људи који су стајали и посматрали грађани који су се ту нашли или навијачи које он зна раније са утакмица и то не може да процени јер није видео, а мисли да је један младић у тој групи имао само обележје „Партизана“. Тада на платоу Обилићевог венца није приметио ниједног навијача француског клуба ФК „Гулуз“ нити је видео да неко бежи, а да га неко јури. Сви присутни у околним кафићима стајали су и гледали и нико

из тих кафића није прилазио, ни бежао , он зна да је прошао кроз масу 20-30 људи који су стајали и гледали шта се дешава. Младића који је лежао на платоу Обилићевог венца не би могао да препозна, јер му је био окренут леђима. Накнадно је изјавио да је он око овог младића који је лежао на платоу Обилићевог венца видео тројицу момака, али да је ту било 5-6 момака који су били у близини овог младића који лежи, да су били тик уз њега, изнад њега, а да није видео да су у близини његове главе већ да су двојица била поред леђа овог младића који је лежао, а један код ногу за време док је тај младић лежао на боку њему окренут леђима због чега и није могао да примети како он изгледа, као ни због светlosti бакља и од дима. Није стога уочио ни боју одеће коју је овај младић имао на себи и не сећа се да ли су га ова тројица младића истовремено штутирали, али је видео само да га ударају, штуирају ова двојица која су стајала поред његових леђа замахнутом ногом у пределу леђа. Није обраћао пажњу и није видео шта је рацио трећи младић, који је стајао поред његових ногу. Њему су ови младићи који су ударали младића који је лежао на платоу били окренути леђима, а трећи младић који је стајао код његових ногу био је окренут према њему боком и он није ни њега могао да уочи, ни да га препозна, а тада га је први пут видео. Били су одевени у тренерке , није приметио да било ко од њих има маску, били су старости између 20 и 30 година. отприлике висине око 180 центиметара. Објаснио је да у одбрани коју је дао у истражном поступку није навео да је Јован Карбић био други младић који је са упаљеном бакљом стајао на платоу Обилићевог венца поред Милана Вујовића, који је у руци држао неупаљену бакљу, да он дајући своју одбрану у истражном поступку то није навео јер је заборавио, а да је по понашању окривљеног Јована Карбића који је њему тада деловао уплашено, узнемирено, стекао утисак да је Јован Карбић био прислашен. Обзиром да је само бацио поглед, а не и застao на платоу Обилићевог венца након што се попео уз степениште, не може да се сети ни да определи колико су дуго ови младићи које је видео штутирали и ударали младића који је лежао на платоу Обилићевог венца он је све то видео у ходу када је погледао преко левог рамена. Навео је да „Кићу“ и Прелића зна са утакмица, да они њега не познају и да је био у прилици да их види само када иде на утакмице, али да ни тада није био у њиховој близини, да не зна где они седе пре утакмица јер са њима није никада имао никакав контакт. Другоокривљени Марковић Љубомир звани „Кића“ није вођа навијања, он је дечко најнормалнији навијач као и сви остали, а након што му је предочено да је сам окривљени Марковић Љубомир у својој одбрани изјавио да је он вођа навијања и да је детаљно објаснио шта то значи. окривљени Матијевић је изјавио да је вођа навијања онај ко поведе навијање, а да он није разумео питање и мислио је да је питан да ли је окривљени Марковић вођа навијача. Без обзира на то што му је познато да је окривљени Марковић вођа навијања , он није имао прилику никада да буде у његовој близини и он је углавном на утакмицама био заједно са Томасовић Драганом. У односу на наводе своје одбране да у Теразијском парку и на Обилићевом венцу није видео припадниксе групе „Алкатраз“ изјаснио се да он не зна ниједног припадника навијачке групе „Алкатраз“ осим можда по лицу .али да их не зна по именима, а да би препознао неког уколико би га видео, а да је за окривљене Марковића и Прелића сазнао да су припадници навијачке групе „Алкатраз.“ тек након што је ухапшен. Мисли да је у овој тучи учествовало 33 или 34 Партизанових навијача, а није му познато колико је било француских навијача. Петровић Степа је на главном претресу детаљно изнео одбрану и навео да је он од ране младости од 1998. године стално ишао на

утакмице и да је члан фудбалског клуба "Партизан" од априла месеца 2000. године, а што је регистровано у фудбалском клубу, да је ишао на све утакмице па чак и на Лигу шампиона са својих 15 година, али да је 2007. године престао да иде на утакмице што потврђује и његов пасош. У последњих 10 година нема ни једну визу и престао је да иде на гостовања, а Дејана Пузигаћу је упознао у Мадриду 2003. године и дружили су се на утакмицама, али и ван утакмица, пошто он сматра да је Пузигаћа најбољи фризер у граду и код њега је у Земуну ишао на вишавање. Са Пузигаћом се чује скоро сваки дан, много пута и много порука размењују. Навео је да је њему познато да је вођа свих навијача Партизана "Чеги" чијег имена не може да се сести, али да сви знају ко је он и да је он увек био вођа навијача "Партизана" задњих 20 година од 1989. године, да он окривљеног Љубомира Марковића познаје са стадиона и током 2005. године док је он активно ишао на утакмице, били су заједно у аутобусу када су ишли у Украјину, а познаје га као доброг дечка и зна да он води навијања зато што је високог стаса, има дубок глас и тако "пали масу". Објаснио је да он прави разлику између вође навијача и вође навијања и да углавном ти прави момци који су вође навијача су у сеници, а сви који воде навијање су само њихове марионете, јер тај који је у сеници се пита за све и нитде се не појављује јавно, а његово вођење се састоји у контакту са клубом. Он не зна ко је члан скупштине клуба ФК "Партизан", али зна да навијачи имају своје чланове у скупштини, о чему податке може дати управа клуба, а да су можда и чланови навијача у скупштини марионете навијачких вођа, али он не зна ко су они и о томе не може ништа да каже. Он нема конкретна сазнава да вође навијача или како их је он назвао људи из сенке имају неке велике бенифиције, велика примања, али се на свом личном примеру уверио да су 2006. године када је био бојкот навијача њихове вође правила пароле, навијачи на трибинама, баџане су бакље на терену а касније је он осуђен због баџања бакљи и они никакве бенифиције никада нису добили, да се вође крију иза навијача и издају наредбе, а затим се повуку и нико их не дира док навијачи бивају осуђени као у конкретном случају због Грковића који је вођа навијачке групе "Иридућибили" и диригује свима и мисли да су они сви изманипулисани од стране Грковића и Пузигаће. Изјавио је да он није члан ни једне групе, да је до 2007. године ишао активно на сва суро гостовања за које је сам плаћао карте и има визу у пасошу, а након 2007. године је престао да иде на утакмице сем када је дерби и нека већа утакмица. Окривљеног Грковић Ивана зна из виђења и видео га је раније 2 до 3 пута, а никог другог од окривљених не познаје и он Грковић сматра вођом осталих окривљених зато што је старији и зато што је он апсолутно сигуран да је Грковић све остале учеснике овог догађаја позвао. Пузигаћа Дејана познаје 6 година од 2003. године и изузетно су добри пријатељи. Сигуран је да се Пузигаћа Дејан не дружи са окривљеним Дејаном Станковићем кога он познаје од раније са утакмица и познато му је да је Станковић ишао на утакмице још од 1990. године, да је тада био члан навијачке групе "Ребелс", али га није виђао на утакмицама од 2001. године до 2006. године зато што су Станковићу нанете тешке телесне повреде у некој тучи, када су припадници навијачке групе "Ребелс" протестовали против управе клуба, да је тада друга навијачка група која је била повезана са управом прешила Станковића Дејана, јер је био у групи која је против управе клуба, након чега се он није на утакмицама појављивао пет до шест година, а познато му је и да Станковић иде углавном па

[REDACTED] чуо је да је он навијач Партизана али ништа о њему не зна

и да дан овог догађаја није га видео на платоу Обилићевог венца. "Влада" је један од вођа навијача навијачке групе "Алкатраз", али ни њега тога дана није видео на Обилићевом венцу. Зна "Кимија" који заједно са Љубомиром Марковићем – Кићом воде навијање, а када је те вечери на дан овог догађаја дошао на стадион видео је да су Прелић или Кића водили навијање ове утакмице. Зна само вођу навијача Зорана Живановића – Чегу. У односу на Ђорђа Прелића изјаснио се да он Прелић лично не познаје, нити биљо кога са ким се Прелић дружи, да је видео да Прелић помаже око навијања, а да Ивана Грковића смагра вођом навијача, јер му је познато да је Грковић старији члан групе "Иридућибили", а осим тога сам Грковић му је у Теразијском парку рекао да је он позвао све остале окривљене и он је схватио да је Грковић њихов вођа. Изјавио је да он гарантује да нико од припадника навијачке групе "Алкатраз" тога дана није био у Теразијском парку и да ни у једном тренутку колико је он видео, а поготово у Теразијском парку, није учествовао у овом догађају. Изјавио је да не познаје све навијаче који су припадници навијачке групе "Алкатраз", али да је он од априла 2000. године члан ФК "Партизан", да углавном познаје дosta људи, да припаднике навијачке групе "Алкатраз" не познаје зато што су они прва водећа структура, а што значи да они организују кореографију, да су они најважнија навијачка група навијача "Партизана", да су то старији младићи, а не зна колико чланова ова група броји. Познаје Гагија из Земуна из виђења, али да мисли да он тога дана није био у парку, да не познаје Владу КМ ни његовог брата, да не познаје Џобста, Џрног из Подгорице, Луку врачарца, Ђолета са Врачара, да познаје „Симу Србију“ који је из "Гарде" навијача који су са „Чегијем“ раније били главни, али да он не припада навијачкој групи "Алкатраз" и да он мисли да је „Сима Србија“ раније био припадник групе "Анти Роми". Без обзира што не познаје све припаднике навијачке групе "Алкатраз" закључио је да нико од њих није био у Теразијском парку зато што је присутне у Теразијском парку знао као припаднике групе "Гробари Врачар" који увек носе мајице са собом и "Анти Роми" и Грковићева група, тако да су на дан овог догађаја у Теразијском парку биле 3 навијачке групе, али 2 групе људи по томе како су седели, јер су у парку постојале 2 групе навијача које су седеле одвојено и нису се мешале. На главном претресу детаљно је објаснио да је дана 17.09.2009. године био својој кући и да је спавао, а да га је тога јутра окривљени Дејан Пузигаћа звао 5 – 6 пута на његов мобилни телефон [REDACTED] да је то било око 11 – 12 часова и да му је окривљени Дејан Пузигаћа, обзиром да му се он није јављао, послала поруку "устајте" а коју је поруку је он схватио да се вероватно нешто дешава у вези утакмице. Када је устао и видео поруку "устајте" разменио је са Пузигаћем пар СМС порука, или га је одмах позвао, али углавном након тога су се договорили да се нађу у Теразијском парку у 16,30 часова, а он је затим Пузигаћу звао још пар пута да га шта да ли је узео карте, јер је Пузигаћа узимао карте од вођа навијача, а што је још један од разлога због чега је дошао на Обилићев венац да би од Пузигаће узео карту за утакмицу. По доласку у Теразијски парк када се спустио низ степениште са своје леве стране видео је Пузигаћу и навијаче из навијачке групе "Гробари Врачар", а мисли да је ту било још пар људи из групе "Анти Роми" које он зна из виђења, с тим што им не зна свима имена, а као што је навео имена неких не сме да каже, а преко пута на уласку у парк са десне стране стајали су Грковић и сви окривљени, али није приметио да је било ко други осим присутних окривљених тала стајао са Грковићем. Они су били груписани тако што су њих тројица – четворица седели на једној клупи, тројица – четворица на другој клупи, а њих двојица су стајали

испред. Док су стајали у парку један навијач из Грковићеве групе пришао му је и дао му је хируршку маску коју је он узео. Не може да опише лице које је делило маске нити се сећа како је био обучен, јер је била гужва. Стајали су њих тројица – четворица, а тај младић је додавао маске неком другом, тако да му он пије видео лице, а видео је да је њима двојици – тројици додао маске и он је пришао и само му је из руке у којој је држао 3 – 4 маске узео једну маску, окренуо се и отишао на другу страну. Сигуран је да је неко од присутних окривљених делио маске јер је мала вероватноћа да је још неко дошао, али је изјавио да међу присутним окривљенима не препознаје младића који му је тада дао маску јер је видео тренутак да 2 – 3 момка иду заједно, да један држи маске у рукама, да је 3 - 4 маске поделио, након чега је он пришао и узео маску не гледајући у његово лице. Није приметио одакле је он извадио те маске, ни да му је неко прегходно те маске дао. За време док су седели у парку чуо је информацију да су Француски навијачи у неком оближњем Хостелу и њихов план је био да их нападну да би им отели навијачке транспаренте и остале навијачке реквизите као што су шалови. После тога он је звао Пузигаћу 5 до 6 пута сигурно, а он му се није јавио, а обзиром да Пузигаћа тешко говори и тешко прича и да му је послao СМС поруку садржине "шта радимо овде сат времена, ухапсиће нас" јер није знао шта се дешава, да ли ће кренути у напад или шта он планира у том тренутку. Објаснио је да је СМС поруку наведене садржине тада послao Пузигаћи, да је помислио да би могао неко да их ухапси зато што је Пузигаћа делио бакље и палице разноразним момцима и због тога што су сви били наоружани. Он није видео када су цељене бакље и палице јер су подељене пре него што је он ушао у парк, а знао је да сви момци имају кол себе разноразна оружја, бакље и др. У парк су затим дошли Пузигаћа и Грковић са горње стране и издвојили су се са стране са још пар момака из Грковићеве групе и нешто су почели да се договарају, а он предноставља по опоме што је рекао Грковић у својој изјави пре истражним судијом да су они ишли у такозвану "navijačku izvidnici" и да су када је Пузигаћа Грковићу показао навијаче на Обилићевом венцу, испланирали како да их нападну, са које стране. Не зна ко су били навијачи који су се тада издвојили са Пузигаћом и Грковићем, јер је ту у парку било можда 25 и више људи у том тренутку, а он није обраћао пажњу, само је видео њих двојицу који се спуштају са горње стране низ степениште у парк и издвајају са стране, а затим нешто договарају. Познато му је да су Пузигаћа и Грковић организатори овог логађаја. Након тога, у парку су почели да вичу "идемо, идемо" и сви су кренули горе, а и он је кренуо путем Кнез Михаилове улице у групи коју је сачињавало по његовој процени око 15 навијача, а Иван Грковић је са својом групом дошао доњим путем на Обилићев венац. Не може детаљно да објасни ко је ишао горњим, а ко доњим путем, јер су ту били још неки навијачи из тих осталих група од којих он неке не познаје, а неке познаје, али не сме да каже њихова имена, јер то угрожава његову безбедност, обзиром да је свестан да иде у затвор међу затворенике, не жели да заврши у контејнеру једног дана. Објаснио је да се плаши за сопствену безбедност, уколико би рекао имена пар момака из те групе, а које он познаје и који су на Обилићев венац дошли из правца Кнез Михаилове улице, а из које групе су само он. Дејан Станковић звани "Цексон" и Дејан Пузигаћа окривљени. Навео је да су осим њих сви остали окривљени који су присутни, дошли уз степениште. Изјашњавајући се на питање да ли је другоокривљени Марковић Љубомир дошао степеништем изјавио је да Марковић Љубомира није видео у парку, да га познаје из виђења, само са стадиона, да га није видео ни у парку, ни

на Обилићевом венцу где је он први стигао, да није кренуо са њима и да то ниједан снимак не може да покаже. Навео је да лица по надимку Грубин и Мими не познаје и да за њих никада није чуо. Пузигаћа није сво време био у парку, они су стајали у парку сат времена и чекали да неко дође и да их поведе. Објаснио је да је то значило да је неко требао да организује напад и да њима присутнима каже "ево их, излазе из Хотела, ево их овамо са заставама". То су требали да учине Грковић и Пузигаћа указујући да Грковић и Пузигаћа нису организовали никакво убиство нити планирали. већ најообичнију тучу у којој би се противничким навијачима одузеле заставе и транспаренти. Није приметио да Грковић у парку са било ким комуницира, а он са Грковићем није комуницирао у парку тога дана, сем можда у једном тренутку када је тамо сео на клупу. Група у којој се он налазио кренула је горњим путем, а Грковићева група доњим путем, ка "Златном Буренцу", а затим лево. Његова група се пењала уз степенице, затим су изашли из парка и кренули ка Кнез Михаиловој улици, а када су видели полицијску патролу да стоји на уласку у Кнез Михаилову улицу подетили су фе у мале групе по двојица. Из Грковићеве групе кренули су заједно, груписани и није приметио да се неко од њих можда враћао, а горњим путем у групи у којој се он кретао било их је сигурно 15. Од Теразијског парка до Обилићевог венца стигли су, по његовој процени, за 3 до 5 минута. Заједно су ишли док нису видели испред њих полицију, а нису се развојили већ су само неки од њих застали, а неки су отишли напред да полиција не би приметила да 15 људи иде заједно него по двоје, троје. Тако груписани кретали су се на удаљености од 3 до 5 метара, јер је била гужва у граду и они су се измешали са обичним грађанима, јер им је тако било лакше да дођу до Обилићевог венца. У тој групи која се кретала овим путем познавао је Пузигаћу и Станковић Дејана, а од осталих 12 навијача неке не познаје, а неке познаје, али као што је рекао из сопствене безбедности њихова имена не сме да саопшти. Иста група која је била у парку отишла је у Кнез Михаилову улицу и Грковићева група која је ишла са друге стране, а по његовој процени у парку их је било 25, а касније можда 30 и то њих 15, а остали Грковићеви, с тим да су неки из парка одлазили у "Златно Буренце", а он не зна да ли су одлазили и неки припадници из њихове групе или само Грковићеве групе, јер он није ишао у "Златно Буренце" већ је само видео да одлазе тамо. Није му познато ко је имао комуникацију са тим људима који су отишли у тај ресторан, а мисли да је Иван Грковић отишао у "Златно Буренце". Он је одлучио да крене овим путем, Кнез Михаиловом улицом до Обилићевог венца, јер је из те групе која је ишла овим путем познавао више њих. Мисли да Јован Карбић није био са њима и да је дошао степеништем. Док су се кретали ка Обилићевом венцу мисли да га је Пузигаћа једном звао телефоном и питао га где се налазе, а он му је рекао да прелазе Хотел "Мажестик" и прекинуо је везу. Након тога, дошли су и стали испред француских навијача удаљени 10-так метара јер је ту неко од момака, кога он не познаје, рекао да треба да се сачека друга група, која је Грковићева група. Он је тада кренуо да нађи хируршку маску из цепа и да је везује око главе, али маску није ставио, јер је испред њега један момак пришао француским навијачима сам и нашао их са бакљом. Не зна ко је тај момак, могуће је да је то неко од оних за које је изјавио да не сме њихова имена да спомене, али он није видео ко је то био јер је њему био окренут леђима, није био нико од присутних окривљених. Видео је да је пришао бакљом и упалио косу једном французу. Карбића није видео са упашеном бакљом, нити је видео тренутак када се друга група понела на степенице, јер му је сво време поглед био уперен ка француским навијачима. Чекали су неко

време како би дошла Грковићева група, а да ли се та група испела у тим тренутцима туче и/или неколико секунди после тога, он не зна, јер није видео ову групу када се испела степеништем. Након што је тај момак пришао са упаљеном бакљом навијачима и започео тучу, сви француски навијачи су устали, а кренули су и они који су били испред њега да их ударају дрвеним палицама. након чега су сви кренули да беже у разним правцима. Он је трчао заједно са свим момцима који су били испред њега и ушао је у башту кафића "Ириш Паб" а након тога је протрчао за двојицом Француских навијача који су кренули да беже ка тржном центру "Миленијум". Након тога, оборили су двојицу навијача са лесне стране, ка Миленијуму и он је притрчао и ту једног од њих шутнуо у пределу рамена и руке, а касније је са фотографије и снимака препознао овог навијача да је то био оштећени [REDACTED] са ког разлога жели да се суочи са њим, јер зна неке детаље који ће га одвојити од трагичне смрти од [REDACTED].
 [REDACTED], обзиром да само он и [REDACTED] знају шта се налазило у његовој торбици коју је он тада имао са собом. Није жеleo да се изјашњава да ли је он узео или иронашао торбицу пре суочења са [REDACTED]. Он ни у једном тренутку није обраћао пажњу шта се дешава око њега, а посебно није био учесник туче у којој је настрадао сада пок. [REDACTED] јер је физички био на сасвим другом месту од догађања, јер је ушао лесно и сигуран је да у тренутку када је пао [REDACTED] када је он ту дошао, да је био удаљен 10-так метара од степеништа и од места где је касније тучен, а можда и бачен. [REDACTED]
 Њему детаљи о томе нису познати, јер је све време био окренут леђима степеништу, а након што је шутнуо Француза обегао је у правцу Тржног центра "Миленијум" ка Калемегдану, а затим је ушао у Тржни центар "Миленијум" и побегао у улицу Кнез Михаилову. У моменту када је он стајао, навијач из њихове групе који је први напао француског навијача од њега је био удаљен од 7 до 10 метара, он је као и остали, иако су видeli да је неко нападнут, кренули у том правцу, јер су хтели да их нападну да би им одузели навијачке транспаренте и обележја. Не може да процени колико је Француских навијача било окупљено у овом кафићу на платоу Обилићевог венца. Видео је 3 - 4 спојена стола, да су сва места за столовима била попуњена, а не зна колико је укупно Француских навијача било. Сећа се када им је пришао овај момак са бакљом који их је напао, да су били окренути леђима, да га нису видели када је пришао и почeo да пали те бакље. Видео је да су сви Француски навијачи седели и да су у тренутку када је он кренуо са бакљом сви устали и да је кренула општа туча, а сви Французи су почели да беже. Није приметио да је било ко од Француза узвратио неки ударац. Објаснило је да осим двојице Француза који су бежали ка Тржном центру "Миленијум", обзиром на скицу места догађаја у којој је извршио увид, предпоставља да су сви кренули да беже ка гаражи и ка Калемегдану, с тим да он предпоставља да је пок. [REDACTED] побегао ка степеништу, да се можда нашао у сендвичу између те две навијачке групе или да је сам скочио из страха као што је то изјавио и Грковић Иван, а што он није приметио, јер је све време био окренут леђима сада пок. Брис [REDACTED] и био је ближе Тржном центру "Миленијум". Појаснило је да се пок. Брис [REDACTED] можда нашао у "сендвичу" јер су их напале две групе са једне и са друге стране. Он није видео тренутак када је стигла друга група, али је његова предпоставка имајући у виду лице места и место где је пок. [REDACTED] пао, да је он бежао. Он је видео само двојицу Француских навијача да леже, једног кога је он ударио и другог који је лежао поред њега, а обојица су како су били оборени, били шутирани од стране осталих навијача. По његовој процени, а

апсолутно је сигуран да је један од ове двојице оборених Француских навијача био [REDACTED] када му је он пришао, а што је било 10-так секунди од почетка туче, био је удаљен 10 метара у односу на степениште и место где је сада пок. [REDACTED] бачен. За навијача који је био оборен, а за кога тврди да је то био оштећени [REDACTED] описао је да је имао малу дужу, светлу косу, да се не сећа какву је мајицу имао, јер на то није обраћао пажњу, а да је сутрадан у дневном листу "Прес" који је изашао дана 18.09., видео слику Француског навијача са крвавом главом и знао је да је то тај Француски навијач кога је он ударио. Није уочио како је изгледао, какву је косу имао и како је био обучен Француски навијач који је лежао поред њега, јер је по уласку у башту овог кафића трчао укосо, десно, стигао је до [REDACTED] који је био оборен палицом од стране момка који је трчао паралелно са њим, са његове десне стране. Није приметио да је неко из његове групе на платоу Обилићевог венца имао маску на лицу, а ни он није имао маску, јер када је кренуо да ставља маску на главу нашио је неки Француски навијач и он је након тога хируршку маску коју је узео у Теразијском парку ставио у чеп од шорца и она му је вероватно испала у тренутнима када је трчао ка кафићу. Описао је да је бејзбол палица којом је видео да ударају Француског навијача облика као држаља за лопату или тако нешто, с тим што је скраћена и величине је око 40 цм, а по његовој процени [REDACTED] је том палицом ударен једном пре него што је пао. Пре него што је он ударио [REDACTED] видео је да Партизанови навијачи који су утрчали у кафић са свих страна туку Француске навијаче са палицама и он предпоставља да су сигурно имали 5 до 6 палица. Предпоставља да су Станковић Дејан и Пузигаћа Дејан дошли после њих јер их уопште није видео на Обилићевом венцу, а није их видео ни претходно када је са групом застасао испред "Мажестика". Није видео ни тренутак када је на Обилићев венац стигла група која је ишла степеништем из улице Маршала Бирјузова и не зна да ли су они дошли у тренуцима када је туча починјала или су каснили неколико секунди. Није обраћао пажњу на дешавање у околном кафићу и није видео да ли неко истрчава из тих кафића, претрчава или излази, осим што је видео када је утрчао у Тржни центар да су изашле жене које су биле успаничене, а по њиховим узвицима схватио је да су мислиле да је у питању "Геј парада". Није имао сазнања или утисак да су Партизанови навијачи у околним кафићима. Објаснио је да су навијачи испред њега напали навијаче Тулоза, након чега су сви почели да беже главом без обзира на разне стране и да се затим насиље вршило на више места у истом временском тренутку указујући да с тога сви окривљени нису могли да утичу на трагичну смрт [REDACTED]. Није обратио пажњу да ли су двојица Француских навијача које је видео оборене на платоу Обилићевог венца покушали да устану, јер је он само видео двојицу оборених, пришао је, шутнуо једног и побегао, а није чуо да је било ко од њих нешто говорио, викао. Сигуран је да су [REDACTED] када је он шутнуо, шутирали други после њега, да он на њему није уочио повреде или трагове крви, а да је дајући своју одбрану у истражном поступку изјавио да је видео да је младић кога је ударио крвав јер је то видео сутрадан у новинама и сигуран је да су такве повреде оштећеном [REDACTED] нанете после њега. Он са [REDACTED] није био ни у каквом контакту, ни пре туче, ни пре него што га је шутнуо, да му је познато да је [REDACTED] пријавио Полицијској Станици да му је одузета торбица са телефоном, а да он зна да је [REDACTED] у торбици имао још нешто што само он и [REDACTED] могу да знају, због чега и тражи суочење са [REDACTED] бријем, да би се разјасниле те појединости. Описујући своје кретање на

платоу Обилићевог венца, навео је да је он ишао десном страном улице, да су Француски навијачи седели преко пута њега, да је он све време ишао на њих и конкретно своју путању кретања описао да је пре туче кренуо да стави маску, да је видео да гори бакља и да почиње туча, да се затрчао, ушао у кафић, ишао укосо-удесно и сустигао [REDACTED]. Није видео моменат када је група која се попела на плато Обилићевог венца степеништем из улице Маршала Бирјузова наишла. На платоу Обилићевог венца видео је само једну упаљену бакљу и у близини овог кафића задржао се можда укупно 10 секунди а након тога је побегао. Није видео било кога да држи столицу и некога туче, нити је видео некога да присутне гађа чашама, флашама, по уласку у кафић само је кренуо за том двојицом навијача и није обраћао пажњу шта се у тој дешава. Мисли да су се сви остали Француски навијачи, сем [REDACTED], разбежали, да је у моменту када је он одлазио са платоа Обилићевог венца остао [REDACTED] да лежи оборен, 10 метара од степеништа. Не зна како су били обучени Француски навијачи које је видео на платоу Обилићевог венца да леже, јер у тренуцима док све пушта око њега и док је туча није то гледао. На вестима и у новинама видео је какву је мајицу на себи имао пок. [REDACTED] тога дана, а он никога није запазио са том мајицом, за време док је био на платоу Обилићевог венца. Приметио је да двојица – тројина навијача Партизана ударажу двојицу Француских навијача који су лежали на платоу Обилићевог венца, али он никога од њих не може да препозна, њихова лица није видел, јер је био усређен на [REDACTED] након тога је побегао и није обраћао пажњу на дешавања око себе. Није видео тренутак када је побегао [REDACTED] и последње што је видео пре него што се удаљио са платоа Обилићевог венца су 2-3 младића која су [REDACTED] у прилици истовремено када и он и који су наставили да га шутирају и након што се он удаљио. У моменту када су му они сви заједно пришли, с тим што су та двојица или тројица били метар – два иза њега, [REDACTED] је лежао у близини кафића "Ириш Паб" укосо, десно, по његовој процени 10 метара дијагонално од степеништа ка Тргном центру "Миленијум", а други младић који је лежао поред њега можда метар – два удаљен, и он је био још даље од ограде на платоу Обилићевог венца него што је то у том тренутку био [REDACTED] јер је [REDACTED] пао поред њега, а овај други Француски навијач је пао десно од [REDACTED]. Из правца Кнез Михаилове улице на плато Обилићевог венца стигло је 15 навијача, кретали су се Кнез Михаиловом улицом истовремено, двојица по двојица, у размаку 3 до 4 метара, осим Станковића и Пузигаће познаје и двојицу – тројицу њих, али да њихова имена не сме да споменеме њихова имена. Споменуо је Грковића и Пузигаћу, зато што су Пузигаћу споменила већ четворица пре њега и тиме га разоткрила, а уколико би он саопштио имена ових лица чија имена не жели да споменем, разоткрио би некога и био би директан, а ова његова изјава не подразумева да би тиме разоткрио и њихово учешће у овом догађају већ само њихова имена, јер се они уопште не спомињу у грацу, а да исто тако, због сопствене безбедности не може да каже који су то навијачи у сени, а да је његово мишљење да су навијачи у сени зато што организују вероватно туче и он не зна шта све тујаш има, а што се конкретне туче тиче да је сигуран да нико од других навијача није то организовао осим Грковића и Пузигаће и да сигурно нико други није позивао окривљене и да су то неке унутрашње ствари, трибине, а да та лица чија имена он не сме да спомене са овим догађајем немају никакве везе. Кнез Михаиловом улицом до платоа Обилићевог венца кретали су се навијачи који припадају навијачким групама "Гробар ћ Врачар" и "Анти Роми".

а он зна да они припадају овим навијачким групама јер их је раније виђао на стадиону. Оно што потврђује његов закључак да су искључиво Пузигаћа и Грковић организатори овог догађаја је и то што је у Теразијском парку, када је видео присутне окривљене, питао Грковића ко су ти момци и он му је тада рекао да их је он све довоeo. Тада су само окривљени са Грковићем били у групи која је била преко пута њих у парку и он је Грковића питао и интагаће им они и да ли их је можда позвао Пузигаћа, да их он не познаје, а Грковић му је само рекао да их је он довоeo, јер сматра да их је мало, а да му је Грковић баш показао на присутне окривљене акосолутно је сигуран зато што су тада они били преко пута њега. Без обзира што је изјавио да не познаје никога из навијачке групе "Алкатрас" нити може да препознале лице које му је у парку дало маску, сигуран је да су присутни окривљени били момци па које му је Грковић тада у парку показао, да је то Грковићева група, јер је то била једина група која је тада стајала преко пута њега у Теразијском парку, а сматра их Грковићевом групом јер је Грковић старији члан и вођа њихове групе, а по његовом мишљењу они су сви јадна, изманипулисана деца која ће провести најбоље године живота у затвору јер их је наговорио Грковић. Он је мислио да ће ићи да отму заставе Француским навијачима, евентуално навијачи навијачке групе "Гробари Врачар" и навијачке групе "Анти Роми", а није уопште имао сазнања да ће ту бити Грковић или било ко други. Он не познаје навијаче навијачких група "Гробари Врачар" и "Анти Роми" сем из виђења, зато што носе мајице задњих 10 година и сматрао је да ће они у томе учествовати, а не припадници навијачке групе "Иридућибили" јер су они бољи са Пузигаћом и друже се са њим. Стога се зачудио што су ту били Грковић и припадници групе "Иридућибили" јер није зnao koga је Пузигаћа обавестио и које су му биле намере, а није имао никаква сазнања ни о томе да ли ће напасти двојицу француских навијача или много више њих. Када су кренули на Обилићев венац није питао Пузигаћу да му то појасни, ни оне за које изјављује да не сме да спомене, а ни било ког другог, а Пузигаћу је звао 5 пута док је био у Теразијском парку да би му рекао шта се лешава, али му се Пузигаћа није јављао. Предпостављао је да ће доћи Пузигаћа и да ће му речи какав је план. Они су на плато Обилићевог венца стигли пре групе која је ишла степеништем, а предпоставља да су поред Грковића и присутних окривљених, степеништем дошли можда навијачи који су били у ресторану "Златно Буренце". Он није видео тренутак када се они пењу уз степениште, нити је видео тренутак када су нашли на плато Обилићевог венца, јер је све време гледао у Француске навијаче и крену да се удаљи. У односу на наводе осталих окривљених да нико код себе није имао палице, изјавио је да је Пузигаћа палице делио пре него што је он ушао у парк, а и да је видео да навијачи у парку држе палице испод рукава и на другим местима, а да није видео код окривљених палице и да не зна да ли су они узели палице или нису. Сигуран је да је Пузигаћа поделио палице, јер стицајем околности познаје његове другове, а исто тако има информацију да те палице на себи имају бар код и пошто су неки од присутних окривљених рекли да је Пузигаћа делио палице, полиција је била у продавницама са тим палицама и сликом Дејана Пузигаће и распитивали су се да ли је он купио код њих палице. Он конкретно није видео нити је од Пузигаће чуо да је он у Теразијском парку делио палице. Сигуран је да су Грковић и Пузигаћа организатори овог догађаја и са разлога што је Пузигаћа њега позвао и што је видео исто да је позвао Грковића, с тим да је Грковић позвао све остале окривљене, а и Пузигаћа му је рекао да је неки његов другар видео навијаче Француског клуба "Тулуз" на Обилићу тај дан.

Закључио је да су они организатори овог догађаја, јер су позвали своје чланове, довели их и организовали напад, испланирали одакле ће да дођу и са које стране, јер су Грковић и Пузигаћа ишли да осмотре ситуацију да би видели где се налазе Француски навијачи и да би испланирали напад на лицу места. Разлог и мотив туче је био да им се отму навијачки реквизити. При томе, нису видели да француски навијачи који су седели у кафићу на Обилићевом венцу имају заставе, а заставе Француског клуба "Тулуз" нису приметили ни раније док су се налазили у Теразијском парку, али да их је можда неко однео, а да он зна да је ██████████, имао шал, да је пок.Брис Татон имао мајицу и да предпоставља да су имали обележја и остали. Након тога, плато Обилићевог венца је напустио тако што је кренуо ка Калемегдану, ушао је у улицу Кнез Михаилову, а затим је Булеваром, таксијем, отишао кући. Те вечери, на утакмици, испред стадиона се нашао са окривљеним Дејаном Пузигаћом, који му је дао карту за утакмице, а затим су заједно ушли на стадион и били су заједно, а Пузигаћа му је одмах када су се срели рекао да је један Француски навијач скочио, да је тешко повређен, да ће тешко преживети. Није му помињао друге повређене Француске навијаче и само је за њега изразито нагласио да је повређен и да може да буде велики проблем, што је и он схватио и зато је и отишао код Ивана Грковића да то провери, јер није могао да верује у том тренутку да је неко тако тешко повређен и да може доћи до проблема какав је касније и настао. Њему је билобитно да то провери јер је његово име „Степа“ ретко име у Београду, а он иде на утакмице од 1998. године, а од 2000. године је члан ФК "Партизан" и цео Београд зна да је он једини „Степа“ у Београду, због чега је био сигуран да га је сигурно неко од 30 до 35 учесника овог догађаја поменуо и зато је хтео да провери да ли је то истина, јер је знао самим тим што је био ту, иако није тукао сада пок.Бриса Татона, да ће морати да иде у затвор и да ће то имати великих последица за његов живот. Обзиром да му је Пузигаћа рекао да он то није видео, отишао је код Грковића да провери оно што му је Пузигаћа рекао, иако је био апсолутно сигуран да то није био француски навијач кога је он ударио, јер са места где је лежао он није могао да се врати 10 метара уназад. Он је одмах прошао поред трибина да би дошао до Ивана Грковића који је стајао испод семафора на стадиону и питао га је шта се десило, а Иван му је рекао да је један француски навијач кренуо да прескаче неку ограду и да је превагнуо и пао, а он се након тога вратио и стајао је на трибини. На главном претресу дана 18.06.2010. године Петровић Степа је пре изјашњења оштећеног ██████████ на свој захтев објаснио да је 5 секунди од почетка туче ушао у кафић «Ајриш паб» на Обилићевом венцу, да је ишао кроз масу, како Француских тако и Српских навијача, да је видео да је један момак ударен палицом у пределу темена главе, а да је ██████████ видео када је пао бочно окренут ка Тргном центру "Миленијум", да му је пришао док је он био у седећем положају и са обе своје руке да му је скинуо торбицу коју је имао око врата. Описао је да је то била торбица тамно тетет или ирие боје, с тим што не може да процени тачно које је била величине, да су у торбици биле две велике преграде, да је у једној прегради био шал ФК "Тулуз" на коме је на једној страни писала, по његовом сећању, 2003. година и да је на средини био грб "Тулзуза", а да је у другој прегради био телефон сиве боје "Ајфон" а у једној малој преградици презерватив, 3-4 фотографије ██████████ и 2 мале лоптице за које је касније установио да је то кокайн при чему је једна лоптица била отварана и затварана углањачем, а што значи да је била коришћена, а био је и један пакет марихуане. На кашу торбице била је рупица од бакље. Ово се дешавало 10-так секунди од почетка туче и он

је тада од стелсништа и од тог места где је [] бачен био удаљен 10 метара удесно. Након тога, обзиром да није имао намеру да било кога туче, побегао је у правцу Калемегдана и отишао је у Тргни центар "Миленијум". Торбицу је узео да би дошао до навијачког трофеја.

Из исказа сакривљеног, сада осуђеног, Станковић Дејана пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дана 18.11.2009. године произилази да је био припадник навијачке групе "Ребелс" са Врачара, да та група не постоји већ дуже време и да припадници ове навијачке групе поседују свако за себе спонтано утакмице које игра ФК "Партизан". Данас 17.09.2009. године планирао је да иде на утакмицу која се играла између ФК "Партизан" и ФК "Тулуз" у 21 час, директно на стадион Партизана, али око 15-16 часова на његов мобилни телефон га је позвао Дејан Пузигаћа који је такође био припадник навијачке групе "Ребелс" и са којим је заједно одлазио на утакмице, да дође у град да попију пиве. Нашли су се у парку испод Теразијске чесме, где је био и []. Степа кога познаје. Тада му је Пузигаћа рекао да ће се са њима наћи још неки навијачи Партизана, а између осталих и Иван Грковић из навијачке групе "Иридућибили" кога он не познаје лично, али га је виђао па трибинама. По доласку у Теразијски парк видео је метеж и груписање навијача „Партизана“. Од Пузигаћа је добио бакљу, коју је ставио у цеп. Кренуо је из Теразијског парка са једном групом навијача која је ишла горњим путем поред "Руског Цара", Кнез Михаиловом улицом у друштву са Пузигаћа Дејаном који је непрестано разговарао телефоном. Друга навијачка група "Иридућибили" кренула је доњим путем, ка Обилићевом венцу из улице Маршала Бирјузова, односно степеништем поред јавне гараже са Иваном Грковићем који је водио. Дошао је са Пузигаћом до кафића "Ајриш Паб". Ту је видео да је туча већ започела, да је велика гужва, да је летео инвентар на све стране, да су биле запаљене бакље и да је било много дима. И он је у том моменту извадио бакљу из цепа коју је упалио и којом је почeo да маше, али он мисли да никога није бакљом дотакао, с тим што у то није сигуран, јер је био под утицајем алкохола. Након махања бакљом, бакљу је бацио према тој гужви, јер га је испржила по кажијпрсту лесне руке. Након тога је ушао у пролаз који води ка Кнез Михаиловој улици, лесно од места где је била туча. Видео је да је Дејан Пузигаћа до самог места туче стицао пре њега. Објаснио је да је гужва и туча, односно спицентар туче био у башти кафића "Ајриш Паб", уз степениште које води до гараже, практично одмах уз ограду која се налази између степеништа и јавне гараже. После тога је отишао право на утакмицу где је видео окривљеног Ивана Грковића који је са њим и Пузигаћем био на трибинама, а Грковић му је тада рекао да је група "Иридућибили" коју је он водио и која је дошла уз степениште била непосредно уз Француског држављанина и да је Француски држављанин у том моменту док су сви они били око њега скочио са ограде. Тада је исто, док је био на трибинама, чуо од Грковић Ивана да су се у том моменту и на месту где је Француз скочио, налазили Прелић и Кића из "Алкатраза". Напоменуо је и да му је Иван тада на стадиону рекао да је тај Француз у тешком стању, да се налази на интензивној нези и да не знају да ли ће прешивети. Навео је да он не познаје никога из навијачке групе "Иридућибили", али да му је Иван Грковић рекао на стадиону да је његова група "Иридућибили" била непосредно уз тог Француза који је у том моменту, док су припадници његове групе били око њега, скочио. На записнику је изјавио и да током боравка у полицији према њему није применявана никаква сила ни претења. У

истражном поступку дана 20.11. 2009. године делимично је изменио своје претходне наводе, тако што се изјаснио да је он некада био навијач ФК "Партизан" и члан навијачке групе "Ребелс", али да ова група по његовом сазнању не постоји од 1997. године или 1998. године и да он од тада повремено прати утакмице ФК "Партизан" али више кошаркашке утакмице, а понекада оде на фудбалске утакмице ФК "Партизан". Данас 17.09.2009. године позвао га је на његов мобилни телефон [REDACTED] Дејан Пузигаћа кога је он упознао пре 10-так година, управо на утакмици и са којим се углавном среће и виђа на утакмицама и рекао му је да дође око 15 - 15.30 часова у парк код Хотела "Москва" да би попили неко пиће у граду, да су тамо сви навијачи "Партизана" и да је ту договорено да се скупе. Он му је рекао да ће доћи, наводећи да су се и раније ту скupљали пред утакмице ФК "Партизан". У односу на мобилни телефон који је тада користио изјавио је да тај телефон више не поседује, јер је па некој журици две недеље после овог догађаја телефон изгубио, а поседовао је и мобилни телефон са бројем [REDACTED] који му је укинут због неплаћеног рачуна. У договорено време, око 15.30 часова, дошао је после посла на договорено место у парк код Теразијске чесме где је видео Дејана Пузигаћу и велику групу Партизанских навијача, њих око 30 - 40, од којих су му били познати Петровић Степа и Иван Грковић, кога је раније упознао на утакмицама, а други навијачи му нису били познати. Поздравио се са Пузигаћом који му је рекао да оде са њима и попије пиће на Обилићевом венцу заједно са још неким навијачима ФК "Партизан" који се већ налазе тамо. За време док су се налазили у Теразијском парку Пузигаћ је често разговарао телефоном, али он не зна са ким је разговарао јер Пузигаћ мајо муша када прича. Видео је да је Пузигаћа у парку разговарао и са окривљеним Иваном Грковићем, али није чуо њихов разговор. Видео је да је Иван Грковић био у групи са неким млађим навијачима Партизана који су његови, а које он не познаје. Њему је иначе било познато да је Грковић Иван вођа једне млађе навијачке групе "Иридућибили", а што је чуо на стадиону од осталих навијача да Грковић предводи млађе навијаче, навијачке групе "Иридућибили". Пре него што су он и Пузигаћа кренули ка Обилићевом венцу, он је попио неколико гутљаја вињака, а флашу са вињаком је понео са собом. Он и Пузигаћа су кренули ка Обилићевом венцу, а он није обраћао пажњу да ли су остали навијачи Партизана кренули из парка и претпоставља да је Иван Грковић са овом млађом групом навијача остао у парку или да је кренуо неким другим путем, јер нису кренули са њима и он их није видео. Он и Пузигаћа су се кретали према Обилићевом венцу, тако што су ишли према Хотелу "Балкан" затим лево ка улици Кнез Михилова и дошли су до Хотела "Мажестик". Када су кренули према Обилићевом венцу Пузигаћа му је лао једну бакљу дужине око 40 цм коју је он ставио у цеп од бермуда које је носио на себи. Тога дана на себи је имао црне бермуде, а не зна шта је на себи имао Пузигаћа, али он није видео никакву хируршку маску. Бакљу је узео јер је намеравао да је упали на стадиону те вечери, па утакмици. Није видео да је Пузигаћа у парку још неком давао бакље, јер је већ мало ипак и на то није обраћао пажњу. Ову бакљу Пузигаћа је извадио из унутрашњег цепа јакне, а он није видео да ли је Пузигаћа имао код себе још бакљи. Не сећа се колико је тачно било сати када су кренули из Теразијског парка према Обилићевом венцу. Мисли да се он у парку након што је стигао у парк око 15 и 30 часова задржао пола сата пре него што су кренули на Обилићев венац. На путу до Обилићевог венца није приметио друге навијаче које је претходно видео у парку иза Хотела "Москва", а ни Степу Петровића, кога је видео само на кратко када је видео и Пузигаћу. До Обилићевог венца он

је пар пуга пио вињак из флаше коју је носио са собом, а Пузигаћа је све време причао телефоном, али он не зна са ким је причао, јер није обраћао пажњу на то обзиром и да Пузигаћа муша. Када је са Пузигаћом ушао на Обилићев венац, скренуо је 10 до 15 метара поред баште кафића не знајући у који кафић треба да иде, јер је то знао Пузигаћа. Приметио је велику гужву у близини гараже на Обилићевом венцу, код улаза гараже, где он мисли да се налази башта кафића "Ириш Паб" или "Цез Кафеа", а мало напред, пар корака од степеништа које излазе на Обилићев венац видео је више упалајених бакљи које су држали неки момци. Био је велики дим и он је приметио да у том делу лете столице, столови и остале ствари, а и он је у том моменту упаљио бакљу и почeo њом да маше, а затим је кренуо према башти где је била гужва, ломљава. Дошао је на пар метара од баште кафића "Ириш Паб" када му је са врха бакље нала нека варница - жар која му је испржила прст и он је бакљу бацио. Гужва у башти кафића "Ириш Паб" је била таква да су из те гужве навијачи, француски или партизанови, бацали столице, пепељаре и све што су стигли, а он није видео никог познатог од учесника у тој гужви и одмах је, након што је бацио бакљу у ову гужву, ушао у Тржни центар њему непознат који се налази у близини и отишао је десно гледано у правцу Хотела "Мажестик". Није видео да је у овој гужви неко било кога тукао, нити је видео да је неко од француских навијача лежао на земљи и да их је неко тукао. Када су он и Дејан Пузигаћа ушли на Обилићев венац, Пузигаћа је пре њега негде отрчао, с тим што он није видео где нити се тога сећа, а након тога Пузигаћу је видео на стадиону. Одмах је отишао у Кнез Михаилову улицу у намери да оде и сачека аутобус. Он је бакљом коју је имао у руци замахивао, али никога није пржио, а можда је некога опекао када је бакљу бацио у башти кафића "Ириш Паб". Објаснио је да се ова гужва и туча у башти кафића "Ириш Паб" одигравала уз степениште које воде до гараже, односно одмах уз ограду која се налази између степеништа и јавне гараже. Навео је да он није учествовао у било каквој тучи, нити је било кога тукао, нити је било какву маску имао том приликом преко лица, нити је у тој гужви односно маси приметио било кога познатог, а није видео ни Пузигаћу ни Грковића. Када је те вечери отишао на стадион "Партизана" видео је на стадиону, на јужној трибини где се он налазио, окривљеног Ивана Грковића и Дејана Пузигаћу. Пузигаћи се пожалио да му је прст спржен од бакље и питао их је шта се десило на Обилићевом венцу. Тада му је Иван Грковић рекао да су његови, мислећи на његове навијаче чији је он предводник, опколили једног француског навијача који је био уз ограду гараже на Обилићевом венцу и да су га тукли и да је у једном моменту овај француски навијач скочио са неке мсталине ограде и да је завршио са тешким повредама у Ургентном центру, на интензивној нези. Иван Грковић је то испричao још неким навијачима који су били ту присутни, али их он не познаје. Грковић је њему детаљно описао да је његова група, заједно са њим била непосредно поред Француза кога су припадници његове групе тукли и да је тада Француз скочио са ограде, а рекао му је и да је тај Француз на интензивној нези и да можда неће преживети. Грковић му је тада рекао да су се у том моменту на месту где је Француз скочио око њега налазили и Прелић и "Кића" из навијачке групе "Алкатраз". Навео је да он Прелића и Кићу лично не познаје, али да их је виђао на стадиону. Навео је да је он тога дана конзумира алкохол, да је био припит у време овог догађаја, да касније на стадиону није пio јер је забрањено уношење алкохола на стадиону. Није му било познато да је у вези овог догађаја постојала нека организација и да му Дејан Пузигаћа ништа није рекао, сем да ће ићи на пиће. На главном претресу Станковић Дејан је

делимично изменио наводе претходно дате одбране. Навео је да се дана 17.09.2009. године после посла, око 15.45 до 16 часова упутио ка Теразијском парку да се по договору нађе са Пузигаћа Дејаном код кога му је била карта за утакмицу и да попију пиће пре утакмице. У Теразијском парку је био око 16.30 часова. Није му било необично што му је Пузигаћа рекао да дође у наведено време у Теразијски парк јер су се ранијих година, одувек, сви навијачи "Партизана" пред утакмицу скупљали код Теразијске чесме. Обзиром да последњих година не посещује толико често утакмице, последњи пут је на окупљању Партизанових навијача испред Теразијске чесме пре утакмице био пре 2 или 3 године. Тога дана је телефоном комуницирао само са Пузигаћа Дејаном, главни циљ њиховог налажења био је тај што је његова карта за утакмицу била код Пузигаће. Окривљеног Петровић Степу познаје 2 до 3 године и чују се понекад, али се не виђају осим на утакмицама. Последњи пут је окривљеног Степу Петровића видео тога дана на утакмици Партизан-Тулуз, а пре тога видели су се месец дана раније исто на утакмици. Не познаје ни једног вођу, ни једне навијачке групе сем "Чегија" који је вођа навијача Партизана, свих навијачких група ФК "Партизан", а кога није видео тога дана на Обилићевом венцу. На Обилићевом венцу није видео ни окривљеног Јрелић Ђорђа, а је тек видео те вечери на стадиону Партизана, на утакмици. Он није припадник ни једне навијачке групе већ дуже време, пре 5-6 година био је припадник навијачке групе "Ребелс", а престао је да буде припадник ове групе, јер се група распала и припадници ове навијачке групе су престали да иду на утакмице. Само се из те групе виђао са Дејаном Пузигаћом кога је упознао пре 10 година, а са осталим припадницима групе "Ребелс" годинама није у контакту. Навијачка група "Ребелс" није имала вођу, јер је ту групу сачињавало њих неколико 10 до 15 другова који су заједно ишли на утакмице, окупљајући се у башти ресторана на стадиону пред почетак утакмице, али да на туче или переде нису ишли. Нико им није набављао карте, сназајили су се и сами су куповали карте, а он је увек плаћао своју карту. Од осталих навијачких група ФК "Партизан" познато му је да постоји навијачка група "Јужни Фронт", "Алкатраз", "Анти Роми", "Иридућијили". Није му познато колико навијачка група "Алкатраз" има припадника осим да је то бројно већа навијачка група од осталих навијачких група, а не зна ко је вођа навијачке групе "Алкатраз". Окривљеног Марковић Јубомира не познаје лично, а видео га је на трибинама да води навијање. У време када је он био припадник навијачке групе "Ребелс" они нису били ни у каквом односу са навијачком групом "Алкатраз". Није постојало правило ко ће на ком делу стадиона седети за време утакмице, нити ко ће носити које транспаренте, јер свако ко дође навија сам за себе и не зависи ни од кога. Од навијача познаје само Дејана Пузигаћу, али се и са њим виђа само на утакмицама и на стадиону, а не и у граду. По доласку у Теразијски парк приметио је да се у парку налази око 30 навијача, а међу њима препознао је Пузигаћа Дејана, Степу Петровића и Ивана Грковића. Иако остале није познавао, закључио је да су навијачи "Партизана" јер су неки имали обележја, имали су обучене навијачке мајице ФК "Партизан", а није приметио да су имали обележја која би их издвајала по навијачким групама. Није приметио да је било ко од навијача имао качket на глави, нити је приметио да је неко држао маску, нити да је неко у парку делио маске. Он је у парку седео на клупи, читao новине и имао вињак и од осталих навијача био је удаљен 10 до 15 метара. Није приметио ни да је Пузигаћа у парку делио бакље, нити је приметио да је Пузигаћа имао код себе неки ранац и торбу. Када је Пузигаћа њему дао бакљу

коју је извадио из унутрашњег цепа јакне или тренерке коју је имао на себи, он није приметио да је Пузигаћа биљо коме другом дао бакљу, ип да је осим те бакље имао неку другу бакљу коју је задржао за себе. Изјавио је да му је Пузигаћа ову бакљу дао да је упали на стадиону и да му је Пузигаћа дао ову бакљу у граду, јер полиција врши претрес да му ту бакљу не би пронашли када улази на стадион. Он је био свестан да ова бакља од стране полиције код њега може бити пронађена приликом уласка на стадион, али то није ресао Пузигаћи. Није видео да се у парку деле било какве палице, нити је приметио да неко од окупљених навијача држи нешто у руци. У парку су се задржали око пола сата. Поновио је наводе претходно дате одбране, да је у парку видео да је окривљени Иван Грковић био са неким млађим навијачима "Партизана", које он не познаје, али зна да су то неки његови. Објаснио је да је њега са Иваном Грковићем упознао Дејан Пузигаћа, који му је Грковића представио као вођу навијачке групе "Иридућибили" и пошто је изјавио "његови" значи његови навијачи из групе "Иридућибили". Пузигаћа Дејан му није ништа више причао о овој навијачкој групи "Иридућибили", није му помињао ништа ко су ти навијачи, нити је говорио било шта друго о њиховим личним подацима, а он није никога од њих лично понавао нити рачије виђао. Није обраћао пажњу на Ивана Грковића и није приметио да ли је осим припадника његове групе у парку стајао још са неким од навијача, а приметио је да је Пузигаћа прилазио Грковићу, али није приметио да су шетали и одлазили из парка. Није обратио пажњу да ли Иван Грковић са неким комуницира телефоном, а уочио је да је Пузигаћа телефонирао, али не зна са ким, нити му је познато шта је Пузигаћа причао телефоном. Није посебно обраћао пажњу како су навијачи стајали у парку, да ли су били подељни у групе, нити да ли се неко од њих издваја и нешто разговара, осим што је приметио окривљене Грковића и Пузигаћу да су се нешто издвајали од осталих и да су причали. Није приметио да је Степа Петровић тада био са њима у друштву и Петровић је видео само на тренутак и на њега није обраћао пажњу. Седео је на кули, читao је новине и лио вињак који је донео, а који је и понео са собом када је кренуо из Теразијског парка јер је кренуо на утакмицу. У једном тренутку њему су нестале цигарете, па је отишao у улицу Народни Фронт где је купио цигарете, а када се вратио у Теразијски парк, у парку никога није било осим Дејана Пузигаће који га је чекао да крену и рекао му: "ајде чекам те, треба да идемо на Обилићев венац, сви су тамо кренули". Није видео остале навијаче "Партизана" који су били у Теразијском парку да се крећу ка Обилићевом венцу и он по повратку из улице Народног Фронта, где је куповао цигарете, никога од њих није затекао у Теразијском парку, нити је видео биљо кога од навијача који су претходно били у Теразијском парку да се крећу околним улицама. Није видео ни Петровић Степу тада, а ни касније на Обилићевом венцу. Дејан Пузигаћа му је рекао да се на Обилићевом венцу налазе навијачи ФК "Партизан" да тамо ишу по кафићима, а ништа друго му није рекао, нити из којих навијачких група су навијачи Партизана који се налазе на Обилићевом венцу. По његовој процени они су из Теразијског парка кренули око 17 часова. Из Теразијског парка изашли су улицом горе до Српских Владара, затим су ушли у Кнез Михаилову улицу из које су ушли као Хотела "Мажестик" и кренули право. Њему је Дејан Пузигаћа рекао "крећемо, идемо овим путем", а он није бирао пут којим ће ићи и њих двојица су кренули заједно. Док су се кретали из Теразијског парка ка Обилићевом венцу, Пузигаћа је разговарао телефоном, али он не зна са ким, јер Пузигаћа муша, тако да га није разумео, нити је схватио о чему он прича, сем да је причао по његовом

мишљењу, о неким картама. Док су се кретали ка Обилићевом венцу није приметио да се испред њих креће нико од навијача Партизана који су претходно било у Теразијском парку. Не сећа се шта је Пузигаћа на себи имао, а он је био обучен у црни шорц са цеповима са стране и црвену мајицу. Он је на Обилићев венац кренуо на предлог Дејана Пузигаће, који му је по повратку у Теразијски парк из улице Народног Фронта рекао да су се сви из парка разишли, и да су кренули на Обилићев венац и да и они треба да крену тамо да попију по пар пића, а затим да иду на угакмицу. Није видео којим путем је кренуо окривљени Петровић Степа, нити када је окривљени Петровић изашао из Теразијског парка и последњи пут је окривљеног Петровића видео у Теразијском парку. Није видео ни којим путем је отишла Грковићева група, јер су се сви разишли док је он отишао да купи цигарете, а није их ни срео по повратку у Теразијски парк, у коме је затекао само Дејана Пузигаћу. Када су стигли на Обилићев венац, приметио је да се нешто дешава око степеништа, тачније ограде између гараже и степеница. Није видео најјасније обзиром да је било дosta дима, али је видео да лете столице, столови, чаши, флаше, видео је гомилу упаљених бакљи, било је много дима, али није могао детаљно да уочи ко се са ким туче и није никога од учесника те туче препознао, а није ни знао о чему је реч. Тада се он налазио на 25 до 30 метара од места где се то дешава и кренуо је напред нормалним корацима, а не трчећим ходом, а Дејан Пузигаћа је у том тренутку отрчао напред према епицентру туче тј. месту где се одигравала туча. Није приметио да ли неко у том делу које је означио као епицентар туче има нешто у руци јер је било пуно дима. Приметио је да је неколико учесника те туче имало маске на лицу, али није уочио ко су ти младићи. Нити је могао да препозна да ли је међу њима неко ко је претходно био у Теразијском парку. Није обраћао пажњу и није уочио шта се тада дешавало на другим местима, у околним кафићима. Није приметио да ли је у околним кафићима неко стајао или седео у баштама кафића, јер му је пажњу скроз скренуло то што се дешавало и запазио је само тучу. У тој тучи која је већ започела, видео је да момци који су учествовали у тој тучи јуре лево-десно, а није претходно приметио да је било ко програо или пролао поред њега док се кретао Кнез Михаиловом улицом. Видео је 5 до 6 упаљених бакљи и мисли да је у моменту када је он нашао тучу већ била скоро готова, а ипто је закључио по томе јер туча не може да траје пола сата и колико је њему познато ни једна туча не може да траје дуже од пола минута. У једном тренутку се сетио да је у опасности и да је упалио бакљу коју му је окривљени Пузигаћа дао заједно са картом у парку, да се у том тренутку бакља раснапалила и да га је опекла по прсту и он је бакљу бацио испред себе на 15 метара од епицентра туче, а затим је отишао у Тргни центар, с тим што не зна о ком се Тргном центру ради и наставио је путем Кнез Михаилове улице, а затим је ушао у Македонску улицу, а затим у тролејбус који саобраћа па линији број 41. Без обзира што је стајао на удаљености 15-так метара од епицентра туче и посматрао то што се дешава, он је осетио опасност те је упалио бакљу, јер су учесници туче јурили на све стране и очекивао је и могућ напад на себе, а у моменту док је стајао 15 метара удаљен дијагонално од ограде, од уласка у гаражу и степеништа у ком моменту је био ближе Хотелу "Мажестик" него "Танјугу". Није приметио да је неко лежао на платоу Обилићевог венца, нити је приметио нешто необично, крв, повреде на неком, сем што је видео да инвентар лети на све стране у моменту када је он, као што је naveo, удаљен 15 до 20 метара, где се задржао 10-так секунди и тада није ни приметио да ли има француских навијача и тек касније на стадиону је од Грковић Ивана сазнао да су

тамо били француски навијачи. Изјавио је да у том епицентру туче није видео Пузигаћа Дејана, нити је могао да разликује учеснике те туче, чији су држављани и којим навијачким клубовима припадају. У моменту док је посматрао тучу, био је близу Хотела "Мажестик" леђима окренут према овом хотелу, а 15 до 20 метара удаљен од Тргног центра "Сити Пасаж" који је испред "Цез Кафеа". Протрчао је у близини где се туча одвијала, јер је знао од раније да ту постоји неки пролаз, и иако је био у близини хотела "Мажестик", није се окренуо и ушао у Кнез Михаилову улицу, јер је тада у том моменту проценио да му је много ближи тај пролаз. Није обраћао пажњу док је пролазио поред места где се одвијала туча да ли неко лежи, јер је само гледао да извуче главу, а није уочио да било ко из те групе која је у томе учествовала преузима било који покрет и било коју рашњу јер је био окупирао опекотином и хтео је да се што пре одатле удаљи и с тога није обраћао пажњу па остале, већ је само отрчао у пролаз и наставио ка Кнез Михаиловој улици. Навео је да је главни разлог због чега се тога дана нашао са Дејаном Пузигаћом био тај што је његова карта за утакмицу била код Пузигаће, а он је након овог догађаја отишao аутобусом који саобраћа на линију број 47, а не 41 како је у његовој ранијој изјави то унето. Објаснио је да је он код истражног судије изјавио да се по доласку на стадион "Партизана" видео са Грковић Иваном и Пузигаћа Дејаном и још неким навијачима који су били око њих, да су они причали и да је он тек тада сазнао да је била туча са француским навијачима и да му је Иван Грковић тада рекао да је видео неког момка како пада са ограде и да су око тог момка били припадници групе "Иридућибили". Навео је да је он дајући своју одбрану пред истражним судијом изјавио да му је Иван Грковић тада рекао да је видео неког момка како пада са ограде и да су у његовој близини били неки припадници навијачке групе "Иридућибили" и само је рекао да су тада поред тог младића били припадници ове навијачке групе, а није сномињао ни једно име. На главном претресу је навео да је у записнику о његовом испитивању пред истражним судијом неправилно наведено да му је Иван Грковић рекао да су ту били Прелић и Кића, а да му је Иван тада рекао да је неко од његових другара видео Прелића и Кићу, не прецизирајући тачно ситуацију у којој их је видео и у које време, него је само рекао да су ту били Прелић и Кића и то речима "нски мој друг је видео да су ту били Прелић и Кића". Изјавио је да му Грковић тада није рекао од ког свог друга је то сазнао. Навео је да за својих 30 година никада није учествовао ни у једној навијачкој тучи, а да је у време овог догађаја био у посебном психичком стању и да је бакљу на платоу Обилићевог венца упалио, јер је осетио да је у опасности, а и из разлога што је био у пијаниом стању, пошто је попио око пола литра вињака тога дана. Детаљно је објаснио да му је Иван Грковић тада рекао да је приметио неког момка, Француза како пада са ограде, да су у том тренутку око њега били неки припадници групе "Иридућибили" и да се и он у том моменту налазио негде око степеница. Осим што му је Грковић рекао да су били ту око тог младића неки припадници групе "Иридућибили" и да је видео како он пада са ограде, Иван Грковић му ништа конкретно није рекао, како је тај младић скочио, нити је он Грковића питао да му то детаљније објасни, и углавном су они причали, а он је слушао, а у том моменту ту је био присутан Пузигаћа, а Грковића је једино знао из те групе људи, који су тада причали. Било је тада присутио око 15 навијача, не сећа се да ли је био присутан неко од окривљених. Најпре су били заједно у башти ресторана где су се задржали око 20 минута до пола сата, где је он стајао са Пузигаћом, Грковићем и тим момцима које не познаје, а касније су били на

трибинама на стадиону. Са Грковићем и Пузигаћом су о овом догађају разговарали на Партизановом стадиону пред утакмицу можда око 19 – 20 часова. Он се тада није конкретно Ивану Грковићу пожалио да је испржио прст бакљом на Обилићевом венцу, већ је то рекао Дејану Пузигаћи, кога је питао какву му је то бакљу дао која је прснула и опекла га, а даље нису ништа конкретно причали о томе и Пузигаћа га је само питао каке се испекао. Изјавио је да су тек на стадиону причали о томе са којих страна су нацили на Обилићев венац и да се он не сећа да је изјавио и да се хвалио на стадиону да су Партизанови навијачи са три различите стране напали француске навијаче. Иван Грковић им је на стадиону рекао да је чуо, а он предпоставља да је то Грковић чуо вероватно на телевизији или на радију, или да му је неко јавио, да је поврђени младић одвезен на Ургентни центар и да је на интензивној нези, а ништа му ближе није рекао какве је повреде овај младић и задобио. Грковић му је рекао и да су навијачи из навијачке групе "Иридућибили" били око оштећеног, покојног Бриса Татона, изнал ограде, на платоу Обилићевог венца. Навео је да је у време када је давао своју одбрану у полицији био у шоку због хашшења, а и збој овог догађаја, те да с тога не зна да ли је скренуо пажњу на неправилности приликом уношења његове изјаве на записник, да он истражном судији није на то указао. Након што су му предочени наводи његове одбране дате пред овлашћеним службеним лицима МУП-а у вези њиховог кретања из Теразијског парка до платоа Обилићевог венца, изјавио је да не зна како је то наведено у записнику, да је он описао кретање Грковић Ивана и његове навијачке групе "Иридућибили" од Теразијског парка до Обилићевог венца и да је он тек након разговора са Грковић Иваном на стадиону пре утакмице закључио, да су они дошли на плато Обилићевог венца из улице Маршала Бирјузова. Иван му је на стадиону рекао да су дошли из правца степеништа, а он је закључио да су дошли из правца улице Маршала Бирјузова, а објаснио је да је он из Теразијског парка ишао са Дејаном Пузигаћом и да не зна како је ушло у записник да је он изјавио да је ишао са групом која се кретала Кнез Михаиловом у којој је био и окривљени Петровић Степа, а да њему није познато то што је изјавио окривљени Петровић да је постојао договор да се због полицијске патроле која је стајала у Кнез Михаиловој улици крећу двоје по двоје и да му Пузигаћа о томе ништа није говорио. Изјаснио се да окривљени Грковић Иван док су стајали у присуству Пузигаће на трибинама није децидно рекао "Група коју сам ја водио" већ је он у својој одбрани коју је дао у полицији рекао, да га је Дејан Пузигаћа упознао са Грковићем као вођом навијачке групе "Иридућибили". Навео је да је он изјавио у полицији, како је то и наведено у записнику о његовом испитивању, да он не познаје никога из навијачке групе "Иридућибили", али да му је Иван рекао на стадиону да је његова група "Иридућибили" била непосредно уз тог Француза који је у том моменту, док су припадници његове групе били око њега, скочио. Након што су окривљеном Дејану Станковићу предочени наводи његове одбране дате у истражном поступку, а који се односе на његов разговор са окривљеним Грковићем Иваном на стадиону, а у односу на моменат пада пок.Бриса Татона са платоа Обилићевог венца, изјавио је да је он из разговора са Грковићем и из онога што му је Грковић рекао закључио да је Грковићева група заједно са њим била непосредно поред Француза кога су припадници његове групе тукли и да је Француз скочио са ограде, а да су се око њега налазили Прелић и Кића из "Алкатраза", с тим да је за Прелића и Кићу његова изјава погрешно унета у записник, јер му Иван ништа није прецизирао и само му је рекао да је неко од

његових другара Прелића и Кићу видео на Обилићевом венцу, а да је он тек месец дана након што је дао одбрану пред истражним судијом, схватио да су његови наводи у односу на ове околности погрешно унете у записник о његовом испитивању пред истражним судијом када му је дате изјаве предочио тадашњи адвокат и скренуо му пажњу на те погрешке. Навео је да не може да процени ко је први стигао на Обилићев венац, да ли група која се крстала Кнез Михаиловом улицом или друга група навијача која се на плато Обилићевог венца понела степеништем, да није приметио у моменту када баша бакљу да ли је неко иза његових леђа нашао на плато Обилићевог венца нити да ли га је неко од навијача престигао и укључио се у тучу, нити када је одлазио са платоа Обилићевог венца да га је неко од навијача престигао. Пузигаћу није зауставио у моменту када је на платоу Обилићевог венца отрао испред њега иако није знао где треба да иду у који кафић, јер је Пузигаћа једноставно отрао и то је тако остало. Бакљу је, као што је већ навео, бацио из страха у правцу места где се логађала туча, бакљу је бацио зато што га је оискла, видео је да је та бакља пала на земљу на 5 до 6 метара од групе која се тукла, а одмах након што се онекао је и отишао. Пре тога је уочио 5 до 6 бакљи које су летеле на све стране, а видео је и да су неки момци бакље држали у руци, за време док су били у покрету, али није видео да неко некога удара бакљом, нити да приближава бакљу неком лицу. Тада на платоу Обилићевог венца није чуо никога да говори француским језиком, или било којим другим страним језиком, нити је видео било каква навијачка обележја или мајице француског навијачког клуба "Тулуз" и тек касније на стадиону је сазнао да су тада на платоу Обилићевог венца били присутни навијачи француског навијачког клуба "Тулуз". Од присутних на Обилићевом венцу који су учествовали у тучи видео је да су неки који су били у епицентру туче носили маске, а није приметио ни једно лице са фантомком и није уопште узасио у близину кафића "Ајуриш Паб" већ је само програо тротоаром, на 5 до 6 метара са леве стране од близине кафића пре него што је отишао у тржни центар. Ни код пролаза, ни у пролазу овог тржног центра није видео да леже неки повређени младићи. Негирао је да је он на стадиону "Партизана" те вечери причао да је бакљом пржио неке Французе, што му је предочено да је Грковић изјавио да се он на стадиону хвалио тиме.

Из исказа саокривљеног Петровић Степе произилази, да је он пред истражним судијом дана 5.11.2009. године признао да је учествовао у нападу на навијаче фудбалског клуба "Тулуз", који су дана 17.9.2009. године седели у кафићу "Ајуриш Паб" на Обилићевом венцу, да је једној од двојице француских навијача који су лежали, шутнуо, у предео рамена или руке, да је то био навијач светлије косе који је био крвав. али да је сигуран да то није био Брис Татон. Данас 17.9.2009. године се налазио код своје куће, када га је позвао Дејан Пузигаћа, са којим се он упознао на утакмици у Мадриду 2003. године, и рекао му: "Дођи, ево су ту ови", а он је схватио да се радило о француским навијачима. Рекао му је да дође код Теразијске чесме, јер су француски навијачи у оближњем хостелу и вероватно са собом носе заставе. Договорили су се да се нађу у 16,30 часова у Теразијском парку и био је договор да се француским навијачима узму заставе. Дошао је у договорено време где је затекао 20 так момака, навијача „Партизана“, од којих је неке и раније виђао, а од познатих је видео Пузигаћа Дејана, Грковић Ивана, а видео је још неке навијаче чија имена не може да каже, јер се плаши. Саокривљеног Марковић Јубомира и Прелић Ђорђа зна са стадиона, али их тада није видео у Теразијском парку. Саокривљене Карбић

Јована, Томасовић Драгана, Вујовић Милана, Четник Бранимира, Сувајац Владана, Величковић Стефана и Матијевића Ђојана не познаје, зна само је дног момка са Врачара, који је био ту. За себе је рекао да не припада ни једној навијачкој групи, али навија за „Партизан“ и последње две године не иде редовно на утакмице, а за Пузигаћа Ђејана не зна да ли припада некој навијачкој групи. Ова група од око 25 навијача, које је затекао, била је подељена у две групе. У једном моменту један од момака пришао је групи у којој су стајали он и Иван Грковић и почeo је да им дели хируршке маске. Он је маску ставио у чеп. У једном моменту из Грковићеве групе се издвојило пет момака, који су нешто причали, а онда је неко из те групе рекао „идемо, идемо“ и то у групи по двојица због чега је он закључио да тако треба да се крећу због полиције која је била у Кнез Михаиловој улици. Кренуо је са још једним навијачем према Кнез Михаиловој улици, јер су хтели да нападну француске навијаче. До платоа Обилићевог венца дошао је са групом из правца Кнез Михаилове улице, поред „Руског цара“ и „Мажестика“. Застали су пар минута, јер је неко рекао да треба да се чекадруга, Грковићева група, која је требала да дође на Обилићев венец са друге стране, степеништем поред јавне гараже. Извадио је маску, али је није ставио јер је видео да је неко из ове друге групе упалио бакљу. Тада је на 10 до 15 мстара од себе видео једног момка који прилази француским навијачима који су седели у кафићу „Ајриш паб“ окренути леђима, да пали бакљу и једног од њих пржи по глави. Видео је да два француска навијача беже кроз пролаз тржног центра „Миленијум“ и да их јуре Партизанови навијачи, који су били ближи тржном центру, који су их ударати палицама, јер су ови пали на земљу. Он је притрчао и шутнуо једног од тих француских навијача у раме и руке, а мисли да другог нико није шутнуо и они су остали ту да леже. Након тога, он је трчећи отишао у правцу Кнез Михаилове улице, јер је видео да је туча готова. Ниједног другог француског навијача он том приликом није ударао. Није му познато, нити је видео како је страдао покојни [REDACTED]. Те вечери је отишао на утакмицу где му је Ђејан Пузигаћа рекао да је један од навијача скочио и да ће вероватно да умре. На стадиону је видео и Ивана Грковића који му је рекао да је један од француских навијача пао са пет метара висине. На главном претресу је поновно ове своје наводе наводећи да му је жао што је у догађају учествовао као и да су Ђејан Пузигаћа и Грковић Иван организатори овог догађаја, али да они вису организовали убиство већ најобичнију тучу. Њега је позвао Ђејан Пузигаћа, а остале је позвао Иван Грковић који је вођа навијачке групе „Иридућибили“. Познаје и Дејана Станковића и познато му је да је он члан навијачке групе „Ребелс“. Када је те вечери дошао на стадион видео је да су Прелић и „Кића“ водили навијање. Што се тиче Ђорђа Прелића изјаснило се да га лично не познаје. Тврди да нико од навијачке групе „Алкатраз“ није тога дана био у Теразијском парку, мада их све не познаје и истакао је да су чланови те групе водећа навијачка структура, најважнији младићи и најстарија група. У теразијском парку су критичног дана били припадници навијачких група „Анти Роми“, „Гробари Врачар“ и „Иридућибили“. За време док су седели у парку чуо је да су француски навијачи у неком хостелу и имали су намеру да их нападну и да им одузму навијачке реквизите. Он није видео када су дельсне бакље и палице, јер је после тога дошао у парк, а знао је да сви момци имају код себе разноразно оружје палице, бакље и др. Тада су дошли Пузигаћа и Грковић и издвојило се пар момака који су почели нешто да се договарају, претпостављају вези са тим што су Пузигаћа и Грковић претходно ишли у навијачку извидницу и када су, када је Пузигаћа показао Грковићу француске навијаче на Обилићевом венцу

негланирали како да их нападну. Након тога у парку су почели да вичу „идемо, идемо“ и сви су крецули и то једна група од 15 навијача у којој је и он био горе Кнез Михаиловом улицом а друга група са Грковићем доњим путем. Изјавио је да су ту били још неки навијачи чија имена не сме да каже јер се плаши за своју безбедност када изађе из затвора, посебно не сме да каже имена неких момака који су ишли горњим путем са њим, Пузитаћом и Станковић Дејаном званим Џексон. Када су стигли, сачасали су неколико минута да дође друга група из правца степеништа, а онда је један навијач са упљеном бакљом пржио једног француског навијача по глави, док су их други тукли палицама, а французи су почели да беже. Он је потрчао за једним француским навијачем и шутнуо га у раме и руке, а скинуо му је и торбицу коју је имао око врата, а касније је на фотографијама препознао да је то био оштећени [REDACTED]. Није био учесник туче у којој је настрадао Брис Татон јер је физички био на другом месту, десно од тог догађања, десетак метара од степеница где је тучен, а можда и бачен [REDACTED] стаљи о томе му нису били познати јер је све време био окренут леђима степеништу, а побегао је у правцу тржног центра „Миленијум“ и Кнез Михаиловој улици. Не може да процени колико је француских навијача било окупљено у кафићу, видео је 3-4 спојена стола. Он је видео само двојицу француских навијача који леже и то једног кога је он ударио и другог који је лежао поред њега и обојица су када су били оборени, шутирани од стране навијача Партизана. По његовој процени Филип Мори је пре него што је пао једном ударен дрвном палицом а и друге француске навијаче су тукли палицама, тако да је било најмање 5-6 налиса. Није видео када је група која је ишла степеништем стигла на Обилићев венац, нити је видео да неко некога туче станицама, флашама, чашама, пикслама. Приметио је да двојица-тројица навијача Партизана ударају двојицу француских навијача, који су лежали на платоу Обилићевог венца, или да он никога од њих не може да препозна.

Из исказа саокrivљеног, сада осуђеног, Bošković Vladiимира пред овлашћеним службеним лицем МУП-а дана 19.09.2009. године, произилази, да није знао да тиме што је иримио Тарлаћ Милана да код њега преспава, врши кривично дело и да може кривично да одговара. И он је навијач Партизана али није члан ни једне навијачке групе и на утакмице иде повремено када се играју у Београду са навијачима навијачке групе „Иридућијили“. Милана Тарлаћа познаје још из првог разреда основне школе и познато му је да је Тарлаћ стаљи члан навијачке групе „Иридућијили“ и да стаљи прати и иде на утакмице „Партизана“. Данас 19.09.2009. године око 0,30 часова изашао је код „Максија“ у Сремчици где живи, где је затекао неколико својих познаника међу којима и Тарлаћа, када је приметио да је он узнемирен и нервозан, а када је Тарлаћа питао шта му је, он му је рекао да има проблем јер мисли да га тражи полиција. На његово питање због чега га тражи полиција Тарлаћ му је одговорио да је у четвртак 17.09.2009. године са својим друговима Јоцом, Маткетом и Сарицом био на Обилићевом венцу за време туче са француским навијачима фудбалског клуба „Тулуз“, да је већина од њих имала хируршке маске коју он није носио и да мисли да га је снимила камера из гараже на Обилићевом венцу. Из његове приче он је схватио да се Тарлаћ није тада тукао, већ да се нашао између нека два момка која су запалили бакље. Испричао му је да су неког Француза Партизанови навијачи бацали са зграде или гараже, а да је он када се завршила туча отишао на утакмицу Партизан-Тулуз, а затим кући и да је убрзо чуо да

пелиција тражи навијаче "Партизана", због чега се успаничио и изашао из куће. Ношто се Тарлаћ плашио да спава у својој кући, због полиције, питao је присутне шта да ради, а неки старији момци Жорж и Мића су му рекли да пронађе некога код кога ће да преспава и питали су њега да ли Тарлаћ може код њега да преспава, на шта је он пристао, јер су другови из детињства. Легли су око 2,30 часа, а убрзо након тога дошла је полиција која их је привела. Њему је Милан Тарлаћ рекао да он ништа није радио, нити је било кога физички напао. већ да се само нашао на месту догађаја. У истражном поступку дана 20.09.2009. године [REDACTED] је поновио наводе претходно дате одбране и своју одбрану допунио наведећи да је он у четак, иза поноћи, враћајући се кући након што је отпратио своју девојку свратио до "Максија" где се окупља друштво из краја, а где је видео Милана Тарлаћа и друштво из краја, када му је Тарлаћ рекао да је био на платоу Обилићевог венца када се дододила нека труча у којој он никога није напао. при чему он Тарлаћа није питao о детаљима тог догађаја. потом су мало стајали, а затим су кренули кући и Тарлаћ га је успут питao да ли може да остане код њега да преспава. Код њега кући су стигли око 01,30 час. мало су играли игрице, а затим је Тарлаћ отишао да спава. Тарлаћ му је, када су дошли код њега кући, рекао да је видео да је неко бачен са гараже или зграде, и да је после тога отишао да спава, а он је видео да је Тарлаћ био узнемирен и да је он након тога остао јоп будан и нешто је гледао на компјутеру, а око 4,30 часова дошла је полиција и одвела Тарлаћа, као и њега, када је у полицији дао изјаву. Појаснио је да му је Тарлаћ код њега у кући споменуо да је можда постојала нека камера која га је снимала док је био на Обилићевом венцу, а да му није рекао који су Партизанови навијачи бацili са зграде или ограде неког момка, а да ни он после утакмице Партизан-Тулуз није сазнао шта се десило, осим овога што му је окривљени Тарлаћ рекао, када су се видели. Навео је да је Милан Тарлаћ и раније спавао код њега у кући, јер се знају од трећег разреда основне школе, а да је и он имао обичај да спава код Тарлаћа када је он сам у кући. На главном претресу Бошковић Владимира је делимично изменено наводе претходно дате одбране, објашњавајући да је он дајући своју одбрану у полицији изјавио да је симпатизер "Партизана" јер одлази на утакмице које се играју само у Београду и то ретко, јер нема времена због школе, а па је у записнику о његовом испитивању погрешно наведено да је он изјавио да је навијач "Партизана", да је погрешно наведено и да је он изјавио да је окривљени Милан Тарлаћ стари члан навијачке групе "Иридућибили" јер је он изјавио да је окривљени Тарлаћ стари члан ове навијачке групе. Милан Тарлаћ је те вечери изгледао сталожен као и увек када су излазили, а израз узнемирен није израз који он користи у свом речнику, те је с тога то неко унео у записник оно што он није изјавио, а записник није имао прилику да прочита до краја већ му је речено да потпише записник, без увида шта је у ствари формулисано, те су неке његове речи "извртане". Објаснио је да ни пред истражним судијом када је давао одбрану не зна шта је све откуцао на записнику и да он зна само шта је рекао, а да записник није добио. Окривљени Тарлаћ је њему рекао да је на Обилићевом венцу младић пао са зграде или гараже, да је лаж да он није изјавио раније да му је Тарлаћ рекао да је бачен и да је у записнику о његовом испитивању пред овлашћеним службеним лицима МУП-а наведено и оно што он није изјавио, да су у односу на садржину тог записника верни његовој изјави само делови, а да има доста изокренутих ствари . као пример, да је он рекао да је младић бачен, а он је рекао да му је Тарлаћ испричао да он није видео него да је младић бачен, а он је рекао да му је Тарлаћ испричао да он није видео него да је касније чуо да је тај младић пао. Окривљени Тарлаћ му није причао ни о

каквим бакљама, већ да се нашао поред тог догађаја и да он није никога физички напао, а није ни именовао да ли зна некога од учесника тог догађаја. Није изјавио ни да му је Тарлаћ рекао да се плаши због полиције да спава кући, да је питао шта да ради и да су старији момци чији су надимци "Жорж" и "Мића" рекли да пронађе некога код кога ће да преспава. Тарлаћ је био стапложен, а они су се нашли испред "Максија" око пола један, а то није време када су дошли код њега кући, Тарлаћ није помињао полицију ни да га тражи полиција пре него што је кренуо код њега кући, већ је ту пред свима, а било их је 15 присутних, испричao да је био тамо. Накнадно је потврдио да то што му је предочено да је наведено у залиснику о његовом испитивању у полицији је отприлике рекао колико се сећа тог момента. Није сигуран да ли му је било познато када је била утакмица између ФК "Партизан" и ФК "Тулуз", да му Тарлаћ ништа о томе није рекао, да он није имао сазнања да је била утакмица иако познаје доста навијача "Партизана", да се није интересовао за ту утакмицу због цене карте. Навео је да познаје Ивана Грковића преко друга свог брата, али да му није познато да ли је Грковић припадник неке навијачке групе, а да те вечери када се срео са Тарлаћем пре него што је Тарлаћ пошао код њега кући, Ивана Грковића није видео. Момци по надимцима "Жорж" и "Мића" су њихови другари из краја, који немају везе са утакмицама, и он и Тарлаћ их познају јер ту излазе сваке вечери, али се не друже нешто посебно са њима јер су старији, а они су били ту присутни када је он позвао Тарлаћа и нису му ништа сугерирали ни говорили око спавања и око тога где би Тарлаћ требао да иде. Код "Максија" било је њих 15 присутно, а затим су се њих четворица издвојили обзиром да сви живе у близини, на истим улазима и он и Тарлаћ су код њега стigli кући око 3 сата, а можда и касније. Навео је да је окривљени Тарлаћ споменуо ову тучу тек када су на интернету видели ову вест, да му јс рекао да он није никога физички напао и да се ту само нашао. Није помињао никакве налице, а рекао му је да није имао маску и да нико тада није имао маску, да су у овој тучи учествовали навијачи "Партизана," али му није наводи имена нити је он Тарлаћа питао ко је учествовао у тој тучи, нити му је рекао шта су навијачи "Партизана" тада урадили већ само да је била нека туча, а он га ништа није питао и није знао колико је то озбиљно. Није му рекао где су се налазили француски навијачи, јер он тај део не познаје добро, као ни Тарлаћ. Није му рекао да је неко повређен у тучи, а то су сазнали неких 30 минута након што су дошли код њега кући, када су на интернету прочитали вест да је теже повређен један навијач, да је била нека туча навијача, а Тарлаћ је рекао да је он туда пролазио, али да он нема никакве везе са тим. Он није имао представу колико су тешке повреде тог навијача јер је приведен после сат времена, а само је тада на интернету прочитао наслов на вестима да је навијач теже повређен и тада у том моменту није имао сазнања да је он повређен и падом са висине, а садржине те вести на интернету коју је прочитао не може да се сети. Тарлаћ је спомињао сигурносне камере говорећи да је могућ због тога што је ту пролазио да га је неко снимио камером иако он са тим нема везе с тим да у том контексту није спомињао да је некога камера и снимила и он мисли да се Тарлаћ можда плашио због тога зато што је мислио да га је камера снимила а и то му је рекао. Свој исказ из истражног поступка, када је навео да му Тарлаћ није рекао који су Партизанови навијачи били са зграде или гараже неког момка, објаснио је да је Тарлаћ тада рекао да је он чуо да је неко пао, а не да је бачен, са неке гараже или зграде, да он није знао да ли је гаража или зграда, зато што не познаје терен, али да је Тарлаћ рекао да је то чуо касније, на трибини на тој утакмици, а када су

прочитали вест да му је Тарлаћ само допунио сазнање говорећи му да је чуо од некога да је неко пао са гараже зграде али да му ниншта детаљније о томе није говорио. Није му рекао од кога је то чуо нити је говорио о томе са које висине је навијач пао. Након што су Бошковићу предочени наводи његове одбране дате у истражном поступку дана 20.09.2009. године када је децидно и детаљно навео да му је Тарлаћ кући рекао да је видео да је неко бачен са гараже или зграде, да је он видео да је Тарлаћ био узнемиран и да је, након што му је ово рекао, отишao да спава, а да је он још остао будан и да је нешто гледао на компјутеру. изјавио је да је он дајући своју одбрану у истражном поступку рекао да је Тарлаћ то чуо, а да се стално говори да је Тарлаћ то видео и да је тај навијач Тарлаћ неког момка изјавио је да се нон стоп попавља исто, а да је он рекао да је тај навијач пао а не да је бачен, да њему Тарлаћ није рекао ко је пао и ко је томе присуствовао када је тај француски навијач пао. Своју изјаву на крају записника о његовом испитивању у истражном поступку да му је записник гласно издиктиран, да је записник прихватио за свој и да исти потписује без примедби као и чињеницу да су овај записник без примедби потписали он и бранилац који је присуствовао његовом испитивању објаснио је тиме да је тада био доста уплашен и збуњен и код истражног судије јер се никада није нашао у таквој ситуацији и раније није имао проблема са законом и није ни знао уопште шта је кривично дело, да тиме уколико је уопште нешто учинио, чини кривично дело. Навео је да му Тарлаћ те ноћи није помињао да се претходно видeo са Иваном Грковићем, али да му је рекао да га је Иван Грковић звао на мобилни телефон, али да он не зна конкретно ни када је Иван Грковић звао Тарлаћа, да он мисли да му је Тарлаћ то поменуо вероватно зато што он познаје Ивана Грковића, да он не зна шта су Грковић и Тарлаћ разговарали, да он не зна шта причао, нити је чега, ни зашто су они разговарали, нити му је Тарлаћ о томе шта причао, нити је њега то интересовало. Навео је да и окривљени Иван Грковић станује у [REDACTED] да је кућа у којој живи Иван Грковић близу његове куће, можда удаљена [REDACTED] али да се он са Грковићем ретко виђа, да је његов брат са Грковићем добар пријатељ, а да он не зна ни да ли има Грковићев број телефона, јер је Грковић старији од њега и немају заједничких тема за разговор.

Из исказа онитећених [REDACTED] и [REDACTED] родитеља покојног [REDACTED] произилази да су се у време критичног догађаја налазили у Француској, у Тулузу где живе и немају непосредних сазнања о овом догађају, а у својим исказима изјаснили су се о личности њиховог сина сада покојног [REDACTED], о његовом животу, понашању, стању у коме су га затекли у Клиничком центру по доласку у Београд дана 19.9.2009. године, након сазнања за његово повређивање, све до наступања његове смрти, о свом боравку и контактима за време док су се налазили у Београду, а изјаснили су се и о чињеницама везаним за сам догађај које су сазнали посредно од пријатеља њиховог сина који су били очевидци и учесници овог догађаја, који су их посетили и са њима разговарали након њиховог повратка из Београда у Тулуз.

Из исказа сведока [REDACTED] и [REDACTED] суд је утврдио да је покојни [REDACTED] био навијач спортског клуба „Тулуз“ из града Тулуз у Француској. Није

био ожењен и нема деце, а живео је сам, а не са родитељима. Студирао је права, а са студијама је прекинуо и радио је у једној продајници у Тулузу. Био је спортиста и бавио се спортом од малих ногу, фудбалом, атлетиком и углавном је био спортски тип и раније је играо фудбал у малом клубу, а када је почeo да ради престао је да игра фудбал и бавио се трчањем. Раније је пратио све утакмице спортског клуба „Тулуз“ када се играло у Тулузу и другим местима у Француској, а од када се запослио није могao да иде на све утакмице и на утакмице је ишао када је имао слободног времена. Није био инцидентна личност и никада није имао било каквих проблема са полицијом у Француској, а никада није имао проблема ни у вези свог навијања, било где. Сведок [] је навела и да је њој познато да је њен син једном приликом када је ФК „Тулуз“ играо утакмицу у Енглеској, на исти начин отишao као туриста да погледа град и утакмицу и да му се тамо пишта није десило. Познато јој је да је [] желео да дођe у Београд, јер је чуо да је ФК „Партизан“ одлична екипа, а и са разлога што раније није био ни у Београду, ни у Србији и желео је да туристички види град Београд. Обзиром да не живи са њима, [] их је обишао у недељу, пре поласка, када им је саопштио да намерава да отптује у Београд да би гледао утакмицу између „Партизана“ и „Тулзу“ и да намерава да крене 2 дана раније да би туристички разгледао Београд, да је због тога узео одмор недељу дана. Требао је да се у Француску и Тулуз врати у суботу јер је било предвиђено да у недељу као атлетичар трчи маратон у Тулузу, а због чега је непосредно пред пут обавио и лекарски преглед који је показао да је њихов син потпуно здрав. Сутрадан 16.9.2009. године са петорицом својих пријатеља допутовао је у Београд, а јавио им се пред полазак.

Сведок [] у свом исказу је навела да је дана 17.септембра увече на телевизијском дневнику сазната да су два навијача Тулуског клуба рањена. Знајући да је [] чинио део екипе која је навијач Тулуз, покушала је да ступи у контакт са њим, али у томе није успела. Њен супруг је отишao да легне, а током ноћи око 1 или 2 сата ујутру Жандармерија је дошла и обавестила их да је [] рањен не дајући им никакве детаљније податке и само су замољени да сутрадан око 10.00 сати контактирају Амбасаду Француске у Београду. Читавог тог дана 18.септембра провели су телефонирајући и били су константно у контакту са Амбасадом Француске у Београду као и са „Сепроком астита“. Обавештени су да је [] био повређен, да му је била повређена аорта, да је извршена операција, а на крају дана речено им је да је операција добро прошла. Након тога обавештени су да мора да се изврши операција главе, мозга и тог момента она и супруг су решили да дођу у Београд да би били поред свог сина, а што су и учинили сутрадан поподне. Речна је да је њен син био потпуно здрав и да она никада није ни помислила да је то последњи пут када га види живог. По доласку у Београд и одласку у болницу у посету свом сину, било јој је потребно неколико тренутака да свог сина препозна јер му је лице било потпуно најувено и он није био препознатљив. Био је сав у модрицама, а тело му није одавало никакве знакове живота није ни мрдао и тако 10 дана, свакодневно га је гледала у таквом стању, а да ниједног момента није отворио очи, да ниједног момента није поново успела са њим да успостави контакт. Она и супруг су дошли у нади да ће се њихов син споразити од свега, и да ће га вратити назад кући. Она и супруг су сваки дан долазили до закључка да је ситуација веома озбиљна и да је сваким даном све гора и гора. У неколико наврата покушали су да инсистирају на томе да он буде враћен назад за

Француску, али обзиром на озбиљност и тежину његовог стања јер је имао операцију на мозгу, то апсолутно није било могуће. Дан уочи његове смрти она и супруг су били свесни да је дошао крај, а сутрадан је њихов син преминуо. Наведа је да и дан данас она једноставно не може да се помири са чињеничном да је њен син умро једном таквом смрћу, да је он био један јако добар дечко, добар син, да је волео породицу, волео је живот, био је пун живота и да једноставно то што је остало угравирано у њој и нешто што не може да заборави је начин на који је он умро. Био је веома ангажован у свом раду, играо је фудбал у аматерском клубу под називом „Франс виола“ а био је и у Удружењу које се борило против одређених болести. Био је ангажован, радан, једноставно пун живота и пун снаге и жеље за животом. Указала је да оно што може да каже је да јој јако недостаје њен син, да га 9 месеци нема и да јој страшно недостаје. Наведа је да су пријатељи њиховог сина, навијачи ФК „Тулуз“ када су се вратили кући у Тулуз, донели кол њих и дали су им моралну подршку и испричали су им како и шта се десило тих немиљих дана и да је прва ствар коју је она пита ~~на~~ пријатеље свог сина, зар нису никако могли да помогну Брису, а да су јој они рекли да је то било немогуће и да је њој дуго времена требало да сквати ту ситуацију, а да сада полако почине да сквата и да разуме шта се десило, да се све десило изузетно брзо, изненада, да су они тада једноставно били опколjeni са свих страна, да је тај напад био стратешки, да се све десило у тренутку и да није било времена да било ко реагује и да су се сви разбежали што су пре могли. Од пријатеља свог сина је сазната да је било отприлике 20 нападача, а пријатељи њеног покојног сина ~~Б.~~ који су били учесници овог догађаја, а који нису саслушани у полицији су јој рекли да су видeli 2 особе које су учествовале у овој тучи и покупиле су да им опишу те људе, али нису могли да им дају неке прецизне детаље и нејасно су их описали јер су имали капуљаче на глави, а један од њих им је рекао да је пре напада на њиховог сина видео једног од нападача који је био потпуно ћелав, ошиван до главе, да је имао мало чулан изглед. Изјавила је да не може да саопшти неке детаље, али да је њој речено, да је тај пријатељ њеног сина рекао да је то лице које је описао видео у даљини, поред стеница и да ~~Н.~~ и ~~Г.~~ могу да саопште суду неке прецизније податке. О самом моменту када је Брис пао са ограде на нижу подлогу нико није говорио. Његови пријатељи апсолутно то нису видели, нити су о томе било шта говорили. Мисли да су пријатељи њеног сина говорили да је ~~Б.~~ видео поред ~~Г.~~ пре него што се десио овај напад, а да је Брис био на неки начин заглављен и да није имао времена да побегне, када је све почело. О томе како је и на који начин Брис задобио повреде остали његови пријатељи нису могли ништа да им кажу, једино је ~~Б.~~ који је заједно био са њим и који је пребачен у болницу могао да им да неке прецизније податке о догађају. ~~Б.~~ и ~~Г.~~ који су били присути на Обилићевом венцу у време овог напада, а који нису саслушани у полицији у Београду, када су их посетили у Тулузу су им говорили да је било пуно нападача, да је било око 20 људи са капуљачама на лицу, али никакве детаље им нису објашњавали, а ~~Б.~~ је издалека видео тог младића који му је изгледао чудно и сумњиво.

Отац покојног Б.~~Г.~~ је у свом исказу навео да је он по повратку у Француску у разговору са неким од пријатеља његовог сина разумео да је општећени ~~Б.~~ седео поред њега у кафићу када су били нападнути од навијача из Србије. Сведок ~~Б.~~ му није причао да је

видео моменат повређивања њиховог сина и моменат његовог пада преко ограде, нити је причао неке друге детаље, а он мисли да је то зато што је и сам [REDACTED] био повређен у овом нападу и да је он Бриса видео тек након догађаја.

Из исказа сведока [REDACTED] суд је утврдио да је он у групи са шесторицом својих пријатеља, у којој су били и [REDACTED] и сада покојни Г. [REDACTED] дошао дан пре овог догађаја у Београд и да су се по доласку у Београд, најпре сместили у хостел. Сва шесторица из њихове групе одсели у истом хостелу, он се не сећа ни имена ни улице у којој се налазио тај хостел, сем да је био у строгом центру Београда, у близини места где се овај догађај одиграо, у једној од главних улица у Београду, поред места на коме се налази пуно цвећа и да су сви остали сведоци у овом поступку одсели у овом хостелу. Није приметио нити је уочио да у близини овог хостела постоји нека пицерија. Они су одсели у овом хостелу, тако што је један од њихових пријатеља [REDACTED] који је био са њима у групи, унапред резервисао хостел пре него што су дошли у Београд. По доласку у Београд нису се пријављивали у полицији јер се тиме позабавио хостел. Они нису дошли као организована навијачка група, већ индивидуално. Од доласка у Београд, до самог напада, ни на који начин нису приметили ништа необично, да им је угрожена безбедност, да је према њима било ко био непријатељски расположен и да их је неко пратио. Дана 17.септембра, прошетали су по тврђави, а затим су ручали у ресторану који се налази у туристичкој улици у Београду, након чега су посетили Катедралу, а око 16.00 часова вратили су се у хостел да се истуширају, а затим су се са својим пријатељима нашли у кафићу „Ајриш паб“ где су планирали да у башти овог кафића попију пиве, а затим да оду у хостел, где су се налазили играчи, одакле су сви заједно требали да буду превезени на утакмицу. Седели су у башти кафића „Ајриш паб“, који се налази у испачкој зони, њих 10-12. Он је седео леђима окренут [REDACTED], јер су седели у неком кругу као што се иначе седи у башти кафића. Сви француски навијачи који су били у хостелу, били су у Београду заједно, дружили су се, излазили заједно, неки од француских навијача упознали су конобара који је радио у кафићу „Ајриш паб“, али не и он. Познавао је француске навијаче који су пре овог догађаја седели у башти кафића „Ајриш паб.“ а то су били: К. [REDACTED], Ј. [REDACTED], О. [REDACTED], Л. [REDACTED], З. [REDACTED], а било је и других навијача, можда не зна имена сваког од њих, али их познаје из виђења јер су они сви били навијачи „Тулуз“ и имали су прилику да се срећу дosta често. Он је тада, у башти кафића „Ајриш паб“ седео леђима окренут према „Ајриш пабу“, испред њега је била гаража мало удеосно, он није гледао баш ни на улицу, ни гаражу, већ у своје пријатеље колико се сећа, покојни [REDACTED] је био лицем окренут ка вратима кафеа „Ајриш паб“, а са његове десне стране је била улица и по његовој процени су од улаза у гаражу они били удаљени 50 до 100 метара. Није приметио да у близини баште овог кафића у којој су седели постоје степенице, нити му је било познато да ту уопште постоје степенице, нити су они тим степеницама силазили. Понашали су се као обични туристи, који заједно пију пиве, и нису имали ниједан препознатљив знак, нити су били обучени тако да је могло да се препозна да су навијачи. Одједном је чуо људе како вичу „Тулуз, Тулуз“, а у наредној секунди је већ чуо и видео чаше које се ломе, тако да је имао времена да устане пре него што је задобио један изузетно јак ударац у пределу главе. Видео је око себе своје пријатеље, који покушавају да побегну,

столице и столове који су били разбацани посвуда и он је покушао да се одатле извуче, а што му је било отежано, јер је било јако пуно столица и столова, а са своје десне стране је угледао неког ко је подигао столицу коју је након тога изузетно јако и изузетно насилно разбио о њега. Све се дешавало јако брзо и он је успео да се помери метар до два, али су у међувремену њихови нападачи запалили бакље, тако да је било јако пуно дима и они су изгубили сваки осећај и сваку мозговину оријентисају. Он је покушао да се помери пар метара, јер је приметио да се мало боље види са десне стране у правцу паркинга који је поред „Ајриш паба“. Тражећи излаз одатле, померио се пар метара, када је нашао на једну силуету за коју је схватио да је један од нападача, пошто није био пријатно расположен према њему. Изгубио је равнотежу због повреде главе коју је задобио и заљуњао се, а затим је прво угледао светлост и схватио је да је поред њега неко упалио бакљу, јер је осетио да коса почиње да му гори. Покушао је на поду да се помери, да покуша да се извуче одатле, али је то са његовом повредом било изузетно тешко. Затим је осетио бакљу да се суншта низ његова леђа, а затим га је неко повукао страшно јако у живој рамени и он је осетио да је неко повукао његову торбицу. Он се није дуго одупирао и та торбица му је била украдена. Након тога не сећа се много детаља и само се сећа да је седео на једном зидини поред кафића „Ајриш паб“, да је приметио да је крвав и да се поред њега тада нашао један полицијаш и двојица других српских држављана, који су покушали да му кажу нешто топло, и да га утеше. Видео је амбулантна кола и тек тада је видео свог пријатеља сада покојног Бриса Татона, који се налазио већ на носилима амбуланских кола. Запазио је по његовом погледу када се окренуо према њему, као да је хтео тим погледом да га пита, шта се заправо десило. Били су удаљени од 10 – 20 метара један од другог, били су у посебном стању шока и њихова комуникација је остварена погледом и одређеним изразом лица. Прва амбулантна кола су отишла, а друга амбулантна кола су дошли по њега, и тада је он почивао да схвати да је оно што им се десило, заиста страшно. Сведок [] детаљно је објаснио да је након задобијеног удараца пао у непосредној близини пар корака од места где је седео, а да је он улаза у гаражу то место по његовој процени било удаљено 50 до 70 метара, да је бежечи стигао до кружног тека који се налази између кафеа „Ајриш паб“ и гараже где је пао скоро на stomak, мало окренут у страну, у ком положају је сигурно остало неколико секунди, јер је то место где је неко покушао и да га спржи и где му је украдена торбица, док се налазио [] том положају. Задобио је лоста улараца, а први уларац је задобио неким оруђем у главу, када је леђима био окренут нападачу, други уларац који је задобио је био уларац столицом, једном од столица баште кафеа „Ајриш паб“, трећи уларац је задобио пешницом, а затим је шутнут, а затим је неко пришао и пржио га бакљом, након чега му је одузета торбица, а што је све трајало пар минута. Не сећа се да ли му је неко прилашио да га удари, шугне, и једино чега се сећа да му је неко пришао да би га сиржно ушаљеном бакљом, а да су га затим насиљно повукли да би му украдли торбицу. Остали његови познаници и пријатељи су били у истој ситуацији, јер је свако од присутних француских навијача покушавао да пронађе неки излаз и сећа се једне особе испред себе, која није могла да прође од столица, али није најјасније видео обзиром да су биле ушаљене бакље и да је било јако пуно дима. Временски не може да определи колико је тај напад трајао, али зна да су сви нападнути, да су нападнути са леђа и са стране, а због повреде коју је задобио, због дима од бакљи, није могао да процени одакле су долазили напади, а све је трајало неколико минута и оно што је он могао да види у таквом